

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง
ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร
A STUDY OF PRIVATE BUSINESS' VOCATIONAL SCHOOL TEACHERS'
EXPECTATIONS ON ADMINISTRATORS' INSTRUCTIONAL
SUPERVISION ROLES IN BANGKOK

นายพินิจ ปฐมกำเหนิด
MR. PINIT PATHOMCUMNERD

เลขหมึก
เลขทะเบียน 17610
วัน, เดือน, ปี 8 ก.ค. 2535

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา

สาขาวิชาการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2535

ISBN 974-581-376-1

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**A STUDY OF PRIVATE BUSINESS VOCATIONAL SCHOOL TEACHERS'
EXPECTATIONS ON ADMINISTRATORS' INSTRUCTIONAL
SUPERVISION ROLES IN BANGKOK**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1992

ISBN 974-581-376-1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้
บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม
ในกรุงเทพมหานคร

นักศึกษา

นายพิณิจ ปฐมกำเหนิด

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.เมธี บิลันธนานนท์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.เชิน แก้วยศ

ผศ.ดร.จันทร์ประภา พลชาติ

ระดับการศึกษา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมนวัตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
อาชีวศึกษา

ภาควิชา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.

2535

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา และ เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ระหว่างครูที่มีความแตกต่างกันในด้านวุฒิสูงสุด วุฒิต่างทางการศึกษา ระยะเวลาปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงานอยู่

กลุ่มตัวอย่างเป็นครูจำนวน 948 คน จากโรงเรียน 20 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดย
ใช้วิธีการสุ่มแบบ Stratified Random Sampling จากจำนวนประชากรที่เป็นครูใน
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 2,551
คน จากโรงเรียน 60 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน
ประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยสอบถามความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการ
สอนของผู้บริหารในด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้านดังกล่าว การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการไปส่ง
และรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้นจำนวน 702 ฉบับ จากจำนวน

ที่ส่งไปทั้งหมด 948 ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เครื่องมือคอมพิวเตอร์ โดยใช้
โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)
คำนวณค่าสถิติต่าง ๆ คือ ร้อยละ, \bar{X} , S.D., t-test, และ F-test

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน
อยู่ในระดับมาก โดยมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับ
ชุมชน ที่ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง
2. ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคาดหวัง
ต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้าน และบทบาทการนิเทศการสอนในแต่ละ
ด้าน ไม่แตกต่างกัน
3. ครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา มีความคาดหวังต่อบท
บาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน และบทบาทการนิเทศการสอนในแต่ละ
ด้าน ไม่แตกต่างกัน
4. ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5
ปี มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความแตกต่างกันในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร
และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน
5. ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศ
การสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
โดยมีความแตกต่างกันระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก ขนาด
กลางกับขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ครูที่
ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารใน
แต่ละด้าน แตกต่างกัน ดังนี้
 - 5.1 ด้านหลักสูตรและการสอน พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก
ขนาดกลางกับขนาดใหญ่ ขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก และขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก
 - 5.2 ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่

มาก ขนาดกลางกับขนาดใหญ่ ขนาดกลางกับใหญ่มาก และขนาดใหญ่กับใหญ่มาก

5.3 ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ ขนาดเล็กกับใหญ่มาก ขนาดกลางกับขนาดใหญ่ ขนาดกลางกับใหญ่มาก และขนาดใหญ่กับใหญ่มาก

5.4 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่กับใหญ่มาก

5.5 ด้านการประเมินผล พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่กับใหญ่มาก

สรุปผลการวิจัย พบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีวุฒิต่างกันมีความคาดหวังไม่แตกต่างกัน แต่ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคาดหวังแตกต่างกันในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคาดหวังต่างกันทุกด้าน

Thesis Title A Study of Private Business Vocational School
Teachers' Expectations on Administrators'
Instructional Supervision Roles in Bangkok

Student Mr. Pinit Pathomcumnerd

Thesis Advisor Assoc. Prof. Dr. Methi Pилanthananond

Thesis Co-advisors Dr. Sen Keoyote
Assist. Prof. Dr. Chanprapar Polchart

Level of Study Master of Industrial Education in Vocational
Administration

Department Industrial Education, King Mongkut's Institute
of Technology Ladkrabang

Year 1992

ABSTRACT

This study was intended to examine the expectations of teachers on instructional supervision roles of the administrators of private business vocational schools in Bangkok. It was also to compare the expectations of teachers who differed on the basis of their educational backgrounds, teaching experiences and the size of the schools in which they taught. The teachers' expectations entailed five areas of instructional supervision roles, namely, (a) Curriculum and Instruction, (b) Staff Development, (c) Provision of Educational Materials and Facilities, (d) Public Relations, and (e) Evaluation.

The sample used in this study consisted of 948 teachers in 20 schools, selected by the stratified random sampling technique. This represented 2,551 teachers in 60 private business vocational

schools in Bangkok. The questionnaire developed for this purpose was distributed and collected in person. The return was 702 copies out of 948 copies. The computerised SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) package was used to analyzed the data, whereby the percentages, means, standard deviations, t-test, and F-test were computed.

Findings were as follows:

1. The level of teachers' expectations on the administrators' roles with respected to instructional supervision was HIGH, particularly in four areas. The exception was Public Relations which was rated as moderate.
2. There were no significant differences in the expectations of teachers with degree and below-degree educational attainment.
3. There were no significant differences in the expectations of teachers with and without education background.
4. There were significant differences at 0.05 in the expectations of teachers with five years or over and less than five years of teaching experiences, specifically in the areas of Staff Development' and Public Relations.
5. There were significant differences at 0.05 in the expectations of teachers who worked in schools of differing sizes. Specifically, significant differences were found on the basis of small and extra-large sizes, medium and large sizes, and large and extra-large sizes. Significant difference wrere found on the expectations of specific areas of instructional supervision roles as follows:

5.1 Curriculum and Instruction. Significant

differences at 0.05 were found among teachers in small and extra-large, medium and large, medium and extra-large, and large and extra-large schools.

5.2 Staff Development. Significant differences at 0.05 were found among teachers in small and extra-large, medium and large, medium and extra-large, and large and extra-large schools.

5.3 Provision of Educational Materials and Facilities. Significant differences at 0.05 were found among teachers in small and large, small and extra-large, medium and large, medium and extra-large, and large and extra-large schools.

5.4 Public Relations. Significant differences at 0.05 were found among teachers in medium and large, and large and extra-large schools.

5.5 Evaluation. Significant differences at 0.05 were found between teachers in large and extra-large schools.

On the basis of this findings, it was concluded that the level of teachers' expectations on the instructional supervision roles of administrators in private business vocational schools in Bangkok was generally high. Teachers with different educational backgrounds did not differ significantly in their expectations, although teachers with differing length of teaching experiences differed in their expectations with respect to Staff Development and Public Relations. Also, teachers working in schools of different sizes tended to differ in their expectations in all areas.

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร. เมธี บิลันตยานนท์ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ ตรวจสอบ แก้ไข ตลอดจนให้กำลังใจ และติดตามความก้าวหน้าโดยตลอดมา ในระหว่างที่ดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ อีกทั้ง ดร. เซ็น แก้วยศ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันท์ประภา พลชาติ ที่ได้ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ในโอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ คุณหญิงวนิดา ตูปะเดมิย์ รองศาสตราจารย์ ดร. ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประเชิญ ไทรแจ่มจันทร์ อาจารย์ไพรัตน์ พิภน้อย อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย อาจารย์โอวาท พูลศิริ ตลอดจนคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่ได้กรุณาเสนอแนะแนวทาง และคอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยอย่างสม่ำเสมอ โดยตลอดมา

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. เมธี บิลันตยานนท์ ดร. เซ็น แก้วยศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันท์ประภา พลชาติ ดร. ไพฑูรย์ โพธิ์สาร นายชัชชัย เผ่าพงษ์ และนายวิโรจน์ สังวรโยธิน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรึกษา เพื่อดำเนินการสร้างและตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนขอขอบพระคุณ นายอินทร์ จันท์เจริญ นายไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย และนางศิริมา พรนิมิตร ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการตรวจ แก้ไข เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์วัลลภ สุวรรณดี อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเกษมโปลิเทคนิค ที่ได้กรุณาให้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการให้ครูในโรงเรียนตอบแบบสอบถาม ตลอดจนขอขอบคุณ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

พินิจ ปฐมกาเหน็ด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	IV
กิตติกรรมประกาศ.....	VII
สารบัญ.....	VIII
สารบัญตาราง.....	XII
สารบัญแผนภูมิ.....	XX
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	8
ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	10
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	12
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	12
เชิงอรรถ.....	14
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	17
ประวัติการจัดการอาชีวศึกษา เอกชน ประเภทพาณิชย์กรรม.....	18
การนิเทศการศึกษา.....	22
ความหมายของการนิเทศการศึกษา.....	22
จุดมุ่งหมายและความจำเป็นของการนิเทศการศึกษา.....	25
หลักการนิเทศการศึกษา.....	28
กระบวนการนิเทศการศึกษา.....	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ประเภทของการนิเทศการศึกษา.....	33
การนิเทศการสอนภายในโรงเรียน.....	35
ความหมายของการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน.....	35
จุดมุ่งหมายและความจำเป็นของการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน...	37
ความต้องการการการนิเทศการสอนของครู.....	40
บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานภายในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม.....	42
บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม.....	45
บทบาทการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน.....	50
บทบาทการนิเทศด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร.....	54
บทบาทการนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก.....	60
บทบาทการนิเทศด้านความสัมพันธ์กับชุมชน.....	64
บทบาทการนิเทศด้านการประเมินผล.....	67
ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม.....	69
สรุป.....	72
เชิงอรรถ.....	73
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	86
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	86
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	86
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	89
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	92

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
การนำเสนอข้อมูล.....	95
เชิงอรรถ.....	95
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	96
ความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร.....	98
การทดสอบสมมติฐานข้อ 1 : เปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบ บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท พาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับ ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป.....	109
การทดสอบสมมติฐานข้อ 2 : เปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบ บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท พาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครู ที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา.....	124
การทดสอบสมมติฐานข้อ 3 : เปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบ บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท พาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน ไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี.....	139
การทดสอบสมมติฐานข้อ 4 : เปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบ บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท พาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก.....	154

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของ ครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติ งานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก.	174
สรุปการทดสอบสมมติฐาน.....	194
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ.....	197
สรุปผลการวิจัย.....	197
อภิปรายผลการวิจัย.....	200
ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์.....	223
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	225
เชิงอรรถ.....	225
บรรณานุกรม.....	230
ภาคผนวก.....	242
ประวัติผู้วิจัย.....	259

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตาม หลักสูตรและประเภทวิชาต่าง ๆ.....	3
2. จำนวนโรงเรียนและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมใน กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาด โรงเรียน ในปีการศึกษา 2532.....	87
3. จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป และได้รับคืน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	93
4. จำนวนครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพฯ นครที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิสูงสุด วุฒิต่างการศึกษา ระยะเวลา ปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน.....	97
5. สรุปความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านหลัก สูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่ง อำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล.....	98
6. ความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านหลัก สูตรและการสอน.....	100
7. ความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านการจัด และพัฒนาบุคลากร.....	102
8. ความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านการจัด อุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก.....	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
9. ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านความ สัมพันธ์กับชุมชน.....	106
10. ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านการ ประเมินผล.....	108
11. สรุปรูปการเปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้ บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพฯ นคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การ สอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล.....	110
12. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ใน ด้านหลักสูตรและการสอน.....	112
13. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ใน ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร.....	115
14. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ใน ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก.....	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ใน ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน.....	120
16. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ใน ด้านการประเมินผล.....	122
17. สรุปการเปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้ บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้าน หลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล.....	125
18. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้านหลัก สูตรและการสอน.....	127
19. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้านการ จัดและพัฒนาบุคลากร.....	129

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
20. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้านการ จัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก.....	132
21. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้านความ สัมพันธ์กับชุมชน.....	134
22. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้านการ ประเมินผล.....	137
23. สรุปการเปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้ บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลา ปฏิบัติงานเกิน 5 ปี ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนา บุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับ ชุมชน และการประเมินผล.....	140
24. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติ งานเกิน 5 ปี ในด้านหลักสูตรและการสอน.....	142

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
25. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติ งานเกิน 5 ปี ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร.....	145
26. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติ งานเกิน 5 ปี ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก..	147
27. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติ งานเกิน 5 ปี ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน.....	150
28. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติ งานเกิน 5 ปี ในการประเมินผล.....	152
29. สรุปการเปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้ บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพฯ นคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล.....	155

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
30. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และ ขนาดใหญ่มาก ในด้านหลักสูตรและการสอน.....	159
31. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และ ขนาดใหญ่มาก ในด้านการจัดและพัฒนาคู่มือ.....	163
32. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และ ขนาดใหญ่มาก ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก..	166
33. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และ ขนาดใหญ่มาก ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน.....	169
34. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และ ขนาดใหญ่มาก ในด้านการประเมินผล.....	172

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
35. สรุปลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล.....	175
36. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านหลักสูตรและการสอน.....	180
37. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร.....	183
38. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก.....	186

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
39. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน.....	189
40. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านการประเมินผล.....	192
41. สรุปลผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร.....	196

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของเนื้อหา

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม เนื่องจากการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างและพัฒนาคนในประเทศให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะและความชำนาญ สามารถปรับตัวและแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ซึ่งมีความหลากหลายได้ รวมทั้งทำให้สามารถริเริ่มพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ให้มีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างมีหลักการและเหตุผล บนพื้นฐานของความถูกต้อง ดีงาม และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม¹ การจัดการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันกล่าวได้ว่ามีครบทุกระดับ ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา มีทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบโรงเรียน ในบรรดาการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ นี้ อาจกล่าวได้ว่า การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเป็นการศึกษาวิชาที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ โดยมีโรงเรียนหรือสถานศึกษาและครูเป็นผู้สอน มีรัฐสนับสนุนและควบคุมให้ตรงกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน² โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีอนาคต คุณธรรม มีสมรรถภาพพื้นฐานที่จะพัฒนาตนเองและสังคม และมีความสามารถในการประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต³ ดังนั้นรัฐจึงให้ความสำคัญและให้การส่งเสริม สนับสนุนการอาชีวศึกษาดังจะเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 หมวด 2 ข้อ 20 กล่าวว่า "รัฐพึงสนับสนุนการอาชีวศึกษาอย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งในรูปแบบที่จัดให้ผสมผสานเข้าไว้ในการศึกษาทุกระดับ และที่จัดเป็นเอกเทศตามความจำเป็น"⁴ และในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการอาชีวศึกษาไว้ว่า "เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ในระดับกลางและระดับสูง ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ"⁵

การอาชีวศึกษาได้รับความนิยมน่าขึ้นเป็นลำดับ และได้มีการจัดการอาชีวศึกษาอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. กรมอาชีวศึกษา
2. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
3. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
4. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

นอกจากหน่วยงานดังกล่าวแล้ว ยังมีกระทรวงและหน่วยงานอื่น ๆ ที่จัดการศึกษาในระดับนี้อีก เช่น โรงเรียนผู้ใหญ่วินิจฉัยที่และโรงเรียนผู้ใหญ่เคลื่อนที่ของกรมวิชาการ กรมสามัญศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมการฝึกหัดครู ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติของกรมแรงงาน ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

สำหรับภาคเอกชนนั้น รัฐได้ให้การส่งเสริม สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ภายใต้การดูแล รับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ดังจะเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 หมวด 2 ข้อ 24 กล่าวว่า "รัฐพึงเปิดโอกาสให้เอกชนร่วมรับภาระจัดการศึกษาได้ ภายในขอบเขตที่รัฐกำหนด และรัฐจะต้องดูแลให้สถานศึกษาเอกชนทุกระดับ ทุกประเภท ทั้งที่จัดการศึกษาในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ให้ดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน และโครงการทางการศึกษาของชาติ ทั้งนี้การศึกษาที่เอกชนจัดนั้นจะต้องไม่แสวงหาผลกำไรเกินควร" และหมวด 4 ข้อ 44 กล่าวว่า "ส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนให้มีความคล่องตัวในการบริหารและการพัฒนาวิชาการภายใต้ขอบเขตแห่งกฎหมาย" และหมวด 5 ข้อ 48 กล่าวว่า "ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐ ของท้องถิ่นและของเอกชน ได้ร่วมมือกันส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา" นอกจากนี้ในหมวด 7 ข้อ 60 กล่าวว่า "รัฐพึงเปิดโอกาสให้เอกชนที่มีความสามารถ และมีคุณสมบัติเหมาะสม ซึ่งมีเจตจำนงที่จะจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ส่วนรวม จัดการศึกษาได้โดยให้อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ"⁶ แม้กระทั่งรัฐบาลก็ได้ให้ความสำคัญในการสนับสนุนการจัดการศึกษาของภาคเอกชนเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่ พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2531 ว่า "จะส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น"⁷

การที่รัฐให้การส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของภาคเอกชน ทำให้โรงเรียนเอกชนได้ เข้ามามีบทบาท และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการอาชีวศึกษา เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถออกไปรับใช้ประเทศชาติ โดยมีโรงเรียนเอกชนอาชีว

ศึกษาหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาจำแนกตามหลักสูตรและประเภทวิชาต่าง ๆ
ได้ดังนี้

ตารางที่ 1

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ
จำแนกตามหลักสูตรและประเภทวิชาต่าง ๆ

หลักสูตร	ประเภทวิชา	รวม	กทม.	ภูมิภาค
ปวช.	พาณิชยกรรม	212	63	149
	ช่างอุตสาหกรรม	115	28	87
	เกษตรกรรม	12	1	11
	ศิลปหัตถกรรม	12	7	5
ปวท.	บริหารธุรกิจ	99	15	84
	ช่างอุตสาหกรรม	9	1	8
	เกษตรกรรม	3	-	3
ปวส.	บริหารธุรกิจ	114	29	85
	ช่างอุตสาหกรรม	42	15	27
	เกษตรกรรม	9	1	8
	ศิลปหัตถกรรม	4	2	2

หมายเหตุ จำนวนโรงเรียนในประเภทวิชาต่าง ๆ มีการนับซ้ำ
เนื่องจากมีบางโรงเรียน เปิดสอนมากกว่าหนึ่งประเภทวิชา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เป็นสถานศึกษาอีกส่วนหนึ่ง ที่มีบทบาทและมีความสำคัญต่อการจัดการอาชีวศึกษาให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และการที่จะจัดการอาชีวศึกษาเอกชนให้ประสบผลสำเร็จนั้น จะต้องประกอบด้วยปัจจัยหลาย
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประการที่มีทั้งคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยที่เป็นบุคคล ซึ่งบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา เป็นบุคคลสำคัญที่จะเป็นแกนนำให้การทำงานของโรงเรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา⁹ โดยต้องบริหารงานโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ นักเรียนมีคุณภาพอันพึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข¹⁰ นอกจากนี้ ธนู แสงศักดิ์ ยังได้กล่าวว่า "ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับมาตรฐานการศึกษา นอกเหนือจากการให้ ผู้เรียนมีความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการและทางเทคโนโลยีแล้ว ยังต้องให้ผู้เรียนรู้จัก ขวนขวายหาความรู้และประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ มีสติ ปัญญา คิดเป็นและตัดสินใจได้ ถูกต้อง เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และสามารถปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับกาลเทศะ สภาพเศรษฐกิจและสังคมตามที่บ้านเมืองต้องการ"¹¹ แต่ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้การบริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาประสบปัญหาต่าง ๆ หลายประการ ซึ่งเป็นผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน โดยสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ครูมีคุณค่า เมื่อเทียบกับครูในสังกัดอื่น ๆ ของรัฐบาล ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน
2. ครูขาดขวัญและกำลังใจ เนื่องจากมีรายได้ น้อยเมื่อเทียบกับครูโรงเรียนรัฐบาล ทำให้ไม่ค่อยรักโรงเรียน เมื่อมีโอกาสได้งานใหม่ก็จะลาออกจากโรงเรียนไป
3. ครูมีความรู้ในเรื่องหลักสูตรและการเรียนการสอนน้อย ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. อัตราการเข้าออกของครูสูง ทำให้ผู้บริหารไม่ยอมส่งเสริมครูหรือลงทุนให้ได้รับการพัฒนา
5. อาคารเรียนส่วนใหม่ชำรุดทรุดโทรม ไม่ได้รับการบูรณะ
6. ขาดอาคารเรียน อาคารประกอบ และห้องสมุด
7. มีการจัดกิจกรรมนักเรียนน้อย เนื่องจากโรงเรียนยังไม่เห็นความสำคัญของงานกิจการนักเรียน ส่วนใหญ่ให้เรียนแต่ตัววิชาการในห้องเรียน
8. แรงจูงใจในสัมฤทธิ์ของนักเรียนต่ำ ทำให้ขาดความตั้งใจในการเรียน
9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำลง¹²

โดยเฉพาะ เรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำนี้ เป็นปัญหาที่ใหญ่มาก

เพราะกิจการโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาจะอยู่รอดหรือไม่ขึ้น ขึ้นอยู่กับคุณภาพของนักเรียน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนูญาตีหนาไปไซประโยชน์ดานการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าหากโรงเรียนใดไม่สามารถสอนนักเรียนให้มีคุณภาพ ผู้ปกครองก็จะไม่ส่งบุตรหลานมาเรียนในโรงเรียนนั้นอีกต่อไป และการที่นักเรียนจะมีคุณภาพหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการเรียนการสอนซึ่งมีครูเป็นองค์ประกอบสำคัญ เนื่องจากครูเป็นผู้ติดต่อกับนักเรียนโดยตรงในการสอน หรือทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามความมุ่งหมายของการศึกษา ดังนั้น ถ้าครูดีมีคุณภาพ การเรียนการสอนก็จะมีประสิทธิภาพด้วย¹³ สำหรับการเรียนการสอนอาชีวศึกษา นอกจากครูจะทำหน้าที่สอนแล้ว ยังต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีทักษะในอาชีพที่ดี เพื่อประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต ครูอาชีวศึกษาจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในอาชีพอย่างแท้จริง สามารถถ่ายทอดวิชาอาชีพนั่น ๆ ไปสู่นักเรียนได้ ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการเรียนการสอน มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนต้องสร้างศรัทธาให้นักเรียน และต้องเข้าใจลักษณะนิสัยของนักเรียนอาชีวศึกษาเป็นอย่างดี เพื่อปลูกฝังลักษณะนิสัยในการทำงานให้นักเรียน เป็นผู้มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ในงานอาชีพ ชยัน อดทน มีความคิดริเริ่มและหมั่นศึกษาหาความรู้¹⁴ นอกจากนี้ในปัจจุบัน วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ทางการศึกษาได้วิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็ว เช่น มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เนื้อหาวิชา วิธีการสอน เป็นต้น และได้เกิดนวัตกรรมต่าง ๆ ขึ้นเป็นอันมาก¹⁵ ซึ่งเป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญต่อการจัดการอาชีวศึกษา เอกชนอีกประการหนึ่ง

ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ เป็นสิ่งที่มีผลกระทบต่อการจัดการและการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั้งสิ้น ผู้บริหารจึงต้องใช่วิธีการและกระบวนการต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้ลุล่วง เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาเอกชนให้ไปสู่คุณภาพที่พึงประสงค์ กระบวนการดังกล่าวนี้ ได้แก่ กระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการนิเทศ ซึ่งทั้งสามกระบวนการนี้ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเท่า ๆ กัน¹⁶ ดังนั้นในการบริหารงานโรงเรียน ผู้บริหารจึงต้องทำหน้าที่เป็นทั้งผู้บริหารและผู้นิเทศด้วย แต่เมื่อใดจะสวมบทบาทเป็นผู้บริหาร เมื่อใดจะเป็นผู้นิเทศนั้น ขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายและเจตนารมณ์ในการปฏิบัติงาน¹⁷ การบริหารการศึกษากับการนิเทศจึงเป็นงานที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและเป็นงานคู่กัน โดยการนิเทศจะเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ซึ่งจะสามารถช่วยให้สิ่งที่ผู้บริหารกำหนดไว้เป็นนโยบายและแผนพัฒนาโรงเรียนบรรลุเป้าหมาย¹⁸ นอกจากนี้การนิเทศยังสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่าง ๆ ในโรงเรียนได้ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ เนื่องจากครูไม่เข้าใจหรือไม่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้าน ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผล เพราะครูไม่เข้าใจระเบียบและวิธีปฏิบัติ ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนของครู เพราะครูไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอนหรือจัดกิจกรรมไม่เป็นที่พึงพอใจหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนุนต่อการที่จะให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หรือปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนที่ครูไม่รู้จักใช้ หรือประดิษฐ์คิดค้นให้เหมาะสมกับบทเรียน เป็นต้น¹⁹ การนิเทศจึงเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยการทำงานร่วมกันระหว่างครู ผู้บริหาร และบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นกระบวนการที่กระตุ้นความเจริญก้าวหน้าของครู และมุ่งหวังที่จะช่วยเหลือครูเพื่อให้ครูช่วยตนเองได้²⁰ โดยเฉพาะการนิเทศการสอนซึ่งมีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ที่การปรับปรุง และส่งเสริมการเรียนการสอนให้ดีขึ้น การนิเทศจึงไม่ใช่การบังคับหรือการจับผิด แต่เป็นการช่วยเหลือ ร่วมมือซึ่งกันและกัน และต้องตั้งอยู่บนรากฐานแห่งมนุษยสัมพันธ์อันดี²¹ ดังนั้น เพื่อให้การสังเกตบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารบังเกิดประโยชน์สูงสุด และสามารถช่วยเหลือครูได้ตามความต้องการของครู จึงควรศึกษาจากครูเสียก่อนว่าผู้บริหารควรแสดงบทบาทในการนิเทศการสอนอย่างไร เนื่องจาก การนิเทศการสอนจะมีความหมายสำหรับครู ก็ต่อเมื่อการนิเทศนั้นแสดงให้เห็นว่า เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อความต้องการของครูหรือผู้รับการนิเทศโดยตรง²² นั่นคือ ควรต้องให้ครูมีส่วนร่วมในการพิจารณาบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารด้วย

จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ เนื่องจากประเภทวิชาพาณิชยกรรมเป็นประเภทวิชาที่เปิดทำการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามากที่สุด และจากรายงานการวิจัยของฝ่ายแผนงาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เมื่อปี พ.ศ. 2529 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประเภทพาณิชยกรรมของนักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.42-80.45 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับควรปรับปรุงทุกหมวดวิชา²³

ผู้วิจัยหวังว่าผลการวิจัยนี้คงจะเป็นประโยชน์ ในการใช้เป็นแนวทางพัฒนาบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา และเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนให้สอดคล้องตามที่ครูคาดหวัง ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล
3. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล
4. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีกับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล
5. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยจำแนกขนาดโรงเรียนตามจำนวนครูออกเป็น 4 ขนาด คือ

โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวนครู 6 - 35 คน

โรงเรียนขนาดกลาง จำนวนครู 40 - 79 คน

โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวนครู 101 - 125 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนขนาดใหญ่มาก จำนวนครู 150 - 165 คน
 ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่ง
 อำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล

สมมติฐานในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐาน ดังนี้

1. ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน
2. ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน
3. ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีกับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน
4. ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดหลักการของ จำเนียร กุณาศล²⁴ เป็นหลัก โดย จำเนียร กุณาศล ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับพฤติกรรมทางการนิเทศการศึกษา ของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาลังกัดกรมสามัญศึกษา เมื่อ พ.ศ.2521 และได้จำแนกบทบาทหรือพฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารออกเป็น 5 ประการ คือ

1. บทบาทด้านหลักสูตรและการสอน
 - 1.1 การพัฒนาหลักสูตร
 - 1.2 การจัดระบบการเรียนการสอน
 - 1.3 การจัดบริการพิเศษเกี่ยวกับการสอน
2. บทบาทด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร
 - 2.1 การคัดเลือกบุคลากร
 - 2.2 การปฐมนิเทศครูใหม่
 - 2.3 การฝึกอบรมครูประจำการ
3. บทบาทด้านการจัดอุปกรณ์การสอน
4. บทบาทด้านความสัมพันธ์กับชุมชน
5. บทบาทด้านการประเมินผล

การจำแนกบทบาทการนิเทศของผู้บริหารทั้ง 5 ประการดังกล่าว จำเนียร กุณาศล ได้จำแนกตามการจำแนกงานนิเทศการสอนของผู้บริหารของ Harris²⁵ ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ประการ คือ

1. งานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร (Developing Curriculum) ซึ่งเกี่ยวกับการวางโครงสร้างหลักสูตร ทำประมวลการสอน โดยกำหนดตัวผู้สอน โครงการสอน วัน-เวลา และวางแผนวิธีการสอน ตลอดจนการสร้างเกณฑ์มาตรฐาน และบรรจุหน่วยวิชาต่าง ๆ ลงในการสอน

2. การจัดระบบการสอน (Organizing for Instruction) เป็นการจัดระบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการนำหลักสูตรไปใช้ เช่น การแบ่งกลุ่มนักเรียน การจัดตารางสอน

3. การคัดเลือกบุคลากร (Staffing) เป็นการเลือกสรรบุคลากรมาให้เหมาะสมกับงาน มีการสรรหา คัดเลือก มอบหมายงาน และการเก็บรักษาทะเบียนเกี่ยวกับตัวบุคลากร

4. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก (Providing Facilities) เป็นการออกแบบและจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอน รวมถึงการจัดวางแผนอาคารเรียนที่ถูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้อง มีการแนะนำให้สามารถนำสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นมาใช้ได้ง่าย

5. การจัดหาวัสดุอุปกรณ์การสอน (Providing Materials) เป็นการตรวจและคัดเลือกวัสดุอุปกรณ์การสอนที่จะนำมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการสอน

6. การจัดอบรมครูประจำการ (Arranging for In-service Education) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ครูประจำการ ซึ่งจะส่งผลให้ครูมีความก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพทางด้านวิชาการยิ่งขึ้น

7. การจัดปฐมนิเทศครูใหม่ (Orienting New Staff Members) เพื่อครูให้ได้ทราบข้อมูลต่าง ๆ ทั่วๆไปและเข้าใจในสิ่งที่จำเป็นต้องการปฏิบัติงาน เป็นการลดอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะทำงานประสบผลสำเร็จมากขึ้น

8. การจัดบริการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับการสอน (Relating Special Service) รวมทั้งบริการต่าง ๆ ที่ช่วยในการสอน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนให้มากที่สุด

9. การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน (Developing Public Relations) โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน รวมทั้งการแจ้งข่าวคราวความเคลื่อนไหวทางการศึกษาให้ชุมชนทราบ การแสวงหาความช่วยเหลือจากชุมชน ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

10. งานประเมินผล (Evaluating) เป็นการประเมินผลทุก ๆ ด้านในโรงเรียน ที่เกี่ยวข้องหรือมีผลต่อการสอน

อย่างไรก็ตามแม้ว่า จาเนียร กุณาศล จะศึกษาบทบาทการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา แต่จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิชาการนิเทศการสอนครูช่าง ปรากฏว่าบทบาททั้ง 5 ประการดังกล่าวนั้น ครอบคลุมบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ใช้บทบาทการนิเทศของผู้บริหารทั้ง 5 ประการดังกล่าวของ จาเนียร กุณาศล เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ และได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเองเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร โดย
 จำแนกบทบาทการนิเทศการสอนออกเป็น 5 ด้าน คือ บทบาทการนิเทศการสอนด้านหลักสูตร
 และการสอน ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก
 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน และด้านการประเมินผล

2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม
 ในกรุงเทพมหานคร โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างใช้ครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
 ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ตอบแบบสอบถามเมื่อ พ.ศ.
 2532

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 คุณสมบัตินักเรียน จำแนกเป็น

3.1.1.1 วุฒิสูงสุด

3.1.1.1.1 ต่ำกว่าปริญญาดริ

3.1.1.1.2 ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

3.1.1.2 วุฒิต่างการศึกษา

3.1.1.2.1 มีวุฒิต่างการศึกษา

3.1.1.2.2 ไม่มีวุฒิต่างการศึกษา

3.1.1.3 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

3.1.1.3.1 ไม่เกิน 5 ปี

3.1.1.3.2 เกิน 5 ปี

3.1.2 ขนาดของโรงเรียนที่ครูปฏิบัติงานอยู่ จำแนกเป็น

3.1.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก

3.1.2.2 โรงเรียนขนาดกลาง

3.1.2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่

3.1.2.4 โรงเรียนขนาดใหญ่มาก

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอน
 ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร

ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษานั้น แม้ว่าพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 จะกำหนดบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารทั้ง 3 ตำแหน่ง คือ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ แตกต่างกันไปก็ตาม แต่มีได้หมายความว่าผู้บริหารทั้ง 3 ตำแหน่งจะปฏิบัติเฉพาะบทบาทและหน้าที่ของตนเองตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติเท่านั้น ในสภาพความเป็นจริง ผู้บริหารทั้ง 3 ตำแหน่งต้องแสดงบทบาทและหน้าที่ต่าง ๆ ในการบริหารร่วมกัน เพื่อความอยู่รอดและความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร โดยบทบาทดังกล่าวนี้เป็นบทบาทที่ผู้บริหารควรปฏิบัติด้วยกันทั้ง 3 ตำแหน่ง

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

"โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม" หมายถึง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการสอนในประเภทวิชาพาณิชยกรรม และ/หรือประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในระดับ ปวช. และ/หรือ ปวท. และ/หรือ ปวส. ในกรุงเทพมหานคร

"ผู้บริหาร" หมายถึง ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร

"ครู" หมายถึง ครูประจำการทั้งหมดที่มีหน้าที่สอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ทุกรายวิชา

"วุฒิสูงสุด" หมายถึง คุณวุฒิ หรือระดับการศึกษาสูงสุดของครู เช่น ปวส., ปริญญาตรี, ปริญญาโท, ปริญญาเอก เป็นต้น

"วุฒิทางการศึกษา" หมายถึง วุฒिवิชาชีพครูตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด เช่น ป., พ., ป.กศ., ปวส.ป.ม., ค.บ., ค.อ.บ., กศ.บ. เป็นต้น

"ระยะเวลาปฏิบัติงาน". หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นเป็นครูจนถึงปัจจุบัน

"ขนาดโรงเรียน" หมายถึง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในกรุงเทพมหานครที่มีขนาดต่างกัน โดยจำแนกขนาดโรงเรียนตามจำนวนครูในโรงเรียน ดังนี้

1. โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีครูจำนวน 6 - 35 คน
2. โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีครูจำนวน 40 - 79 คน
3. โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีครูจำนวน 101 - 125 คน
4. โรงเรียนขนาดใหญ่มาก หมายถึง โรงเรียนที่มีครูจำนวน 150 - 165 คน

การจำแนกโรงเรียนออกเป็น 4 ขนาดตามจำนวนครูในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความแตกต่างของจำนวนครูในแต่ละโรงเรียนเป็นเกณฑ์ เนื่องจากจำนวนครูในโรงเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่ง que แสดงถึงขนาดของโรงเรียน และขนาดของโรงเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความพร้อมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

"ความคาดหวังของครู" หมายถึง ระดับความคิดเห็นส่วนตัวของครูที่มีความปรารถนาหรือความต้องการต่อการแสดงบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร โดยไม่คำนึงถึงบทบาทที่เป็นจริงของผู้บริหาร

"บทบาทการนิเทศการสอน" หมายถึง พฤติกรรมหรือหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้บริหารที่กระทำต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานที่ ในลักษณะของการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ แนะนำ บริการ ร่วมมือ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดในการเรียนของนักเรียน

"บทบาทการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน" หมายถึง พฤติกรรมหรือหน้าที่ของผู้บริหารที่จะช่วยให้ครูเข้าใจจุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตร และเข้าใจปรัชญาการอาชีวศึกษา ส่งเสริมให้มีการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรและแผนการเรียนการสอน ส่งเสริมให้มีการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรและการสอน แนะนำวิธีการจัดทำตารางสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนวิชาชีพ ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการสอนให้ครบองค์ประกอบการเรียนการสอนวิชาชีพ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความสำเร็จของนักเรียน

"บทบาทการนิเทศด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร" หมายถึง พฤติกรรมหรือหน้าที่ของผู้บริหารในการส่งเสริมให้มีการสรรหา คัดเลือก และจัดครูเข้าสอนให้เหมาะสม ส่งเสริมให้ครูเข้าใจนโยบาย ปรัชญาของโรงเรียน และภาระหน้าที่ของครู และส่งเสริมให้มีการมอบหมายงานให้ครูได้อย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้มีการจัดสวัสดิการให้ครู เพื่อให้เกิดเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปเผยแพร่ในสื่อสาธารณะไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาให้ครูมีความรู้ ความสามารถในวิชาชีพ

"บทบาทการนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก" หมายถึง พฤติกรรมหรือหน้าที่ของผู้บริหารในการส่งเสริมให้มีการจัดให้มีอุปกรณ์การสอน ห้องปฏิบัติการ และสถานที่ฝึกประสบการณ์ ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ในการใช้ การบำรุงรักษา และการผลิตอุปกรณ์การสอน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการจัดห้องพักครูและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่เหมาะสม เพียงพอ

"บทบาทการนิเทศด้านความสัมพันธ์กับชุมชน" หมายถึง พฤติกรรมหรือหน้าที่ของผู้บริหารในการส่งเสริมให้มีการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและตลาดแรงงาน โดยการให้บริการ เผยแพร่ข่าวสาร ให้ความร่วมมือ ตลอดจนการใช้บุคลากรและทรัพยากรของชุมชน และตลาดแรงงาน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

"บทบาทการนิเทศด้านการประเมินผล" หมายถึง พฤติกรรมหรือหน้าที่ของผู้บริหารในการส่งเสริมการประเมินผลการเรียนการสอน การประเมินผลครู ตลอดจนการประเมินผลด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน และให้มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

เชิงอรรถ

¹คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, สำนักนายกรัฐมนตรี, แนวคิดการจัดการศึกษาในอนาคต (กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, 2532), หน้า 7.

²ภิญโญ สาธร, การศึกษา : ปัญหาที่รอคนแก้ (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2530), หน้า 255.

³คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 7.

⁴วิจิตร เกตุชา และชาญชัย ศรีไสยเพชร, วิชาการศึกษา 131 หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2522), หน้า 27.

⁵คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, สำนักนายกรัฐมนตรี, แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534), 2530, (เอกสารยึดสำเนาเย็บเล่ม) หน้า 53.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6 วิจิท เกตุชา และชาญชัย ศรีไสยเพชร, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 28-36.

7 คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ, เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการเรื่องโครงการกองทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาการศึกษาเอกชน, 2531, (เอกสารอัดสำเนาเย็บเล่ม) หน้า 21.

8 นโยบายและแผน, กอง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, กระทรวงศึกษาธิการ, สถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2532 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533), หน้า 52.

9 คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ, การบริหารโรงเรียนเอกชน (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภา, 2531), หน้า 19.

10 คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, เรื่องเดียวกัน, หน้า 2.

11 โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, สมาคม, เอกสารการประชุมสัมมนาวิชาการ 2527 (กรุงเทพฯ : สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 2527), หน้า 22.

12 คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ, "นโยบายการจัดการศึกษา ในปีการศึกษา 2532," กองทุนส่งเสริมการศึกษาเอกชน, ปีที่ 2, ฉบับที่ 13 (เมษายน 2532), หน้า 4-5.

13 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, เอกสารประกอบการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการศึกษาของไทย (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บรรณาร, 2507), หน้า 105.

14 เมธี ปิรันธนานนท์, การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 53.

15 กิติมา ปรีดีติลล, การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529, (เอกสารอัดสำเนาเย็บเล่ม) หน้า 104.

16 ศึกษานิเทศก์, หน่วย, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, กระทรวงศึกษาธิการ, แนวทางดำเนินงานการนิเทศภายในโรงเรียนเอกชน (ฉบับทดลอง) (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2531), หน้า 1.

17 ชารี มลิศรี, การนิเทศการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 1 ; กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2521), หน้า 40.

¹⁸ เรื่องเดียวกัน.

¹⁹ ศึกษานิเทศก์, หน่วย, สิ่งที่ได้สั่งมาแล้ว, หน้า 2.

²⁰ Harold Spears, Improving the Supervision of Instruction (New York : Prentice-Hall, 1967), p. 10.

²¹ พันธ์ หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524), หน้า 148.

²² Jane Franseth, Supervision as Leadership (New York : Row, Peterson and Co., 1961), p. 23.

²³ คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ, รายงานการวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนเอกชน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2529), หน้า 24.

²⁴ จำเียร กุณาศล, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการนิเทศการศึกษาของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญาตรัฐศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521, หน้า 32.

²⁵ Ben M. Harris, Supervisory Behavior in Education (Englewood Cliffs, N. J. : Prentice-Hall, 1975), pp. 13-14.

สำนักงานหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

บทที่ 2

วาระกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่เสนอ
รายละเอียดวาระกรรมที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. ประวัติโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม
2. การนิเทศการศึกษา
 - 2.1 ความหมายของการนิเทศการศึกษา
 - 2.2 จุดมุ่งหมายและความจำเป็นของการนิเทศการศึกษา
 - 2.3 หลักการนิเทศการศึกษา
 - 2.4 กระบวนการนิเทศการศึกษา
 - 2.5 ประเภทของการนิเทศการศึกษา
3. การนิเทศการสอนภายในโรงเรียน
 - 3.1 ความหมายของการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน
 - 3.2 จุดมุ่งหมายและความจำเป็นของการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน
 - 3.3 ความต้องการการนิเทศการสอนของครู
4. บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรม
5. บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม
 - 5.1 บทบาทการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน
 - 5.2 บทบาทการนิเทศด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร
 - 5.3 บทบาทการนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 5.4 บทบาทการนิเทศด้านความสัมพันธ์กับชุมชน
 - 5.5 บทบาทการนิเทศด้านการประเมินผล
6. ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอก
ชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาเอกสารนี้ไปแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17610

7. สรุป

1. ประวัติการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชยกรรม

การจัดการอาชีวศึกษานั้นมีประวัติความเป็นมายาวนาน จนอาจกล่าวได้ว่าเกิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับการกำเนิดมนุษยชาติ ทั้งนี้เนื่องจากมนุษย์ทุกคนเมื่อเกิดมาจำเป็นต้องรู้จักการทำมาหาเลี้ยงชีพ ต้องรู้จักเรียนรู้การประกอบอาชีพเพื่อดำรงชีวิต ดังนั้นในระยะแรก ๆ การอาชีวศึกษาจึงเกี่ยวข้องโดยตรงกับการแสวงหาหรือการสะสมปัจจัยสี่ ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค¹ โดยเฉพาะอาหารเป็นสิ่งจำเป็นที่สุด มนุษย์จึงต้องรู้จักการผลิตอาหารก่อน เมื่อผลิตอาหารได้เพียงพอและมากเกินไปที่จะใช้รับประทาน ก็สามารถนำไปแลกเปลี่ยนเป็นปัจจัยอื่น ๆ ในขณะเดียวกันผู้ที่สามารถผลิตปัจจัยอื่น ๆ ได้ ก็สามารถนำไปแลกเปลี่ยนเป็นอาหารมาเพื่อดำรงชีพ การผลิตและการแลกเปลี่ยนนี้กล่าวได้ว่าเป็นอาชีพพื้นฐานของมนุษย์ เมื่อกาลเวลาผ่านไป มนุษย์อยู่รวมกลุ่มกันมากขึ้น เกิดเป็นสังคม จึงเกิดอาชีพแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากขึ้น การเรียนรู้และการศึกษาการอาชีพจึงได้พัฒนามาเป็นลำดับ จนกระทั่งกลายเป็นกระบวนการทางอาชีวศึกษา ดังปรากฏหลักฐานในคัมภีร์ชาวยิวโบราณให้ศาสนิกชนยึดปฏิบัติว่า "As it is your duty to teach your son the law, teach him the trade."² ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเชื่อของมนุษย์ที่มีต่อการอาชีพและสืบทอดเจตนารมณ์ของการอาชีพต่อกันมา จนกระทั่งทำให้เกิดการเรียนรู้การอาชีพอย่างเป็นระบบจนถึงปัจจุบัน

สำหรับประเทศไทยนั้นเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ จึงมีการอาชีพต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ดังปรากฏหลักฐานในศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงว่า "เพื่อนจูงวัวไปค้า ชีม้าไปขาย" "ใครใคร่ค้าช้างค้า ใครใคร่ค้าม้าค้า ใครใคร่ค้าเงินค้า ค้าทองคำ"³ นอกจากนี้ยังมีอาชีพเกษตรกรรม การช่าง การก่อสร้าง เช่น การสร้างปราสาทราชวัง การสร้างพระพุทธรูป เป็นต้น แม้กระทั่งอาชีพทางด้านศิลปหัตถกรรมก็มีการทำเครื่องถ้วยชามสังคโลก ซึ่งมีความงดงามและมีชื่อเสียงปรากฏอยู่จนทุกวันนี้

การเรียนรู้หรือการศึกษาการอาชีพต่าง ๆ เหล่านี้ แต่เดิมนั้นเป็นการเรียนรู้ถ่ายทอดภายในครอบครัว ต่อมาประเทศไทยได้มีการติดต่อกับต่างประเทศมากขึ้น จึงมีการค้าขาย แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ทำให้มีอาชีพต่าง ๆ เกิดขึ้นอีกมาก การเรียนรู้หรือการศึกษาการอาชีพจึงได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลง จากการเรียนรู้ภายในครอบครัวซึ่งเป็นการศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพนอกระบบ มาเป็นการศึกษาอาชีพหรือการอาชีวศึกษาในระบบโรงเรียน โดยมีการจัดการศึกษาทั้งรัฐบาลและเอกชน สำหรับภาคเอกชนนั้นอาจกล่าวได้ว่ามีการจัดการอาชีวศึกษามาก่อนภาครัฐบาล ซึ่งสามารถสรุปโดยสังเขปได้ ดังนี้

พ.ศ.2408 Mrs. S. G. McFarland จัดตั้งโรงเรียนหัตถกรรม หรือ โรงเรียนอุตสาหกรรม (Industrial School) ที่ริมฝั่งแม่น้ำเพชรด้านตะวันตก ชำงวัดไชยสุรินทร์ จังหวัดเพชรบุรี โรงเรียนนี้บางแห่งเรียกว่าโรงเรียนสตรีฝึกหัตถการ หรือ การช่างสตรี เปิดสอนวิชาตัดเย็บเสื้อผ้าด้วยจักรเย็บผ้าเป็นแห่งแรกในประเทศไทย ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น Howard Memorial School และเป็นโรงเรียนอรุณสตรี ตามลำดับ ปัจจุบันนี้คือโรงเรียนอรุณประดิษฐ์ เป็นโรงเรียนเอกชนสตรีและโรงเรียนอาชีวศึกษาสำหรับสตรีแห่งแรกในประเทศไทย⁴

พ.ศ.2413 Mrs. S. C. George จัดตั้งโรงเรียนขึ้นที่บริเวณพระราชวังหลัง ต่อมามอบให้ Rev. Samuel House และภริยาดำเนินการต่อ โดยใช้ชื่อว่า Harriet M. House School for Girls ซึ่งคนไทยเรียกว่าโรงเรียนกุลสตรีวังหลัง หรือ โรงเรียนวังหลัง การดำเนินการของโรงเรียนได้เจริญรอยตามแบบแผนของ Mrs. McFarland จึงทำให้นักกิจการของโรงเรียนเจริญก้าวหน้า เป็นโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสตรีอีกแห่งหนึ่งในขณะนั้น ต่อมาได้ย้ายสถานที่ตั้งและเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัยจนกระทั่งปัจจุบัน⁵

พ.ศ.2441 ประเทศไทยเริ่มมีการจัดการอาชีวศึกษาในระบบโรงเรียนอย่างจริงจัง ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยทรงเริ่มมีพระราชดำริให้จัดการศึกษาวิชาชีพหัตถกรรม กสิกรรม และการเรือน มีการจัดตั้งโรงเรียนฝึกอาชีพที่เรียกว่า ศิลปศาสตร์ศึกษาสถาน หรือ Industrial School เปิดทำการสอน 3 วิชา คือ หัตถกรรม กสิกรรม และคฤหกิจ เพื่อฝึกหัดคนให้เกิดความชำนาญ จัดการขายสิ่งของที่นักเรียนผลิต และจัดทำบัญชีนักเรียน เพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับจัดหางาน รับจ้าง หรือค้าขาย⁶ ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการเริ่มต้นการจัดการอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรม และต่อมาได้มีการจัดการศึกษากว้างขวางขึ้นเป็นลำดับ

พ.ศ.2443 จัดตั้งโรงเรียนประถมศึกษาพิเศษอังกฤษ ที่วัดสัมพันธวงศ์ สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อประกอบอาชีพล่าม ต่อมาได้มีการปรับปรุง ขยายหลักสูตรวิชาให้กว้างขวางขึ้น โดยเพิ่มวิชาเสมียนพนักงาน วิชาค้าขาย และวิชาบัญชี⁷

พ.ศ.2445 จัดตั้งโรงเรียนพาณิชย์การวัดมหาพฤฒาราม ที่วัดตะเคียน (วัดมหาพฤฒาราม) โดยย้ายมาจากโรงเรียนประถมศึกษาพิเศษอังกฤษ เป็นโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทพาณิชยกรรมแห่งแรกของประเทศไทย เปิดสอนวิชาค้าขาย วิชาลูกคิด และวิชาบัญชี พ.ศ. 2454 จัดตั้งโรงเรียนหัตถกรรมราชบุรณะ เพื่อทำการฝึกหัตถครูสำหรับสอนวิชาพาณิชยกรรม ศิลปกรรม หัตถกรรม และเกษตรกรรม⁹

สำหรับการจัดการอาชีวศึกษาของเอกชน แม้ว่าจะได้เริ่มมีบทบาทมาก่อนรัฐบาล แต่ในระยะแรกมีการขยายตัวช้ามาก จนกระทั่ง พ.ศ. 2475 จึงมีการจัดตั้งโรงเรียนอาชีพช่างกล ที่ตรอกกัปตันบุช ต่อมาได้ย้ายไปตั้งที่ปากคลองตลาด และปทุมวันตามลำดับ และได้โอนมาเป็นของรัฐบาล คือ วิทยาลัยช่างกลปทุมวันในปัจจุบัน¹⁰ ส่วนการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชยกรรม มีประวัติความเป็นมาสรุปได้ ดังนี้

พ.ศ. 2490 จัดตั้งโรงเรียนพาณิชย์วิทยาลัย เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2490 ที่ถนนสีลม บางรัก พระนคร ขณะนั้นมี นางสาวประชুম อับดุลราฮิม เป็นเจ้าของและผู้จัดการ นายวาปี พงษ์เวช เป็นครูใหญ่ เปิดสอนหลักสูตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แต่ปัจจุบันได้เลิกล้มกิจการไปแล้ว กล่าวได้ว่าเป็นโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมแห่งแรกของประเทศไทย¹¹

พ.ศ. 2493 จัดตั้งโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2493 ที่ถนนมหาไชย พระนคร ขณะนั้นมี นายเล็ก บุรณะสมบัติ เป็นเจ้าของ เปิดสอนวิชาการบัญชี โดยได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้ใช้หลักสูตรของโรงเรียนเอง ต่อมาได้ย้ายมาตั้งที่ถนนเพชรบุรี กรุงเทพมหานคร และได้รับอนุญาตให้เปิดสอนหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการจนถึงปัจจุบัน¹²

ต่อมาจึงได้มีการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมเพิ่มขึ้น จนกระทั่ง พ.ศ. 2503 มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 และประกาศใช้หลักสูตร พ.ศ. 2503 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ให้นักเรียนที่จบชั้นประโยคสามารออกไปประกอบอาชีพได้ตามอัธยาศัย ทำให้การจัดการอาชีวศึกษาขยายกว้างขวางขึ้น และเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาตามหลักสูตร พ.ศ. 2503 มากขึ้นตามลำดับ สำหรับประเภทพาณิชยกรรม มีโรงเรียนพาณิชย์การราชดำเนิน เป็นโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาแห่งแรกที่เปิดสอนตามหลักสูตร พ.ศ. 2503 โดยจัดตั้งเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2503 ที่ถนนราชดำเนิน พระนคร ขณะนั้นมี นางฉวี จุลชาติ เป็นเจ้าของ ต่อมาได้ย้ายมาตั้งที่ถนนนิสรภาพ บางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ จนถึงปัจจุบัน¹³

หลังจากนั้นจึงได้มีการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งปัจจุบันมีโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 212 โรงเรียน นักเรียน 90,390 คน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค จำนวน 99 โรงเรียน นักเรียน 11,333 คน และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 114 โรงเรียน นักเรียน 22,718 คน¹⁴ ดังนั้นโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรม จึงเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ช่วยรัฐในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาประเภทพาณิชย์กรรม โดยต้องบริหารการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

การบริหารงานโรงเรียนเอกชนโดยทั่วไปนี้ มีรูปแบบและการจัดองค์กรในการบริหารคล้ายกับโรงเรียนของภาครัฐ แต่โรงเรียนเอกชนจะมีรูปแบบหรือลักษณะการบริหาร โดยเฉพาะอีกประการหนึ่ง คือ การบริหารโรงเรียนในรูปแบบคณะกรรมการอำนวยการ ซึ่งตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียน พุทธศักราช 2527 ออกตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2525 กำหนดให้โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดการศึกษาในรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน ตามมาตรา 15(1) ต้องมีคณะกรรมการอำนวยการ เพื่อทำหน้าที่ควบคุม ดูแลการบริหารงานโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ควบคุม ดูแลให้โรงเรียนปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2525 และกฎหมายอื่น ทั้งในด้านการจัดการงานโรงเรียน การจัดการภาระงานครู และการจัดการงานนักเรียน
2. พิจารณา วินิจฉัยคำร้องทุกข์ของครู นักเรียน หรือผู้ปกครองของนักเรียน
3. เสนอความเห็นและให้คำแนะนำแก่ผู้รับใบอนุญาต เกี่ยวกับนโยบายและการดำเนินงานของโรงเรียน

สำหรับโรงเรียนเอกชนตามมาตรา 15(1) ที่ต้องมีคณะกรรมการอำนวยการควบคุม ดูแลการบริหาร ประกอบด้วยโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาที่จัดการศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา
2. โรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาที่จัดการศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
3. โรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาที่จัดการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ดังนั้นในการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรม จึงต้องมีการบริหารงานในรูปแบบคณะกรรมการอำนวยการตามระเบียบดังกล่าวด้วย โดยคณะกรรมการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การอำนวยการประกอบด้วย

1. ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แทนนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน เป็นประธาน
2. ผู้จัดการโรงเรียน เป็นกรรมการ
3. ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1 คน เป็นกรรมการ
4. บุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อย ไม่บกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งแต่งตั้งโดยผู้รับใบอนุญาต จำนวน 5-8 คน โดยต้องเป็นผู้แทนครูในโรงเรียนอย่างน้อย 1 คน และเป็นผู้แทนผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนอย่างน้อย 1 คน เป็นกรรมการ
5. ครูใหญ่ เป็นกรรมการและเลขาธิการ

กรรมการอำนวยการที่ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว อาจได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการได้อีกคราวละ 2 ปี ส่วนกรรมการอำนวยการโดยตำแหน่ง ซึ่งได้แก่ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ นั้น ไม่มีวาระ สามารถเป็นกรรมการได้ตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งอยู่ สำหรับผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการอาจสลับเปลี่ยน หมุนเวียนได้ตามความเหมาะสม¹⁵

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม จะมีการบริหารงานในรูปคณะกรรมการอำนวยการ แต่ในการบริหารงานภายในโรงเรียนยังต้องอาศัยผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งได้แก่ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ ทำหน้าที่บริหารงานต่าง ๆ ให้บรรลุผลสูงสุด ซึ่งต้องใช้ทั้งกระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการนิเทศการศึกษา โดยเฉพาะการนิเทศการศึกษาจะเป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยในการบริหารและการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการอาชีวศึกษา

๓

2. การนิเทศการศึกษา

2.1 ความหมายของการนิเทศการศึกษา

การจัดการศึกษาหรือการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมนั้น ผู้บริหารต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการอาชีวศึกษาเป็นสำคัญ คือ ต้องให้นักเรียน ซึ่งเป็นผลผลิตของการจัดการศึกษา เป็นผู้ที่มีความรู้ คุณธรรม มีจรรยาบรรณวิชาชีพ และมีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทักษะฝีมือตามที่สังคมและตลาดแรงงานต้องการ ดังนั้นเพื่อให้การบริหารงานโรงเรียนบรรลุผลดังกล่าว ผู้บริหารจึงต้องปฏิบัติภารกิจที่สำคัญอย่างน้อย 2 ประการ คือ ประการแรก ต้องบริหารงานโรงเรียนให้ครอบคลุมงานทุกด้าน ซึ่งได้แก่ งานวิชาการ งานบุคลากร งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก งานกิจการนักเรียน และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน อีกประการหนึ่ง ผู้บริหารต้องทำหน้าที่ยกระดับการศึกษาควบคู่ไปกับการบริหารงานโรงเรียนด้วย เพราะการนิเทศการศึกษาเป็นการกิจสำคัญที่จะช่วยในการบริหารและการจัดการอาชีวศึกษาของโรงเรียนประสบผลสำเร็จ เนื่องจาก

การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ที่กระตุ้นให้ครูและนักเรียนมีความเจริญก้าวหน้า โดยใช้เทคนิคของผู้เชี่ยวชาญที่จะให้บริการเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือและความยินยอมพร้อมใจระหว่างครู ผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ในการให้คำแนะนำ ปรึกษาหารือและวางแผนร่วมกัน เพื่อช่วยในทางต่าง ๆ ภายในโรงเรียนเกิดผลดี ทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน ซึ่งความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับที่ ชาลส์ ฮาจินส์¹⁶ ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ในการให้คำแนะนำและชี้ช่องทาง ในลักษณะที่เป็นกันเองให้แก่ครูและนักเรียน เพื่อให้เกิดการปรับปรุงตนเองและสภาพการเรียนการสอน ให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ และมีความหมายเช่นเดียวกับที่ Spears¹⁷ สรุปไว้ว่าการนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการปรับปรุงการเรียนการสอนของครู โดยการทำงานร่วมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนี้ เป็นการกระตุ้นความเจริญก้าวหน้าของครูและมุ่งหวังที่จะช่วยเหลือครู เพื่อให้ครูช่วยตนเองได้ ในทำนองเดียวกัน Burton และ Brueckner¹⁸ ได้ให้นิยามการนิเทศการศึกษาว่า เป็นเทคนิคของผู้เชี่ยวชาญที่จะให้บริการเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาการแก่เด็ก ซึ่งคล้ายคลึงกับ Wiles¹⁹ ที่ได้ให้ทัศนะว่า การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการให้คำแนะนำซึ่งกันและกัน วางแผนร่วมกัน ปรึกษาหารือกันและกัน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น นอกจากนี้สาโรช บัวศรี²⁰ ยังได้ให้ทัศนะว่า การนิเทศการศึกษา เป็นการดำเนินงานที่ต้องเกิดจากความยินยอมพร้อมใจของบุคลากรทุกฝ่าย โดยไม่เกี่ยวข้องกับการบังคับบัญชา เพื่อให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ปรึกษา ส่งเสริม สนับสนุนในทางต่าง ๆ ในโรงเรียนเกิดผลดี ซึ่งความหมายดังกล่าวนี้สอดคล้องกับที่ สจ๊วต อูทราตันท์²¹ สรุปไว้ว่า การนิเทศการศึกษา เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการทำงานร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน

ในอีกทัศนะหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่าการนิเทศการศึกษาเป็นการดำเนินงานของโรงเรียนที่จะช่วยช่วยแก้ไข ปรับปรุง ข้อบกพร่องในการปฏิบัติงาน ช่วยให้การดำเนินงานของโรงเรียนเกิดความก้าวหน้า ดังที่ เมธี บิลันชานนท์²² ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ว่า เป็นหน้าที่หนึ่งในการดำเนินงานของโรงเรียนที่เกี่ยวกับการควบคุม และประเมินความก้าวหน้าของการปฏิบัติงาน เพื่อให้การบริหารและการสอนเป็นไปตามแผนที่กำหนด ตลอดจนช่วยแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานของผู้สอนและฝ่ายบริหาร

นอกจากนี้การนิเทศการศึกษายังหมายถึง ความพยายามที่จะทำให้การจัดการศึกษามีความเจริญงอกงาม และทำให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Good²³ ได้ให้ความหมายไว้ใน Dictionary of Education สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา เป็นความพยายามที่จะช่วยพัฒนาครูหรือผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับการศึกษา ให้รู้จักปรับปรุงการเรียน การสอน ปรับปรุงวัตถุประสงค์ทางการศึกษา เนื้อหา วิธีสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน และสอดคล้องกับนิยามที่ ชารี มณิศรี²⁴ ได้ให้ไว้ว่า การนิเทศการศึกษา เป็นความพยายามอย่างหนึ่งในหลาย ๆ อย่าง ที่จะช่วยส่งเสริมให้การศึกษาที่มีคุณภาพ ทั้งการเรียนและการสอน

จากความหมายดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการ หน้าที่ หรือความพยายามในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุง พัฒนาและแก้ไขปัญหาดัง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างครู ผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยไม่ใช่วิธีการบังคับ เพื่อให้การบริหารและการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ และมีคุณภาพ มาตรฐานสูงยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการจัดการศึกษาให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย ดังนั้นการนิเทศการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยการบริหาร และการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนประสบผลสำเร็จ

ในการนิเทศการศึกษาของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมนั้น แม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนซึ่งทำหน้าที่ควบคุม ดูแลโรงเรียนเอกชน จะมีหน่วยศึกษานิเทศก์ที่ให้บริการการนิเทศการศึกษาแก่โรงเรียนก็ตาม แต่ก็ เป็นเพียงการช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก ซึ่งไม่สามารถตอบสนองความต้องการของโรงเรียนได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นโรงเรียนจึงต้องพยายามจัดการนิเทศการศึกษาด้านตนเอง ซึ่งในปัจจุบันโรงเรียนเอกชนนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกชนอาชีพศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมได้มีการเริ่มดำเนินการนิเทศการศึกษาด้วยตนเองแล้ว แต่ก็มีเป็นเพียงบางโรงเรียนเท่านั้น และยังไม่มีการจัดระบบหรือรูปแบบที่แน่นอน ชัดเจน ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาระบบการนิเทศต่อไป

2.2 จุดมุ่งหมายและความจำเป็นของการนิเทศการศึกษา

จุดมุ่งหมายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงาน เนื่องจากจุดมุ่งหมายเป็นสิ่งที่ทำให้ทราบทิศทางหรือเป้าหมายของการดำเนินงาน ซึ่งจะทำให้สามารถคาดคะเนผลได้ล่วงหน้าว่า ถ้ากระทำได้ถูกต้องเหมาะสม การดำเนินงานนั้นก็จะได้ประสบผลสำเร็จ แต่ถ้าการดำเนินงานใดไม่มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย การดำเนินงานนั้นก็จะได้ปราศจากทิศทางเปรียบเสมือนเรือที่ขาดหางเสือ ซึ่งจะไม่สามารถบรรลุผลตามที่กำหนดไว้ได้

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า การนิเทศการศึกษาเป็นการดำเนินงานอย่างหนึ่งในการบริหารโรงเรียน ที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรหลายฝ่ายด้วยความเต็มใจ เพื่อช่วยให้บุคลากรทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้เกิดสัมพันธภาพอันดีระหว่างผู้ร่วมงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และที่สำคัญ คือ ทำให้บุคลากรมีกำลังใจ และมีความรู้สึกมีใจ มั่นคงในการปฏิบัติงานนั้น ๆ ด้วย ซึ่งจะเป็นผลให้การบริหารและการจัดการเรียนการสอนอาชีพศึกษาเกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การนิเทศการศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคน พัฒนางาน ประสานสัมพันธ์ และสร้างขวัญกำลังใจ ดังนี้

1. พัฒนาคคน กล่าวคือ พัฒนาครูและบุคลากรอื่น ๆ ของโรงเรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ซึ่งได้แก่ การช่วยให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย ปรัชญา และวัตถุประสงค์การศึกษา งานโรงเรียนและงานอาชีพครู ตลอดจนช่วยให้ครูเข้าใจปัญหาและความต้องการของนักเรียน ช่วยให้ครูมีลักษณะเป็นผู้นำและมีความรับผิดชอบ มีความสามารถในการประเมินเพื่อปรับปรุงและพัฒนาตนเองได้²⁵ ช่วยครูให้มีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหา²⁶ นั้น ๆ สามารถนำความรู้จากแหล่งวิทยาการต่าง ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาตนเองและนักเรียนให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ²⁶

2. พัฒนางาน กล่าวคือ ทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียนเป็นไปตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป้าหมาย และช่วยพัฒนาให้การบริหารและการจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานสูงยิ่งขึ้น ซึ่งได้แก่ การช่วยปรับปรุง แก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการบริหาร และการเรียนการสอน²⁷ ช่วยในการวางแผนและพัฒนาการสอนของครู โดยให้ครูรู้จัก วิเคราะห์ ค้นหาจุดเด่น จุดด้อยในการเรียนของนักเรียน รู้จักใช้วิธีสอนและการจัดกิจกรรม ที่เหมาะสม²⁸ ช่วยปรับปรุงวัตถุประสงค์ทางการศึกษา และช่วยจัดสรรวัสดุอุปกรณ์การศึกษา²⁹ ตลอดจนช่วยในการติดตาม พัฒนาหลักสูตรและการวัดผล นอกจากนี้ยังช่วยสนับสนุน งาน โครงการต่าง ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของโรงเรียน³⁰

3. ประสานสัมพันธ์ กล่าวคือ ช่วยให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ เนื่องจากการนิเทศการศึกษาเป็น การดำเนินงานที่มุ่งให้เกิดความร่วมมือ เกิดการประสานงานในการทำงานร่วมกันระหว่างครู ผู้บริหาร และบุคลากรอื่น ๆ ตลอดจนชุมชน หน่วยงาน และองค์การต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา³¹

4. สร้างขวัญและกำลังใจ กล่าวคือ พัฒนาให้ครูมีความก้าวหน้า มีขวัญกำลังใจ และมีความรู้สึกมั่นคงในอาชีพ ซึ่งได้แก่ การช่วยให้ครูรู้สึกมั่นใจ เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง³² ช่วยในการพิจารณามอบหมายงานให้ครูได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งจะเป็น การส่งเสริมให้ครูใช้ความสามารถของตนเองปฏิบัติงานให้ก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ ยังช่วยป้องกันมิให้ครูต้องทำงาน เกินขอบเขต ถูกดำเนินคดี เตียนหรือถูกลงโทษอย่างไม่เป็นธรรม อีกด้วย³³

นอกจากนี้ เมธี ปิณฑนานนท์ ยังได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาใน อีกทัศนะหนึ่งว่า เพื่อ

1. แก้ไข (Corrective) ช็อบกพร่อง ตั้งแต่เล็กน้อยพอ ประมาท จนกระทั่งช็อบกพร่องที่มีผลเสียหายและรุนแรง
2. ป้องกัน (Preventive) มิให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหาร การใช้นักสูตรและการเรียนการสอน มุ่งลดปัญหาให้เหลือน้อยที่สุด โดยคาดคะเนปัญหา หรือความยุ่งยากที่จะเกิดขึ้นภายหลัง และร่วมกันวางแผนป้องกัน
3. ก่อหรือสร้าง (Constructive) โดยให้รู้จักใช้วิธีการเรียนการสอนใหม่ ๆ สร้างสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาใช้เอง เช่น อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ
4. สร้างสรรค์ (Creative) โดยให้ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและหาสิ่งใหม่ ๆ มาใช้³⁴

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาดังกล่าว เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า การนิเทศการศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ เนื่องจาก

การบริหารการศึกษาโดยไม่ผ่านกระบวนการนิเทศนั้น ไม่สามารถทำนายได้ว่าสัมฤทธิ์ผลจะสูงหรือต่ำ และผู้ปฏิบัติงานจะมีขวัญหรือไม่เพียงใด แต่ถ้าการบริหารการศึกษาโดยผ่านกระบวนการนิเทศแล้ว อาจคาดได้ว่าสัมฤทธิ์ผลจะสูง และขวัญของผู้ปฏิบัติงานจะต้องดี ดังนั้นการบริหารที่ดีจึงควรใช้กระบวนการนิเทศควบคู่ไปด้วย⁵

นอกจากนี้ การศึกษายังเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน มีการเปลี่ยนแปลงและมีความเจริญก้าวหน้าตามสภาพสังคมที่วิวัฒนาการอยู่ตลอดเวลา และในการปฏิบัติงานของครูปรากฏว่ายังมีครูเป็นจำนวนมากที่มีความสามารถแตกต่างกัน อีกทั้งครูต้องปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ หลายประการ ต้องเผชิญกับภาวะต่าง ๆ ที่ค่อนข้างหนัก ทำให้ไม่สามารถและไม่มีเวลาที่จะเตรียมการสอนหรือปฏิบัติหน้าที่ได้เพียงพอ และถึงแม้ว่าครูจะได้รับการศึกษาอบรมมาเป็นอย่างดีแล้วก็ตาม แต่ในสภาพการปฏิบัติงานจริง ครูยังคงต้องได้รับการฝึกฝน ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นในการจัดการศึกษา ผู้บริหารจึงต้องใช้ความสามารถและภาวะผู้นำทางวิชาชีพ เพื่อรวบรวมความสามารถของครูให้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทางสร้างสรรค์ ซึ่งการนิเทศการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นประการหนึ่ง ที่จะช่วยผู้บริหารให้สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ได้ ซึ่งตรงกับทัศนะของ ภิญญิสาธรร⁶ ที่กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในระบบการศึกษา เนื่องจาก

1. การนิเทศการศึกษาทำให้ครู อาจารย์เกิดการพัฒนาดตนเอง มีความรู้ ความสามารถใหม่ ๆ ทั้งในสาขาวิชาต่าง ๆ และในเรื่องการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งทำให้เกิดความเจริญงอกงามทางการศึกษา
2. การนิเทศการศึกษาทำให้เกิดการปรับปรุงและ เลือกรสร้างสิ่งที่ดีที่สุดมาเป็นวัตถุประสงค์ของการศึกษา
3. การนิเทศการศึกษาทำให้เกิดการปรับปรุงการดำเนินงาน และการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร, กาญจนา ศรีภาตสินธุ์ และสุพิชฌา ธีระกุล⁷ ยังได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความจำเป็นของการนิเทศการศึกษาในลักษณะที่สอดคล้องกัน

ว่า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การนิเทศการศึกษาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาชั้นในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เกิดขึ้นทุกขณะ
2. การนิเทศการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นต่อการชี้แนะ แก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน
3. การนิเทศการศึกษาทำให้การวัดและประเมินผลการศึกษาามีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยควบคุม ดูแล และรักษามาตรฐานการศึกษาของประเทศ

จากทัศนะดังกล่าวจะพบว่าในการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชยกรรม ผู้บริหารต้องปรับปรุงและพัฒนาการบริหาร การเรียนการสอน และบุคลากรให้มีคุณภาพ และสอดคล้องกับสภาพสังคม การศึกษา การอาชีพและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มีวิวัฒนาการอย่างรวดเร็ว เรื่อยอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการนิเทศการศึกษาเป็นสิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนดำเนินการดังกล่าว ประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดให้มีการนิเทศการศึกษาขึ้นในโรงเรียน

2.3 หลักการนิเทศการศึกษา

การเรียนรู้อะไรและประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำ ถ้ามีการรวบรวม สังเกต และวิเคราะห์ประสบการณ์เหล่านี้อย่างละเอียดถี่ถ้วน ก็จะได้รูปแบบของข้อเท็จจริงในการปฏิบัติ ซึ่งสามารถสรุปเป็นมโนทัศน์ กฎเกณฑ์ และทฤษฎีได้ ข้อสรุปเหล่านี้เรียกว่า หลักการ และหลักการของสิ่งใดก็ตามก็จะเป็นประโยชน์สำหรับ เป็นแนวทางในการปฏิบัติสิ่งนั้น ๆ ให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย

สำหรับการนิเทศการศึกษาซึ่งเป็นการดำเนินงานอย่างหนึ่ง ก็จะมีลักษณะเช่นเดียวกัน กล่าวคือ จำเป็นต้องมีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1. การนิเทศการศึกษาควรเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการจำเป็นอย่างแท้จริง
2. แสวงหาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินงานอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ โดยนำเอาวิธีการวิเคราะห์ วิจัยมาใช้ให้เป็นประโยชน์
3. กระบวนการดำเนินงานต้องเป็นไปในลักษณะของการปรึกษาหารือร่วมกัน ระหว่างผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษาทุกฝ่าย
4. บรรยากาศในการดำเนินงานร่วมกัน ต้องเป็นไปในลักษณะของการยอมรับความคิดเห็น ความสามารถ และบทบาท หน้าที่ซึ่งกันและกัน และมุ่งเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน^๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางดังกล่าวข้างต้น เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า เป็นสิ่งที่ช่วยให้การนิเทศการศึกษาบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย และการที่จะดำเนินการนิเทศการศึกษาให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว ก็จะต้องอาศัยหลักการนิเทศการศึกษา ซึ่งมีลักษณะดังนี้ คือ

1. หลักการนิเทศการศึกษาต้องเป็นประชาธิปไตย เนื่องจากเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่างบุคคล จึงต้องให้ทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และต้องเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ตลอดจนต้องให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหา
2. หลักการนิเทศการศึกษาต้องเป็นวิทยาศาสตร์ เนื่องจากเป็นการดำเนินงานที่ต้องใช้การสังเกต การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์อย่างมีระบบ ต้องใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล และต้องมีการประเมินผลเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และนำไปใช้ปฏิบัติต่อไปได้
3. หลักการนิเทศการศึกษาต้องเป็นการสร้างสรรค์ เนื่องจากเป็นการดำเนินงานที่มุ่งให้เกิดการค้นคว้า วิจัย ทดลอง แขนงๆ ปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้เกิดหรือได้สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาใช้ และนอกจากนี้การนิเทศการศึกษายังเป็นการดำเนินงานที่ทำให้เกิดความเจริญงอกงามอีกด้วย
4. หลักการนิเทศการศึกษาต้องเป็นการสร้างความสัมพันธ์ เนื่องจากเป็นการดำเนินงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือและการประสานงานระหว่างบุคลากร ชุมชน และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไข้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงาน
5. หลักการนิเทศการศึกษาต้องเป็นปรัชญา เนื่องจากเป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาความรู้ ความจริงที่มีคุณค่าและสามารถนำไปปฏิบัติได้

หลักการนิเทศการศึกษาที่กล่าวมานี้ เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าสอดคล้องกับหลักการที่ Sergiovanni และ Starratt³⁹ กำหนดไว้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. การบริหารและการนิเทศการศึกษาต้องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ และต้องมีส่วนร่วมช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการดำเนินงานระบบการศึกษา
2. การนิเทศการศึกษาต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานปรัชญา ประชาธิปไตย ต้องใช้ทัศนคติและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และการนิเทศการศึกษาที่ไม่สามารถใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ได้ก็ต้องใช้กระบวนการแก้ปัญหาทางการศึกษา
3. การนิเทศการศึกษาต้องสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบระเบียบ มีการประสานสัมพันธ์ และจัดให้มีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
4. การนิเทศการศึกษาต้องเป็นวิชาชีพและต้องส่งเสริมการหาแนวทางประเมิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคลากร ผลที่เกิดขึ้นจะต้องมุ่งไปสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้ และมุ่งให้เกิดการนิเทศด้วยตนเอง นอกจากนี้ Marks และ Stoops⁴⁰ ก็ได้ให้ทัศนะในทางองเดียวกัน โดยมีส่วนที่เพิ่มเติมจากที่ Sergiovanni และ Starratt กล่าวไว้ ดังนี้

1. การนิเทศการศึกษาต้องเป็นโครงการทางด้านการศึกษา ที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่าย ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และต้องเสริมสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียน และระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
2. การนิเทศการศึกษาต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาและความต้องการของบุคลากร นอกจากนี้ยังต้องช่วยให้จุดมุ่งหมายของการศึกษาและความต้องการของบุคลากรในโรงเรียนชัดเจนขึ้น
3. การนิเทศการศึกษาต้องช่วยในการจัดและบริหารกิจกรรมการเรียนการสอน ต้องสนับสนุน และเผยแพร่ผลงานวิจัยใหม่ ๆ ทางการศึกษา
4. การนิเทศการศึกษาต้องมีการประเมินผลโดยผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

แม้ว่าหลักการนิเทศการศึกษาที่กล่าวมาจะมีลักษณะแตกต่างกันไปบ้างก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาแล้วอาจสรุปได้ว่า หลักการนิเทศการศึกษาที่กล่าวมาจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารประสบความสำเร็จในการช่วยครู นักเรียนและโรงเรียน ให้เป็นครู นักเรียนและโรงเรียนที่ดีมีคุณภาพ

2.4 กระบวนการนิเทศการศึกษา

ในการปฏิบัติงาน แม้ว่าจะมีการกำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการไว้ดีเลิศเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าหากขาดขั้นตอนของการปฏิบัติที่ดี ก็จะไม่สามารถประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากหลักการเป็นเพียงแนวทางของการปฏิบัติงานเท่านั้น การนิเทศการศึกษาให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายก็เช่นเดียวกัน จำเป็นต้องมีขั้นตอนหรือเทคนิคในการดำเนินการที่เรียกว่ากระบวนการนิเทศการศึกษา ซึ่งเป็นการนำหลักการไปสู่การปฏิบัตินั่นเอง และควรประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ซึ่งเรียกย่อ ๆ ว่า "SPAA" ดังนี้

1. **ขั้นศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา (Studying Process)** เป็นการศึกษาสำรวจข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ สรุปประเด็นปัญหา และความต้องการในการนิเทศ ตลอดจนกำหนดเป้าหมาย จุดประสงค์ วิธีการดำเนินงาน และการจัดลำดับความสำคัญของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งาน

2. **ขั้นเตรียมการดำเนินการ (Preparing Process)** เป็นการออกแบบวางแผนงาน โครงการนิเทศการศึกษา การจัดเตรียมเอกสาร อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก แหล่งวิทยาการและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จะใช้ในการดำเนินการให้พร้อม ตลอดจนการกำหนดหน้าที่บุคลากร มีการประชุม ปรึกษาหารือ ชี้แจง ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่และงานนิเทศการศึกษาแก่ผู้ร่วมงาน และมอบหมายงานต่าง ๆ ให้บุคลากรอย่างเหมาะสม

3. **ขั้นดำเนินการ (Acting Process)** เป็นการลงมือปฏิบัติการณ์นิเทศการศึกษา ควบคุม ดูแลให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความถูกต้อง ต้องสร้างบรรยากาศในการนิเทศ สร้างแรงจูงใจ ความพึงพอใจ ความมั่นใจ และขวัญกำลังใจในการนิเทศ ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ ความสามัคคีกลมเกลียว และประสานการดำเนินงานระหว่างบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการนิเทศการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. **ขั้นประเมินผล (Assessing Process)** เป็นการพิจารณาสถานการณ์ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงานทุกขั้นตอน เป็นการติดตามผลและประเมินผลทั้งระหว่างการดำเนินงาน และประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น ซึ่ง

4.1 ถ้าผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ก็สามารถดำเนินการต่อไปได้

4.2 ถ้าไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ก็ควรที่จะได้พิจารณาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อหาวิธีการปรับปรุง แก้ไขหรือดำเนินการใหม่

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่ากระบวนการเป็นขั้นตอนหรือเทคนิคในการดำเนินการ จึงอาจมีลักษณะแตกต่างกันไปบ้างตามที่คณะของแต่ละบุคคล แต่สำหรับกระบวนการนิเทศการศึกษา เมื่อพิจารณาให้ถ่องแท้แล้ว จะพบว่ามีลักษณะเป็นไปในทำนองเดียวกัน ดังที่ ชารี มณีศรี⁴¹ หนึ่งที่คณะว่ากระบวนการนิเทศการศึกษาประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. กระบวนการวางแผน (Planning Processes) ได้แก่ การคิดแผนงาน จัดลำดับงาน จัดทำตารางงาน การทำโครงการ แผนงาน ตลอดจนการพิจารณาปัญหาอุปสรรค เพื่อหาทางปรับปรุง แก้ไข

2. การจัดการ (Organizing Processes) ได้แก่ การจำแนกหน้าที่ฝึกอบรม และจัดบุคลากร การประสานงาน การจัดวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และแหล่งวิทยาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การนำ (Leading Processes) ได้แก่ การนำในการตัดสินใจ ให้ข้อเสนอแนะและคำปรึกษาหารือ สร้างแรงจูงใจ บรรยากาศในการคิดริเริ่ม การสื่อความหมาย ตลอดจนการลำดับต่าง ๆ

4. การควบคุม (Controlling Processes) ได้แก่ การควบคุม ดูแลให้การนิเทศการศึกษาเป็นไปด้วยความถูกต้อง โดยวิธีการสร้างศรัทธาและความเชื่อถือ ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ จนกระทั่งใช้วิธีการกำหนดโทษเป็นวิธีสุดท้าย

5. กระบวนการประเมินผล (Assessing Processes) ได้แก่ การพิจารณาประเมินผลงานและวัดผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

กระบวนการนิเทศดังกล่าว นอกจากจะมีลักษณะคล้ายกับทักษะของ ชารี มณีศรี แล้ว ยังสอดคล้องกับความเห็นของ สวัสดิ์ อุทรานันท์⁴² ที่ว่ากระบวนการนิเทศการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทย ควรประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. วางแผนการนิเทศ (Planning) ได้แก่ การประชุมปรึกษาหารือ เพื่อให้ได้ปัญหาและความจำเป็น รวมทั้งวางแผนกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ
2. ให้ความรู้ ความเข้าใจ (Informing) ได้แก่ การให้ความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่จะทำ ตลอดจนขั้นตอนในการปฏิบัติ
3. การปฏิบัติงาน (Doing) ได้แก่ การลงมือปฏิบัติ การควบคุมคุณภาพ และให้บริการสนับสนุน
4. การสร้างขวัญและกำลังใจ (Reinforcing) ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจ ความพึงพอใจ และความมั่นใจในการปฏิบัติ
5. การประเมินผลผลิตกระบวนการดำเนินงาน (Evaluating) ได้แก่ การประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อปรับปรุง แก้ไข

นอกจากนี้ ถวิล วรรณปะ เก⁴³ ยังได้ศึกษาและเสนอกระบวนการนิเทศการศึกษาไว้เป็นขั้นตอน ซึ่งสรุปได้ดังนี้ คือ

1. สืบหาข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์และสรุปประเด็นปัญหา
2. กำหนดจุดประสงค์
3. ทำโครงการ โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสำรวจไปแล้ว
4. กำหนดเป็นโครงการระยะสั้นและระยะยาว
5. กำหนดหน้าที่ของบุคลากร
6. ประชุมปรับปรุงโครงการก่อนนำไปใช้

7. ติดตามผลทุกขั้นตอน

ในท่านองเดียวกัน Harris⁴⁴ ก็ได้เสนอแนะกระบวนการนิเทศการศึกษาไว้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ประเมินสภาพการทำงาน (Assessing) เป็นกระบวนการศึกษาสภาพต่าง ๆ ตลอดจนข้อมูลที่สำคัญ
2. จัดลำดับความสำคัญของงาน (Prioritizing) เป็นกระบวนการกำหนดเป้าหมาย จุดประสงค์ กิจกรรม ทางเลือก และจัดลำดับความสำคัญ
3. ออกแบบวิธีการทำงาน (Designing) เป็นกระบวนการวางแผน กำหนดโครงการ จัดสายงาน จัดระบบการทำงาน และเตรียมการต่าง ๆ ให้พร้อม
4. จัดสรรทรัพยากร (Allocating Resources) เป็นกระบวนการกำหนดจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็น ตลอดจนการมอบหมายงานให้บุคลากรอย่างเหมาะสม
5. ประสานงาน (Coordinating) เป็นกระบวนการประสานการปฏิบัติงาน สร้างความสัมพันธ์ ความกลมเกลียว กำหนดเวลาทำงาน และปรับปรุงการทำงานทุกส่วนให้มีประสิทธิภาพ
6. นำการดำเนินงาน (Directing) เป็นกระบวนการแต่งตั้งบุคลากร กำหนดแนวทาง ระเบียบ ระยะเวลาในการปฏิบัติ นำการปฏิบัติ ชี้แจงกระบวนการ และตัดสินใจเลือกทางเลือกในการปฏิบัติ

จากกระบวนการนิเทศการศึกษาที่กล่าวมา จึงอาจสรุปได้ว่ากระบวนการนิเทศการศึกษาเป็นขั้นตอนของการดำเนินการนิเทศที่ถูกกำหนดขึ้นอย่างมีระเบียบแบบแผน มีเหตุผล และมีความเป็นไปได้ ซึ่งกระบวนการนิเทศการศึกษาที่ดีจะทำให้การนิเทศการศึกษาประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2.5 ประเภทของการนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษาเป็นงานที่มีขอบเขตกว้างขวาง เนื่องจากเป็นการดำเนินงานที่รวบรวมกิจกรรมหลายประเภท หลายประการ เข้าไว้ด้วยกัน ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะจำแนกประเภทของการนิเทศการศึกษาให้ชัดเจน แน่นนอน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโดยละเอียดแล้ว อาจสามารถจำแนกประเภทของการนิเทศศึกษาออกเป็นลักษณะต่าง ๆ กันได้ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. จำแนกตามแบบภาวะผู้นำ⁴⁵ จำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1.1 การนิเทศการศึกษาแบบเผด็จการ (Authoritarian Approach)

เป็นวิธีการนิเทศที่ผู้บริหารตัดสินใจ สั่งการตามทัศนะของตนเอง

1.2 การนิเทศการศึกษาแบบชักชวน (Persuasive Approach) เป็น

วิธีการนิเทศที่เช็กกันมาก โดยผู้บริหารจะเป็นผู้วางแผนดำเนินการทั้งหมด แล้วชักชวนให้ครู อาจารย์คล้อยตาม

1.3 การนิเทศการศึกษาแบบประชาธิปไตย (Democratic Approach)

เป็นวิธีการนิเทศที่ให้ทุกคน ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นภายในขอบเขตที่กำหนด โดยผู้บริหารจะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน

2. จำแนกตามแนวการปฏิบัติงาน⁴⁶ จำแนกได้เป็น 5 ประเภท คือ

2.1 การนิเทศการศึกษาแบบตรวจตรา เป็นการตรวจว่าการดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปตามกฎ ระเบียบที่กำหนดไว้หรือไม่

2.2 การนิเทศการศึกษาแบบบังคับ เป็นการบังคับให้ปฏิบัติตามเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้

2.3 การนิเทศการศึกษาแบบเสรี เป็นการให้ปฏิบัติตามความคิดเห็นของครู

2.4 การนิเทศการศึกษาแบบแนะนำและอบรม เป็นการแนะนำให้ความรู้ แล้วให้ครูปฏิบัติตาม

2.5 การนิเทศการศึกษาแบบประชาธิปไตย เป็นการนิเทศที่ให้ครูมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น โดยผู้นิเทศทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน

3. จำแนกตามลักษณะของงาน⁴⁷ จำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ

3.1 การนิเทศทั่วไป เป็นการนิเทศผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ให้ปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้การบริหารและการเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 การนิเทศการสอน เป็นการนิเทศครูให้สามารถจัดและดำเนินการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 การนิเทศฝึกสอน เป็นการนิเทศนิสิตและนักศึกษาระหว่างการฝึกทำการสอน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และมีความพร้อมก่อนที่จะสำเร็จออกไปประกอบอาชีพครู

4. จำแนกตามการดำเนินการ⁴⁸ จำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนูญขาดเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 การนิเทศจากภายใน เป็นการนิเทศที่เกิดจากบุคลากรภายในโรงเรียนทำหน้าที่เป็นผู้นิเทศ

4.2 การนิเทศจากภายนอก เป็นการนิเทศที่เกิดจากบุคลากรภายนอกโรงเรียนทำหน้าที่เป็นผู้นิเทศ และมุ่งที่จะให้เกิดการนิเทศจากภายในต่อไป

แม้ว่าการนิเทศการศึกษาจะสามารถจำแนกได้มากมายหลายประเภทก็ตาม แต่เมื่อประมวลแล้ว อาจสรุปได้เป็น 2 ประเภท คือ การนิเทศทั่วไปซึ่งเป็นการนิเทศเพื่อปรับปรุงงานทุกประเภทในโรงเรียน และอาจเริ่มดำเนินการโดยบุคลากรทั้งจากภายนอกและภายในโรงเรียน และการนิเทศการสอนซึ่งเป็นการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนโดยเฉพาะ และต้องดำเนินการโดยบุคลากรภายในโรงเรียน อย่างไรก็ตาม การที่จะดำเนินการนิเทศการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้บริหารต้องรู้จักเลือกใช้รูปแบบการนิเทศที่เหมาะสม และต้องรู้จักผสมผสานการนิเทศแต่ละประเภทเข้าด้วยกัน จะยึดถือหรือใช้การนิเทศประเภทใดประเภทหนึ่งเพียงประเภทเดียวไม่ได้ นอกจากนี้ยังมีสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงอีกประการหนึ่ง คือ การสร้างบรรยากาศที่ถูกต้องในการนิเทศ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 3 ประการ ดังนี้

1. เจตคติที่ดีต่อผู้บริหาร ครู อาจารย์ การสอนและอาชีพครู
2. ความเคารพซึ่งกันและกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ
3. ความเชื่อมั่นในตนเองทั้งของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

3. การนิเทศการสอนภายในโรงเรียน

3.1 ความหมายของการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน

การนิเทศการสอนกับการนิเทศการศึกษาเป็นงานที่มีลักษณะใกล้เคียง คล้ายคลึงกัน เพียงแต่การนิเทศการสอนจะถูกจำกัดขอบเขตให้แคบลงกว่าการนิเทศการศึกษา หรืออาจกล่าวได้ว่าการนิเทศการสอนเป็นส่วนหนึ่งของการนิเทศการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากการนิเทศการศึกษามุ่งที่จะปรับปรุงทั้งการบริหาร การเรียนการสอน และการศึกษาทั้งระบบ และอาจดำเนินการได้โดยบุคลากรจากภายนอกและภายในโรงเรียน แต่การนิเทศการสอนนั้นมุ่งที่จะปรับปรุง พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเป็นสำคัญ และต้องเริ่มดำเนินการโดยบุคลากรภายในโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในโรงเรียนเท่านั้น จากการศึกษาที่การนิเทศการสอนเป็นการดำเนินการภายในโรงเรียนโดยบุคลากรของโรงเรียน ดังนั้นจึงอาจเรียกได้ว่าเป็นการนิเทศการสอน หรือการนิเทศภายในโรงเรียน หรือการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับที่ Eye, Netzer และ Krey⁵⁰ กำหนดว่า การนิเทศการสอนเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารโรงเรียน ซึ่งจุดมุ่งหมายเบื้องต้นนั้นเน้นถึงผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอนที่เหมาะสม ซึ่งเป็นความคาดหวังของระบบโรงเรียน ส่วน รัชณี พรหมพานิช⁵¹ ได้ให้ความหมายว่า การนิเทศการสอนเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อปรับปรุงการสอนของครูโดยเฉพาะซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ อาคม จันทสุนทร⁵² ที่กล่าวว่า การนิเทศการสอนเป็นการจัดกิจกรรมที่ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ ทำให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ และทำให้นักเรียนเกิดความเจริญงอกงามด้วย และสอดคล้องกับ Glickman⁵³ ที่ได้ให้ความหมายของการนิเทศการสอนว่า เป็นกระบวนการในการปรับปรุงงานและหน้าที่ในชั้นเรียน และเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการในโรงเรียน โดยที่กระทำหรือทำงานโดยตรงกับครู นอกจากนี้ สันต์ ธรรมบำรุง⁵⁴ ได้ให้ความหมายของการนิเทศการสอนในลักษณะเดียวกันว่า เป็นความพยายามที่จะช่วยเหลือ ปรับปรุง แก้ไขสภาพการเรียนการสอนให้ดีขึ้น โดยการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ครู เพื่อให้ครูปฏิบัติภารกิจการสอนให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย และคล้ายกับความหมายที่ กฤษณี น้าเพชร⁵⁵ ให้นิยามไว้ว่า การนิเทศภายในโรงเรียนเป็นความพยายามทุกชนิดของผู้บริหารโรงเรียน ที่จะปรับปรุง ส่งเสริมประสิทธิภาพในด้านการเรียนการสอนภายในโรงเรียนให้ดีขึ้น

ส่วน สัจจ อูทรานันท์⁵⁶ ได้ให้ความหมายของการนิเทศการสอนในอีกทัศนะหนึ่ง แต่ก็มีผลต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนเช่นกันว่า การนิเทศการสอนเป็นการที่ผู้บริหารทำงานร่วมกับครูผู้สอน เพื่อให้ครูมีความรู้ ความสามารถ และมีขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติภารกิจสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ Harris⁵⁷ กำหนดความหมายของการนิเทศการสอนว่า หมายถึง สิ่งที่บุคลากรในโรงเรียนกระทำต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อคงไว้หรือเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงการเรียนการสอน และกระตุ้น ส่งเสริมการเรียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งความหมายที่กล่าวมานี้สอดคล้องกับความหมายที่ นิพนธ์ ไทยพานิช⁵⁸ สรุปว่า การนิเทศการสอน หมายถึง กระบวนการและความคิดรวบยอดในการปรับปรุงการสอนของครู เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น

จากความหมายของการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนที่กล่าวมา จะพบว่ามี ความหมายเป็นไปในทางองเดียวกัน กล่าวคือ การนิเทศการสอนภายในโรงเรียนหมายถึงกระบวนการ

การดำเนินงานภายในโรงเรียน ในลักษณะของการแนะนำ ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน ทั้งที่กระทำต่อบุคลากร สิ่งของ หรือสถานที่ โดยอาศัยความร่วมมือของบุคลากรเพื่อปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน

3.2 จุดมุ่งหมายและความจำเป็นของการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน

ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมนั้น ผู้บริหารต้องตระหนักถึงคุณภาพของการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญ โดยต้องจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนซึ่งเป็นผลผลิตของการศึกษา เป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพที่พึงประสงค์ เป็นผู้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามความต้องการของ สังคมและตลาดแรงงาน ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าว ผู้บริหารจะต้องอาศัยการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเป็นปัจจัยสำคัญ เนื่องจากการนิเทศการสอนจะช่วยให้การจัดการเรียน การสอนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำเร็จ โดยการนิเทศการสอนมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญเพื่อช่วยครูให้เป็นครูที่ดีขึ้น ช่วยนักเรียนให้เรียนรู้อีกขึ้น และช่วย โรงเรียนให้เป็นโรงเรียนที่ดีขึ้น⁵⁹ ดังนี้

1. ช่วยครูให้รู้จักเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการสอน หลักสูตร เนื้อหา วิชา วิธีการสอน และการประเมินผลการสอน⁶⁰ ตลอดจนให้รู้จักเลือกและปรับปรุงวัสดุ อุปกรณ์การสอน และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร⁶¹ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ
2. ช่วยคัดเลือกครูที่มีความสามารถและมีประสิทธิภาพเข้าทำการสอน และช่วย พิจารณามอบหมายงานให้ครูได้อย่างถูกต้อง ตรงกับความสามารถของครู
3. ช่วยฝึกฝน พัฒนาและปรับปรุงครูให้มีความชำนาญ โดยให้มีการสังเกตการสอน สภาติการสอน ตลอดจนให้มีการแลกเปลี่ยนครูและสังเกตการสอนระหว่างโรงเรียน⁶²
4. ช่วยแก้ปัญหาคารเรียนการสอน โดยให้ครูร่วมกันแสดงความคิดเห็น และให้นำข้อคิดเห็น คำแนะนำ ทฤษฎีและหลักวิชาการศึกษามาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสอน⁶³

จากจุดมุ่งหมายของการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนที่กล่าวมา อาจสรุปได้ว่าการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนมีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ที่การปรับปรุงและพัฒนาการเรียน การสอน ตลอดจนองค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ตัวครู หลักสูตรและวิธีการสอน อุปกรณ์การ สอนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และมาตรฐาน

ปัจจุบันนี้การอาชีวศึกษาในประเทศไทยได้พัฒนาไปรวดเร็วมาก เนื่องจากวิวัฒนาการของเทคโนโลยีและวิทยาการต่าง ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมนั้น นอกจากจะผลิตนักเรียนให้มีคุณภาพ และมีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสังคมแล้ว ยังต้องให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอีกด้วย ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าว ครูจะเป็นผู้ที่มีบทบาทและมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากครูเป็นผู้ที่ทำหน้าที่สอน ให้ความรู้ อบรมคุณธรรมและช่วยเหลือนักเรียนโดยตรง เพื่อให้ นักเรียนสามารถออกไปประกอบอาชีพได้^{๕๔}

ดังนั้นในการบริหารโรงเรียนจึงจำเป็นต้องพัฒนาครูที่มีความรู้ ความสามารถและมีคุณภาพ โดยเฉพาะในเรื่องคุณภาพของครูอาชีวศึกษา เนื่องจากครูส่วนมากยังขาดการเอาใจใส่ให้นักเรียนอย่างจริงจัง ได้แต่ตาดูนิเทศนักเรียนหรือบ่นว่าไม่มีวิสัยทัศน์ แต่ไม่พยายามแก้ไขและปรับปรุงวิธีสอนให้ดีและเหมาะสมยิ่งขึ้น^{๕๕} นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมการสอนของครูอีกด้วย เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดทางการเรียนการสอน

การพัฒนาครูและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมการสอนของครูนั้น อาจดำเนินการได้โดยการนิเทศทั้งจากภายนอกและภายในโรงเรียนเองดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่การนิเทศเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดี จะต้องเป็นการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอง^{๕๖} ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่มีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ประกอบกับศึกษานิเทศก์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมีจำนวนจำกัด และไม่สามารถรู้ความต้องการที่แท้จริงของโรงเรียน ทำให้ไม่สามารถสนองความต้องการของโรงเรียนได้ อีกประการหนึ่งยังเป็นการสอดคล้องกับปรัชญา หลักการและวิธีการนิเทศสมัยใหม่ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยไม่ต้องอาศัยบุคคลอื่นมาชี้แนะอยู่ตลอดเวลา^{๕๗} นอกจากนี้การนิเทศการสอนภายในโรงเรียนยังสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ตรงประเด็น รวดเร็ว และสามารถติดตามผลได้สะดวกและจริงจัง เพราะผู้นิเทศใกล้ชิดกับปัญหาที่เกิดขึ้น และสนิทสนมคุ้นเคยกับบุคลากรอื่น ๆ ซึ่งสามารถขอความร่วมมือและสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันได้ดีกว่า^{๕๘} ดังนั้นการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหาร เนื่องจาก

1. การนิเทศการสอนภายในโรงเรียน มีความจำเป็นในการส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอนและป้องกันมิให้ครูนำแบบการสอนผิด ๆ มาใช้โดยไม่ปรับปรุง
2. การนิเทศการสอนภายในโรงเรียน มีความจำเป็นในการช่วยพัฒนาการสอน และงานวิชาการตามความต้องการของครูแต่ละคน และป้องกันมิให้ครูมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
3. ข้อมูลจากการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน มีความจำเป็นในการช่วยให้การจัดทำโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนสนองความต้องการทางการเรียนการสอน และช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาบางประการ
4. การนิเทศการสอนภายในโรงเรียน มีความจำเป็นในการช่วยกระตุ้นให้ครูเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนการสอน
5. การนิเทศการสอนภายในโรงเรียน มีความจำเป็นในการช่วยให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เพิ่มพูนขึ้นทุกวัน
6. การนิเทศการสอนภายในโรงเรียน มีความจำเป็นในการช่วยให้ครูเข้าใจปรัชญาการศึกษา ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น
7. การนิเทศการสอนภายในโรงเรียน มีความจำเป็นในการช่วยเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู⁹

สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมอยู่ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งทำหน้าที่ควบคุม ดูแลโรงเรียนเอกชนทุกประเภท ทุกระดับ ให้ดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักสูตรและนโยบายของรัฐ โดยการส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนเอกชนทั้งในด้าน การเรียนการสอนและวิชาการ ปัจจุบันนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้รับอนุมัติตำแหน่งและจัดตั้งหน่วยศึกษานิเทศก์ขึ้นแล้ว โดยมีนโยบายที่จะปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนให้สูงขึ้น⁷⁰ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าหน่วยศึกษานิเทศก์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จะมีการจัดบริการการนิเทศให้แก่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมแล้ว แต่ก็ต้องถือว่าเป็นการช่วยเหลือจากหน่วยงานหรือบุคคลภายนอก เพื่อสนับสนุนให้งานภายในโรงเรียนสำเร็จลุล่วงไปเป็นครั้งคราวเท่านั้น⁷¹ การที่โรงเรียนจะหวังพึ่งการนิเทศจากภายนอกเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษานั้นคงไม่เพียงพอ โรงเรียนจะต้องหาวิธีดำเนินการปรับปรุงด้วยตนเองอย่างจริงจัง จึงจำเป็นต้องจัดการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

3.3 ความต้องการการนิเทศการสอนของครู

แม้ว่าการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนจะมีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนมากเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าผู้บริหารเป็นผู้กำหนดหรือดำเนินการแต่เพียงฝ่ายเดียว การนิเทศการสอนนั้นอาจไม่ประสบผลสำเร็จหรือประสบผลสำเร็จน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ เนื่องจากการนิเทศการสอนที่ดีจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายบริหารและครูผู้สอน และต้องเป็นไปด้วยความยินยอมพร้อมใจ มิใช่การบังคับ จับผิด ซึ่งการที่จะทำให้ครูเกิดความยินยอมพร้อมใจและเกิดความร่วมมือได้นั้น ผู้บริหารต้องพิจารณาว่าสิ่งที่จะดำเนินการต้องสามารถช่วยเหลือครูได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเป็นไปตามความปรารถนาหรือความต้องการของครู ดังนั้นเพื่อให้การจัดการนิเทศการสอนเกิดสัมฤทธิ์ผลและเกิดประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารจึงต้องพิจารณาว่าการนิเทศการสอนเป็นสิ่งที่ครูปรารถนาหรือต้องการหรือไม่ นั่นคือผู้บริหารต้องศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูเสียก่อน ดังที่ได้มีผู้ทำการวิจัยไว้ ดังนี้

ในระดับประถมศึกษา กษมา สารสมุทร⁷² ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงราย พบว่าครูมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านการเตรียมการสอน การกำหนดจุดประสงค์การสอน การเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับการวิจัยของ แปลก พิศดารกุล และคณะ⁷³ ที่ได้ศึกษาเรื่องการนิเทศการศึกษา โดยผู้บริหารโรงเรียนตามความต้องการของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพัทลุง พบว่า ครูประถมศึกษาทุกระดับวุฒิและทุกระดับประสบการณ์ ต่างมีความต้องการได้รับการนิเทศจากผู้บริหารโรงเรียนในระดับมาก โดยครูที่มีวุฒิ ปกศ.สูง มีความต้องการได้รับการนิเทศน้อยกว่าวุฒิอื่น ๆ ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนเกิน 20 ปีมีความต้องการได้รับการนิเทศมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-2 ปีมีความต้องการนิเทศน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ในระดับมัธยมศึกษา ไสว พักขาว⁷⁴ ได้ศึกษาความต้องการในการนิเทศการสอนวิชาเคมีของครูเคมีระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูมีความต้องการการนิเทศการสอนด้านหลักสูตร การวัดผลและประเมินผล และต้องการผู้ที่มีคุณสมบัติของผู้นิเทศการสอนวิชาเคมี อยู่ในระดับมาก และต้องการการนิเทศด้านเนื้อหาวิชา เทคนิคการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอน อุปกรณ์การสอน วิธีการนิเทศการสอน และบุคลากรที่จะนิเทศการสอนวิชาเคมี อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดศยา ใสวิสุทธิ์๓๗5 ที่ได้ศึกษาความต้องการการนิเทศของครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครตามการรับรู้ของครู พบว่า ครูมีความต้องการนิเทศในระดับมากเกือบทั้งหมด โดยเรียงตามลำดับดังนี้ คือ การจัดหาคู่มือครูให้ครูผู้สอนทุกวิชาก่อนถึงเวลาเปิดเรียน ซึ่งแจ้งให้ครูเข้าใจความหมายและความสำคัญของจุดประสงค์ทั่วไป จัดประชุมปฏิบัติการสำหรับครูที่สอนวิชาเดียวกัน เพื่อเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในวิชานั้น ๆ ร่วมกัน จัดหาคู่มือ หนังสือวิชาภาษาไทยมาไว้ในห้องสมุด แนะนำเทคนิคในการสร้างข้อสอบแบบต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด ส่งเสริมงบประมาณในการจัดกิจกรรม และจัดหาหนังสือภาษาไทยให้แก่ครูเพื่อใช้ค้นคว้าและเพิ่มพูนความรู้

สำหรับโรงเรียนเอกชนสามัญศึกษา จารัส เกิดวน๗๖ ได้ศึกษาความต้องการการนิเทศทางด้านวิชาการของครูโรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูมัธยมศึกษาสายสามัญทุกกลุ่ม ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ต้องการการนิเทศทางวิชาการในระดับมากทุกด้าน และครูในโรงเรียนที่มีมาตรฐานพอใช้มีความต้องการการนิเทศมากกว่าครูในโรงเรียนที่มีมาตรฐานดีในด้านหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล แต่ไม่พบความแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบความต้องการของครูที่มีวุฒิและระยะเวลาทำงานแตกต่างกัน ส่วนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ธิตา หรือวัฒนกุล๗๗ ได้ศึกษาการจัดการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า ครูทุกกลุ่มในสถานศึกษาประเภทเกษตรกรรม พาณิชยกรรม ศิลปหัตถกรรม และช่างอุตสาหกรรม มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมาก ในเรื่องงานเอกสารประกอบหลักสูตร บรรณนิทัศน์ หนังสือ อุปกรณ์การสอน การให้คำปรึกษาปัญหาวិชาการ ส่วนในด้านการประเมินผลและการวางแผนวิจัยนั้น บุคลากรในสถานศึกษาประเภทเกษตรกรรม พาณิชยกรรม และศิลปหัตถกรรมต้องการในระดับมาก แต่บุคลากรในสถานศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมต้องการในระดับน้อย

นอกจากนี้ ธีรัชชัย เทียงธรรม๗๘ ยังได้ศึกษาความต้องการการนิเทศเทคโนโลยีการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 และพบว่า ผู้บริหาร ครูโสตทัศนศึกษา และครูผู้สอน มีความต้องการที่จะให้มีการนิเทศเทคโนโลยีการศึกษาขึ้นในโรงเรียน โดยผู้บริหารมีความต้องการให้มีการฝึกอบรมด้านการผลิตสื่อการสอนให้ครูโสตทัศนศึกษา แต่ครูโสตทัศนศึกษาต้องการการฝึกอบรมเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยเน้นหนักในด้านการใช้และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การซ่อมบำรุงวัสดุทัศนูปกรณ์ ส่วนครูผู้สอนต้องการให้ครูเสดทัศนศึกษาของโรงเรียน เป็นผู้
ทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ปรีกษา ตลอดจนผลิตสื่อการสอนในโรงเรียนด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการนิเทศการสอนของครู จะพบว่า
ครูในโรงเรียนรัฐบาลและ เอกชนทุกระดับ ทั้งประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ซึ่ง
จำแนกเป็นประเภทวิชา เกษตรกรรม พาณิชยกรรม ศิลปหัตถกรรม และช่างอุตสาหกรรม
ต่างก็มีความต้องการนิเทศการสอนในด้านต่าง ๆ ด้วยกันทั้งสิ้น ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าว
อาจสรุปได้ว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ก็มี
ความต้องการนิเทศการสอนด้วยเช่นกัน

4. บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท พาณิชยกรรม

ในการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม ผู้บริหาร
ต้องใช้ความสามารถและความพยายามในการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ คน เงิน
วัสดุสิ่งของ และการจัดการ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและประหยัดมากที่สุด เพื่อให้การจัดการ
เรียนการสอนเป็นไปตามนโยบายและจุดมุ่งหมายของการอาชีวศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
ให้ลุล่วง และให้การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีคุณภาพ
และบรรลุผลสูงสุดตามเป้าหมายของการจัดการอาชีวศึกษา คือ ให้นักเรียนมีความรู้ ความ
สามารถตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่าง
มีความสุข นอกจากนี้ยังต้องเตรียมพร้อมเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ในการจัดการอาชีว
ศึกษา ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอีกด้วย ผู้บริหารจึงเปรียบ
เสมือนตัวแทน หรือสัญลักษณ์ของโรงเรียนที่ต้องรับผิดชอบงานทุกอย่าง ต้องเป็นผู้ริเริ่มงาน
ใหม่ ให้คำแนะนำ ปรีกษาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา และต้องเป็นผู้ตัดสินใจในชั้นบริหารระดับสูงของ
โรงเรียน⁷⁹ นอกจากนี้ผู้บริหารยังต้องเป็นผู้มีวินัยและรักษาระเบียบ วินัยของโรงเรียน
ต้องเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ สร้างขวัญกำลังใจ ความร่วมมือและสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างบุคลากร
ซึ่งจะนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการดำเนินงานของหน่วยงาน⁸⁰ ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องแสดงบทบาท
หน้าที่อย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้การบริหารงานโรงเรียนประสบผลสำเร็จ

สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.

2525 ได้มีการกำหนดตำแหน่งผู้บริหารแตกต่างจากโรงเรียนรัฐบาล โดยผู้บริหารจะมี 3
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูญาติเห็นไปเซบประยชนดานการค้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่ง คือ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ ซึ่งทั้ง 3 ตำแหน่งอาจเป็นบุคคลเดียวกัน หรือคนละคนก็ได้ และตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย จรรยา มารยาท วินัย และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ครูใหญ่หรือครูโรงเรียนเอกชน ได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารทั้ง 3 ตำแหน่งไว้ ดังนี้

ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการดำเนินงานกิจการโรงเรียนในการ ดำรงและเลิกกิจการโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และนโยบายของทางราชการ
2. ให้ความร่วมมือในการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชน เมื่อทางราชการร้องขอ
3. สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้ โดยการเข้า ศึกษาต่อตามโอกาสอันควร
4. สนับสนุนและเผยแพร่ข่าวสารทางราชการที่เกี่ยวกับสิทธิ และผลประโยชน์ที่ครูใหญ่หรือครูพึงได้รับ
5. ต้องไม่กระทำการใดอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อน ราคามแก่ผู้อื่นในการดำเนินงานของโรงเรียน

ผู้จัดการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ควบคุม ดูแล รับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และนโยบายของทางราชการ
2. เสนอแนะผู้รับใบอนุญาตให้จัดหาอุปกรณ์การสอน หนังสือคู่มือ การสอน การประเมินผลหลักสูตร เครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์กีฬา ให้เหมาะสมกับความจำเป็นของโรงเรียนและจำนวนนักเรียน
3. เสนอแนะให้ผู้รับใบอนุญาตทำการบำรุงรักษา ซ่อมแซมทรัพย์สิน สิ่งที่ต้องใช้เกี่ยวกับกิจการของโรงเรียน รวมทั้งบริเวณสถานที่ อาคารและอื่น ๆ ที่จำเป็น เพื่อให้มีสภาพที่ใช้การได้ดีและปลอดภัย
4. สนับสนุนและส่งเสริม โดยความเห็นชอบของผู้รับใบอนุญาต ให้ครูใหญ่หรือครูได้ เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาทางวิชาการในโอกาสอันควร
5. ควบคุม ดูแล ระวังมิให้นักเรียนก่อการวิวาทหรือก่อ ความเดือดร้อน ราคามแก่ผู้อื่น
6. สร้างสรรค์ความสัมพันธ์ที่ดีในหมู่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อให้การสอนนักเรียนได้ผลดี ด้วยความร่วมมือกันทั้งทางโรงเรียน และที่บ้าน
7. ให้ความร่วมมือในการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทางราชการร้องขอ

8. สนับสนุนและเผยแพร่ข่าวสารทางราชการที่เกี่ยวข้องกับสิทธิ และผลประโยชน์ที่ครูใหม่หรือครูฟังได้รับ

ครูใหม่มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ควบคุม ดูแล รับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงเรียน ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และนโยบายของทางราชการ

2. ส่งเสริมและเผยแพร่การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

3. อบรม สั่งสอน และเผยแพร่ความรู้ ปกป้องวัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ไทย

4. ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่ครู และนักเรียน

5. เอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ไม่ทอดทิ้ง หรือละทิ้งหน้าที่การงาน

6. ช่วยเหลือกิจการของโรงเรียน และรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

7. ศึกษาหาความรู้ วิธีสอน วิธีประเมินผล การใช้หนังสือเรียน และคู่มือการเรียนการสอนตามหลักสูตร

8. แนะนำให้ครูได้ศึกษาหาความรู้ในหน้าที่เพิ่มเติมอยู่เสมอ

9. เอาใจใส่ดูแลอาคาร สถานที่ในด้านความสะอาดและความ เป็นระเบียบเรียบร้อย

10. ให้ความร่วมมือในการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชน เมื่อทางราชการร้องขอ

11. สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้ โดยการเข้า ศึกษาต่อตามโอกาสอันควร

12. ต้องไม่กระทำการใดอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อน ไร้ความแก่ผู้อื่นในการดำเนินงานของโรงเรียน¹

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าระเบียบดังกล่าวจะกำหนดบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั้ง 3 ตำแหน่งแตกต่างกัน แต่ในสภาพความเป็นจริง ผู้บริหาร ทั้ง 3 ตำแหน่งจะต้องแสดงบทบาทและหน้าที่ต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อันร่วมกัน เพื่อบริหารโรงเรียน ให้เจริญก้าวหน้า นอกจากนี้ เมธี บิลันธนานนท์² ได้ให้ทัศนะเพิ่มเติมว่า เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์ยกรรม ผู้บริหารยังต้องแสดง บทบาทและหน้าที่ที่จะส่งเสริมการอาชีวศึกษาอีกด้วย ดังนี้

1. สร้างความยอมรับนับถือซึ่งกันและกันระหว่างครูวิชาชีพกับครูวิชาสามัญ

2. รายงานผลงาน ความก้าวหน้าของสถานศึกษา หรือข้อมูล ปัญหาต่าง ๆ ของ

นักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ตลอดจนการแจ้งข่าวสารต่าง ๆ แก่นักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ติดต่อสื่อสารและร่วมมือกับนักธุรกิจ อุตสาหกรรม และสถานประกอบการ
4. สร้างความสัมพันธ์หรือ เข้าร่วมกับชมรมและสมาคมต่าง ๆ
5. จัดโปรแกรมงานนิทรรศการ เผยแพร่ผลงานของโรงเรียนและนักเรียนทั้ง

ภายในโรงเรียนและต่อสาธารณชน

6. จัดและรักษาโปรแกรมการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ
7. ติดตามความเคลื่อนไหวและข่าวสารทางอาชีวศึกษา
8. เยี่ยมชมสถาบันอาชีวศึกษาอื่น ๆ

จากบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทและหน้าที่มากมายหลายประการ แต่เมื่อพิจารณาแล้ว อาจสรุปได้ว่าผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษามีบทบาทและหน้าที่ในการบริหารโรงเรียนที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. บทบาทและหน้าที่ในการบริหาร ซึ่งได้แก่ การจัดระบบบริหารงานโรงเรียน การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากร การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และการบริหารงานความสัมพันธ์กับชุมชน ตลอดจนการวางแผน กำหนดวิธีการดำเนินงานและติดตามผลงานด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2. บทบาทและหน้าที่ในการนิเทศ ทั้งการนิเทศการศึกษาและนิเทศการสอนภายในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ การส่งเสริม แนะนำ ประสานงาน ควบคุมงานต่าง ๆ ให้มีคุณภาพดีขึ้น ตลอดจนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรอื่น ๆ มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยปรับปรุง ส่งเสริมการบริหารและการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

3. บทบาทและหน้าที่ในการส่งเสริมการอาชีวศึกษา ซึ่งได้แก่ การติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และสถานประกอบการต่าง ๆ ตลอดจนการติดตามข่าวสาร ความเคลื่อนไหวทางการอาชีวศึกษา เพื่อนำเทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ ทั้งทางวิชาการและวิชาชีพมาเผยแพร่ และจัดกิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นการพัฒนาการอาชีวศึกษาทั้งในโรงเรียนและชุมชน

5. บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรม

การนิเทศการสอนภายในโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรม เป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งในการบริหารงานโรงเรียนที่ผู้บริหารต้องปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของการอาชีวศึกษา ซึ่งอาจดำเนินการได้ทั้งผู้บริหารและบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน แต่ผู้บริหารจะเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่ทำให้การนิเทศการสอนประสบผลสำเร็จ เนื่องจากผู้บริหารเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับคณะครู เป็นผู้ที่ทราบปัญหา อุปสรรคและความต้องการของครู และเป็นผู้ที่สามารถจัดบริการสื่อการสอนและบริการต่าง ๆ ให้แก่ครูได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องจัดและส่งเสริม สนับสนุนให้มีการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนอย่างจริงจังและด้วยความจริงจัง ต้องทำหน้าที่เป็นวิทยากรให้แก่ครูในทุกโอกาส ให้คำแนะนำปรึกษา และชี้แนะแหล่งวิทยากรแก่ครู ต้องจัดให้มีบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ต้องสร้างขวัญกำลังใจ และต้องให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานในการนิเทศการสอนด้วย^{๑๓} ซึ่งผู้บริหารอาจดำเนินการได้ ดังนี้

1. กำหนดจุดหมายของการนิเทศ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
2. กำหนดวิธีการหาข้อมูล ศึกษาปัญหา ข้อบกพร่อง ตลอดจนอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา
3. ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคนิเทศภายในโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูร่วมทำงานเป็นคณะ ปรึกษาและทำงานวิชาการอย่างสม่ำเสมอ
4. ประชุม วางแผน และให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียน
5. ให้การสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณ สร้างขวัญและกำลังใจในการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียน
6. ร่วมกับคณะนิเทศ เพื่อให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความรู้ และความก้าวหน้าในวิชาชีพ
7. กำหนดกิจกรรม วิธีการนิเทศ และนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนให้เหมาะสม เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
8. ติดตาม ควบคุม กำกับ และประเมินผลการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียน^{๑๔}

นอกจากการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้บริหารยังต้องแสดงบทบาทและหน้าที่ในการนิเทศการสอน เพื่อส่งเสริมให้งานการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย ดังที่ Harris^{๑๕} ได้ให้ทัศนะไว้ ดังนี้

1. งานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร (Developing Curriculum) ซึ่งเกี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับการวางโครงสร้างหลักสูตร ทำประมวลการสอน โดยกำหนดตัวผู้สอน โครงการสอน วัน-เวลาและวางแผนวิธีการสอน ตลอดจนการสร้างเกณฑ์มาตรฐานและบรรณหน่วยวิชาต่าง ๆ ลงในการสอน

2. การจัดระบบการสอน (Organizing for Instruction) เป็นการจัดระบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการนำหลักสูตรไปใช้ เช่น การแบ่งกลุ่มนักเรียน การจัดตารางสอน

3. การคัดเลือกบุคลากร (Staffing) เป็นการเลือกสรรบุคลากรมาให้เหมาะสมกับงาน มีการสรรหา คัดเลือก มอบหมายงาน และการเก็บรักษาทะเบียนเกี่ยวกับตัวบุคลากร

4. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก (Providing Facilities) เป็นการออกแบบและจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอน รวมถึงการจัดวางแผนอาคารเรียนที่ถูกต้อง มีการแนะนำให้สามารถหยิบยืมยวสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นมาใช้ได้โดยง่าย

5. การจัดหาวัสดุอุปกรณ์การสอน (Providing Materials) เป็นการตรวจและคัดเลือกวัสดุอุปกรณ์การสอนที่จะนำมาใช้ ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการสอน

6. การจัดอบรมครูประจำการ (Arranging for In-service Education) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่ครูประจำการ อันจะส่งผลให้ครูมีความก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพทางด้านวิชาการยิ่งขึ้น

7. การจัดปฐมนิเทศครูใหม่ (Orienting New Staff Members) เพื่อให้ได้ทราบข้อมูลต่าง ๆ ใหม่ๆ และเข้าใจในสิ่งที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เป็นการลดอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะทำงานประสบความสำเร็จมากขึ้น

8. การจัดบริการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับการสอน (Relating Special Service) รวมทั้งบริการต่าง ๆ ที่ช่วยในการสอน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนให้มากที่สุด

9. การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน (Developing Public Relations) โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน รวมทั้งการแจ้งข่าวคราวความเคลื่อนไหวทางการศึกษาให้ชุมชนทราบ การแสวงหาความช่วยเหลือจากชุมชน ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

10. งานประเมินผล (Evaluating) เป็นการประเมินผลทุก ๆ ด้านในโรงเรียน ที่เกี่ยวข้องหรือมีผลต่อการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารที่กล่าวมา จะพบว่าสอดคล้องกับบทบาทการนิเทศการสอนที่นักการศึกษาหลายท่านได้ทำการวิจัยไว้ ดังนี้

บรรเทา กิตติศักดิ์^{๑๖} ได้ศึกษาความเข้าใจการบริหารโรงเรียนของครูใหญ่ในระดับประถมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษา พบว่า ครูใหญ่ส่วนมากนิเทศการสอนโดยการเยี่ยมชั้นเรียน อภิปรายข้อหาร่วมกัน วางแผนงานร่วมกับครู เพื่อแก้ปัญหา ให้ครูไปดูการสอนในโรงเรียนที่สอนดี แนะนำให้ครูอ่านหนังสือเพื่อหาความรู้ ในขณะที่ วิเชียร ตะสกลดี^{๑๗} ได้ศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 2 พบว่า ผู้บริหารและครูต่างมีความเห็นว่ามี การนิเทศเพื่อพัฒนาหลักสูตร การส่งเสริมวิชาการ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในระดับน้อย ส่วนการนิเทศด้านสวัสดิศุภกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น ผู้บริหารมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย แต่ครูเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดในตนเองเดียวกัน กฤษฎิ์ น้ำเพชร^{๑๘} ได้ศึกษาวิธีการปฏิบัติในการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า โดยทั่วไปผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานนิเทศภายในโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์น้อย ในเรื่องกระบวนการในการจัดการนิเทศ โครงการต่าง ๆ ที่จัดทำในแผนการนิเทศ กิจกรรมการนิเทศเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน การส่งเสริมวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร การใช้สวัสดิศุภกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและห้องสมุด การประเมินผล และการสร้างขวัญของครู ส่วน จำเนียร กุณาศล^{๑๙} ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการนิเทศการศึกษาของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ครูใหญ่ได้แสดงพฤติกรรมการนิเทศด้านการจัดสถานที่และวัสดุอุปกรณ์การสอน และด้านการประเมินผล อยู่ในระดับมาก และแสดงพฤติกรรมการนิเทศด้านการจัดและพัฒนาบุคลากรอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนพฤติกรรมการนิเทศที่ครูใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ ด้านพัฒนาหลักสูตรและการสอน และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกับบทบาทการนิเทศของผู้บริหารที่ ชลอ จันทรกุล^{๒๐} กำหนดไว้ในการศึกษาบทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดตรัง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ผู้บริหารมีบทบาทการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอน ความสัมพันธ์กับชุมชน และด้านการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง โดยส่วนใหญ่ผู้บริหารและครูประจำการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการนิเทศของผู้บริหาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นว่าได้ปฏิบัติมากกว่าความคิดเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใช้เห็นประโยชน์ประการใด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของครูประจำการ

ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารทางด้านอาชีวศึกษานั้น มาลี วิชนกุล^{๑1} ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่าตนเองได้แสดงบทบาทการนิเทศในระดับมาก ในเรื่องการปฐมนิเทศ การฝึกอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ การเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ การเยี่ยมเยียนและศึกษาดูงาน ส่วนการสัมมนาทางวิชาการและการจัดสัมมนาวิชาการ ผู้บริหารมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย แต่ในทัศนะของอาจารย์ปรากฏว่า มีความเห็นว่าผู้บริหารปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยในทุกเรื่องที่กำลังกล่าวมา ซึ่งคล้ายคลึงกับผลการวิจัยของ อรพินทร์ กุลประภา^{๑2} ที่ศึกษาการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และพบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่าตนเองได้ดำเนินการพัฒนาบุคลากรในระดับมาก ในเรื่องการสัมมนาทางวิชาการ การให้ล่าศึกษาต่อ และการโยกย้าย เปลี่ยนงาน ส่วนที่ปฏิบัติในเกณฑ์น้อย ได้แก่ การปฐมนิเทศ การอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ การเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ การจัดสัมมนาวิชาการ และการศึกษาดูงาน แต่ในทัศนะของอาจารย์นั้น มีความเห็นว่าผู้บริหารได้ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยทุกเรื่อง

สำหรับนักการศึกษาต่างประเทศนั้น Brown^{๑3} ได้สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา ในมลรัฐทางภาคเหนือของประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า ครูใหญ่ควรมีบทบาทในการช่วยเหลือให้ครูได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียน และการพัฒนาเด็กนักเรียนในทุก ๆ ด้านตลอดระยะเวลาที่เด็กกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน ควร เปิดโอกาสให้ชุมชนและบุคลากรภายในโรงเรียนได้รู้เห็นและรับทราบการปฏิบัติงานของครูใหญ่ และครูใหญ่ควรมีส่วนร่วมโดยตรงในกระบวนการเรียนการสอนโดยการปฏิบัติงานร่วมกับครูและนักเรียนในชั้นเรียน ในขณะที่ Jeran^{๑4} ได้ศึกษาบทบาทที่คาดหวังของผู้ทำการนิเทศในโรงเรียนประถมศึกษาแบบนอกระบบโรงเรียน ที่เน้นการทำงานเป็นทีมและรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ประชากรทั้งสามกลุ่ม คือ ครูใหญ่ ศึกษานิเทศก์ และครู มีความเห็นตรงกันว่า การให้ความช่วยเหลือและการส่งเสริม เป็นบริการที่ต้องมาก่อนสิ่งอื่น โดยครูใหญ่กับศึกษานิเทศก์มีความเห็นตรงกันมากกว่าครูใหญ่กับครูหรือศึกษานิเทศก์กับครู และครูใหญ่กับศึกษานิเทศก์เห็นความสำคัญของบทบาทผู้นิเทศที่จะติดต่อกับครูใหญ่เพื่อวางแผนเกี่ยวกับนักเรียนและคณะครู สูงกว่ากลุ่มครู นอกจากนี้ยังได้มีการสรุปและให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ว่า

1. การฝึกอบรมใด ๆ ไปสู่โรงเรียน ต้องคำนึงถึงชนบทรวมนิยมของชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่โดยมีเงื่อนไขด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั้น ๗ เป็นหลัก

2. ครูควรมีสิทธิในการเลือกสมาชิกเข้ามาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
3. ควรนำเรื่องการวางแผนหลักสูตรไปเปรียบเทียบกับโรงเรียนอื่น ๗ โดยครูใหญ่หรือศึกษานิเทศก์เป็นผู้รับผิดชอบ
4. ครูใหญ่และศึกษานิเทศก์ควรพบปะกันบ่อยครั้ง เพื่อปรึกษานโยบายการเรียนการสอน
5. ครูใหญ่ควรเป็นผู้ริเริ่มในการปรับปรุง แนะนำเกี่ยวกับการสอน

ในทำนองเดียวกัน Wayne^{๑๕} ได้ศึกษาการรับรู้บทบาทการนิเทศการศึกษาของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา ในมลรัฐเวอร์จิเนีย ผลการวิจัยพบว่า ความรับผิดชอบและชอบถ่ายของงานที่มีลำดับความสำคัญสูง ได้แก่ งานเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน การแนะนำงานบริหารและงานวิชาการ และงานนิเทศการศึกษา สำหรับการนิเทศภายในโรงเรียนนั้น ผู้ที่รับผิดชอบมาก คือ ครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ ส่วนครูผู้สอนทำหน้าที่นี้น้อย และเทคนิคการนิเทศที่ได้ผลมาก ได้แก่ วิธีเยี่ยมชั้นเรียน การประชุมร่วมกับครู ส่วนวิธีที่ได้ผลน้อย คือ วิธีการใช้เอกสาร นอกจากนี้ยังพบว่างานที่ครูใหญ่ใช้เวลาน้อยที่สุด คือ งานเกี่ยวกับวัสดุ ส่วนงานที่ครูใหญ่ใช้เวลามากที่สุด คือ งานนิเทศการศึกษา งานเกี่ยวกับหลักสูตร งานการสอน และการแนะนำ

จากบทบาทและงานการนิเทศการสอนของผู้บริหารดังกล่าว จะพบว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วสามารถสรุปเป็นบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารได้ 5 ประการ คือ บทบาทการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน บทบาทการนิเทศด้านการจัดและพัฒนาคณาจารย์ บทบาทการนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก บทบาทการนิเทศด้านความสัมพันธ์กับชุมชน และบทบาทการนิเทศด้านการประเมินผล ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ตามบทบาททั้ง 5 ประการดังกล่าว ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 บทบาทการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน

งานหลักสูตรและการสอนเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษาและแนวทางในการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดประสบการณ์ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต^{๑๖} ส่วนการสอนเป็นการนำหลักสูตรไปสู่ภาคปฏิบัติ เพราะหลักสูตรเป็นเพียงโครงการ เอกสารที่กำหนดเนื้อหาวิชา และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชานั้น ๆ เท่านั้น การสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้หลักสูตรเกิดสัมฤทธิ์ผล^{๑๗}

หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม มุ่งที่จะให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ มีความรู้ ความสามารถที่จะประกอบอาชีพได้ ทั้งอาชีพอิสระและในตลาดแรงงาน ดังนั้นในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม จึงต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและการสอนให้สอดคล้องกับการประกอบอาชีพอิสระ และสนองตอบต่อความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริงอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังต้องให้ทันกับความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นตลอดเวลาด้วย ดังนั้นนโยบายของรัฐที่ได้ส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนจัดการอาชีวศึกษาในระดับ ประเภท และสาขาวิชาที่สนองความต้องการของตลาดแรงงาน และส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรและการสอนให้กว้างขวาง สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และความจำเป็นทางเศรษฐกิจ^{๑๘}

การนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน จึงเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม เนื่องจากเป็นการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนโดยตรง ซึ่งในการดำเนินการจะต้องประกอบด้วยบุคลากรอย่างน้อย 3 ฝ่าย คือ ผู้บริหาร ครู และนักเรียน โดยผู้บริหารจะเป็นบุคคลสำคัญและมีบทบาทมากที่สุด ต้องเป็นผู้รับผิดชอบและเป็นผู้นำในการวางแผนปรับปรุง พัฒนา เป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือครูในการดำเนินงานที่เกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน เป็นผู้รวบรวมความคิดเห็น ความต้องการของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนา เป็นผู้ประสานความคิดระหว่างผู้กำหนดและผู้ใช้หลักสูตร และเป็นผู้สนับสนุนให้มีการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จะใช้ในการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน^{๑๙} นอกจากนี้ ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรให้แก่ครู ซึ่งเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้ เพื่อให้ครูรู้ว่าจะต้องสอนอะไร สอนอย่างไร จึงจะทำให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และปรัชญาของการอาชีวศึกษา สำหรับการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอนอาจจำแนกได้เป็น 2 ประการ คือ

1. การพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนเป็นการนำแผนการเรียนหรือโครงการสอนมาปรับ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่อผู้ผู้ใดเห็นประโยชน์ในการนำ ไปว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรุ้งให้เหมาะสม รวมทั้งการเลือกเนื้อหาวิชา กิจกรรมการสอนและประสบการณ์ต่าง ๆ การประเมินผลการเรียน โดยพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังต้องส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนหรือประมวลการสอน ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรด้วย¹⁰⁰ ผู้บริหารต้องถือว่างานพัฒนาหลักสูตรเป็นงานเบื้องต้น ต้องจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนให้นักเรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเอง ต้องเป็นผู้รวบรวมบุคลากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและมีความสามารถให้ร่วมมือกัน ต้องสร้างบรรยากาศในโรงเรียนเพื่อกระตุ้นให้เกิดแนวคิดและเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ต้องจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือเพิ่มเติม และต้องสร้างความเข้าใจอันดีกับผู้ปกครอง เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในโรงเรียน¹⁰¹

2. การพัฒนาการสอนหรือการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน

ผู้บริหารต้องช่วยครูในการจัดทำแผนการสอน ปรับปรุงวิธีสอน การผลิตและใช้สื่อการสอนให้ได้ผลดี ตลอดจนต้องกระตุ้นและส่งเสริมให้ครูประเมินตนเองในด้านการวางแผนการสอน วิธีสอน และการใช้อุปกรณ์อื่น ๆ นอกจากนี้ผู้บริหารยังต้องช่วยเหลือครูในด้านการรักษาวิทยะของนักเรียน การจัดทำตารางสอน และสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ต้องพัฒนาความรู้ ความมั่นใจ และความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยของครู¹⁰²

ดังนั้นในการนี้ เทศบาลด้านหลักสูตรและการสอน ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมจึงต้องแสดงบทบาทในการช่วยให้ครูเข้าใจจุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตร และเข้าใจปรัชญาการอาชีวศึกษา ส่งเสริมให้มีการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรและแผนการเรียนการสอน ส่งเสริมให้มีการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรและการสอน แนะนำวิธีการจัดทำตารางสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนวิชาชีพ ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการสอนให้ครบองค์ประกอบการเรียนการสอนวิชาชีพ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความสำเร็จของนักเรียน ซึ่งบทบาทดังกล่าวสอดคล้องกับที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน¹⁰³ กำหนดไว้ว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมต้องแสดงบทบาทการนี้เทศด้านหลักสูตรและการสอน ดังนี้

1. ต้องมีและส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจหลักสูตรอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะในเรื่องจุดมุ่งหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตร ต้องส่งเสริมให้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับสื่อการเรียน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนต้องส่งเสริมให้มีการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนด้วย

2. เป็นผู้นำในการใช้หลักสูตร และต้องส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรมีความ

สนใจด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เป็นผู้เสริมสร้างขวัญกำลังใจให้ครู ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามข้อกำหนดของหลักสูตร
 4. ประชุมชี้แจงครูเพื่อจัดตารางละเอียดต่าง ๆ และวางแผนการใช้หลักสูตร ตลอดจนจัดบริการการใช้หลักสูตร เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลดีที่สุด และให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนมากที่สุด
 5. ส่งเสริมให้มีการจัดหา จัดทำหลักสูตร เอกสารหลักสูตร และวัสดุหลักสูตรอย่างเพียงพอ
 6. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการสอน แผนการสอน และบันทึกการสอน
 7. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดตารางสอน โดยอาจมอบหมายให้หัวหน้าฝ่ายวิชาการและคณะทำงานเป็นผู้จัดทำ และคอยให้คำแนะนำ ปรึกษา
 8. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดครูเข้าอบรม โดยคำนึงถึงความต้องการและความถนัดของครู
 9. ส่งเสริมให้มีการจัดนักเรียนเข้าชั้น และส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมให้มีบรรยากาศเอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 10. ช่วยเหลือ แนะนำ และให้ครูมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ แบบฝึกหัดประกอบ และส่งเสริมให้มีการผลิตเอกสารประกอบการเรียนการสอน
 11. ประสานงานในการดำเนินการใช้หลักสูตร
 12. ติดตามการปฏิบัติงานและนิเทศการใช้หลักสูตร เช่น เยี่ยมชั้นเรียน สังเกตการสอนของครู แนะนำวิธีการสอน เชิญวิทยากรมาสาธิตการสอน จัดอบรมครูเกี่ยวกับการสอน จัดประชุมครูเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ตลอดจนให้ความร่วมมือกับครูในการแก้ปัญหา ปรับปรุงการสอน และนำเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้
 13. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองและชุมชนทราบถึงจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชน
 14. ส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จะทำให้นักเรียน เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทัศนะของ วิชัย วงษ์ใหญ่^{๑๔} ที่กล่าวว่าผู้บริหารควรมีบทบาทในการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน ดังนี้

1. การจัดครูเข้าสอน ผู้บริหารต้องพิจารณาให้ละเอียดรอบคอบ โดยต้องส่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปเผยแพร่เชิงพาณิชย์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสริม สนับสนุนให้มีการจัดครู เข้าสอนให้ตรงตามความรู้ ความสามารถและความถนัดของครู เพื่อให้การจัดประสบการณ์ และการ เรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ส่งเสริมให้มีการจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศ ตลอดจนจัดบริการด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ครูสามารถดำเนินการด้านหลักสูตรและการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประเมินผลด้านหลักสูตรและการสอน เพื่อปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรและการ เรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

จากบทบาทยังกล่าว จะเห็นว่าการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน หรือการพัฒนาหลักสูตรและการสอนของผู้บริหาร เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ผู้บริหารยังต้องส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนให้ครบองค์ประกอบทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ การฝึกผลิตจริง และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และต้องส่งเสริมให้มีการกำหนดมาตรฐานความสำเร็จของนักเรียน ทั้งจากภายในและภายนอกสถานศึกษาด้วย¹⁰⁵ เพื่อให้ นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาเป็น ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะฝีมือ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องตรงตามที่ตลาดแรงงานต้องการ และสอดคล้องกับการประกอบอาชีพอิสระอย่างแท้จริง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นผลสะท้อนกลับมาถึงโรงเรียนโดยตรง เนื่องจากถ้านักเรียนจบออกไปแล้วมีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพและสามารถประกอบอาชีพการงานได้ ก็จะได้รับ ความเชื่อถือและไว้วางใจจากประชาชนที่จะส่งนักเรียนเข้ามา เรียน

5.2 บทบาทการนิเทศด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร

ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน บุคลากรซึ่งได้แก่ ครูผู้สอน ครูสนับสนุน การสอน และบุคลากรอื่น ๆ ของโรงเรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนจะเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนโดยตรงในการสอน เป็นผู้พัฒนาทักษะและปลูกฝังเจตคติที่ดีให้นักเรียน แต่ปรากฏว่าปัจจุบันนี้ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมกำลังประสบปัญหาในด้านบุคลากรเป็นอย่างมาก ตั้งแต่การดำเนินการสรรหาและคัดเลือก เนื่องจากครูวิชาชีพที่ดั้นด้นสามารถไปทำงานในวงการธุรกิจเอกชนและวงการอุตสาหกรรม¹⁰⁶ หรือสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ นอกจากนี้ครูอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มองขาดประสบการณ์จริงในการปฏิบัติงานในสถาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นจำเป็นต้องใช้ขอขานด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบการ ชาติการพัฒนาทักษะและความรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น¹⁰⁷ ดังนั้นในการบริหารงานบุคลากร ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมจึงต้องหาวิธีการเพื่อให้ได้บุคลากรที่ดีมีคุณภาพมาปฏิบัติงาน ต้องช่วยเหลือให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และต้องรู้จักบำรุง รักษาบุคลากรเหล่านี้ไว้ นั่นคือ ผู้บริหารต้องมีบทบาทในการนิเทศด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ซึ่งประกอบด้วย

1. ส่งเสริมให้มีการกำหนดความต้องการด้านบุคลากร ผู้บริหารต้องดำเนินการ และส่งเสริมให้มีการวางแผนด้านกำลังคน เพื่อเตรียมบุคลากรทั้งด้านปริมาณและคุณภาพให้สอดคล้องกับงานและเวลาทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยต้องส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดทำแนวทางปฏิบัติงานของตำแหน่ง (Position Guide) ซึ่งประกอบด้วย Position Specification และ Person Specification¹⁰⁸ เพื่อให้ได้บุคลากรตามที่ต้องการ ซึ่งจะเป็นผลให้การใช้บุคลากรทั้งหมดเกิดประโยชน์สูงสุด และบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอน

2. ส่งเสริมให้มีการตอบสนองความต้องการบุคลากร ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้มีการเสาะแสวงหาบุคลากรให้สนองความต้องการที่กำหนด โดยใช้วิธีการสรรหาซึ่งเป็นที่กระบวนกรในการรวบรวมบุคคลที่มีความสามารถ มีความพร้อมและความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานให้ได้มากที่สุด เพื่อดำเนินการคัดเลือกให้ได้ผู้ที่มีคุณสมบัติตามต้องการ เข้ามาปฏิบัติงานในการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรทางการศึกษาในประเทศไทย โดยทั่วไปภาครัฐจะดำเนินการจากส่วนกลาง แต่สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษานั้น โรงเรียนสามารถดำเนินการได้เอง โดยอาจทำในรูปของคณะกรรมการโรงเรียน ซึ่งสามารถสนองความต้องการได้มากกว่าภาครัฐ เนื่องจากลักษณะโรงเรียน ความต้องการ และปัญหาของแต่ละโรงเรียนแตกต่างกัน ในการคัดเลือกและสรรหาบุคลากรต้องมีการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวาง เพื่อให้ได้ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน โดยจะใช้วิธีการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกก็ได้ แต่ต้องกระทำด้วยความยุติธรรม¹⁰⁹ นอกจากนี้ผู้บริหารยังต้องส่งเสริมให้มีการเตรียมหรือจูงใจบุคลากรใหม่เข้าสู่หน่วยงาน เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือก บรรลุ แต่งตั้ง มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย เกิดความพึงพอใจในการทำงาน และมีความสามารถเพิ่มขึ้นในการทำงานในตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งจะทำได้จะทำให้สามารถปฏิบัติงานหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เช่น การปฐมนิเทศ เพื่อให้เข้าใจปรัชญา นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน และภาระหน้าที่ของครู ส่งเสริมให้มีการมอบหมายงานให้ตรงตามความสามารถและความถนัด จัดครูพี่เลี้ยงไว้คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เป็นต้น นอกจากนี้ต้องสนับสนุนให้มีการติดตามผลอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นต้นการค้น

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชี้แนะ ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ มีการบูรณาการเห็นจรรยาวัและ การลงโทษ โดยการยกย่อง ชมเชย พิจารณาความดีความชอบหรืออาจให้เป็นวัตถุประสงค์ เป็นต้น ส่วนการลงโทษมักจะ ทำให้เกิดความรู้สึกในทางลบ ซึ่งผู้บริหารพึงหลีกเลี่ยงวิธีการนี้ แต่ถ้าจำเป็นก็ต้องกระทำ ด้วยความยุติธรรม¹¹⁰

3. การดำรง รักษา พัฒนาบุคลากรและบริการ ผู้บริหารจำเป็นจะต้องทำนุบำรุงและรักษาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพให้อยู่กับโรงเรียนให้นานที่สุด และต้องส่งเสริมให้ผู้ที่คอยคุณภาพสามารถปรับตัวและปรับภาวะจิตใจให้ดีขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยการให้สิ่งจูงใจ ให้ได้รับโอกาสที่ดี ปรับปรุงที่ทำงานและวัสดุอุปกรณ์ ให้ได้ทำงานตรงตามอุดมคติ สร้างบรรยากาศในการทำงานให้เป็นกันเอง ปรับสภาพการทำงานให้ตรงตามลักษณะนิสัยและความสามารถของบุคลากร ให้มีโอกาสร่วมทำงานกับบุคคลอื่น ตลอดจนช่วยแก้ปัญหาพื้นฐานที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน¹¹¹ สำหรับการให้สิ่งจูงใจ ผู้บริหารต้องคำนึงถึงความต้องการพื้นฐานของบุคลากร ซึ่งจำแนกได้เป็น 5 ประการที่เรียกว่า Maslow's Need-Hierarchy Theory¹¹² คือ ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรักและการยอมรับในสังคม ความต้องการมีชื่อเสียงและได้รับการยกย่อง และความ ต้องการสมหวังและสามารถทำการได้ด้วยตนเอง โดยต้องพยายามดำเนินการให้สนองความต้องการเหล่านี้ด้วยความยุติธรรม เพื่อให้บุคลากรเกิดความพึงพอใจ นอกจากนี้ผู้บริหารยัง ต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรอยู่เสมอ เพื่อเป็นการปรับปรุงคุณภาพของบุคลากรให้สอดคล้องกับ ความเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าของสังคมและเทคโนโลยี และเป็นการลดช่องว่างของความแตกต่างระหว่างบุคลากรด้วย ซึ่งจะช่วยให้บุคลากรสามารถใช้ทักษะในการปฏิบัติงานได้ดีขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น การพัฒนาบุคลากรจึงเป็นกิจกรรมสำคัญที่อาจกระทำได้ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ซึ่งได้แก่ การฝึกอบรมบุคลากรใหม่ (Preservice Training) การฝึกอบรมบุคลากรประจำการ (Inservice Training) และการฝึกอบรมระยะยาว (On-job Training)¹¹³ การศึกษาต่อ การศึกษาตุงาน การเข้าร่วมประชุมสัมมนา ทั้งที่จัดขึ้นเองและหน่วยงานอื่นจัดขึ้น เป็นต้น นอกจากการดำเนินการดังกล่าวแล้ว ผู้บริหารยังต้องส่งเสริมให้มีการจัดสวัสดิการและบริการต่าง ๆ เช่น การรักษาพยาบาล การสงเคราะห์ด้านต่าง ๆ การบริการสุขภาพ เป็นต้น

4. การสร้างขวัญและกำลังใจ ผู้บริหารต้องเสริมสร้างให้บุคลากรมีทัศนคติที่ดี ต่องาน มีความหวัง ความก้าวหน้า รักงานและเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน โดยส่งเสริมให้มีการสำรวจ สอดถามสภาพการปฏิบัติงาน ให้บุคลากรทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตนาเนาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นเพื่อปรับปรุงงาน ระบายความคับข้องใจ และต้องพยายามรักษาน้ำใจในการทำงานของบุคลากร นอกจากนี้ ผู้บริหารยังต้องส่งเสริมให้มีการเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน สร้างความยอมรับนับถือระหว่างกันและกัน ให้เกียรติซึ่งกันและกัน เพื่อให้บุคลากรมีความรู้สึกมั่นคงและมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน¹¹⁴

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ในการนิเทศด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมต้องส่งเสริมให้มีการสรรหา คัดเลือก และจัดครูเข้าสอนให้เหมาะสม ส่งเสริมให้ครูเข้าเรียนนโยบาย ปรัชญาของโรงเรียนและภาระหน้าที่ของครู และส่งเสริมให้มีการมอบหมายงานให้ครูอย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้มีการจัดสวัสดิการให้ครู เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาให้ครูมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ ซึ่งบทบาทดังกล่าวนี้สอดคล้องกับบทบาทการนิเทศด้านการจัดและพัฒนาบุคลากรที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน¹¹⁵ กำหนดไว้ดังนี้ คือ

1. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานอย่างชัดเจน โดย
 - 1.1 แต่งตั้งกรรมการบริหาร เพื่อจัดโครงสร้างการบริหาร และกำหนดผู้รับผิดชอบให้สอดคล้องกับสภาพบุคลากร
 - 1.2 ประชุมชี้แจงโครงสร้างการบริหาร ขอบข่าย และหน้าที่ให้บุคลากรทุกคนทราบ และแต่งตั้งบุคลากรในตำแหน่ง หน้าที่ที่กำหนด
 - 1.3 สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยให้มีการจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน ปฐมนิเทศ ฝึกอบรมเพิ่มเติม หรือฝึกงานในโรงเรียนดีเด่น เป็นต้น
2. เสริมสร้างบุคลากรให้มีคุณภาพ ให้มีการจัดสรรบุคลากรให้ทำงานตรงกับความสามารถและความสนใจ โดย
 - 2.1 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสรรหาบุคลากรที่มีคุณสมบัติและจำนวนตามต้องการ โดยมีกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนของฝ่ายที่ต้องการบุคลากรด้วย เช่น รับสมัครทั่วไป ติดต่อบริษัทจากสถาบันที่เชื่อถือได้ เป็นต้น
 - 2.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการคัดเลือกที่รัดกุม เหมาะสม เช่น สอบข้อเขียน สัมภาษณ์ ตรวจสอบประวัติ หลักฐาน ประสบการณ์ ผลงานต่าง ๆ หรือมีบุคคลที่เชื่อถือได้ให้การรับรอง ตลอดจนจัดให้มีการทดลองปฏิบัติงานก่อนบรรจุถาวร
 - 2.3 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการกำหนดคุณสมบัติพิเศษที่ตรงกับความต้องการ ซึ่งบางกรณีอาจยกเว้นข้อกำหนดบางประการเพื่อให้ได้บุคลากรตามที่ต้องการ โดยเฉพาะใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชาที่หาครูยากหรือไม่สามารถจะแข่งขันกับภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม หรือภาครัฐบาลได้

2.4 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการกำหนดอัตราค่าจ้างที่พอดีกับความต้องการ โดยมีคณะกรรมการเป็นผู้กำหนด และบรรจุผู้ที่เหมาะสมกับตำแหน่งนั้น ๆ

3. พัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้บุคลากรมีคุณภาพ โดย

3.1 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีกองทุนหมุนเวียนภายในโรงเรียน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ ฝึกอบรมและดูงานของครู โดยให้ผ่อนชำระระยะยาว ดอกเบี้ยต่ำ หรือปลอดดอกเบี้ย เป็นต้น

3.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีโควตาการศึกษาต่อ หรือฝึกอบรมระยะกลาง โดยได้รับเงินเดือนเต็มหรือมีส่วนที่สูงพอที่ครอบครัวจะดำรงชีพอยู่ได้

3.3 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการติดต่อและทำความตกลง ขอความร่วมมือช่วยเหลือจากสถาบันอื่น ๆ ในการพัฒนาบุคลากร เช่น การแลกเปลี่ยนครู หรือการฝึกงาน เป็นต้น

3.4 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีโครงการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เช่น จัดหรือส่งครู เข้าร่วมอบรม ประชุม สัมมนา จัดเอกสารหรือแนะนำแหล่งวิทยาการให้ศึกษาค้นคว้า เป็นต้น

3.5 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มโรงเรียนเพื่อพัฒนาบุคลากรร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

4. เสริมสร้างขวัญและกำลังใจ เพื่อให้บุคลากรรู้สึกมั่นคงในอาชีพและเกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน โดย

4.1 ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูที่มีความสามารถ ติดตามสอนนักเรียนเมื่อเลื่อนชั้น เพื่อสร้างความผูกพันระหว่างครูและนักเรียน และให้ครูมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จ

4.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีระบบการยกย่อง ประกาศเกียรติคุณให้ครูที่มีผลงานดีเด่นหรือประสบความสำเร็จ และประชาสัมพันธ์ทั้งภายในโรงเรียนและต่อสาธารณชน

4.3 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีระบบสวัสดิการที่เหมาะสมทั้งในส่วนของโรงเรียน เช่น อาหารกลางวัน ยกเว้นค่าเล่าเรียนบุตร และการให้ความช่วยเหลือครอบครัว เป็นต้น ตามกำลังความสามารถของโรงเรียน และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกองทุนสงเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เช่น เงินทุนเลี้ยงชีพ ค่ารักษาพยาบาล ค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผูกพันในเชิงพาณิชย์

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เล่าเรียนบุตร เป็นต้น โดยการประชาสัมพันธ์ แนะนำการใช้สิทธิต่าง ๆ คุ้มครองตามสิทธิ นั้น ๆ อำนวยความสะดวกให้ครูในการใช้สิทธิต่าง ๆ ตลอดจนดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบคุ้มครองการทำงานของครูใหม่และครูโรงเรียนเอกชน

4.4 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีระบบการพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง เงินเดือนด้วยความยุติธรรมตามความเหมาะสม และกำลังความสามารถของโรงเรียน

4.5 สนับสนุน ช่วยเหลือครูในการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือเครื่องหมายแสดงความดีความชอบต่าง ๆ

4.6 เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานหรือแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานของโรงเรียน

นอกจากบทบาทดังกล่าวแล้ว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนยังได้สรุป ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการนิเทศการสอนด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร พร้อมทั้งได้เสนอแนะ บทบาทของผู้บริหารในการแก้ปัญหา ดังนี้

<u>ปัญหา</u>	<u>แนวทางในการแก้ไข</u>
1. อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครูสูงและรวดเร็ว	1. จัดสวัสดิการให้เหมาะสม 2. สร้างความพอใจ ความมั่นคงและความผูกพัน 3. ดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 4. ระบุปัญหา และช่วยหาแนวทางแก้ไขที่ถูกต้องเท่าที่จะทำได้
2. บุคลากรประพฤติตนผิดจรรยา มรรยาท	1. แนะนำ ดักเตือน 2. คำறிโทษเป็นลายลักษณ์อักษร 3. ภาคทัณฑ์
3. ครูขาดเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้	1. ใช้ระบบการนิเทศภายใน 2. จัดส่งไปอบรมหรือดูการสอนของผู้มีประสบการณ์ 3. ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการวางแผนการสอน และชักจูง เพื่อให้เกิดความมั่นใจ
4. ผู้บริหารและครูไม่เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตน	1. หาวิธีสร้างความเข้าใจในบทบาท หน้าที่ เช่น 1.1 จัดพิมพ์หรือเผยแพร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เอกสารเกี่ยวกับบทบาท
และหน้าที่ของบุคลากร
- 1.2 จัดมุนหนังสือเกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติโรงเรียน
เอกชน พ.ศ. 2525
หรือเอกสาร ในการ
เสริมสร้างความรู้ของ
บุคลากรเกี่ยวกับบทบาท
หน้าที่ เพื่อให้ครูได้มี
โอกาสศึกษาและค้นคว้า
อยู่เสมอ
5. **ชาครุที่มีวุฒิ ความสามารถ** 1. จัดพัฒนาบุคลากรโดยวิธี
ตรงตามวิชาที่จะสอน 1.1 จัดอบรมเสริมความรู้
1.2 จัดระบบนิเทศภายใน
6. **ครูขาดความรับผิดชอบใน** 1. จัดหาเอกสาร หนังสือ คู่มือ
หน้าที่ 1. ให้คำแนะนำดีกเดือน ให้
เกิดความรับผิดชอบในหน้าที่
2. ชื่นชมและบอกกล่าวให้ครูทราบ
ว่า ความรับผิดชอบในหน้าที่
เป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณา
ความดีความชอบ 16

ในการบริหารงานใด ๆ ก็ตามให้ประสบผลสำเร็จ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยในการ
บริหาร 4 ประการ คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ ซึ่งเงินปัจจัยทั้ง 4 นี้ อาจ
กล่าวได้ว่าคนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุด เพราะคนเป็นผู้ที่กำหนดและใช้ทรัพยากรอื่น ๆ
อีก 3 ประการ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องแสดงบทบาทใน
การนี้เทศด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ซึ่งจะ เป็นผลให้การจัดการเรียนการสอนประสบผล
สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

5:3 บทบาทการนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้สถานที่
และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะและปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความรู้และ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทักษะที่จะสามารถประกอบอาชีพได้ตามจุดมุ่งหมายและนโยบายของการอาชีวศึกษา สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมซึ่งอยู่ในความควบคุม ดูแล ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผู้บริหารต้องดำเนินการจัดให้มีอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกำหนด¹¹⁷ ดังนี้

1. ที่ดินที่ใช้จัดตั้งโรงเรียน
2. อาคารเรียน
3. อาคารประกอบ เป็นอาคารที่ใช้ห้องภายในอาคารเป็นห้องประกอบต่าง ๆ

หรือใช้เป็นสถานที่ฝึกปฏิบัติวิชาชีพ ประกอบด้วย อาคารสำนักงาน อาคารโรงอาหาร อาคารห้องประชุม อาคารโรงฝึกงาน อาคารห้องน้ำห้องส้วม และอาคารประกอบอื่น ๆ ตามความจำเป็นของโรงเรียน

4. ห้องเรียน ต้องมีขนาดและความจุตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ คือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ห้องเรียนต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 63 ตารางเมตร โดยขนาดด้านกว้างและขนาดด้านยาวต่างกันไม่เกิน 2 เมตร มีความจุไม่เกิน 45 คน และ 40 คน ตามลำดับ สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ห้องเรียนต้องมีขนาดด้านกว้าง 6 เมตร ด้านยาว 8 เมตร และมีความจุไม่เกิน 30 คน

5. ห้องประกอบ ได้แก่ ห้องธุรการ ห้องพัสดุ ห้องพยาบาลซึ่งต้องแยกชายและหญิงให้เป็นสัดส่วน ห้องกิจกรรมพิเศษ และห้องประกอบอื่น ๆ ตามความเหมาะสมของโรงเรียน ห้องเหล่านี้ไม่จำกัดขนาด แต่ต้องจัดให้เหมาะสมและเพียงพอ ห้องสมุดควรมีขนาดเป็น 2 เท่าของห้องเรียน ห้องวิทยาศาสตร์ควรมีขนาดเท่ากับห้องเรียน ห้องเรียนภาคปฏิบัติควรมีขนาดอย่างน้อยเท่ากับห้องเรียน ผู้บริหารต้องจัดห้องต่าง ๆ เหล่านี้ให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน

6. สถานที่ฝึกปฏิบัติงานและเครื่องมืออุปกรณ์ ได้แก่ ห้องปฏิบัติสำนักงาน ห้องพิมพ์ดีดภาษาไทย ห้องพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ และห้องปฏิบัติงานเฉพาะสาขาวิชา ต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 2 ตารางเมตรต่อนักเรียน 1 คน ส่วนเครื่องมือ อุปกรณ์และเครื่องใช้ต่าง ๆ ต้องจัดให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของแต่ละหลักสูตร โดยต้องจัดแยกเป็นเอกเทศ เป็นสัดส่วนและเพียงพอกับจำนวนนักเรียน

นอกจากการจัดอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญู ให้เห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นไปตามระเบียบแล้ว ผู้บริหารยังต้องคำนึงถึงเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในวงการ
ศึกษาและวงการธุรกิจ ดังนี้

1. เทคโนโลยีทางการศึกษา เช่น วิทยุ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉาย
สไลด์ whiteboard ห้องปฏิบัติการภาษา เป็นต้น อุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยอำนวยความสะดวก
ความสะดวกให้ครูเตรียมการสอนได้ง่ายและสะดวกขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้น
และไม่เกิดความเบื่อหน่าย

2. เทคโนโลยีทางธุรกิจ ซึ่งได้แก่ อุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ เช่น
เครื่องคิดเลข เครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์แบบต่าง ๆ telex เครื่องถ่าย
เอกสาร เครื่องอัดสำเนา เครื่องปรุกระดาษโฮ เครื่องโทรสาร เป็นต้น ซึ่งอุปกรณ์และ
เครื่องใช้สำนักงานเหล่านี้จะมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็วมาก และมีผล
อย่างมากต่อความเติบโตและความก้าวหน้าทางธุรกิจ

วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้จะมีบทบาทอย่างมากต่อระบบการเรียนการสอน เพราะ
จะทำให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
แรงงานและเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น ถ้าหากผู้บริหารไม่สนใจติดตามอย่างจริงจังก็จะทำให้รูปแบบ
การจัดการอาชีวศึกษาและการเรียนการสอนด้อยคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนด้อย
ประสิทธิภาพตามไปด้วย ผู้บริหารจึงต้องสนใจวิวัฒนาการและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
เหล่านี้ โดยเฉพาะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางธุรกิจ เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการ
สอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพความก้าวหน้า และการเติบโตทางธุรกิจ ดังนั้นผู้
บริหารจึงต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ และต้องส่งเสริมให้
ครูเห็นคุณค่า ประโยชน์ และรู้จักใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย ซึ่งได้แก่ การแนะนำให้ครู
ทราบถึงอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่และสามารถจัดหาได้ และให้ใช้อุปกรณ์การสอนให้เกิดประโยชน์
มากที่สุด จัดบริการอุปกรณ์เท่าที่สามารถทำได้ ส่งเสริมให้ครูผลิตอุปกรณ์อย่างง่าย และ
ส่งเสริมให้ครูใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน¹¹⁸

สำหรับบทบาทของผู้บริหารในด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์การสอน Erickson¹¹⁹ ให้
ทัศนะว่าอาจทำได้ในฐานะต่าง ๆ ดังนี้

1. ในฐานะผู้บริหาร ต้องเป็นผู้นำในการกำหนดนโยบาย แนวทางในการจัดการ
การใช้และการบำรุงรักษาอุปกรณ์ ตลอดจนการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ

2. ในฐานะผู้นิเทศ ต้องพยายามช่วยเหลือครูให้สามารถนำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ เพื่อ
ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยอาศัยกระบวนการนิเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษา เมื่อผู้ใดนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ฐานะผู้รู้ในด้านวัสดุอุปกรณ์การสอน ต้องมีความรู้เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์การสอน สามารถให้คำแนะนำ เผยแพร่ หรือสร้างสรรค์วัสดุอุปกรณ์การสอน เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน

4. ฐานะช่างเทคนิค ต้องมีความรู้ ความสามารถพอสมควรเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์การสอน เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานวัสดุอุปกรณ์การสอน

อย่างไรก็ตามไม่ว่าผู้บริหารจะอยู่ในฐานะใด ก็จะต้องให้ความช่วยเหลือครูในการจัดวัสดุและอุปกรณ์การสอนด้วยกันทั้งสิ้น ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมจึงต้องแสดงบทบาทการนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยต้องส่งเสริมให้มีการจัดให้มีอุปกรณ์การสอน ห้องปฏิบัติและสถานที่ฝึกประสบการณ์ ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ในการใช้ การบำรุงรักษา และการผลิตอุปกรณ์การสอน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการจัดห้องพัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่เหมาะสมเพียงพอ ซึ่งเป็นไปในทางองเดียวกันกับที่คณะของ เมธี บิลันชานนท์ 120 ที่กล่าวว่า ผู้บริหารควรมีบทบาทการนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอนดังนี้ คือ

1. ช่วยเหลือและแนะนำครูเกี่ยวกับงานวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์สูงสุด
2. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดให้มีห้องปฏิบัติการ เพื่อให้ครูได้รับการฝึกหัดปฏิบัติงานเกี่ยวกับเทคโนโลยี
3. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดหาแหล่งวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในชุมชน ที่ครูสามารถนำมาใช้ในการวางแผนหรือจัดการเรียนการสอน และประชาสัมพันธ์ให้ครูทราบ
4. ช่วยครูในการวางแผน คัดเลือก ใช้ ประเมินผล และพัฒนาวัสดุอุปกรณ์การสอน ตลอดจนการให้ความสนใจสื่อการสอนใหม่ ๆ
5. ส่งเสริมให้ครูใช้บริการวัสดุอุปกรณ์การสอนในความถี่สม่ำเสมอ อำนวยความสะดวกในการใช้และเก็บรักษา
6. ดูแล เอาใจใส่ให้มีการบำรุง รักษาวัสดุอุปกรณ์การสอนให้อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมที่จะบริการครูได้อย่างสะดวกและทันทั่วถึง
7. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการฝึกอบรมครู เพื่อให้สามารถใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนได้
8. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อจัดทำวัสดุอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้ตามความสามารถและขนาดของโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. **ชี้แจง** แนะนำให้ครูทราบถึงโปรแกรมและแผนงานที่ดำเนินการร่วมกับบุคคลอื่น เพื่อสนองความต้องการใหม่ ๆ และต้องปฏิบัติงานร่วมกับครูเพื่อศึกษาและนำนวัตกรรมที่เกิดขึ้น ทั้งในระบบโรงเรียนและภายนอกโรงเรียนมาใช้

นอกจากบทบาทการนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอนแล้ว เมธี บิลันธนานนท์¹²¹ ยังได้ให้ทัศนะที่สอดคล้องในส่วนของกรณีศึกษาด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกว่า ผู้บริหารต้องส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดเนื้อที่หรือสถานที่อื่น ๆ เพื่อให้ครูได้ใช้ประโยชน์ขณะอยู่นอกห้องเรียน เพื่อเตรียมการสอน เตรียมวัสดุอุปกรณ์การสอน ประชุม พักผ่อน รับประทานอาหาร ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อจิตใจและขวัญกำลังใจของครูในการทำงานอย่างมาก ซึ่งคล้ายกับทัศนะของ ภิรมย์ สาธิต¹²² ที่กำหนดว่าผู้บริหารต้องมีบทบาทในการนิเทศด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

1. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดหาสถานที่ทำงานและอุปกรณ์การทำงาน เพื่อให้ครูได้รับความสะดวกสบาย เหมาะสมกับตำแหน่ง หน้าที่ และความจำเป็นเท่าที่โรงเรียนจะทำได้
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดห้องสมุด ศูนย์วิชาการสำหรับให้ครูค้นคว้าและพัฒนาตนเอง
3. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดให้มีงบประมาณซ่อมแซมที่พักอาศัยและบ้านพักครูในโรงเรียน
4. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดให้มีสถานที่ ห้องน้ำ ห้องสุขา และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับครู

จากบทบาทดังกล่าวจะพบว่า การนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นบทบาทที่สำคัญของผู้บริหารอีกประการหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม ซึ่งมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดทักษะและปฏิบัติได้จริง อุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะช่วยครูให้สามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนเข้าใจและเกิดทักษะได้ดีขึ้น และเกิดความมั่นใจในตนเองยิ่งขึ้น เมื่อก้าวออกไปสู่โลกอาชีพ ซึ่งจะสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับสังคมและตลาดแรงงาน

5.4 บทบาทการนิเทศด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นงานที่มีความสำคัญ และจำเป็นในการสนับสนุน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้ในบริบทอื่น กรุณาแจ้งผู้จัดทำเอกสารทราบ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนการสอนให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม เป็นสถาบันการศึกษาซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของชุมชน เป็นแหล่งถ่ายทอดความรู้ วัฒนธรรม และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อผู้ปกครอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม นอกจากนี้โรงเรียนยังต้องทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการที่ต้องให้บริการและพัฒนาชุมชน ในขณะที่เดียวกันโรงเรียนก็ต้องอาศัยความร่วมมือ ความช่วยเหลือจากชุมชน ทั้งด้านบุคลากรและทรัพยากร เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจำเป็นจะต้องผลิตนักเรียนให้มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ชุมชน และสังคม การที่โรงเรียนจะผลิตนักเรียนที่มีคุณลักษณะดังกล่าวได้นั้น ก็ต้องทราบความต้องการของตลาดแรงงาน ชุมชน และสังคม ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องมีความสัมพันธ์กับตลาดแรงงาน ชุมชน และสังคม และต้องส่งเสริมให้โรงเรียนและบุคลากรในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับชุมชนด้วย เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการจัดการอาชีวศึกษา

ดังนั้นในการนิเทศด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมจึงต้องส่งเสริมให้มีการวางแผนดำเนินการด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยต้องมีการศึกษาสภาพชุมชนโดยละเอียด ทั้งโครงสร้าง วัฒนธรรม ประเพณี เศรษฐกิจ ทรัพยากร อาชีพ เจตคติ ความเชื่อถือ และสภาพปัญหาต่าง ๆ ของชุมชน กระตุ้นส่งเสริมให้บุคลากรสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน¹²³ ส่งเสริมให้มีการเชิญผู้ปกครองหรือบุคคลในชุมชนมาเยี่ยมชมโรงเรียน หรือร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในโอกาสต่าง ๆ ให้มีการรายงานผลการเรียน ความประพฤติ ความก้าวหน้าของนักเรียน ผลการดำเนินงาน และความก้าวหน้าของโรงเรียนให้ผู้ปกครองและชุมชนทราบ นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้โรงเรียนมีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือ บริการ และพัฒนาชุมชนทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพ ในขณะที่เดียวกันต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือและพัฒนาโรงเรียนด้วย ทั้งในด้านการให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ การเงิน วัสดุอุปกรณ์ แรงงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรและบุคลากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน¹²⁴ ต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนใช้อาคาร สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของโรงเรียน และต้องส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรม สมาคมครู-ผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่า เพื่อเป็นการจูงใจให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียน นอกจากนี้ยังต้องส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ร่วมเป็นสมาชิกของชมรม สมาคมต่าง ๆ ในชุมชนด้วย¹²⁵ ซึ่งบทบาทดังกล่าวนี้ เมื่อพิจารณาตามแนวทางของคุณลักษณะงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จะพบว่า เอกสารนี้เป็นเอกสารทบทวนเนื้อหาเพื่อการเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้เขียนได้เข้าไปศึกษาข้อมูลด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอดคล้องกับที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน¹²⁶ กำหนดไว้ ดังนี้

1. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์โรงเรียนเพื่อให้เกิดภาพพจน์ที่ดี ให้ชุมชนสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียน สร้างศรัทธา ความเชื่อถือ ไว้วางใจ เพื่อให้ส่งบุตรหลานมาเรียน ส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งสมาคมครู-ผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่า ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดประชุมสัมมนาระหว่างครูและผู้ปกครอง เพื่อแก้ไขปัญหาคาความประพฤติ ผลการเรียน และการอาชีพของนักเรียน ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการผลิตจุลสาร เพื่อเผยแพร่ข่าวสารการดำเนินงานของโรงเรียน ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนจัดให้มีการเยี่ยมเยียนผู้ปกครองและชุมชนในโอกาสต่าง ๆ

2. ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนมีโอกาสร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และสร้างให้ชุมชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของโรงเรียน โดยเชิญบุคคลในชุมชนร่วมเป็นกรรมการโรงเรียน ส่งเสริมให้มีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ร่วมมือกับหน่วยงาน สถานประกอบการให้มีการดำเนินการฝึกอาชีพ โดยเฉพาะในรูปแบบของการฝึกงานในกับนักเรียน ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการเชิญผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพต่าง ๆ มานิเทศครูและนักเรียน ตลอดจนส่งเสริมให้ชุมชนมาเยี่ยมชมโรงเรียนในโอกาสต่าง ๆ

3. สนับสนุนให้มีการให้บริการแก่ชุมชน โดยส่งเสริมให้โรงเรียน เป็นศูนย์บริการ วิชาการและวิชาชีพของชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนใช้อาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียน ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้ครูและนักเรียนมีส่วนในการบริการวิชาชีพให้กับชุมชน เพื่อเป็นการฝึกและเสริมสร้างลักษณะนิสัยในการทำงาน คุณธรรม และความรับผิดชอบ ต่อสังคม ตลอดจนเป็นที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ ของชุมชน

4. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรในโรงเรียน เนื่องจากบุคลากรในโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

การบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในปัจจุบันนี้ ผู้บริหารบางคนพยายามที่จะมุ่งเน้นการบริหารเฉพาะภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพเท่านั้น โดยไม่ได้คำนึงถึงชุมชนหรือตลาดแรงงาน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้นักจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและตลาดแรงงานจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้บริหารทราบถึงความคาดหวัง ความต้องการและทิศทางของการจัดการเรียนการสอน ให้นักเรียนมีคุณภาพและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องมียุทธศาสตร์ในการบริหารและนิเทศงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วอาจสรุปได้ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น ผู้ใช้และผู้เผยแพร่ขอสงวนสิทธิ์ในข้อนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประการ คือ ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ส่งเสริมให้มีการนำโรงเรียนออกสู่ชุมชน และส่งเสริมให้มีการนำชุมชนมาสู่โรงเรียน และประการสำคัญที่จะทำให้เกิดการนิเทศด้านความสัมพันธ์กับชุมชนประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้บริหารจะต้องมีความปรารถนาดีที่จะให้และรับความช่วยเหลือ ความร่วมมือกับชุมชนด้วยความจริงใจ

5.5 บทบาทการนิเทศด้านการประเมินผล

การดำเนินงานใด ๆ ก็ตามเมื่อได้มีการปฏิบัติไปแล้ว จำเป็นจะต้องมีการประเมินผล เนื่องจากการประเมินผลจะช่วยตรวจสอบว่าสิ่งที่กระทำไปได้ผลดีเพียงใด โดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ก่อนลงมือกระทำ¹²⁷ การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมก็เช่นเดียวกัน โรงเรียนจำเป็นต้องจัดให้มีการประเมินผลเพื่อตรวจสอบ ประมวล วิเคราะห์ และสรุปว่าการจัดการเรียนการสอนได้ผลเป็นอย่างไร บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง ซึ่งจะ เป็นข้อมูลหรือเป็นแนวทางในการปรับปรุงงานการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

การประเมินผลในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมอาจจำแนกได้เป็น 3 ประการตามลักษณะของงาน ดังนี้

1. การประเมินผลงาน เพื่อให้ครูเกิดความพยายามในการปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ โดยให้ครูได้ตรวจสอบการปฏิบัติงานของตนเอง ให้ครูช่วยกันสร้างเกณฑ์ในการประเมินให้เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของโรงเรียน นอกจากนี้ต้องมีการติดตามเทคนิคและวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานใหม่ ๆ และส่งเสริมให้มีการนำมาทดลองปฏิบัติด้วย¹²⁸

2. การประเมินผลการเรียนการสอน ผู้บริหารต้องกำหนดนโยบายในการประเมินผลให้ชัดเจน ต้องมีการจัดเตรียม จัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ และบุคลากรที่จะดำเนินการให้พร้อม ต้องช่วยให้ครูกมีความรู้ ความเข้าใจในระเบียบ กฎเกณฑ์และวิธีการวัดผลและประเมินผล และต้องสร้างบรรยากาศที่ดีในการประเมินผลด้วย¹²⁹ นอกจากนี้ผู้บริหารยังต้องจัดให้มีการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนต้องติดตามผลว่านักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ เจตคติและคุณลักษณะอื่น ๆ ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานหรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูตรและการสอนต่อไปด้วย¹³⁰

3. การประเมินผลการดำเนินงานของโรงเรียน ผู้บริหารต้องดำเนินการให้มีการศึกษาความพร้อมและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียนในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านปรัชญาและวัตถุประสงค์ของโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน การจัดหาและสร้างอุปกรณ์การสอน อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก การบริหารบุคลากร ตลอดจนการจัดกิจกรรมและบริการต่าง ๆ¹³¹ นอกจากนี้ยังต้องให้มีการจัดทำรายงานประจำปีเพื่อรวบรวมผลการดำเนินงานต่าง ๆ ซึ่งจะ เป็นแนวทางปรับปรุงการดำเนินงานของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป¹³²

ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้การประเมินผลในทุก ๆ ด้านที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนการสอน ผู้บริหารจึงต้องแสดงบทบาทการนิเทศด้านการประเมินผล โดยส่งเสริมให้มีการประเมินผล ทั้งการเรียนการสอน การประเมินผลครู ตลอดจนการประเมินผลด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน และให้มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน¹³³ กำหนดไว้ ดังนี้

1. การประเมินผลการเรียนของนักเรียน

1.1 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลทุกชนิด เพื่อให้ครูเกิดความสะดวกในการประเมินผล

1.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดเอกสารการประเมินผลการเรียนให้ครบถ้วน ถูกต้องตามระเบียบและเป็นปัจจุบัน

1.3 ส่งเสริมให้ครูประเมินผลนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

1.4 ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เพื่อแก้ปัญหที่เกิดขึ้นในการประเมินผล

1.5 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนการปรับปรุงการเรียนการสอนของครู

1.6 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการแจ้งผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ

1.7 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการเปรียบเทียบผลการประเมินผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละปี เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

2. การประเมินผลโครงการของโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.1 ริเริ่มและส่งเสริมให้มีการจัดทำโครงการต่าง ๆ
- 2.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการพิจารณาและประเมินความสำคัญของโครงการร่วมกับครู
- 2.3 ติดตามและช่วยเหลือในการดำเนินการตามโครงการ
- 2.4 สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในโครงการ
- 2.5 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลโครงการ
- 2.6 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการตรวจสอบและตัดสินใจในการปรับปรุงการ

ปฏิบัติหรือจัดทำโครงการ

3. การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู

- 3.1 ส่งเสริมให้มีการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู
- 3.2 ส่งเสริมให้มีการตรวจบันทึกการสอน และตรวจสอบการสอนให้เป็นไปตามแผนการสอนและบันทึกการสอน
- 3.3 ส่งเสริมให้มีการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของครู โดยดูจากผลงานและความก้าวหน้าของนักเรียน
- 3.4 รับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูทั้งจากนักเรียนและผู้ปกครอง
- 3.5 ส่งเสริมให้มีการสรุปการประเมินผลการทำงานที่ครูแต่ละคนได้รับมอบหมาย

หมาย

การนิเทศด้านการประเมินผลจึงเป็นบทบาทที่มีความสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมจำเป็นต้องปฏิบัติ เนื่องจากการประเมินผล เปรียบเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นภาพของการจัดการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพของนักเรียน ครู และโรงเรียน ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการอาชีวศึกษา ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องจัดและส่งเสริมงานด้านการประเมินผล ทั้งตัวนักเรียน ตัวครู และการดำเนินงานของโรงเรียน โดยให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการประเมินผล ซึ่งจะทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการจัดการเรียนการสอน

6. ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม

กระทำด้วยกันทั้งสิ้น ทั้งนี้เนื่องจากบทบาทและตำแหน่งเป็นสิ่งที่คู่กัน ซึ่งในการวิจัยทางสังคม อาจกล่าวได้ว่าบทบาทเป็นตำแหน่งทางสังคมที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งดำรงอยู่ เพื่อแสดงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น¹³⁴ ดังนั้นบทบาทและตำแหน่งจึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน โดยบทบาทจะเป็นลักษณะหรือรูปแบบพฤติกรรมที่แสดงออกมาของแต่ละบุคคล ซึ่งถูกคาดหวังตามตำแหน่ง หน้าที่และสังคม¹³⁵ เป็นรูปแบบของพฤติกรรมที่คาดหมายว่าบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งทางสังคมจะปฏิบัติ¹³⁶ หรือเป็นแบบแผนของความต้องการ เป้าหมาย ความรู้ ความเชื่อทัศนคติ ค่านิยมและการกระทำที่สังคมคาดหวังว่าควรจะเป็นไปตามชนิดของตำแหน่งที่ดำรงอยู่¹³⁷

จากความหมายที่กล่าวมาจะพบว่า การแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมของบุคคลใดก็ตาม จะขึ้นอยู่กับสังคมที่บุคคลนั้นดำรงตำแหน่งอยู่ ซึ่งประกอบด้วย วัฒนธรรม ประเพณี และความปรารถนาของบุคคลที่อยู่ในสังคมนั้น ตลอดจนสังคมอื่นหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นผู้กำหนดให้ปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม นอกจากองค์ประกอบดังกล่าวแล้ว ยังมีองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมของบุคคลนั้นอีก ซึ่งได้แก่ ความคิด บุคลิกภาพและความต้องการหรือความจำเป็นของแต่ละบุคคล¹³⁸ องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อการแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ซึ่งจะ เป็นผลให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

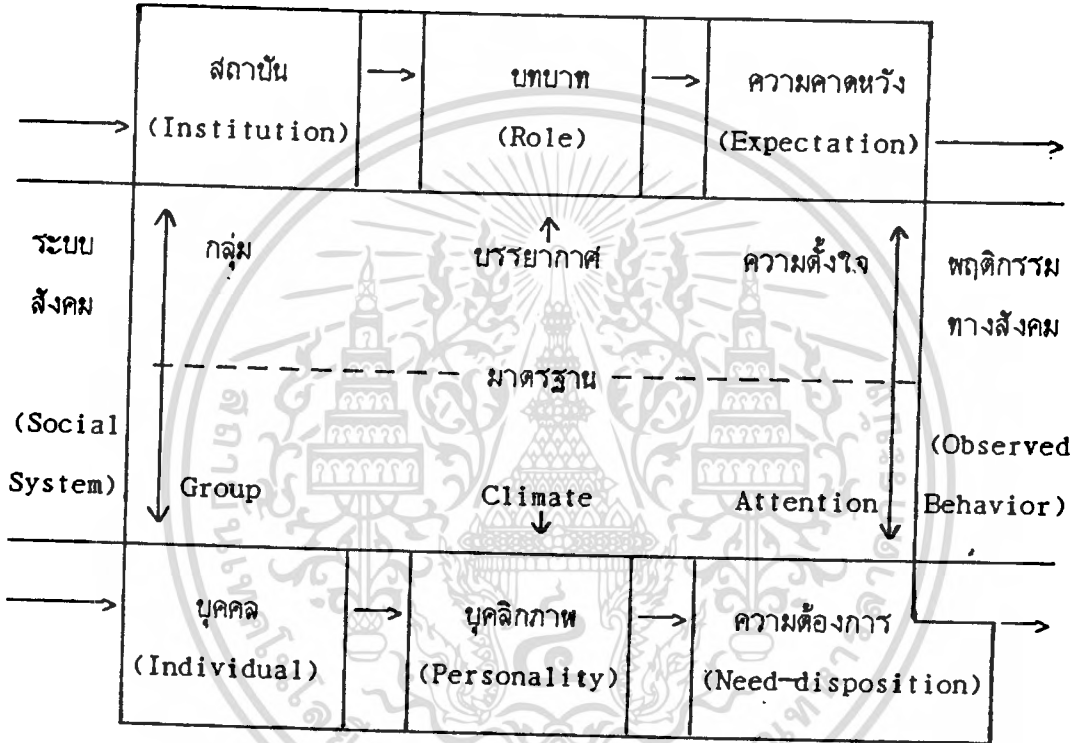
การแสดงบทบาทของแต่ละบุคคลนั้นอาจจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ บทบาทที่เป็นจริง ซึ่งเป็นบทบาทของบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งในสังคมได้ปฏิบัติจริง เพื่อตอบสนองข้อกำหนดต่าง ๆ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ถูกระบุไว้ในบทบาทของตำแหน่งที่บุคคลนั้นดำรงอยู่ อีกประการหนึ่ง คือ บทบาทที่คาดหวัง ซึ่งเป็นบทบาทที่บุคคลนั้นคาดหวัง หรือสังคม หรือบุคคลในสังคมนั้นคาดหวังให้กระทำ หรือไม่กระทำก็ได้¹³⁹ ซึ่งบทบาทที่คาดหวังของแต่ละบุคคลอาจมีความแตกต่างกันไปตามอายุ เพศ ตำแหน่ง และวัฒนธรรม และอาจจะแตกต่างจากบทบาทที่เป็นจริงก็ได้¹⁴⁰

โรงเรียนในฐานะที่เป็นสถาบันหนึ่งในระบบสังคม โดยผู้บริหารเป็นผู้ดำรงตำแหน่งสูงสุดในการบริหารโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นต้องแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมในการบริหาร ซึ่งบทบาทหรือพฤติกรรมดังกล่าวอาจเกิดจากองค์ประกอบ 2 ประเภท คือ ประเภทแรกเป็นองค์ประกอบทางด้านสถาบันมิติ (Nomothetic dimension) ซึ่งประกอบด้วย สถาบัน (Institution) หรือองค์การ (Organization) บทบาทตามหน้าที่ (Role) และความคาดหวัง (Expectation) ของบุคลากร อีกประการหนึ่งเป็นองค์ประกอบทางด้านบุคคลมิติ (Idiographic dimension) ซึ่งได้แก่ ความเป็นตัวของตัวบุคคลเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่อผู้ยืมได้เห็นว่าใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Individual) บุคลิกภาพ (Personality) และความต้องการส่วนตัว (Need-disposition)¹⁴¹ ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภูมิได้ ดังนี้

สถาบันมิติ (Nomothetic dimension)

บุคคลมิติ (Idiographic dimension)

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิแสดงกระบวนการทางสังคม

องค์ประกอบทั้ง 2 ประการนี้ ต่างก็เป็นปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และมีอิทธิพลต่อการแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมของผู้บริหาร เนื่องจากบุคคลไม่สามารถกระทำการใด ๆ ได้ดังที่ตนเองปรารถนาทุกประการ ดังนั้นบทบาทหรือพฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกในบางครั้งจึงเป็นบทบาทที่เกิดจากความคาดหวังของบุคลากร ที่คาดว่าผู้บริหารควรกระทำหรือแสดงออกในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง และบทบาทนี้จะควบคู่อยู่กับตำแหน่งที่ผู้บริหารดำรงอยู่¹⁴²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเอกชนอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมจะต้องแสดงบทบาทในการนิเทศการสอน ซึ่งบทบาทดังกล่าวจะทำให้ การดำเนินการนิเทศการสอนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้มากน้อยเพียงใด ย่อมต้องอาศัยความคาดหวัง ของบุคลากรหรือครูในโรงเรียนเป็นองค์ประกอบด้วย ดังนั้นการศึกษาคความคาดหวังของครู ต่อบทบาทนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม จึง เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหาร เนื่องจากจะทำให้ทราบบทบาทการนิเทศ การสอนของผู้บริหารที่ครูคาดหวัง ซึ่งจะ เป็นแนวทางให้ผู้บริหารสามารถดำเนินการนิเทศ การสอนให้ประสบผลสำเร็จ และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบทบาทการนิเทศการสอนของ ผู้บริหารด้วย

7. สรุป

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พบว่า การนิเทศ การสอนเป็นงานที่มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในระบบการจัดการอาชีวศึกษา เนื่อง จากการนิเทศการสอนจะช่วยในการจัดการเรียนการสอน ดำเนินไปอย่างมีคุณภาพและ ประสิทธิภาพ ทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณอาชีพที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งสามารถประกอบอาชีพได้ตามความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน ดังนั้นผู้ บริหารต้องตระหนักและให้ความสำคัญในการจัดให้มีการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน โดย ผู้บริหารต้องเป็นทั้งผู้นิเทศการสอนและเป็นผู้สนับสนุนการนิเทศการสอน สำหรับบทบาทของผู้ บริหารในการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน แม้ว่านักการศึกษาจะกำหนดไว้มากมายหลาย ประการก็ตาม แต่เมื่อนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์แล้ว สามารถสรุปบทบาทของผู้บริหารใน การนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ได้เป็น 5 ประการ ดังนี้

1. บทบาทการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน
2. บทบาทการนิเทศด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร
3. บทบาทการนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก
4. บทบาทการนิเทศด้านความสัมพันธ์กับชุมชน
5. บทบาทการนิเทศด้านการประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตามการแสดงผลบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารทั้ง 5 ประการดังกล่าวจะประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากครูและเป็นที่พึงปรารถนาของครู ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ทราบถึงบทบาทการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนของผู้บริหารตามที่ครูปรารถนา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการนิเทศการสอน และเพื่อพัฒนาบทบาทการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนของผู้บริหาร ซึ่งจะส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

เชิงอรรถ

- 1 วิมล โสธร, การศึกษา : ใช้นาที่รอกคนแก (กรุงเทพ : วัฒนาพานิช, 2530), หน้า 255.
- 2 ปรีชา ทัพพะกุล ณ อยุธยา และวีรพจน์ เวชชประสิทธิ์, อาชีพศึกษาและการแนะแนวอาชีพ (กรุงเทพ : พิกษ์อักษร, ไม่ปรากฏปี พ.ศ.ที่พิมพ์), หน้า 1.
- 3 ชัยอนันต์ สมุทรวิเศษ, ศักดินากับพัฒนาการของสังคมไทย (พระนคร : นานอักษรการพิมพ์, 2519), หน้า 26.
- 4 เสีทอน ศุภโสภณ และประทีป เชิดสรณินทร์, ประวัติการโรงเรียนราษฎร์ในเมืองไทยและทำเนียบโรงเรียนราษฎร์ (พระนคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศิวิล, 2514), หน้า 50-56.
- 5 เรื่องเดียวกัน, หน้า 56-74.
- 6 ปรีชา ทัพพะกุล ณ อยุธยา และวีรพจน์ เวชชประสิทธิ์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 5.
- 7 เรื่องเดียวกัน.
- 8 เรื่องเดียวกัน.
- 9 เรื่องเดียวกัน, หน้า 7.

ชน, คู่มือการบริหารโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, ไม่ปรากฏปี พ.ศ.ที่พิมพ์), หน้า 9.

¹¹ศึกษาธิการ, กระทรวง, ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435-2507 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2507), หน้า 683.

¹²ควบคุมและติดตามการปฏิบัติงาน, กอง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, "เยี่ยมโรงเรียน," อาชีวสัมพันธ์, ปีที่ 1, ฉบับที่ 2 (กุมภาพันธ์ 2528), หน้า 27.

¹³ควบคุมและติดตามการปฏิบัติงาน, กอง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, "เยี่ยมโรงเรียน," อาชีวสัมพันธ์, ปีที่ 1, ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2528), หน้า 27.

¹⁴นโยบายและแผน, กอง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, กระทรวงศึกษาธิการ, สถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2532 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2531), หน้า 52-55.

¹⁵โรงเรียนสาธิตศึกษา, กอง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, คู่มือผู้บริหารโรงเรียนเอกชน เรื่อง คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียน (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532), หน้า 8-10.

¹⁶ชาญชัย อาจินสมาจาร, การนิเทศการศึกษา (กรุงเทพฯ : ดิทีกซ์อักษร, 2525), หน้า 8.

¹⁷Harold Spears, Improving the Supervision of Instruction (New York : Prentice-Hall, 1967), p. 6.

¹⁸William H. Burton and Leo J. Brueckner, Supervision : A Social Process (New York : Appleton-Century Company, 1955), p. 11.

¹⁹Kimball Wiles, Supervision for Better School (Englewood Cliffs, N. J. : Prentice-Hall Inc., 1967), p. 6.

²⁰สาโรช บัวศรี, แนวคิดในการบริหารการศึกษา (พระนคร : มงคลการพิมพ์, 2504), หน้า 68.

²¹สงัด อุทรานันท์, การนิเทศการศึกษา (กรุงเทพฯ : มิตรสยาม, 2529), หน้า 7.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²²เมธี บิลันชานนท์, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : จิตกษย์อักษร, 2525), หน้า 211.

²³Carter V. Good, Dictionary of Education (New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1959), p. 539.

²⁴ชาวี มณีศรี, การนิเทศการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3 ; กรุงเทพฯ : บุรพาสาน, 2527), หน้า 19.

²⁵สาย ภาณุรัตน์, "การนิเทศการศึกษาคืออะไร," ใน คู่มือการนิเทศการศึกษา 2508 (พิมพ์ครั้งที่ 2 ; พระนคร : แผนกการพิมพ์วิทยาลัยครูสวนสุนันทา, 2511), หน้า 30-33.

²⁶Harold P. Adams and Frank G. Dickey, Basic Principle of Supervision (New York : American Book Co., 1953), pp. 22-23.

²⁷อบรม สนิทบาล และสมศักดิ์ ศรีมาโนชน์, การศึกษา 471 การนิเทศการศึกษา (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2521), หน้า 4-6.

²⁸สาย ภาณุรัตน์, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

²⁹Good, loc.cit.

³⁰จิจร (ธีระกุล) วรุตบางกูร, ภาณุจนา ศรีกาฬสินธุ์ และสุติชญา ธีระกุล, การนิเทศการศึกษา (สมุทรปราการ : ชนิด서관พิมพ์และการโฆษณา, 2520), หน้า 34.

³¹สาย ภาณุรัตน์, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

³²Adams, loc.cit.

³³สาย ภาณุรัตน์, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

³⁴เมธี บิลันชานนท์, การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 70.

³⁵สัจจ อุทรานันท์, "ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา," ใน เอกสารประกอบการอบรมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาาระดับสูง รุ่นที่ 7 ปีการศึกษา 2527, ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527, (เอกสารด้านการค้า

ไม่ผ่านการใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารัตถ์สำเนา) หน้า 1.

³⁶วิญญู สาธร, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2523), หน้า 46-47.

³⁷วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร, กายงนา ศรีภักตสิณฐ์ และสุพิชฌา ธีระกุล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 11-12.

³⁸สนุทร ไคลมี, "การจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดกาญจนบุรี," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528, หน้า 25.

³⁹Thomas J. Sergiovanni and Robert J. Starratt, Emerging of Supervision : Human Perspectives (New York : McGraw-Hill Book Company, 1971), pp. 11-12.

⁴⁰James R. Marks, Emery Stoops, and Joice King Stoops, Handbook of Educational Supervision : A Guide for the Practitioner (Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1971), pp. 3-4.

⁴¹ชาวี มณีศรี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 87-90.

⁴²สงัด อุทรานันท์, การนิเทศการศึกษา (กรุงเทพฯ : มิตรสยาม, 2529), หน้า 90-91.

⁴³ถวิล วารณปะเก, "ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร ครูประถมศึกษา เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาใน เขต 6," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520, หน้า 133.

⁴⁴Harris, op.cit., pp. 14-15.

⁴⁵เมธี ปิลันธนานนท์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 71.

⁴⁶ยง วิชวัลคุ, การนิเทศการศึกษา (กรุงเทพฯ : บัณฑิตไทย, 2524), หน้า 53-56.

⁴⁷สงัด อุทรานันท์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 16.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

48บรรเทา กิตติศักดิ์, "การนิเทศการศึกษา," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมการสอนมัธยมศึกษา (กรุงเทพฯ : ฝ่ายการพิมพ์สำนักเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2524), หน้า 277-278.

49เมธี ปิรันธนานนท์, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

50Glen G. Eye, Lanore A. Netzer, and Robert D. Krey, Supervision of Instruction (New York : Harper & Row, 1971), p. 30.

51รัชนิย์ พรรณพานิช, ผู้บริหาร : การนิเทศภายใน (กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, 2532), หน้า 7.

52อาคม จันทสุนทร, "การนิเทศภายในโรงเรียน," มิตรครู, ปีที่ 2, ฉบับที่ 21 (กันยายน 2522), หน้า 36.

53Carl D. Glickman, Developmental Supervision : Alternative Practices for Helping Teachers Improve Instruction (Washington D. C. : Associate for Supervision and Curriculum Development, 1981), p. 6.

54สันต์ ธรรมบำรุง, หลักการนิเทศการสอน (กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2526), หน้า 6.

55กฤษฎิ์ น้าเพชร, "วิธีปฏิบัติในการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริณามครูศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521, หน้า 16.

56สังัด อุทรานันท์, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

57Harris, op.cit., p. 30.

58นิพนธ์ ไทยพานิช, การนิเทศแบบคลีนิก (พิมพ์ครั้งที่ 2 ; กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2528), หน้า 14-15.

59Harris, op.cit., p. 221.

60สันต์ ธรรมบำรุง, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 5.

⁶¹นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, "การนิเทศการศึกษา," ใน ชี้ทางนักบริหารการศึกษา รวบรวมโดย นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ และธรรมรส โชติคุณุช (กรุงเทพฯ : เอส.เอ็ม. เอส., 2524), หน้า 240-241.

⁶²Thomas H. Briggs and Joseph Justman, Improving Instruction Through Supervision (New York : McMillan Co., 1952), p. 2.

⁶³สุภากร ราชากรกิจ, หลักสูตรและการสอนระดับประถมศึกษา, แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ไม่ปรากฏปี พ.ศ. ที่พิมพ์, (เอกสารอัดสำเนาเย็บเล่ม) หน้า 78.

⁶⁴ย้ง พิตยานิยม, "คุยกับครูคนใหม่," อาชีวศึกษา, ปีที่ 2, ฉบับที่ 22 (กรกฎาคม 2529), หน้า 62-65.

⁶⁵ดาฮีโออะ ฮีโน, "วิกฤตการณ์ของโรงเรียนวิชาชีพในปัจจุบัน," อาชีวศึกษา, ปีที่ 2, ฉบับที่ 17 (กุมภาพันธ์ 2529), หน้า 32-36.

⁶⁶สิปปนนท์ เกตุทัต, "การปฏิรูปการศึกษา," ใน รายงานของคณะกรรมการวางแผนงานเพื่อการศึกษา (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2518), หน้า 132.

⁶⁷สังข์ อุทรานันท์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 198-199.

⁶⁸ชณีย์ พรรณพานิช, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 2-3.

⁶⁹นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการนิเทศและพัฒนาหลักสูตร, "การนิเทศภายในโรงเรียนของตนเอง," ใน รายงานการสัมมนาวิชาสัมมนาการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรการศึกษา 2518, แผนกวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518, (เอกสารอัดสำเนาเย็บเล่ม) หน้า 2-3.

⁷⁰คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, การปรับปรุงแบ่งส่วนราชการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ, 2531, (เอกสารอัดสำเนาเย็บเล่ม) หน้า 1-6.

⁷¹กมล ดิษฐกมล, "การนิเทศการศึกษา," ใน คู่มือครูใหม่โรงเรียนประถมศึกษา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514), หน้า 98.

⁷²กษมา สารสมุทร, "ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้าน

การสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงราย," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524, บทคัดย่อ.

73 แปลก พิศดารวงกุล และคนอื่น ๆ, "การนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนกับความต้องการของครูที่สอนชั้นประถมศึกษา จังหวัดพัทลุง," หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพัทลุง, 2524, บทคัดย่อ.

74 ไสว พิกขาว, "ความต้องการในการนิเทศการสอนวิชาเคมีของครูเคมี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527, บทคัดย่อ.

75 ตติยา ไสวสุชะโต, "ความต้องการนิเทศของครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครู," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524, บทคัดย่อ.

76 จารัส เกิดตาม, "ความต้องการนิเทศทางด้านวิชาการของครูโรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526, บทคัดย่อ.

77 ธิตา หอวัฒนกุล, "การจัดการนิเทศในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525, บทคัดย่อ.

78 ตรีชัชย เทียงธรรม, "ความต้องการการนิเทศเทคโนโลยีการศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524, บทคัดย่อ.

79 พณีส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน (กรุงเทพ : วัฒนาพานิช, 2529), หน้า 64-69.

80 Richard A. Gorton, School Administration อ้างถึงใน เมธี บิลันตยานนท์, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพ : พิทักษ์อักษร, 2525), หน้า 5-10.

81 คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ, พระราชบัญญัติ กอหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ (กรุงเทพ : ศรีเมืองการพิมพ์, 2531), หน้า 100-101.

82 เมธี บิลันตยานนท์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 111-118.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผูกพันให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

^{๘๓}กิติมา ปริติติก, การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529, (เอกสารยึดสำเนาเย็บเล่ม) หน้า 456.

^{๘๔}ศึกษานิเทศก์, หน่วย, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, กระทรวงศึกษาธิการ, แนวทางดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียน (ฉบับทดลอง) (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2531), หน้า 4-17.

^{๘๕}Harris, op.cit., pp. 13-14.

^{๘๖}บรรเทา กิตติศักดิ์, "การศึกษาความเข้าใจการบริหารโรงเรียนของครูใหม่ระดับประถมศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510, บทคัดย่อ.

^{๘๗}วินัย ตะสิดิย์, "สำรวจการปฏิบัติจริงในการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 2," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522, บทคัดย่อ.

^{๘๘}กฤษณี น้าเพชร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, บทคัดย่อ.

^{๘๙}จาเนียร กุณาศล, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการนิเทศการศึกษาของครูใหม่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521, หน้า 32.

^{๙๐}ชลอ จันทรวง, "บทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดตรัง," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524, บทคัดย่อ.

^{๙๑}มาลี วิชญกุล, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525, บทคัดย่อ.

^{๙๒}อรดิษฐ์ กุลประภา, "การพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525, บทคัดย่อ.

^{๙๓}Royal Thomas Brown, "Changing Roles and Responsibilities of The Elementary School Principals," Dissertation Abstracts เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(November, 1974), p. 2563-A.

⁹⁴Daniel Jeran, "Role Expectation of Elementary School Supervisors in Open-Space Schools Which Emphasize Team Teaching and Individualized Instruction," *Dissertation Abstracts*, 36 (August, 1975), pp. 694-A - 695-A.

⁹⁵Bullis Elmer Wayne, "Perception of Elementary School Concerning Their Role in Supervision," *Dissertation Abstracts International*, 41 (October, 1980), p. 1293-A.

⁹⁶คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือผู้บริหารโรงเรียนเอกชน การบริหารการเรียนการสอน (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2531), หน้า 15.

⁹⁷วินิจฉัย เกตุธำ และชาญชัย ศรีไสยเพชร, วิชาการศึกษา 131 หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2522), หน้า 85.

⁹⁸ศึกษาธิการ, กระทรวง, แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 (พ.ศ.2530-2534) ของกระทรวงศึกษาธิการ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2529), หน้า 46.

⁹⁹สันต์ ธรรมบำรุง, หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นรสิงห์, 2525), หน้า 232-233.

¹⁰⁰สุกรณ์ ศรีพหล และคนอื่น ๆ, เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการวางแผนพัฒนาโรงเรียน เล่มที่ 2 หน่วยที่ 8-15 (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532), หน้า 332-339.

¹⁰¹เมธี บิลันชานนท์, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : จิตกษอักษร, 2525), หน้า 216-217.

¹⁰²เรื่องเดียวกัน.

¹⁰³คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ, การบริหารงานการเรียนการสอน (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2531), หน้า 7-17.

¹⁰⁴วิจัย วงษ์ใหญ่, พัฒนานหลักสูตรและการสอนมิติใหม่ (กรุงเทพฯ : โอเดียน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่ใช่วินิจฉัยหรือชี้แจง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สโตร์, 2525), หน้า 195-201.

105 เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 59.

106 เรื่องเดียวกัน.

107 สมศักดิ์ ศรีมาโนช, สัมมนาการศึกษา (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2527), หน้า 182.

108 เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2 ; กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2529), หน้า 21.

109 สุภรณ์ ศรีพหล และคนอื่น ๆ, เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา เล่มที่ 2 หน่วยที่ 8-15 (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2526), หน้า 358-364.

110 เรื่องเดียวกัน.

111 เรื่องเดียวกัน.

112 Larry A. Hjelle and Daniel J. Ziegler, Personality อ้างถึงใน เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2 ; กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2529), หน้า 120.

113 Garry Dessler, Personnel Management : Modern Concepts and Techniques อ้างถึงใน เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2 ; กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2529), หน้า 105.

114 ชารี มณีศรี, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 143-146.

115 นโยบายและแผน, กอง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, แนวการพัฒนาโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับมัธยมศึกษา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2532), หน้า 16-19.

116 โรงเรียนสามัญศึกษา, กอง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, คู่มือการบริหารโรงเรียนเอกชน การบริหารงานบุคคล (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2531), หน้า 43-44.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

117 ความคุมและติดตามการปฏิบัติงาน, กอง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน. คู่มือการบริหารโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ
(กรุงเทพ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, ไม่ปรากฏปี พ.ศ.ที่พิมพ์), หน้า
37-44.

118 กิติมา ปรีดีดิลก, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 414.

119 Carl W. Erickson, Administrating Instructional Media Programs (New York : The McMillan Company, 1968), pp. 10-12.

120 เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา
(กรุงเทพ : โอเดียนสโตร์, 2528), หน้า 100-101.

121 เมธี บิลันธนานนท์, "การบริหารงานโสตทัศนูปกรณ์ในสถานศึกษา," ใน คู่มือ
ทางนักบริหารการศึกษา รวบรวมโดย นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ และธรรมรส โชติคุณุสร
(กรุงเทพ : เอส.เอ็ม.เอส., 2524), หน้า 275-277.

122 วิญญู สาธิต, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพ : ศ.ส.การพิมพ์, 2523),
หน้า 413-414.

123 ปรีชา นิพนธ์พิทยา และสุทิน เนียมพลับ, เส้นทางสู่ผู้บริหารการศึกษา
(กรุงเทพ : สิริพงษ์การพิมพ์, 2528), หน้า 58-59.

124 กิติมา ปรีดีดิลก, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 368-376.

125 อุตัย บุณประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์, หลักและแนวทางในการจัด
นิเทศภายใน สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา (กรุงเทพ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2528),
หน้า 66-70.

126 คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ, การ
บริหารโรงเรียนเอกชน (กรุงเทพ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2531), หน้า 61-62.

127 วิญญู สาธิต, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 278.

128 พณีส หันนาคินทร์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 59.

129 เรื่องเดียวกัน, หน้า 251.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

130 สงวน สุทธิเลิศอรุณ, ธุรกิจการศึกษา (กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2526), หน้า 154-155.

131 เรื่องเดียวกัน.

132 คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร และกระทรวงมหาดไทย, "เอกสารประกอบคำบรรยายการอบรมครูใหญ่ ประธานกลุ่ม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ครั้งที่ 6 รุ่นที่ 13," (23 มีนาคม-11 เมษายน 2523), (เอกสารอัดสำเนา) หน้า 15-16.

133 คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 21-22.

134 Keith Davis, Human Relation at Work (New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1962), p. 40.

135 Carter V. Good, Dictionary of Education (3 ed. ; New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1973), p. 502.

136 Richard A. King and Clifford T. Morgan, Introduction to Psychology (5 ed. ; New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1975), p. 594.

137 David Kreck, Richard S. Crutchfield, and Egerton L. Pallachey, Individual in Society (New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1962), p. 338.

138 วิญญู สาธิต, หลักบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2519), หน้า 56.

139 ชรรมรงค์ เกรอด, "การคาดหวังบทบาทของอนุกรรมการข้าราชการครู สามีประจำจังหวัด ในเขตการศึกษา 8," วิทยานิพนธ์ปริณามานาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2531, หน้า 16.

140 อุดุลย์ศักดิ์ วงศ์โกมลเชษฐ์, "ความคิดเห็นและความคาดหวังของกรรมการกลุ่มโรงเรียนและครูเกี่ยวกับบทบาทของคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 8," วิทยานิพนธ์ปริณามานาปริณามานาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526, หน้า 13.

¹⁴¹Jacob W. Getzels, James M. Lipham, and Roald F. Campbell, Educational Administration : as a Social Process Theory (New York : Harper & Row, 1968), pp. 390-398.

¹⁴²วิบูลย์ สาธิต, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : องค์การค้ำครูสภา, 2526), หน้า 238.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคาดหวังของครูต้อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังของครูต้อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล เรียงลำดับตามหัวข้อเรื่อง ดังนี้ คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย การสร้างเครื่องมือและแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูที่ทำการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2532 จำนวน 60 โรงเรียน รวมจำนวนประชากรทั้งหมด 2,551 คน (ตารางที่ 2)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบ Stratified Random Sampling กล่าวคือ ผู้วิจัยได้จำแนกโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ออกเป็น 4 ขนาด จากจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 60 โรงเรียน ครู 2,551 คน โดยใช้จำนวนครูในโรงเรียนเป็นเกณฑ์ ดังนี้

โรงเรียนขนาดเล็ก	จำนวนครู	6 - 35 คน	รวม 34 โรงเรียน
โรงเรียนขนาดกลาง	จำนวนครู	40 - 79 คน	รวม 20 โรงเรียน
โรงเรียนขนาดใหญ่	จำนวนครู	101 -125 คน	รวม 3 โรงเรียน
โรงเรียนขนาดใหญ่มาก	จำนวนครู	150 -165 คน	รวม 3 โรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2

จำนวนโรงเรียนและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม ในกรุงเทพมหานคร
ที่เป็นกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดโรงเรียน ในปีการศึกษา 2532

ลำดับ ที่	โรงเรียน	จำนวน ครู	ลำดับ ที่	โรงเรียน	จำนวน ครู
	ขนาดเล็ก				
1.	สำนักการบัญชี แผนกพาณิชยกรรม	6	17.	อรรณวิทย์พาณิชยกรรม พาณิชยกรรมบัณฑิต	19
2.	วังนศิลป์พาณิชยกรรม	7	18.	พาณิชยกรรมกรุงเทพ	20
3.	เทคนิคมาตาตาบริหารธุรกิจ	8	19.	สยามธุรกิจพาณิชยกรรม	22
4.	สยามวิบูลย์เทคนิค	8	20.	กรุงเทพฯวิบูลย์เทคนิค	22*
5.	วิบูลย์บริหารธุรกิจ	8	21.	สาธิตประดิษฐ์พาณิชยกรรม	23*
6.	พาณิชยกรรมมินบุรี	9	22.	อัสสัมชัญพาณิชยกรรม	24*
7.	อานันทพาณิชยกรรม	10	23.	อัสสัมชัญพาณิชยกรรม	24
8.	พาณิชยกรรมมิตรภาพ	12	24.	กรุงเทพฯจิตวิไลและพาณิชยกรรม	24
9.	สายประสิทธิ์พาณิชยกรรม	12*	25.	พระนครพาณิชยกรรม	24
10.	พาณิชยกรรมบางโพ	13*	26.	พาณิชยกรรมนครหลวง	26
11.	เทคนิคมิตรภาพ ภาคบ่าย	14	27.	เทคนิคพาณิชยกรรมธนบุรี	27
12.	เทคนิคมิตรภาพธนบุรี	15	28.	พาณิชยกรรมสามเสน	27*
13.	มหานครพาณิชยกรรม	16	29.	บัญชาพาณิชยกรรม	28*
14.	พาณิชยกรรมสวทศ	17	30.	ประดิษฐ์พิทยาสู่กิจและพาณิชยกรรม	31*
15.	พาณิชยกรรมกษัตริย์	19*	31.	พาณิชยกรรมรัตนโกสินทร์	31*
16.	พาณิชยกรรมบางอ้อย	19	32.	สหพาณิชยกรรม แผนกพาณิชยกรรม	33
			33.	พาณิชยกรรมสุโขทัย	34*

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	โรงเรียน	จำนวน ครู	ลำดับ ที่	โรงเรียน	จำนวน ครู
34.	กิตติพาณิชย์ แผนกพาณิชย์การและธุรกิจ <u>ขนาดกลาง</u>	35	49.	เทคโนโลยีไทยสุริยะ	60
35.	เทคนิคเปรมภักดิ์ มักกะสัน	40*	50.	พัฒนการจรัสสีทางศ	65*
36.	โยนอภยาศาสตร์พัฒนการ	42	51.	มิตรพลพัฒนการ	66*
37.	เทคนิควิมลพัฒนการ ประชาชื่น	43	52.	ตั้งตรงจิตรพัฒนการ	67*
38.	เทคนิคศรีวัฒนา	45*	53.	เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	69*
39.	รัตนพัฒนการ	45	54.	ครูณพิทยาศาสตร์พัฒนการ	79
40.	เทคโนโลยีบางกะปิ	46	55.	<u>ขนาดใหญ่</u>	
41.	พัฒนการภาษาอนุสรณ์นางแค	46	56.	พัฒนการสยาม	101
42.	วิมลพัฒนการ ศรียาน	46	57.	พัฒนการราชดำเนิน ชนบุรี	115
43.	เทคนิคพัฒนการจางงศ์	47		กรุงเทพมหานครวิทยาลัย	125*
44.	พัฒนการสันติราษฎร์	48		<u>ขนาดใหญ่มาก</u>	
45.	เทคนิคกรุงเทพมหานคร	49	58.	ดุสิตพัฒนการ	150*
46.	พัฒนการเจ้าพระยา	49	59.	เกษมบาลี เทคนิค	156
47.	ไทยบาลี เทคนิค	54	60.	เซนต์จอห์นอาชีวศึกษา	165
48.	พัฒนการสีลม	55		รวมประจำการ	2,551
		57*		รวมตัวอย่าง	948

หมายเหตุ * เป็นโรงเรียนที่ได้รับการตัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้สุ่มรายชื่อโรงเรียนจากกลุ่มที่เลือกมา จำนวนกลุ่มละ 1 ใน 3 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบ Simple Random Sampling เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่ได้กระจายไปตามโรงเรียนขนาดต่าง ๆ และใช้ครูทั้งหมดในโรงเรียนที่ได้จากการสุ่มเป็นตัวอย่างทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 11 โรงเรียน ครู 264 คน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 7 โรงเรียน ครู 409 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 1 โรงเรียน ครู 125 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่มาก จำนวน 1 โรงเรียน ครู 150 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 20 โรงเรียน ครู 948 คน (ตารางที่ 2)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้หลักการของ จำเนียร กุณาศล¹ ซึ่งได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการนิเทศการศึกษาของครูใหม่เป็นแนวทาง โดยจำแนกบทบาทการนิเทศของผู้บริหารออกเป็น 5 ประการ คือ บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ด้านการจัดอุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน และด้านการประเมินผล และผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเอง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ตามบทบาทการนิเทศการสอนทั้ง 5 ประการดังกล่าวเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้นเอง โดยมีลำดับการสร้าง ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวมความรู้และรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการนิเทศและบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร จากเอกสาร บทความ หนังสือ และรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 ขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ดังรายนามต่อไปนี้

1.2.1 รศ.ดร. เมธี ปิณฑนันทน์ รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2.2 ดร.เชิน แก้วศ ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้โดยไม่ผ่านการขออนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

1.2.3 ผศ.ดร.จันทร์ประภา พลชาติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารวิทยาเขตเพาะช่าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

1.2.4 ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สาร หัวหน้าฝ่ายข้อมูลและสถิติ กองแผนงาน กรรมการศึกษาออกโรงเรียน

1.2.5 นายชัชชัย เผ่าพงษ์ อาจารย์ประจำศูนย์พัฒนาอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศร์

1.2.6 นายวิโรจน์ สังวรายธิน ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาอาชีวศึกษา 2 กรมอาชีวศึกษา

1.3 สร้างแบบสอบถาม โดยจำแนกรายละเอียดเป็น 2 ตอน

1.3.1 ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

1.3.2 ตอนที่ 2 เป็นความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร จำนวน 52 ข้อ

1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญในข้อ 1.2.1-1.2.5 และผู้เชี่ยวชาญตั้งรายนามต่อไปนี้ตรวจ เพื่อหา Content Validity และเพื่อปรับปรุงแก้ไข

1.4.1 นายอินทร์ จันท์เจริญ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการและครูใหญ่โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน และอุปนายกฝ่ายวิชาการ สภาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

1.4.2 นายไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการและครูใหญ่โรงเรียนสหวิทย์พัฒนศึกษา และอุปนายกภาคกลาง สภาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

1.4.3 นางศิริมา พรนิมิตร ผู้จัดการโรงเรียนเทคนิคพัฒนศึกษา จรัลสนิทวงศ์ และกรรมการบริหาร สภาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

1.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คน ในโรงเรียนเกษมโพลีเทคนิค เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2532 จากนั้นนำผล

การทดลองมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ตามวิธีการของ Cronbach ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบ Alpha Coefficient ของแบบสอบถามตอนที่ 2 เท่ากับ 0.97

1.6 นำผลที่ได้พบจากการทดลองมาพิจารณาร่วมกับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อหา Content Validity และปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามก่อนจะนำไปเก็บข้อมูลจริง และหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจริงแล้ว ได้นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลจริงมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ตามวิธีการของ Cronbach อีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบ Alpha Coefficient ของแบบสอบถามตอนที่ 2 เท่ากับ 0.98

2. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

2.1 ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 5 ข้อ สอบถามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเพศ อายุ วุฒิสูงสุด วุฒิต่างการศึกษา และระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ เริ่มต้นเป็นครู

2.2 ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 52 ข้อ สอบถามความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารออกเป็น 5 ประการ ดังนี้ คือ

2.2.1 บทบาทการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 12 ข้อ

2.2.2 บทบาทการนิเทศด้านการจัดและพัฒนา

บุคลากร จำนวน 10 ข้อ

2.2.3 บทบาทการนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอน

และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 10 ข้อ

2.2.4 บทบาทการนิเทศด้านความสัมพันธ์กับชุมชน จำนวน 10 ข้อ

2.2.5 บทบาทการนิเทศด้านการประเมินผล จำนวน 10 ข้อ

โดยกำหนดมาตราวัดค่าระดับความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการ

สอนของผู้บริหาร เป็น 5 ระดับ ดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคาดหวัง มากที่สุด = 5 หมายถึง ครูมีความคาดหวังต่อบทบาท
การนิเทศการสอนของผู้บริหาร อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความคาดหวัง มาก = 4 หมายถึง ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการ
นิเทศการสอนของผู้บริหาร อยู่ในระดับมาก

ระดับความคาดหวัง ปานกลาง = 3 หมายถึง ครูมีความคาดหวังต่อบทบาท
การนิเทศการสอนของผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลางหรือพอประมาณ

ระดับความคาดหวัง น้อย = 2 หมายถึง ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการ
นิเทศการสอนของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อยหรือเกือบไม่คาดหวังเลย

ระดับความคาดหวัง น้อยที่สุด = 1 หมายถึง ครูมีความคาดหวังต่อบทบาท
การนิเทศการสอนของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อยที่สุดหรือไม่คาดหวังเลย

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังของครูต่อบท
บาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ใช้เกณฑ์ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอน
ของผู้บริหาร อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอน
ของผู้บริหาร อยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอน
ของผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง หรือพอประมาณ

1.51 - 2.50 หมายถึง ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอน
ของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อย หรือเกือบไม่คาดหวังเลย

1.00 - 1.50 หมายถึง ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอน
ของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อยที่สุด หรือไม่คาดหวังเลย²

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในการเก็บข้อมูลใน
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้เสร็จเรียบร้อยแล้วขอคืนเอกสารคืน
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผู้วิจัยขออนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครที่มีครูเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การส่งและเก็บแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยตนเองโดยนำหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พร้อมแบบสอบถามซึ่งมีรายละเอียด คำอธิบาย การตอบแบบสอบถามไปให้ผู้บริหารโรงเรียนที่มีครูเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือให้ครูทุกคนตอบแบบสอบถาม โดยได้อธิบายรายละเอียดการตอบแบบสอบถามให้ผู้บริหารและผู้แทนครูเข้าใจ จากนั้นได้นัดวัน-เวลาเพื่อไปรับแบบสอบถามคืน เนื่องจากครูไม่สามารถตอบให้ได้ในทันทีเพราะมีภารกิจการสอน สำหรับโรงเรียนที่ได้แบบสอบถามคืนไม่ครบในการไปรับคืนครั้งแรก ผู้วิจัยได้นัดวัน-เวลาไปรับคืนอีกครั้งหนึ่ง ได้รับแบบสอบถามคืนโดยจำแนกรายละเอียดได้เป็น โรงเรียนขนาดเล็กได้รับคืน 207 ฉบับ จากจำนวนที่ส่งไป 264 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 78.41 โรงเรียนขนาดกลางได้รับคืน 275 ฉบับ จากจำนวนที่ส่งไป 409 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 67.24 โรงเรียนขนาดใหญ่ได้รับคืน 83 ฉบับ จากจำนวนที่ส่งไป 125 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 66.40 โรงเรียนขนาดใหญ่มากได้รับคืน 137 ฉบับ จากจำนวนที่ส่งไป 150 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.33 รวมได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้นจำนวน 702 ฉบับ จากจำนวนที่ส่งไปทั้งหมด 948 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 74.05 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป และได้รับคืน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนแบบสอบถามที่		รับคืนร้อยละ
	ส่งไป	รับคืน	
1. ขนาดเล็ก	264	207	78.41
2. ขนาดกลาง	409	275	67.24
3. ขนาดใหญ่	125	83	66.40
4. ขนาดใหญ่มาก	150	137	91.33
รวม	948	702	74.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน และนำแบบสอบถามมาบันทึกรหัส จากนั้นจึงทำการเจาะบัตรคอมพิวเตอร์
2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ดังนี้
 - 2.1 คำนวณค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกโดยสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับวุฒิสูงสุด วุฒิทางการศึกษา และระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน และจำแนกโดยขนาดของโรงเรียน
 - 2.2 คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน (\bar{X} และ S.D.) ของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล
 - 2.3 ทดสอบความแตกต่างของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรีกับกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิสูงสุดตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิทางการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีกับกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล โดยใช้ t-test
 - 2.4 ทดสอบความแตกต่างของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน จำแนกเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล โดยใช้ F-test

การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบตารางตามระเบียบ
วิธีการทางสถิติ ประกอบคำบรรยาย ดังที่ได้นำเสนอในบทที่ 4 ต่อไป

เชิงอรรถ

¹จาเนียร กุณาศล, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรณีเทศการศึกษาของครู
ใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 32.

²ชูศรี วงศ์รัตนะ, เทคนิคในการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4 ; กรุงเทพฯ :
ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527), หน้า 85.

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังของครู
ตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมใน
กรุงเทพมหานคร ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์
การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ดังนั้นเพื่อ
ให้การเสนอผลการวิจัยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายดังกล่าว ผู้วิจัยจึงใคร่เสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูลในลักษณะของตารางประกอบคำบรรยาย เรียงลำดับจากสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบ
ถาม วัตถุประสงค์ และสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

1. สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา เมื่อนำมาจำแนกตามสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบ
ถามและขนาดของโรงเรียน สามารถจำแนกได้เป็นผู้ที่มีวุฒิสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน
108 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 วุฒิสูงสุดตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 594 คน คิดเป็นร้อย
ละ 84.6 เป็นผู้ที่มิวุฒิทางการศึกษา จำนวน 539 คน คิดเป็นร้อยละ 76.8 ไม่มีวุฒิทาง
การศึกษา จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 เป็นผู้ที่มิระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5
ปี จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี จำนวน 467
คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 207 คน คิดเป็น
ร้อยละ 29.5 ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2
ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และปฏิบัติงานใน
โรงเรียนขนาดใหญ่มาก จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4

จำนวนครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร
ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิสูงสุด วุฒิทางการศึกษา
ระยะเวลาปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน

ครูที่ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. วุฒิสูงสุด		
1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	108	15.4
1.2 ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	594	84.6
รวม	702	100.0
2. วุฒิทางการศึกษา		
2.1 มีวุฒิทางการศึกษา	539	76.8
2.2 ไม่มีวุฒิทางการศึกษา	163	23.2
รวม	702	100.0
3. ระยะเวลาปฏิบัติงาน		
3.1 ไม่เกิน 5 ปี	235	33.5
3.2 เกิน 5 ปี	467	66.5
รวม	702	100.0
4. ขนาดโรงเรียน		
4.1 ครูในโรงเรียนขนาดเล็ก	207	29.5
4.2 ครูในโรงเรียนขนาดกลาง	275	39.2
4.3 ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่	83	11.8
4.4 ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก	137	19.5
รวม	702	100.0

2. ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร รวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69$, S.D.=0.77) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร หลักสูตรและการสอน การประเมินผล การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเป็น 3.74, 3.73, 3.69, 3.63 และ 3.50 ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5

สรุปความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล

บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคาดหวัง
1. หลักสูตรและการสอน	3.73	0.77	มาก
2. การจัดและพัฒนาบุคลากร	3.74	0.87	มาก
3. การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.63	0.95	มาก
4. ความสัมพันธ์กับชุมชน	3.50	0.83	ปานกลาง
5. การประเมินผล	3.69	0.79	มาก
รวม	3.69	0.77	มาก

เมื่อพิจารณาความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารเป็นรายด้าน พบว่า มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ด้านหลักสูตรและการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อถาม 12 ข้อ พบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านหลักสูตรและการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$, S.D.=0.77) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากจำนวน 10 ข้อ และมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ

สำหรับความคาดหวังของครูที่มากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ค่า คือ ข้อ 3 ส่งเสริม แนะนำฝ่ายวิชาการในการปรับปรุงแผนการเรียนการสอนให้สนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และ ข้อ 4 ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนให้ครบองค์ประกอบ ทั้งการฝึกงานผลัดจริง การเรียนทฤษฎี การเรียนปฏิบัติเบื้องต้น และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ข้อ 2 ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือครูในการจัดทำ จัดหาเอกสารประกอบหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอน และเอกสารประกอบอื่น ๆ ให้เพียงพอ และ ข้อ 9 ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความคิดริเริ่มในการสอน แนะนำครูให้ทดลองและนำวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับการสอนวิชาชีพมาใช้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ และ ข้อ 1 ประชุม ชี้แจงให้ครู เข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร และปรัชญาการอาชีวศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.92, 3.86 และ 3.85 ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

ส่วนความคาดหวังของครูที่อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากน้อยไปมาก คือ ข้อ 12 ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในโรงเรียน และ/หรือนำผลการวิจัยอื่น ๆ มาพัฒนาการสอน และ ข้อ 10 ส่งเสริม สนับสนุนให้หัวหน้าวิชาหรือหัวหน้าหมวดสังเกตการสอนของครู ให้มีการสาธิตการสอน การประชุมปรึกษาแผนการสอนของครู ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.34 และ 3.50 ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6

ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรม ในกรุงเทพมหานคร ในด้านหลักสูตรและการสอน

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน หลักสูตรและการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คาดหวัง
1.	ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร และปรัชญาการอาชีวศึกษา	3.85	0.95	มาก
2.	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือครูในการจัดทำ จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอน และเอกสารประกอบอื่น ๆ ให้เพียงพอ	3.86	1.06	มาก
3.	ส่งเสริม แนะนำฝ่ายวิชาการในการปรับปรุงแผนการเรียนการสอนให้สนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.92	0.95	มาก
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนให้ครบองค์ประกอบ ทั้งการฝึกงานผลิตจริง การเรียนทฤษฎี การเรียนปฏิบัติเบื้องต้น และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	3.92	0.94	มาก
5.	ช่วยเหลือ แนะนำครูให้คัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และหนังสือประกอบเรียน ให้เหมาะสม	3.67	1.04	มาก
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความสำเร็จของนักเรียน ทั้งจากโรงเรียนและจากตลาดแรงงาน	3.81	0.95	มาก
7.	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำครูให้จัดชั้นเรียน ห้องเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียน ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพ	3.74	1.03	มาก
8.	ช่วยเหลือ แนะนำฝ่ายวิชาการในการจัดทำตารางสอน	3.56	1.06	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน หลักสูตรและการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คาดหวัง
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความคิดริเริ่มในการสอน และ นำครูให้ทดลองและนำวิธีการสอนใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับ การสอนวิชาชีพมาใช้	3.86	0.99	มาก
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้หัวหน้าวิชา หรือหัวหน้าหมวด สังเกตการสอนของครู ให้มีการสาธิตการสอน การ ประชุม ปรึกษานักเรียนการสอนของครู	3.50	1.02	ปานกลาง
11.	ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ปรึกษากับครูในด้านการเรียน การสอนและ เทคนิควิชาชีพ	3.60	0.96	มาก
12.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในโรงเรียน และ/ หรือนำผลการวิจัยอื่น ๆ มาพัฒนาการสอน	3.34	1.15	ปานกลาง
	รวม	3.73	0.77	มาก

2.2 ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อถาม 10 ข้อ พบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการ
นิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$, S.D.
= 0.87) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากจำนวน 9
ข้อ และมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 1 ข้อ

สำหรับความคาดหวังของครูที่มากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ค่า
คือ ข้อ 1 ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนสรรหา คัดเลือกและจัดครูเข้าสอนให้เหมาะสม
ตามความรู้ ความถนัด และประสบการณ์ทางวิชาชีพของครู ข้อ 5 ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมี

ความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพ และมีโอกาสในการศึกษาต่อ ไม่ และ ข้อ 4 ส่งเสริม สนับสนุนด้านการค้า
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ครูมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 4.00, 3.91 และ 3.85 ตามลำดับ (ตารางที่ 7)

ส่วนความคาดหวังของครูที่อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ข้อ 6 ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีโอกาสได้ชมผลงานประกอบการ หรือศึกษาดูงานของโรงเรียนอื่น ๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.49 (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7

ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคาดหวัง
1.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนสรรหา คัดเลือก และจัดครูเข้าสอนให้เหมาะสม ตามความรู้ ความถนัดและประสบการณ์ทางวิชาชีพของครู	4.00	0.99	มาก
2.	ปฐมนิเทศครู เพื่อให้ เข้าใจนโยบายและปรัชญาของโรงเรียน ตลอดจนภาระหน้าที่ของครูอาชีวศึกษา	3.78	0.91	มาก
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ลักษณะงานเฉพาะตำแหน่งของครูให้ชัดเจน และมอบหมายงานให้ครูอย่างเหมาะสม	3.72	1.03	มาก
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ครูมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	3.85	1.22	มาก
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพ และมีโอกาสในการศึกษาต่อ	3.91	1.14	มาก
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีโอกาสได้ชมผลงานประกอบการ หรือศึกษาดูงานของโรงเรียนอื่น ๆ	3.49	1.20	ปานกลาง
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้ห้องสมุด เพื่อศึกษาค้นคว้า	3.51	1.10	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคาดหวัง
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัด และส่งครูเข้าอบรมประชุม สัมมนาทางวิชาการ วิชาชีพเฉพาะด้าน หรือ ฝึกการอาชีพ	3.80	1.02	มาก
9.	แนะนำแหล่งวิทยากรต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองแก่ครู	3.60	1.06	มาก
10.	ส่งเสริม ยกย่อง ชมเชยครูที่มีความสามารถดีเด่น	3.72	1.15	มาก
	รวม	3.74	0.87	มาก

2.3 การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อถาม 10 ข้อ พบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63$, S.D.=0.95) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากจำนวน 8 ข้อ และมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ

สำหรับความคาดหวังของครูที่มากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ค่า คือ ข้อ 10 ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความสะดวกในการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอน ข้อ 9 ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องพักครูที่เหมาะสมและเพียงพอ และ ข้อ 8 ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนพัฒนาห้องสมุด และจัดหาหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเพียงพอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.76, 3.75 และ 3.72 ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ส่วนความคาดหวังของครูที่อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากน้อยไปมาก คือ ข้อ 4 ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนภายในโรงเรียน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อยู่ภายใต้การคุ้มครองลิขสิทธิ์
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ และ ข้อ 5 สนับสนุนการจัดงบประมาณในการจัดหาและผลิตอุปกรณ์การสอน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.44 และ 3.49 ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8

ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอน
และสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คาดหวัง
1.	ส่งเสริมให้มีการสำรวจความต้องการ และจัดอุปกรณ์ การสอนตามความต้องการ ของครูและตรงกับหลักสูตร	3.68	1.08	มาก
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดศูนย์วัสดุอุปกรณ์การ สอน เพื่อเก็บ บำรุง รักษา และบริการแก่ครู	3.57	1.19	มาก
3.	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำให้ครูใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน ตลอดจนแนะนำวิธีการใช้ การบำรุงรักษาแก่ครู	3.56	1.09	มาก
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนภายใน โรงเรียนได้	3.44	1.07	ปานกลาง
5.	สนับสนุนการจัดงบประมาณ ในการจัดหาและผลิตอุปกรณ์ การสอน	3.49	1.15	ปานกลาง
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องปฏิบัติการ และ อุปกรณ์ต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร	3.66	1.06	มาก
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทันสมัย และจัดสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักเรียน	3.70	1.07	มาก
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนพัฒนาห้องสมุด และจัดหา หนังสือ เอกสารต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเพียงพอ	3.72	1.09	มาก
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องพักครูที่เหมาะสม และเพียงพอ	3.75	1.11	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คาดหวัง
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความสะดวกในการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอน	3.76	1.08	มาก
รวม		3.63	0.95	มาก

2.4 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อถาม 10 ข้อ พบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.50$, S.D.=0.83) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ข้อ และมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 4 ข้อ

สำหรับความคาดหวังของครูที่มากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ค่า คือ ข้อ 9 ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน และเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน ข้อ 7 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสร้างความยอมรับนับถือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และ ข้อ 4 ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนเผยแพร่ข่าวสาร กิจกรรม ผลงานของนักเรียนและโรงเรียนให้ชุมชนทราบ และ ข้อ 5 ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดและพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.76, 3.67 และ 3.61 ตามลำดับ (ตารางที่ 9)

ส่วนความคาดหวังของครูที่อยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากน้อยไปมาก คือ ข้อ 2 ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถของชุมชน ร่วม

เป็นกรรมการที่ปรึกษา หรือกรรมการเฉพาะโปรแกรมของโรงเรียน ข้อ 3 ส่งเสริม สนับสนุนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนับสนุนให้ครูเป็นสมาชิกของสมาคมที่เป็นประโยชน์ และร่วมกิจกรรมกับชุมชน ข้อ 1 ส่งเสริมให้โรงเรียนให้บริการวิชาชีพ อาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์แก่ชุมชน และ ข้อ 10 ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำข้อมูลที่ได้จากชุมชนมาพัฒนาการสอน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.16, 3.23, 3.26 และ 3.49 ตามลำดับ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9

ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน ความสัมพันธ์กับชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คาดหวัง
1.	ส่งเสริมให้โรงเรียนให้บริการวิชาชีพ อาคารสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์แก่ชุมชน	3.26	1.02	ปานกลาง
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถของ ชุมชน ร่วมเป็นกรรมการที่ปรึกษา หรือกรรมการเฉพาะ โปรแกรมของโรงเรียน	3.16	1.04	ปานกลาง
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเป็นสมาชิกของสมาคม ที่เป็น ประโยชน์ และร่วมกิจกรรมกับชุมชน	3.23	1.05	ปานกลาง
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียน เผยแพร่ข่าวสาร กิจ กรรม ผลงานของนักเรียนและโรงเรียน ให้ชุมชนทราบ	3.61	1.02	มาก
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดและพัฒนาการเรียน การสอนของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงานและชุมชน	3.61	1.04	มาก
6.	ส่งเสริมให้โรงเรียนใช้บุคลากร และทรัพยากรภายใน ชุมชน ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	3.53	1.02	มาก
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสร้างความยอมรับนับถือ ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	3.67	1.04	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน ความสัมพันธ์กับชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คาดหวัง
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนและครู สร้างความสัมพันธ์กับนักธุรกิจ อุตสาหกรรมและสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ในชุมชน	3.58	1.03	มาก
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน และเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาคาความประพฤติของนักเรียน	3.76	1.03	มาก
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำข้อมูลที่ได้จากชุมชนมาพัฒนาการสอน	3.49	1.04	ปานกลาง
	รวม	3.50	0.83	ปานกลาง

2.5 ด้านการประเมินผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อถาม 10 ข้อ พบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69$, S.D.=0.77) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ

สำหรับความคาดหวังของครูที่มากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ค่า คือ ข้อ 2 ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ข้อ 1 ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการเรียนการสอน และ ข้อ 3 ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.86, 3.84 และ 3.83 ตามลำดับ (ตารางที่ 10)

เอกสารนี้เป็นส่วนความคาดหวังของครูที่น้อยที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากน้อยไปมาก 3 ค่า คือ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 8 ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเอง ข้อ 5 ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูติดตามและประเมินผลความสำเร็จของผู้จบการศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และ ข้อ 6 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประเมินผลงานของครู เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาครู ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.55, 3.56 และ 3.60 ตามลำดับ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10

ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านการประเมินผล

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับความคาดหวัง
1.	ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการเรียนการสอน	3.84	0.93	มาก
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์	3.86	0.85	มาก
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนการสอน	3.83	0.89	มาก
4.	สนับสนุนให้มีการวิเคราะห์การประเมินผลการเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการสอนของครู	3.74	0.94	มาก
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูติดตาม และประเมินผลความสำเร็จของผู้จบการศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.56	0.98	มาก
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประเมินผลงานของครู เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาครู	3.60	1.00	มาก
7.	ประชุมชี้แจงให้ครูทราบถึงวัตถุประสงค์ของการประเมินผลงาน	3.63	0.97	มาก
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเอง	3.55	1.05	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คาดหวัง
9.	สนับสนุนให้มีการรายงานผลการประเมินผลงานให้ครู ทราบ เพื่อให้ครูนำไปพัฒนาการเรียนการสอน	3.61	1.02	มาก
10.	ส่งเสริมให้มีการประเมินผลโครงการและความก้าวหน้า ด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน	3.65	1.03	มาก
	รวม	3.69	0.79	มาก

3. การทดสอบสมมติฐานข้อ 1 : เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการ
สอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร
ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test ทดสอบความแตกต่าง ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน คือด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้านเช่นกัน ซึ่งสอดคล้อง (Retain) กับสมมติฐานข้อ 1 (ตารางที่ 11)

เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้านของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าในแต่ละด้าน ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ใช้ข้อมูลนี้โดยไม่ขออนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่าปริญญาตรี โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร พบว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังน้อยกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเท่ากัน และอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11

สรุปการเปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

บทบาทการนิเทศการสอน ของผู้บริหาร ในด้าน	ต่ำกว่าปริญญาตรี			ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป			t
	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1. หลักสูตรและการสอน	98	3.68	0.83	543	3.74	0.76	0.70
2. การจัดและพัฒนาบุคลากร	95	3.75	0.83	535	3.74	0.88	0.15
3. การจัดอุปกรณ์การสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	104	3.57	0.89	558	3.64	0.96	0.69
4. ความสัมพันธ์กับชุมชน	101	3.50	0.81	574	3.50	0.83	0.02
5. การประเมินผล	102	3.64	0.77	570	3.70	0.80	0.74
รวม	78	3.64	0.79	450	3.70	0.77	0.65

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูตามกลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D.=0.79) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ ดังนี้ 1. การจัดและพัฒนาบุคลากร 2. หลักสูตรและการสอน 3. การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก 4. การประเมินผล 5. ความสัมพันธ์กับชุมชน ไม่มีการเรียงลำดับค่าเฉลี่ย

ของความคาดหวังจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านการจัดและพัฒนาศูนย์บุคลากร หลักสูตรและการสอน การประเมินผล การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.75, 3.68, 3.64, 3.57 และ 3.50 ตามลำดับ ส่วนครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$, $S.D.=0.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตรและการสอน และการจัดและพัฒนาศูนย์บุคลากรมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเท่ากัน ด้านการประเมินผล การจัดอุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.74, 3.74, 3.70, 3.64 และ 3.50 ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดของแต่ละด้านปรากฏว่า

3.1 ด้านหลักสูตรและการสอน เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านหลักสูตรและการสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 12 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 2 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 12 ข้อ พบว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5, ข้อ 7, ข้อ 10, ข้อ 11 และข้อ 12 พบว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังน้อยกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 10 พบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง และข้อ 12 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12
เปรียบเทียบความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ในด้านหลักสูตรและการสอน

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน หลักสูตรและการสอน	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		t	
		N	\bar{X}	S.D.	\bar{X}		S.D.
1.	ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร และปรัชญาการศึกษา	107	3.73	1.02	3.88	0.94	1.46
2.	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือครูในการจัดทำ จัดหา เอกสาร ประกอบหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอน และ เอกสารประกอบอื่น ๆ ให้เพียงพอ	108	3.63	1.14	3.91	1.04	2.51*
3.	ส่งเสริม แนะนำ ฝ่ายวิชาการในการปรับปรุงแผนการเรียนการสอน ให้สอดคล้องต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	105	3.85	1.00	3.93	0.95	0.80
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับองค์ประกอบ ทั้งการฝึกงานผลิตจริง การเรียนทฤษฎี การเรียนปฏิบัติเบื้องต้น และการศึกษาประสบการณ์วิชาชีพ	107	3.90	1.03	3.92	0.93	0.25
5.	ช่วยเหลือ แนะนำครูให้คัดเลือกแม่เรียน แบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และหนังสือประกอบเรียน ให้เหมาะสม	107	3.79	1.00	3.65	1.05	1.19
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความสำเร็จของนักเรียน ทั้งจากโรงเรียนและจากตลาดแรงงาน	106	3.75	1.01	3.82	0.94	0.78

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน หลักสูตรและการสอน	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
7.	ส่งเสริม สนับสนุน และนำครูผู้จัดชั้นเรียน ห้องเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาชีพ	106	3.75	1.08	587	3.74	1.02	0.07
8.	ช่วยเหลือ และนำฝ่ายวิชาการในการจัดทำตารางสอน	106	3.53	1.03	576	3.57	1.06	0.37
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความคิดริเริ่มในการสอน และนำครูที่ทดลองและนำวิธีการสอนใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับการสอนวิชาชีพมาใช้	108	3.77	1.06	593	3.88	0.97	1.05
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้หัวหน้าวิชา หรือหัวหน้าหมวดส่งเกณฑ์การสอนของครู ให้มีการสาธิตการสอน การประชุม ปรึกษาคัดเลือกการสอนของครู	107	3.59	1.02	593	3.48	1.03	0.97
11.	ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ปรึกษากับครูในด้านการเรียนการสอนและเทคนิควิชาชีพ	107	3.64	1.04	592	3.59	0.95	0.50
12.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในโรงเรียน และ/หรือนำผลการวิจัยอื่น ๆ มาพัฒนาการสอน	107	3.40	1.16	592	3.33	1.15	0.63
รวม		98	3.68	0.83	543	3.74	0.76	0.70

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 8 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปทุกข้อ ยกเว้นข้อ 3, ข้อ 6, ข้อ 7 และข้อ 10 พบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังน้อยกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 7 พบว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง และข้อ 6 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 13)

3.3 ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 10 ข้อ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีทุกข้อ ยกเว้นข้อ 8 พบว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังน้อยกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2, ข้อ 3 และข้อ 5 พบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง และข้อ 4 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพฯ เทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดและพัฒนาบุคลากร	ต่ำกว่าปริญญาตรี			ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป			t
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนสรรหา คัดเลือก และจัดครูเข้าสอนให้ เหมาะสม ตามความรู้ ความถนัดและประสบการณ์ทางวิชาชีพของครู	107	4.02	0.96	593	4.00	0.99	0.20
2.	ปฐมนิเทศครู เพื่อให้เข้าใจนโยบายและปรัชญาของโรงเรียน ตลอดจน งานภาระหน้าที่ของครูอาชีวศึกษา	107	3.81	0.77	591	3.78	0.94	0.40
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ลักษณะงาน เฉพาะตำแหน่งของครูให้ชัดเจน และมอบหมายงานให้ครูอย่าง เหมาะสม	105	3.68	1.03	589	3.73	1.03	0.49
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ครูมี ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	105	3.86	1.06	590	3.85	1.25	0.05
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพ และมี โอกาสเรียนการศึกษาต่อ	103	4.00	1.08	586	3.90	1.15	0.84
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีโอกาสได้ชมผลงานประกอบภาระ วิชาชีพ หรือศึกษา งานของโรงเรียนอื่น ๆ	104	3.46	1.22	590	3.49	1.20	0.24
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูฯ ฝึกอบรม เพื่อศึกษาค้นคว้า	101	3.45	1.14	563	3.53	1.10	0.67

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดและพัฒนาบุคลากร	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัด และส่งครู เข้าอบรม ประชุม สัมมนาทางวิชาการ วิชาชีพเฉพาะด้าน หรือฝึกภาคอาชีพ	104	3.99	0.92	589	3.77	1.03	2.08*
9.	แนะนำแหล่งวิทยากรต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองแก่ครู	106	3.72	1.10	590	3.57	1.06	1.27
10.	ส่งเสริม ยกย่อง ชมเชยครูที่มีความสามารถดีเด่น	106	3.68	1.06	594	3.72	1.16	0.36
	รวม	95	3.75	0.83	535	3.74	0.88	0.15

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 14

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูคณาจารย์ในเขตการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม
ในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป
ในด้านการจัดการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
		1.	ส่งเสริมให้มีการสำรวจความต้องการ และจัดอุปกรณ์การสอนตามความต้องการของครูและตรงกับหลักสูตร	108	3.62		1.14	591
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดศูนย์วัสดุอุปกรณ์การสอน เพื่อเก็บบำรุง รักษา และบริการแก่ครู	108	3.44	1.18	588	3.60	1.20	1.22
3.	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำให้ครูวัสดุอุปกรณ์การสอน ตลอดจนแนะนำวิธีการใช้ การบำรุงรักษาแก่ครู	106	3.46	1.05	584	3.58	1.10	0.98
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนภายในโรงเรียนได้	107	3.33	1.10	585	3.46	1.06	1.20
5.	สนับสนุนการจัดงบประมาณ ในการจัดหาและผลิตอุปกรณ์การสอน	108	3.36	1.18	589	3.51	1.15	1.23
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร	108	3.64	1.09	584	3.67	1.06	0.24
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทันสมัย และจัดสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา	107	3.69	0.99	587	3.71	1.09	0.14
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนพัฒนาห้องสมุด และจัดหาหนังสือเอกสารต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเพียงพอ	107	3.75	0.93	585	3.71	1.12	0.29

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	ต่ำกว่าปรกติ		ตั้งแต่ปรกติขึ้นไป		t
		N	\bar{X}	N	S.D.	
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องพักครูที่เหมาะสมและเพียงพอ	107	3.62	585	1.11	1.31
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความสะดวกในการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอน	108	3.69	591	1.06	0.73
	รวม	104	3.57	558	0.89	0.69

• มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 9 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเท่ากัน และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ จำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ในข้อ 4, ข้อ 5, ข้อ 8, ข้อ 9 และข้อ 10 สำหรับข้อ 3 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเท่ากัน ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังน้อยกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1, ข้อ 2, ข้อ 3 และข้อ 10 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 15)

3.5 ด้านการประเมินผล เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในการประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1 พบว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังน้อยกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5 และข้อ 6 พบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 15

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน ความสัมพันธ์กับชุมชน	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		t
		N	\bar{X} S.D.	N	\bar{X} S.D.	
1.	ส่งเสริมให้โรงเรียนให้บริการวิชาชีพ อาคารถิ่นที่ และวัสดุอุปกรณ์แก่ชุมชน	108	3.32 1.02	593	3.25 1.02	0.07
2.	ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถของชุมชน ร่วมเป็นกรรมการที่ปรึกษา หรือกรรมการเฉพาะโปรแกรมของโรงเรียน	108	3.23 1.04	593	3.14 1.04	0.81
3.	ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเป็นสมาชิกของสมาคมที่เป็นประโยชน์ และร่วมกิจกรรมกับชุมชน	106	3.23 1.09	590	3.23 1.05	0.04
4.	ส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนเผยแพร่ข่าวสาร กิจกรรม ผลงานของนักเรียนและโรงเรียน ให้ชุมชนทราบ	108	3.60 1.06	592	3.61 1.01	0.04
5.	ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดและพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชน	108	3.60 1.00	592	3.61 1.05	0.10
6.	ส่งเสริมให้โรงเรียนใช้บุคลากร และทรัพยากรภายในชุมชน ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	103	3.59 0.99	593	3.52 1.03	0.70
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	106	3.72 1.02	586	3.66 1.05	0.50

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน ความสัมพันธ์กับชุมชน	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนและครู สร้างความสัมพันธ์กับนักธุรกิจ อุตสาหกรรมและสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ในชุมชน	108	3.51	0.98	593	3.60	1.04	0.83
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริย ธรรมของนักเรียน และป้องกันแก้ไขปัญหาคาความประพฤติของ นักเรียน	108	3.57	1.01	593	3.79	1.04	2.04*
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำข้อมูลที่ได้จากชุมชนมาพัฒนาการสอน	108	3.48	1.05	594	3.49	1.04	0.11
	รวม	101	3.50	0.81	574	3.50	0.83	0.02

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 16

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ในด้านการประเมินผล

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การประเมินผล	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		t
		N	\bar{X} S.D.	N	\bar{X} S.D.	
1.	ประชุม ชี้แจงให้ครูเข้าใจวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการเรียน	107	3.87 0.92	590	3.83 0.93	0.36
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์	106	3.83 0.91	587	3.86 0.84	0.35
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนการสอน	107	3.78 0.90	587	3.84 0.89	0.67
4.	สนับสนุนให้มีการวิเคราะห์การประเมินผลการเรียน เพื่อเป็นข้อมูล ในการพัฒนาการสอนของครู	107	3.70 0.97	585	3.74 0.93	0.42
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูติดตาม และประเมินผลตามผลสำเร็จของผู้จบ การศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	107	3.38 0.95	588	3.59 0.98	2.05*
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประเมินผลงานของครู เพื่อเป็นข้อมูลใน การพัฒนาครู	103	3.48 0.92	587	3.63 1.01	1.40
7.	ประชุม ชี้แจงให้ครูทราบถึงวัตถุประสงค์ของการประเมินผลงาน	107	3.55 0.93	590	3.64 0.98	0.88
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเอง	107	3.51 1.08	584	3.55 1.05	0.35

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ชื่อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การประเมินผล	ต่ำกว่าปรียมาตร		ตั้งแต่ปรียมาตรขึ้นไป		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
9.	สนับสนุนให้มีการรายงานผลการประเมินผลงานให้ครูทราบ นำผลไปพัฒนาการเรียนการสอน	107	3.59	1.02	589	3.62	1.02	0.26
10.	ส่งเสริมให้มีการประเมินผลโครงการและความก้าวหน้าด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน	107	3.66	1.02	590	3.65	1.03	0.13
	รวม	102	3.64	0.77	570	3.70	0.80	0.74

• มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การทดสอบสมมติฐานข้อ 2 : เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test ทดสอบความแตกต่าง ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาคณากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้านเช่นกัน ซึ่งสอดคล้อง (Retain) กับสมมติฐานข้อ 2 (ตารางที่ 17)

เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้านของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ในแต่ละด้านครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า ครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 17)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูตามกลุ่มครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$, S.D.=0.75) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านการจัดและพัฒนาคณากร หลักสูตรและการสอน การประเมินผล การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.77, 3.75, 3.72, 3.64 และ 3.51 ตามลำดับ ส่วนครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา พบว่า มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D.=0.83) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังด้านการศึกษา

ไม่ว่าการณ์ใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หวังจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก การประเมินผล และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.68, 3.66, 3.62, 3.61 และ 3.46 ตามลำดับ (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17

สรุปการ เปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มี ภูมิทางการศึกษา กับครูที่ไม่มีภูมิทางการศึกษา

บทบาทการนิเทศการสอน ของผู้บริหาร ในด้าน	มีภูมิทางการศึกษา			ไม่มีภูมิทางการศึกษา			t
	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1. หลักสูตรและการสอน	492	3.75	0.75	149	3.68	0.85	1.08
2. การจัดและพัฒนาบุคลากร	480	3.77	0.86	150	3.66	0.90	1.28
3. การจัดอุปกรณ์การสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	507	3.64	0.94	155	3.62	0.98	0.23
4. ความสัมพันธ์กับชุมชน	518	3.51	0.83	157	3.46	0.84	0.70
5. การประเมินผล	516	3.72	0.77	156	3.61	0.88	1.53
รวม	399	3.70	0.75	129	3.64	0.83	0.86

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดของแต่ละด้านปรากฏว่า

4.1 ด้านหลักสูตรและการสอน เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่าง ครูที่มีภูมิทางการศึกษา กับครูที่ไม่มีภูมิทางการศึกษา พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านหลักสูตรและการสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 12 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความ

ความหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 12 ข้อ พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาทุกข้อ โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 8 และข้อ 10 พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง และข้อ 12 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 18)

4.2 ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ — เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาทุกข้อ ยกเว้นข้อ 9 พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังน้อยกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 6 และข้อ 7 พบว่า ครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 18

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่นิเทศทางการศึกษา
กับครูที่นิเทศทางการศึกษา ในด้านหลักสูตรและการสอน

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน หลักสูตรและการสอน	นิเทศทางการศึกษา			ไม่นิเทศทางการศึกษา			t
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1.	ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และปรัชญาการศึกษา	538	3.87	0.94	162	3.80	1.00	0.86
2.	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือครูในการจัดทำ จัดหาเอกสาร ประกอบหลักสูตร วัตถุประสงค์การสอน และเอกสารประกอบอื่น ๆ ให้เพียงพอ	532	3.88	1.04	163	3.81	1.13	0.75
3.	ส่งเสริม แนะนำฝ่ายวิชาการในการปรับปรุงแผนการเรียนการสอน ให้สนองตอบต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	534	3.94	0.94	162	3.85	1.00	1.08
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนให้ครบองค์ประกอบ ทั้งการฝึกงานผลิตจริง การเรียนทฤษฎี การเรียนปฏิบัติเบื้องต้น และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	536	3.93	0.93	162	3.88	0.98	0.65
5.	ช่วยเหลือ แนะนำครูให้คัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และหนังสือประกอบการเรียน ให้เหมาะสม	535	3.68	1.03	162	3.66	1.09	0.19

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน หลักสูตรและการสอน	มีวุฒิทางการศึกษา		ไม่มีวุฒิทางการศึกษา		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความ สำเร็จของนักเรียน ทั้งจากโรงเรียนและจากตลาดแรงงาน	533	3.83	0.93	162	3.75	1.01	0.89
7.	ส่งเสริม สนับสนุน และนำครูที่จัดชั้นเรียน ห้องเรียน เพื่อสร้าง บรรยากาศในการเรียน ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาชีพ	533	3.77	1.03	160	3.63	1.02	1.60
8.	ช่วยเหลือ และนำฝ่ายวิชาการในการจัดทำตารางสอน	526	3.60	1.03	156	3.45	1.14	1.54
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความคิดริเริ่มในการสอน และนำครูให้ ทดลองและนำวิธีการสอนใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับการสอนวิชาชีพมาใช้	538	3.89	0.95	163	3.76	1.09	1.47
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้หัวหน้าวิชา หรือหัวหน้าหมวดส่งเอกสารสอนของครู ครู ให้มีการสัาติการสอน การประชุม ปรึกษาหารือทางการสอนของครู	537	3.53	1.00	163	3.41	1.09	1.27
11.	ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ปรึกษากับครูในด้าน การเรียนการสอนและ เทคนิควิชาชีพ	536	3.63	0.93	163	3.51	1.08	1.41
12.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูทำกรวิจัยในโรงเรียน และ/หรือนำผลการ วิจัยอื่น ๆ มาพัฒนาการสอน	536	3.37	1.12	163	3.23	1.25	1.33
	รวม	492	3.75	0.75	149	3.68	0.85	1.08

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 19

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษา
กับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดและพัฒนาบุคลากร	มีวุฒิทางการศึกษา			ไม่มีวุฒิทางการศึกษา			t
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนสรรหา คัดเลือก และจัดครูเข้าสอนให้ เหมาะสม ตามความรู้ ความถนัดและประสบการณ์ทางวิชาชีพของครู	538	4.02	0.97	162	3.96	1.05	0.66
2.	ปฐมนิเทศครู เพื่อให้เข้าใจนโยบายและปรัชญาของโรงเรียน ตลอดจน จนภาวะหน้าที่ของครูอาชีวศึกษา	537	3.79	0.91	161	3.75	0.92	0.56
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ลักษณะงาน เฉพาะตำแหน่งของครูให้ชัดเจน และมอบหมายงานให้ครูอย่าง เหมาะสม	533	3.74	1.01	161	3.65	1.10	0.98
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ครูมี ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	534	3.87	1.21	161	3.81	1.26	0.52
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพ และมี โอกาสในการศึกษาต่อ	529	3.95	1.10	160	3.79	1.25	1.51
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีโอกาสได้สัมผัสสถานประกอบการ หรือศึกษา งานของโรงเรียนอื่น ๆ	533	3.53	1.19	161	3.34	1.22	1.76
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีห้องสมุด เพื่อศึกษาค้นคว้า	510	3.56	1.08	154	3.37	1.17	1.84

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ชื่อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดและพัฒนาบุคลากร	มีวุฒิทางการศึกษา		ไม่มีวุฒิทางการศึกษา		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัด และส่งครู เข้าอบรม ประชุม สัมมนาทาง วิชาการ วิชาชีพ เฉพาะด้าน หรือฝึกการอาชีพ	533	3.80	0.99	160	3.78	1.11	0.26
9.	แนะนำแหล่งวิทยากรต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองแก่ครู	535	3.59	1.05	161	3.63	1.13	0.42
10.	ส่งเสริม ยกย่อง ชมเชยครูที่มีความสามารถดีเด่น	538	3.73	1.14	162	3.67	1.17	0.54
	รวม	480	3.77	0.86	150	3.66	0.90	1.28

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3 ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครู ทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์ เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติทุกข้อ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวัง มากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 4 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเท่ากัน และข้อ 1, ข้อ 2, ข้อ 5 และข้อ 6 พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังน้อยกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทาง การศึกษา โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5 พบว่า ครู ที่มีวุฒิทางการศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง และข้อ 4 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมี ความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 20)

4.4 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่าง ครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อ บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความ คาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 8 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับ มาก ส่วนครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์ เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่า ครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1 และข้อ 4 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาด หวังเท่ากัน และข้อ 10 พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังน้อยกว่า ครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 6 และข้อ 8 พบว่า ครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง และ ข้อ 1, ข้อ 2, ข้อ 3 และข้อ 10 พบว่าครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 21)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20
เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม
ในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา
ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	มีวุฒิทางการศึกษา			ไม่มีวุฒิทางการศึกษา			t
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1.	ส่งเสริมให้มีการสำรวจความต้องการ และจัดอุปกรณ์การสอนตามความต้องการของครูและตรงกับหลักสูตร	536	3.67	1.07	163	3.71	1.12	0.47
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดศูนย์วัสดุอุปกรณ์การสอน เพื่อเก็บบำรุง รักษา และบริการแก่ครู	533	3.58	1.18	163	3.56	1.24	0.11
3.	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำให้ครูใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน ตลอดจนแนะนำวิธีการใช้ การบำรุงรักษาแก่ครู	528	3.57	1.10	162	3.52	1.09	0.44
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนภายในโรงเรียนได้	530	3.44	1.05	162	3.44	1.11	0.03
5.	สนับสนุนการจัดงบประมาณ ในการจัดหาและผลิตอุปกรณ์การสอน	534	3.48	1.16	163	3.51	1.16	0.29
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร	530	3.66	1.05	162	3.67	1.11	0.15
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทันสมัย และจัดสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักเรียน	534	3.72	1.06	160	3.67	1.10	0.48
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนพัฒนาห้องสมุด และจัดหาหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเพียงพอ	532	3.73	1.08	160	3.69	1.15	0.34

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ชื่อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	มีวุฒิทางการศึกษา		ไม่มีวุฒิทางการศึกษา		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องพักครูที่เหมาะสมและเพียงพอ	530	3.76	1.09	162	3.70	1.19	0.63
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความสะดวกในการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอน	536	3.76	1.06	163	3.75	1.16	0.09
	รวม	507	3.64	0.94	155	3.62	0.98	0.23

• มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 21

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพฯ เทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษา
กับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน ความสัมพันธ์กับชุมชน	มีวุฒิทางการศึกษา		ไม่มีวุฒิทางการศึกษา		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
1.	ส่งเสริมให้โรงเรียนให้บริการวิชาชีพ อาคารถิ่นที่ และวัสดุอุปกรณ์แก่ชุมชน	538	3.26	1.01	163	3.26	1.05	0.04
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถของชุมชน ร่วมเป็นกรรมการที่ปรึกษา หรือกรรมการเฉพาะโปรแกรมของโรงเรียน	538	3.18	1.03	163	3.09	1.08	0.99
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเป็นสมาชิกของสมาคมที่เป็นประโยชน์ และร่วมกิจกรรมกับชุมชน	534	3.26	1.06	162	3.14	1.02	1.21
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนเผยแพร่ข่าวสาร กิจกรรม ผลงานของนักเรียนและโรงเรียน ให้ชุมชนทราบ	537	3.61	1.00	163	3.61	1.06	0.02
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดและพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชน	537	3.62	1.05	163	3.58	1.03	0.40
6.	ส่งเสริมให้โรงเรียนใช้บุคลากร และทรัพยากรภายในชุมชน ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	535	3.54	1.02	161	3.47	1.02	0.78
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	532	3.68	1.05	160	3.64	1.01	0.46

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ชื่อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน ความสัมพันธ์กับชุมชน	มีวุฒิทางการศึกษา		ไม่มีวุฒิทางการศึกษา		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนและครู สร้างความสัมพันธ์กับนักธุรกิจ อุตสาหกรรมและสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ในชุมชน	538	3.64	1.01	163	3.41	1.06	2.47*
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริย ธรรมของนักเรียน และเพื่อป้องกันแก้ไขในหาคาความประพฤติของ นักเรียน	538	3.79	1.04	163	3.67	1.01	1.29
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำข้อมูลที่ได้จากชุมชนมาพัฒนาการสอน	539	3.49	1.05	163	3.50	1.03	0.16
	รวม	518	3.51	0.83	157	3.46	0.84	0.70

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.5 ด้านการประเมินผล เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 5 เท่านั้น ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเท่ากัน โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5 และข้อ 8 พบว่า ครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษา
กับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้านการประเมินผล

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการประเมินผล	มีวุฒิทางการศึกษา		ไม่มีวุฒิทางการศึกษา		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
1.	ประชุม ชี้แจงให้ครูเข้าใจวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการเรียนการสอน	536	3.84	0.90	161	3.84	1.00	0.01
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์	534	3.86	0.84	159	3.84	0.88	0.35
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนการสอน	533	3.85	0.87	161	3.77	0.97	0.95
4.	สนับสนุนให้มีการวิเคราะห์การประเมินผลการเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการสอนของครู	532	3.76	0.92	160	3.64	1.01	1.41
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูติดตาม และประเมินผลตามผลสำเร็จของผู้จบการศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	534	3.63	0.97	161	3.35	0.98	3.18*
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประเมินผลงานของครู เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาครู	530	3.63	0.97	160	3.51	1.08	1.40
7.	ประชุม ชี้แจงให้ครูทราบถึงวัตถุประสงค์ของการประเมินผลงาน	536	3.66	0.94	161	3.52	1.05	1.67
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเอง	531	3.58	1.01	160	3.44	1.18	1.50

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ชื่อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การประเมินผล	มีวุฒิทางการศึกษา		ไม่มีวุฒิทางการศึกษา		t		
		N	\bar{X}	N	\bar{X}		S.D.	S.D.
9.	สนับสนุนให้มีการรายงานผลการประเมินผลงานให้ครูทราบ เพื่อจัดทำ แผนพัฒนาการเรียนการสอน	535	3.63	0.99	161	3.55	1.11	0.84
10.	ส่งเสริมให้มีการประเมินผลโครงการและควมก้าวหน้าด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน	536	3.67	1.01	161	3.58	1.08	1.04
	รวม	516	3.72	0.77	156	3.61	0.88	1.53

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. การทดสอบสมมติฐานข้อ 3 : เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test ทดสอบความแตกต่าง ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้อง (Reject) กับสมมติฐานข้อ 3 (ตารางที่ 23)

เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้านของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ในแต่ละด้าน ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปีมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 23)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูตามกลุ่มครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.79$, S.D.=0.70) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร หลักสูตรและการสอน การประเมินผล การจัดอุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น

3.85, 3.78, 3.71, 3.70 และ 3.66 ตามลำดับ ส่วนครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากความคาดหวังจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การประเมินผล การจัดและพัฒนาบุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวก และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.66, 3.66, 3.66 และ 3.66 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5 ปี พบว่า มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D.=0.80) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การประเมินผล การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.71, 3.69, 3.68, 3.60 และ 3.42 ตามลำดับ (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23

สรุปการเปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี

บทบาทการนิเทศการสอน ของผู้บริหาร ในด้าน	ไม่เกิน 5 ปี			เกิน 5 ปี			t
	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1. หลักสูตรและการสอน	212	3.78	0.72	429	3.71	0.80	1.12
2. การจัดและพัฒนาบุคลากร	208	3.85	0.83	422	3.69	0.88	2.25*
3. การจัดอุปกรณ์การสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	220	3.70	0.86	442	3.60	0.98	1.21
4. ความสัมพันธ์กับชุมชน	223	3.66	0.71	452	3.42	0.87	3.51*
5. การประเมินผล	220	3.71	0.74	452	3.68	0.82	0.47
รวม	174	3.79	0.70	354	3.64	0.80	2.14*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดของแต่ละด้านปรากฏว่า

5.1 ด้านหลักสูตรและการสอน เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี พบว่า ครู ทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านหลักสูตรและการ สอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 12 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะ ข้อ 4 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมี ความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของ ความคาดหวังมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ จำนวน 12 ข้อ พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวัง มากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปีทุกข้อ ยกเว้นข้อ 12 พบว่า ครูที่มีระยะเวลา ปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังน้อยกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 10 พบว่า ครูที่มี ระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง และข้อ 12 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี
กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี ในด้านหลักสูตรและการสอน

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน หลักสูตรและการสอน	ไม่เกิน 5 ปี		เกิน 5 ปี		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
		1.	ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และปรัชญาการศึกษา	234	3.68		0.92	466
2.	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือครูในการจัดทำ จัดหาเอกสาร ประกอบหลักสูตร วัตถุประสงค์ การสอน บันทึกการสอน และเอกสารประกอบอื่น ๆ ให้เพียงพอ	234	3.94	1.07	461	3.82	1.06	1.41
3.	ส่งเสริม แนะนำฝ่ายวิชาการในการปรับปรุงแผนการเรียนการสอน ให้ดีสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	233	3.96	0.93	463	3.89	0.97	0.88
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนให้ครบองค์ประกอบ ทั้งการฝึกงานผลิตจริง การเรียนทฤษฎี การเรียนปฏิบัติเบื้องต้น และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	233	4.03	0.90	465	3.86	0.96	2.14*
5.	ช่วยเหลือ แนะนำครูให้คัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และหนังสือประกอบเรียน ให้เหมาะสม	234	3.68	1.00	463	3.67	1.07	0.09
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความสำเร็จของนักเรียน ทั้งจากโรงเรียนและจากตลาดแรงงาน	229	3.86	0.96	466	3.79	0.95	0.95

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ชื่อ	ประเภทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน หลักสูตรและการสอน		ไม่เกิน 5 ปี		เกิน 5 ปี		t
	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
7. ส่งเสริม สนับสนุน และนำครูให้จัดชั้นเรียน ห้องเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียน ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาชีพ	233	3.82	1.01	460	3.70	1.04	1.40
8. ช่วยเหลือ และนำฝ่ายวิชาการในการจัดทำตารางสอน	225	3.57	1.03	457	3.56	1.07	0.10
9. ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความคิดริเริ่มในการสอน และนำครูให้ทดลองและนำวิธีการสอนใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับการสอนวิชาชีพมาใช้	235	3.93	0.96	466	3.83	1.00	1.29
10. ส่งเสริม สนับสนุนให้หัวหน้าวิชา หรือหัวหน้าหมวดส่งเกิดการสอนของครู ให้มีการสาธิตการสอน การประชุม ปรึกษาหารือทางการสอนของครู	235	3.58	0.96	465	3.46	1.05	1.53
11. ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ปรึกษากับครูในด้าน การเรียนการสอนและเทคนิควิชาชีพ	234	3.65	0.96	465	3.58	0.97	1.00
12. ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูทำภารกิจในโรงเรียน และ/หรือนำผลการวิจัยอื่น ๆ มาพัฒนาการสอน	234	3.31	1.11	465	3.35	1.17	0.42
	212	3.78	0.72	429	3.71	0.80	1.12
	รวม						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ จำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะ ข้อ 4, ข้อ 5 และข้อ 6 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปีทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1 พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังน้อยกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 6 และข้อ 7 พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 25)

5.3 ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อใช้ค่า t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 10 ข้อ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปีทุกข้อ โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5 พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปีมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง และข้อ 4 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 25

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี
กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดและพัฒนาบุคลากร	ไม่เกิน 5 ปี		เกิน 5 ปี		t	
		N	\bar{X}	S.D.	\bar{X}		S.D.
1.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนสรรหา คัดเลือก และจัดครู เข้าสอนให้ เหมาะสม ตามความรู้ ความถนัดและประสบการณ์ทางวิชาชีพของครู	234	3.98	1.02	4.01	0.97	0.35
2.	ปฐมนิเทศครู เพื่อให้เข้าใจนโยบายและปรัชญาของโรงเรียน ตลอด จนภาระหน้าที่ของครูอาชีวศึกษา	232	3.82	0.88	3.76	0.93	0.87
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ลักษณะงาน เฉพาะตำแหน่งของครูให้ชัดเจน และมอบหมายงานให้ครูอย่าง เหมาะสม	229	3.78	1.04	3.69	1.02	1.00
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ (เพื่อจูงใจให้ครูมี ขวัญและกำลังใจในการทำงาน	232	4.00	1.17	3.78	1.24	2.33*
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพ และมี โอกาสในการศึกษาต่อ	232	4.08	1.08	3.83	1.16	2.72*
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีโอกาสได้ชมสถานประกอบการ หรือศึกษาดู งานของโรงเรียนอื่น ๆ	231	3.66	1.17	3.40	1.21	2.67*
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูแข่งขันส่งบุตร เพื่อศึกษาค้นคว้า	224	3.63	1.09	3.46	1.11	1.86

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ชื่อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดและพัฒนาบุคลากร	ไม่เกิน 5 ปี			เกิน 5 ปี			t
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัด และส่งครู เข้าอบรม ประชุม สัมมนาทาง วิชาการ วิชาชีพเฉพาะด้าน หรือฝึกการอาชีพ	231	3.87	1.04	462	3.77	1.00	1.22
9.	แนะนำแหล่งวิทยากรต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองแก่ครู	234	3.69	1.02	462	3.55	1.08	1.70
10.	ส่งเสริม ยกย่อง ชมเชยครูที่มีความสามารถดีเด่น	235	3.76	1.12	465	3.69	1.16	0.76
	รวม	208	3.85	0.83	422	3.69	0.88	2.25*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 26

เปรียบเทียบความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทอาชีวศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี
ในด้านการจัดการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	ไม่เกิน 5 ปี			เกิน 5 ปี			t
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1.	ส่งเสริมให้มีการสำรวจความต้องการ และจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของครูและตรงกับหลักสูตร	234	3.76	1.02	465	3.63	1.11	1.46
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดศูนย์วัสดุอุปกรณ์การสอน เพื่อเก็บบำรุง รักษา และบริการแก่ครู	232	3.68	1.15	464	3.52	1.21	1.62
3.	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำให้ครูใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน ตลอดจนแนะนำวิธีการใช้ การบำรุงรักษาแก่ครู	233	3.63	1.03	457	3.52	1.13	1.25
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนภายในโรงเรียนได้	233	3.45	1.01	459	3.43	1.01	0.25
5.	สนับสนุนการจัดงบประมาณ ในการจัดหาและผลิตอุปกรณ์การสอน	234	3.55	1.13	463	3.45	1.17	1.06
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร	231	3.72	1.04	461	3.63	1.08	0.99
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทันสมัย และจัดสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักเรียน	230	3.81	1.01	464	3.65	1.10	1.88
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนพัฒนาห้องสมุด และจัดหาหนังสือเอกสารต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเพียงพอ	230	3.79	1.04	462	3.69	1.12	1.14

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ชื่อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	ไม่เกิน 5 ปี			เกิน 5 ปี			t
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
9. ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องพัสดุที่เหมาะสมและเพียงพอ	232	3.80	1.10	460	3.72	1.12	0.94	
10. ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความสะดวกในการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอน	234	3.84	1.00	465	3.71	1.12	1.50	
	รวม	220	3.70	0.86	442	3.60	0.98	1.21

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.4 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน เมื่อใช้ค่า t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ จำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในข้อ 2, ข้อ 3, ข้อ 4, ข้อ 5, ข้อ 6, ข้อ 7 และข้อ 8 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปีมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปีทุกข้อ โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 6 และข้อ 10 พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปีมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง และข้อ 1, ข้อ 2 และข้อ 3 พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 27)

5.5 ด้านการประเมินผล เมื่อใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 9 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังในระดับมาก โดยครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปีทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1, ข้อ 2, ข้อ 3, ข้อ 4 และข้อ 7 พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังน้อยกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี โดยครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 27

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี
กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน ความสัมพันธ์กับชุมชน	ไม่เกิน 5 ปี			เกิน 5 ปี			t
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
		1. ส่งเสริมให้โรงเรียนให้บริการวิชาชีพ อาคารถูกต้อง และวัสดุอุปกรณ์แก่ชุมชน	234	3.35	0.98	467	3.21	
2. ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถของชุมชน ร่วมเป็นกรรมการที่ปรึกษา หรือกรรมการเฉพาะโปรแกรมของโรงเรียน	235	3.28	0.99	466	3.10	1.06	2.17*	
3. ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเป็นสมาชิกของสมาคมที่เป็นประโยชน์ และร่วมกิจกรรมกับชุมชน	231	3.34	1.00	465	3.17	1.08	1.99*	
4. ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนเผยแพร่ข่าวสาร กิจกรรม ผลงานของนักเรียนและโรงเรียน ให้ชุมชนทราบ	235	3.75	0.90	465	3.53	1.06	2.66*	
5. ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดและพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชน	234	3.80	0.97	466	3.52	1.06	3.48*	
6. ส่งเสริมให้โรงเรียนใช้บุคลากร และทรัพยากรภายในชุมชน ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	231	3.66	0.93	465	3.46	1.06	2.39*	
7. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนกับชุมชน	231	3.86	0.92	461	3.57	1.09	3.44*	

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ชื่อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน ความสัมพันธ์กับผู้ชุมชน	ไม่เกิน 5 ปี		เกิน 5 ปี		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนและครู สร้างความสัมพันธ์กับนักธุรกิจ อุตสาหกรรมและสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ในชุมชน	235	3.72	0.95	466	3.52	1.06	2.54*
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริย ธรรมของนักเรียน และเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาคาความประพฤติของ นักเรียน	235	3.85	0.95	466	3.71	1.07	1.65
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำข้อมูลที่ได้จากชุมชนมาพัฒนาการเรียน	235	3.59	0.99	467	3.44	1.07	1.73
	รวม	223	3.66	0.71	452	3.42	0.87	3.51*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 28

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิ 5 ปี
กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี ในด้านการประเมินผล

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การประเมินผล	ไม่เกิ 5 ปี			เกิ 5 ปี			t
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1.	ประชุม ชี้แจงให้ครูเข้าใจวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการเรียนการสอน	230	3.81	0.93	467	3.85	0.92	0.61
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์	230	3.84	0.82	463	3.86	0.86	0.30
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนการสอน	229	3.81	0.88	465	3.84	0.90	0.34
4.	สนับสนุนให้มีการวิเคราะห์การประเมินผลการเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการสอนของครู	228	3.70	0.91	464	3.75	0.95	0.66
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูติดตาม และประเมินผลความสําเร็จของผู้จบการศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	230	3.60	0.94	465	3.54	1.00	0.65
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประเมินผลงานของครู เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาครู	226	3.61	0.99	464	3.60	1.00	0.06
7.	ประชุม ชี้แจงให้ครูทราบถึงวัตถุประสงค์ของการประเมินผลงาน	230	3.60	0.96	467	3.64	0.97	0.43
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเอง	227	3.59	0.99	464	3.52	1.08	0.83

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ชื่อ	ประเภทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การประเมินผล	ไม่เกิน 5 ปี		เกิน 5 ปี		t		
		N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
9.	สนับสนุนให้มีการรายงานผลการประเมินผลงานให้ครูทราบ เพื่อให้นำผลไปพัฒนาการเรียนการสอน	230	3.75	0.93	466	3.55	1.06	2.48*
10.	ส่งเสริมให้มีการประเมินผลโครงการและความก้าวหน้าด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน	230	3.73	0.99	467	3.61	1.04	1.51
	รวม	220	3.71	0.74	452	3.68	0.82	0.47

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. การทดสอบสมมติฐานข้อ 4 : เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ F-test ทดสอบความแตกต่าง ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้อง (Reject) กับสมมติฐานข้อ 4 (ตารางที่ 29) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน ซึ่งไม่สอดคล้อง (Reject) กับสมมติฐานข้อ 4 เช่นเดียวกัน (ตารางที่ 29)

สำหรับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มากมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูเป็น 4.04, 3.76, 3.64 และ 3.41 ตามลำดับ (ตารางที่ 29) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารเป็นรายด้าน พบว่า ในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่อยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ยกเว้นด้านการประเมินผล พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยแต่ละด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 29

สรุปการเปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม
 ในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก
 ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและ
 สิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล

บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน	ขนาดโรงเรียน												F
	เล็ก			กลาง			ใหญ่			ใหญ่มาก			
	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1. หลักสูตรและการสอน	196	3.78	0.76	255	3.73	0.77	75	4.04	0.60	115	3.47	0.80	9.0292*
2. การจัดและพัฒนาบุคลากร	176	3.84	0.82	254	3.71	0.89	79	4.07	0.70	118	3.45	0.91	9.4422*
3. การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	200	3.65	0.92	257	3.58	0.97	82	4.19	0.58	123	3.35	0.99	14.3213*
4. ความสัมพันธ์กับชุมชน	199	3.51	0.78	267	3.50	0.88	81	3.80	0.70	128	3.29	0.82	6.3814*
5. การประเมินผล	196	3.73	0.77	264	3.69	0.81	80	3.92	0.81	132	3.51	0.76	4.7027*
รวม	156	3.76	0.72	217	3.64	0.80	69	4.04	0.61	86	3.41	0.77	9.7371*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก ซึ่งในด้านหลักสูตรและการสอน พบว่า มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดเป็น 4.04, 3.78, 3.73 และ 3.47 ตามลำดับ ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร พบว่า มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดเป็น 4.07, 3.84, 3.71 และ 3.45 ตามลำดับ ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดเป็น 4.19, 3.65, 3.58 และ 3.35 ตามลำดับ ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดเป็น 3.80, 3.51, 3.50 และ 3.29 ตามลำดับ และด้านการประเมินผล พบว่า มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดเป็น 3.92, 3.73, 3.69 และ 3.51 ตามลำดับ (ตารางที่ 29)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่าง ๆ ทั้ง 4 ขนาด ปรากฏว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า มีความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.76$, $S.D.=0.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคาดหวังในแต่ละด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร หลักสูตรและการสอน การประเมินผล การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.84, 3.78, 3.73, 3.65 และ 3.51 ตามลำดับ (ตารางที่ 29)

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง พบว่า มีความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, $S.D.=0.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก และการประเมินผล ส่วนด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การประเมินผล การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.73, 3.71, 3.69, 3.58 และ 3.50 ตามลำดับ (ตารางที่ 29)

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า มีความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ใน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับมาก ($\bar{X}=4.04$, S.D.=0.61) . และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคาดหวังในแต่ละด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดและพัฒนาบุคลากร หลักสูตรและการสอน การประเมินผล และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 4.19, 4.07, 4.04, 3.92 และ 3.80 ตามลำดับ (ตารางที่ 29)

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.41$, S.D.=0.77) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากเพียงด้านเดียว คือ ด้านการประเมินผล ส่วนด้านอื่น ๆ อีก 4 ด้าน พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านการประเมินผล หลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก และความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็น 3.51, 3.47, 3.45, 3.35 และ 3.29 ตามลำดับ (ตารางที่ 29)

เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายด้าน ปรากฏว่ามีรายละเอียดดังนี้

6.1 ด้านหลักสูตรและการสอน เมื่อใช้ F-test ทดสอบความแตกต่างของความคาดหวังของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านหลักสูตรและการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำนวน 12 ข้อ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 30)

สำหรับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านหลักสูตรและการสอน เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวัง

ของครูเป็น 4.04, 3.76, 3.64 และ 3.41 ตามลำดับ (ตารางที่ 30) และเมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูเป็นรายข้อจำนวน 12 ข้อ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 12 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1, ข้อ 2, ข้อ 3, ข้อ 4, ข้อ 6 และข้อ 9 พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยทุกข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก ยกเว้นข้อ 3, ข้อ 4, ข้อ 6, ข้อ 9 และข้อ 10 พบว่า เรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านหลักสูตรและการสอน

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านหลักสูตรและการสอน	ขนาดโรงเรียน												F
		เล็ก			กลาง			ใหญ่			ใหญ่มาก			
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1.	ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร และปรัชญาการอาชีวศึกษา	206	3.88	0.98	275	3.83	0.94	83	4.05	0.88	136	3.75	0.97	1.8258
2.	ส่งเสริม สนับสนุน และแนะนำ ช่วยเหลือครูในการจัดทำ จัดหาเอกสารประกอบหลักสูตร ใตรงการสอน บันทึก การสอน และเอกสารประกอบอื่น ๆ ให้เพียงพอ	206	3.93	1.08	272	3.85	1.07	83	4.33	0.81	134	3.52	1.07	10.4925*
3.	ส่งเสริม แนะนำฝ่ายวิชาการในการปรับปรุงแผนการ เรียนการสอน ให้สนองตอบต่อความต้องการของ ตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	206	3.90	0.99	273	3.99	0.96	83	4.17	0.78	134	3.65	0.93	6.0616*
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอน ให้ครบองค์ประกอบ ทั้งการฝึกงานผลิตจริง การ เรียนทฤษฎี การเรียนปฏิบัติเบื้องต้น และการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ	205	3.86	0.95	275	3.96	0.96	83	4.19	0.74	135	3.76	0.96	4.2187*

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านหลักสูตรและการสอน	ขนาดโรงเรียน												F
		เล็ก			กลาง			ใหญ่			ใหญ่มาก			
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
5.	ช่วยเหลือ แนะนำครูให้คัดเลือกแบบเรียน แบบฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ และหนังสือประกอบเรียน ให้ เหมาะสม	207	3.68	0.99	272	3.67	1.09	83	4.01	0.86	135	3.47	1.08	4.6412*
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ มาตรฐานความสำเร็จของนักเรียน ทั้งจากโรงเรียน และจากตลาดแรงงาน	206	3.78	0.98	272	3.82	0.95	81	4.15	0.76	136	3.65	0.96	4.9145*
7.	ส่งเสริม สนับสนุน และนำครูให้จัดชั้นเรียน ห้อง เรียน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียน ให้เหมาะ สมกับกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพ	206	3.84	1.02	274	3.69	1.09	80	4.11	0.78	133	3.46	0.97	7.8905*
8.	ช่วยเหลือ แนะนำฝ่ายวิชาการในการติดตามสอน	202	3.65	0.98	266	3.61	1.06	81	3.74	0.95	133	3.23	1.06	6.0681*
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความคิดริเริ่มในการสอน และนำครูที่ทดลองและนำวิธีการสอนใหม่ๆ ที่เหมาะ สมกับการสอนวิชาชีพมาใช้	207	3.86	0.98	274	3.94	0.99	83	4.07	0.79	137	3.58	1.03	5.8003*

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ชื่อ	ขนาดโรงเรียน												F		
	เล็ก				กลาง				ใหญ่					ใหญ่มาก	
	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.		N	\bar{X}
10. ส่งเสริม สนับสนุนให้หัวหน้าวิชา หรือหัวหน้าหมวด สังเกตการสอนของครู ให้มีการสังเกตการสอน การ ประชุม ปรึกษาหารือทางการสอนของครู	206	3.51	0.99	275	3.57	1.05	83	3.83	1.00	136	3.14	0.94	9.2327*		
11. ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ปรึกษากับครูในด้าน การเรียนการสอนและเทคนิควิชาชีพ	206	3.67	0.89	275	3.56	0.98	83	4.06	0.86	135	3.30	0.99	11.6537*		
12. ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในโรงเรียน และ /หรือนำผลการวิจัยอื่น ๆ มาพัฒนาการสอน	206	3.41	1.12	275	3.37	1.14	82	3.57	1.13	136	3.03	1.18	4.8112*		
	196	3.78	0.76	255	3.73	0.77	75	4.04	0.60	115	3.47	0.80	9.0292*		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.2 ด้านการจัดและพัฒนาศูนย์กลางการ เมื่อใช้ F-test ทดสอบความแตกต่างของความคาดหวังของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดและพัฒนาศูนย์กลางการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 10 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 31)

สำหรับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดและพัฒนาศูนย์กลางการ เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูเป็น 4.07, 3.83, 3.71 และ 3.45 ตามลำดับ (ตารางที่ 31) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูเป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 6 และข้อ 7 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1, ข้อ 2, ข้อ 5, ข้อ 8 และข้อ 10 พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยทุกข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก ยกเว้นข้อ 3 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเท่ากัน ส่วนข้อ 1 และข้อ 2 พบว่า เรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์การในประเทศไทย
ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดใหม่ และขนาดใหม่มาก ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร	ขนาดโรงเรียน										F		
		เล็ก		กลาง		ใหญ่		ใหม่		ใหม่มาก				
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N		\bar{X}	S.D.
1.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนสรรหา คัดเลือก และ จัดครูเข้าสอนที่เหมาะสม ตามความรู้ ความถนัด และประสบการณ์ทางวิชาชีพของครู	207	4.00	0.94	274	4.03	1.02	83	4.24	0.84	136	3.79	1.04	3.9037*
2.	ปฐมนิเทศครู เพื่อให้เข้าใจนโยบายและปรัชญาของ โรงเรียน ตลอดจนภาระหน้าที่ของครูอาชีวศึกษา	207	3.78	0.91	274	3.79	0.89	83	4.01	0.89	134	3.62	0.95	3.2048*
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดทำคู่มือการปฏิบัติ งาน ลักษณะงานเฉพาะตำแหน่งของครูให้ชัดเจน และมอบหมายงานให้ครูอย่างเหมาะสม	205	3.76	0.99	273	3.76	1.01	83	4.05	0.99	133	3.39	1.06	7.7826*
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ครูมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	205	4.00	1.21	271	3.83	1.20	83	4.27	0.93	136	3.41	1.33	10.5472*
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพ และมีโอกาสในการศึกษาต่อ	203	4.11	0.97	270	3.81	1.22	82	4.38	0.83	134	3.52	1.22	13.1328*

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ข้อ	นพบทการณืเทศการสอณของผูบรหการ ในดานการจ้ดและพัฒนาคณาบุคลากร	ขนาดโรงเรียน												F
		เล็ก			กลาง			ใหญ่			ใหญ่มาก			
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
6.	สงเสริม สบับสนุนให้ครูมีวอกกาสได้ชมสภานบระกอบ การ หรือศีกษาชวงานของโรงเรียนอื่น ๆ	203	3.67	1.13	273	3.44	1.24	83	3.88	0.96	135	3.08	1.22	10.1662*
7.	สงเสริม สบับสนุนให้ครูใช้ห้องสมุด เพื่อศีกษาค้นคว้ หา	192	3.57	1.05	264	3.46	1.12	80	3.96	0.91	128	3.25	1.18	7.4292*
8.	สงเสริม สบับสนุนให้มีการจ้ด และส่งครูเข้าอบรม ประชุม สัมมนาทางวิชาการ วิชาชีพเฉพาะดาน หรือ ศีกการอาชีพ	204	3.91	1.00	270	3.76	0.99	83	4.04	0.99	136	3.56	1.05	5.0739*
9.	แนะนำแหล่งวิทยการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการ พัฒนาตนเองแก่ครู	206	3.62	1.01	271	3.58	1.07	83	4.02	0.96	136	3.32	1.10	7.7142*
10.	สงเสริม ยกย่อง ชมเชยครูที่มีความสามารถดีเตน	207	3.79	1.13	273	3.69	1.19	83	3.83	1.09	137	3.58	1.10	1.2475
	รวม	179	3.83	0.82	254	3.71	0.89	79	4.07	0.70	118	3.45	0.91	9.4422*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.3 ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อใช้ F-test ทดสอบความแตกต่างของความคาดหวังของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ (ตารางที่ 32)

สำหรับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูเป็น 4.19, 3.65, 3.58 และ 3.35 ตามลำดับ (ตารางที่ 32) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูเป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 4 และข้อ 5 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลางมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มากพบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้นข้อ 9 และข้อ 10 พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยทุกข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก ยกเว้นข้อ 10 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเท่ากัน (ตารางที่ 32).

ตารางที่ 32

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการมีเพศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์ยกรรม
ในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กลงขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก
ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	บทบาทการมีเพศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	ขนาดโรงเรียน												F
		เล็ก			กลาง			ใหญ่			ใหญ่มาก			
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1.	ส่งเสริมให้มีการสำรวจความต้องการ และจัดอุปกรณ์ การสอนตามความต้องการของครูและตรงกับหลักสูตร	206	3.76	1.04	273	3.60	1.08	83	4.42	0.72	137	3.26	1.08	22.9944*
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดศูนย์วัสดุอุปกรณ์การ การสอน เพื่อเก็บ บำรุง รักษา และบริการแก่ครู	206	3.64	1.19	273	3.51	1.20	82	4.24	0.75	135	3.20	1.24	14.2203*
3.	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำให้ครูใช้วัสดุอุปกรณ์การ สอน ตลอดจนแนะนำวิธีการใช้ การบำรุงรักษาแก่ครู	206	3.57	1.06	269	3.51	1.09	83	4.25	0.79	132	3.19	1.11	17.5083*
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูสามารถผลิตอุปกรณ์การสอน ภายในโรงเรียนได้	205	3.47	1.02	268	3.44	1.07	83	3.96	0.88	136	3.07	1.10	12.6981*
5.	สนับสนุนการจัดงบประมาณในการจัดหาและผลิต อุปกรณ์การสอน	206	3.50	1.13	272	3.46	1.18	83	4.02	0.90	136	3.19	1.18	9.3684*
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องปฏิบัติการ และ อุปกรณ์ต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร	205	3.64	1.04	269	3.62	1.10	83	4.18	0.77	135	3.44	1.08	8.8985*

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	ขนาดโรงเรียน												F
		เล็ก			กลาง			ใหญ่			ใหญ่มาก			
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทันสมัย และจัดสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักเรียน	204	3.78	1.04	272	3.67	1.10	83	4.16	0.72	135	3.38	1.13	9.9036*
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนพัฒนาห้องสมุด และจัดหาหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเพียงพอ	204	3.75	1.04	272	3.70	1.13	83	4.07	0.84	133	3.49	1.18	5.0501*
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องพักครูที่เหมาะสมและเพียงพอ	205	3.73	1.11	271	3.66	1.14	83	4.20	0.85	133	3.67	1.13	5.6558*
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความสะดวกในการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอน	206	3.72	1.07	273	3.72	1.11	83	4.25	0.78	137	3.58	1.13	7.4690*
	รวม	200	3.65	0.92	257	3.58	0.97	82	4.19	0.58	123	3.35	0.99	14.3213*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.4 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน เมื่อใช้ F-test ทดสอบความแตกต่างของความคาดหวังของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5, ข้อ 8 และข้อ 9 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 33)

สำหรับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดใหญ่มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูเป็น 3.80, 3.51, 3.50 และ 3.29 ตามลำดับ (ตารางที่ 33) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูเป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1, ข้อ 2 และข้อ 3 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้นข้อ 7 และข้อ 9 พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยทุกข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดใหญ่มาก ยกเว้นข้อ 6 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเท่ากัน และข้อ 5, ข้อ 7, ข้อ 9 และข้อ 10 พบว่า เรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการสัมพันธ์กับชุมชน	ขนาดโรงเรียน												F
		เล็ก			กลาง			ใหญ่			ใหญ่มาก			
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1.	ส่งเสริมให้โรงเรียนให้บริการวิชาชีพ อาคารถูกต้อง และวัสดุอุปกรณ์แก่ชุมชน	207	3.23	1.03	274	3.30	1.04	83	3.64	0.86	137	3.01	0.98	7.0065*
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ของชุมชนร่วมเป็นกรรมการที่ปรึกษา หรือกรรมการ เฉพาะไปรับแถมของโรงเรียน	207	3.14	1.01	275	3.17	1.06	83	3.64	0.89	136	2.86	1.04	10.0075*
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครู เป็นสมาชิกของสมาคมที่เป็น ประโยชน์และร่วมกิจกรรมกับชุมชน	205	3.19	1.00	274	3.31	1.09	82	3.57	0.90	135	2.93	1.06	7.5280*
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนเผยแพร่ข่าวสาร กิจกรรม ผลงานของนักเรียนและโรงเรียน ให้ชุมชน ทราบ	207	3.57	0.96	275	3.61	1.04	83	4.10	0.84	135	3.34	1.05	9.9527*
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดและพัฒนาการเรียน การสอนของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงานและชุมชน	206	3.65	0.99	274	3.64	1.08	83	3.75	1.00	137	3.42	1.06	2.1041

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน	ขนาดโรงเรียน												F
		เล็ก			กลาง			ใหญ่			ใหญ่มาก			
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
		6.	ส่งเสริมให้โรงเรียนใช้บุคลากร และทรัพยากรภายในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	203	3.52	0.98	275	3.52	1.07	83	3.88	0.89	135	
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสร้างความร่วมมือกับชุมชนระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	204	3.66	1.04	271	3.65	1.13	82	3.98	0.83	135	3.54	0.95	3.1037*
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนและครู สร้างความสัมพันธ์กับนักธุรกิจ อุตสาหกรรมและสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ในชุมชน	207	3.56	1.00	274	3.61	1.05	83	3.78	0.92	137	3.45	1.08	1.8780
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน และเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน	207	3.85	0.98	275	3.76	1.09	82	3.88	0.93	137	3.56	1.04	2.5763
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำข้อมูลที่ได้จากชุมชนมาพัฒนาการสอน	207	3.55	0.99	275	3.51	1.07	83	3.65	0.99	137	3.27	1.05	2.9644*
	รวม	199	3.51	0.78	267	3.50	0.88	81	3.80	0.70	128	3.29	0.82	6.3814*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.5 ด้านการประเมินผล เมื่อใช้ F-test ทดสอบความแตกต่างของความคาดหวังของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5 และข้อ 7 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 34)

สำหรับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการประเมินผล เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูเป็น 3.92, 3.73, 3.69 และ 3.51 ตามลำดับ (ตารางที่ 34) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูเป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1, ข้อ 2, ข้อ 3 และข้อ 4 พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยทุกข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก ยกเว้นข้อ 2 และข้อ 4 พบว่า เรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังจากมากไปน้อยตามกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดได้ดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34

เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านการประเมินผล

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการประเมินผล	ขนาดโรงเรียน												F
		เล็ก			กลาง			ใหญ่			ใหญ่มาก			
		N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1.	ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการเรียนการสอน	205	3.80	0.90	272	3.79	0.93	83	4.18	0.93	137	3.80	0.92	4.3452*
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์	203	3.81	0.89	270	3.86	0.82	83	4.16	0.85	137	3.74	0.80	4.6092*
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนการสอน	205	3.84	0.94	272	3.80	0.85	82	4.11	0.83	135	3.69	0.90	3.9799*
4.	สนับสนุนให้มีการวิเคราะห์การประเมินผลการเรียนเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการสอนของครู	205	3.72	0.91	270	3.74	0.92	81	4.11	0.92	136	3.51	0.95	7.0602*
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูติดตาม และประเมินผลความสำเร็จของผู้จบการศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	205	3.61	0.92	271	3.58	1.02	83	3.63	0.98	136	3.41	0.98	1.3849
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประเมินผลงานของครูเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาครู	200	3.69	0.93	270	3.64	1.01	83	3.78	1.00	137	3.30	1.02	5.8391*

ตารางที่ 34 (ต่อ)

ชื่อ	ขนาดทรงเรียน														F	
	เล็ก				กลาง				ใหญ่				ใหญ่มาก			
	N	X	S.D.	N	X	S.D.	N	X	S.D.	N	X	S.D.	N	X		S.D.
7. ประชุมชี้แจงให้ครูทราบถึงวัตถุประสงค์ของงานประเมินผลงาน	205	3.68	0.93	272	3.65	0.98	83	3.71	1.02	137	3.46	0.96			1.8020	
8. ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเอง	204	3.61	0.98	270	3.54	1.09	83	3.83	1.02	134	3.29	1.05			5.0279*	
9. สนับสนุนให้มีการรายงานผลการประเมินผลงานให้ครูทราบ เพื่อให้ครูนำผลไปพัฒนาการเรียนการสอน	204	3.66	0.96	272	3.65	1.05	83	3.90	1.01	137	3.28	0.98			7.7323*	
10. ส่งเสริมให้มีการประเมินผลโครงการและความก้าวหน้าด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน	205	3.73	0.99	272	3.67	1.04	83	3.80	1.02	137	3.42	1.03			3.3784*	
	รวม	196	3.73	0.77	264	3.69	0.81	80	3.92	0.81	132	3.51	0.76		4.7207*	

* มินยส์ค่าทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมในกรุงเทพมหานครระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก

จากการที่พบว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 29) จึงได้นำค่าเฉลี่ยของความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมาเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ซึ่งปรากฏว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก ในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่ และในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลาง ในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ และในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยในตารางที่ 29 แสดงว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่นิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มาก ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างจากครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างจากครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 35)

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารเป็นรายด้าน ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษา เมื่อผู้ใดต้องการนำเอกสารนี้ไปใช้ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 35

สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการ
นิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมใน
กรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก
ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านหลักสูตรและการสอน
การจัดและพัฒนาคณาจารย์ การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะอาด ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล

บทบาทการนิเทศการสอน ของผู้บริหาร ในด้าน	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด					
	เล็ก กับ กลาง	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่มาก	กลาง กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่มาก	ใหญ่ กับ ใหญ่มาก
	1. หลักสูตรและการสอน	0.05	0.26	0.31*	0.31*	0.26*
2. การจัดและพัฒนาคณาจารย์	0.13	0.23	0.39*	0.36*	0.62*	0.62*
3. การจัดอุปกรณ์การสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	0.07	0.54*	0.03*	0.61*	0.23*	0.84*
4. ความสัมพันธ์กับชุมชน	0.01	0.29	0.22	0.30*	0.21	0.51*
5. การประเมินผล	0.04	0.19	0.22	0.23	0.18	0.41*
รวม	0.12	0.28	0.35*	0.40*	0.23	0.63*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายคู่ ปรากฏว่า

ด้านหลักสูตรและการสอน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก ในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่ ในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก และในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลาง และในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยจากตารางที่ 29 แสดงว่าในด้านหลักสูตรและการสอน ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารมากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ไม่แตกต่างจากครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ (ตารางที่ 35)

ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก ในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่ ในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก และในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลาง และในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยจากตารางที่ 29 แสดงว่าในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารมากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ไม่แตกต่างจากครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ (ตารางที่ 35)

ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ ในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก ในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่ และในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลาง และในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยจากตารางที่ 29 แสดงว่าในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนใหญ่มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน

ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาก และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ไม่แตกต่างจากครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 35)

ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่ และในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลาง ในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ ในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก และในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยจากตารางที่ 29 แสดงว่าในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มาก ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ไม่แตกต่างจากครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ไม่แตกต่างจากครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 35)

ด้านการประเมินผล พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลาง ในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ ในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก ในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่ และในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยจากตารางที่ 29 แสดงว่าในด้านการประเมินผล ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ไม่แตกต่างจากครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการประเมินผล ไม่แตกต่างจากครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 35)

เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มากเป็นรายคู่ ปรากฏว่า

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลาง มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน เช่นเดียวกัน (ตารางที่ 35)

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 35)

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร และการจัดอุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนอีก 2 ด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 35)

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่ มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก และความสัมพันธ์กับชุมชน ส่วนในด้านการประเมินผล พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 35)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน และการจัดและพัฒนาบุคลากร ส่วนอีก 3 ด้าน คือ ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 35)

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกด้านเช่นเดียวกัน (ตารางที่ 35)

เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายด้าน ปรากฏว่าในแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

7.1 ด้านหลักสูตรและการสอน เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารเป็นรายข้อจำนวน 12 ข้อ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มากเป็นรายคู่ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลางมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 2, ข้อ 6 และข้อ 11 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 2, ข้อ 7, ข้อ 8, ข้อ 11 และข้อ 12 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 2, ข้อ 3, ข้อ 8, ข้อ 9, ข้อ 10 และข้อ 12 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และครูที่ปฏิบัติงานใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.6

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน
ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดใหม่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านหลักสูตรและการสอน

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน หลักสูตรและการสอน	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด					
		เล็ก กับ กลาง	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่มาก	กลาง กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่มาก	ใหญ่ กับ ใหญ่มาก
1.	ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร และปรัชญาการศึกษา	0.05	0.17	0.13	0.22	0.08	0.30
2.	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือครูในการจัดทำ จัดหาเอกสาร ประกอบหลักสูตร โครงการการสอน และเอกสารประกอบอื่น ๆ ให้เพียงพอ	0.08	0.40*	0.41*	0.48*	0.33*	0.81*
3.	ส่งเสริม แนะนำฝ่ายวิชาการในการปรับปรุงแผนการเรียนการสอน ให้สนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	0.09	0.27	0.25	0.18	0.34*	0.52*
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนให้ครบองค์ประกอบ ทั้งการฝึกงานผลิตจริง การเรียนทฤษฎี การเรียนปฏิบัติเบื้องต้น และ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	0.10	0.33	0.10	0.23	0.20	0.43*
5.	ช่วยเหลือ แนะนำครูให้คัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และหนังสือประกอบเรียน ให้เหมาะสม	0.01	0.33	0.21	0.34	0.20	0.54*

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน หลักสูตรและการสอน	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด											
		เล็ก			กลาง			ใหญ่					
		เล็ก กับ กลาง	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่	ใหญ่ กับ ใหญ่	ใหญ่ กับ ใหญ่	ใหญ่ กับ ใหญ่			
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความสะอาด ของนักเรียน ทั้งจากโรงเรียนและจากตลาดแรงงาน	0.04	0.37	0.13	0.33	0.17	0.50*	0.04	0.37	0.13	0.33	0.17	0.50*
7.	ส่งเสริม สนับสนุน ให้นำครูที่จัดชั้นเรียน ห้องเรียน เพื่อสร้าง บรรยากาศในการเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพ	0.15	0.27	0.38*	0.32*	0.23	0.65*	0.15	0.27	0.38*	0.32*	0.23	0.65*
8.	ช่วยเหลือ ให้นำฝ่ายวิชาการในการจัดทำตารางสอน	0.04	0.09	0.42*	0.13	0.38*	0.41*	0.04	0.09	0.42*	0.13	0.38*	0.41*
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความคิดริเริ่มในการสอน แนะนำครูให้ทดลอง และนำวิธีการสอนใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับการสอนวิชาชีพมาใช้	0.08	0.21	0.28	0.13	0.36*	0.49*	0.08	0.21	0.28	0.13	0.36*	0.49*
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้หัวหน้าวิชา หรือหัวหน้าหมวดส่งเอกสารสอนของครู ให้มีการสาธิตการสอน การประชุม ปรึกษานับหทางการสอนของครู	0.06	0.32	0.37*	0.26	0.43*	0.69*	0.06	0.32	0.37*	0.26	0.43*	0.69*
11.	ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ปรึกษากับครูในการเรียนการสอนและ เทคนิควิชาชีพ	0.11	0.39*	0.37*	0.50*	0.26	0.76*	0.11	0.39*	0.37*	0.50*	0.26	0.76*
12.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูทำกรวิจัยในโรงเรียน และ/หรือนำผลการวิจัย อื่น ๆ มาพัฒนาการสอน	0.04	0.16	0.38*	0.20	0.34*	0.54*	0.04	0.16	0.38*	0.20	0.34*	0.54*
รวม		0.05	0.26	0.31*	0.31*	0.26*	0.57*	0.05	0.26	0.31*	0.31*	0.26*	0.57*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โรงเรียนขนาดใหญ่มากกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1 พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 36)

7.2 ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารเป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มากเป็นรายคู่ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลางมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5 พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ยกเว้นข้อ 9 พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 3, ข้อ 4, ข้อ 5, ข้อ 6 และข้อ 8 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 4, ข้อ 5, ข้อ 6, ข้อ 7 และข้อ 9 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 3, ข้อ 4 และข้อ 6 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มากกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 10 พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานใน
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก
ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดและพัฒนาบุคลากร	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด					
		เล็ก กับ กลาง	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่มาก	กลาง กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่มาก	ใหญ่ กับ ใหญ่มาก
1.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนสรรหา คัดเลือก และจัดครูเข้าสอนให้ เหมาะสม ตามความรู้ ความถนัดและประสบการณ์ทางวิชาชีพของครู	0.03	0.24	0.21	0.21	0.24	0.45*
2.	ปฐมนิเทศครู เพื่อให้เข้าใจนโยบายและปรัชญาของโรงเรียน ตลอดจน งานภาระหน้าที่ของครูอาชีวศึกษา	0.01	0.23	0.16	0.22	0.17	0.39*
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ลักษณะงาน เฉพาะตำแหน่งของครูให้ชัดเจน และมอบหมายงานให้ครูอย่างเหมาะสม	0.00	0.29	0.37*	0.29	0.37*	0.66*
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ครูมี ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	0.17	0.27	0.59*	0.44*	0.42*	0.86*
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพ และมี โอกาสในการศึกษาต่อ	0.29*	0.27	0.59*	0.56*	0.30	0.86*

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน การจัดและพัฒนาบุคลากร	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด									
		เล็ก		เล็ก กับ ใหญ่		กลาง กับ ใหญ่		กลาง กับ ใหญ่มาก		ใหญ่ กับ ใหญ่มาก	
		เล็ก	กับ กลาง	เล็ก ใหญ่	กับ ใหญ่	กลาง ใหญ่	กับ ใหญ่มาก	กลาง ใหญ่มาก	กับ ใหญ่	ใหญ่ ใหญ่มาก	กับ ใหญ่มาก
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีโอกาสได้ชมผลงานประกอบการ หรือศึกษา งานของโรงเรียนอื่น ๆ	0.23	0.21	0.59*	0.44*	0.36*	0.44*	0.36*	0.44*	0.36*	0.80*
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้ห้องสมุด เพื่อศึกษาค้นคว้า	0.11	0.39	0.32	0.50*	0.21	0.32	0.21	0.32	0.41*	
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัด และส่งครู เข้าอบรม ประชุม สัมมนาทาง วิชาการ วิชาชีพ เฉพาะด้าน หรือฝึกการอาชีพ	0.15	0.13	0.35*	0.28	0.20	0.35*	0.20	0.28	0.48*	
9.	แนะนำแหล่งวิทยากรต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองแก่ครู	0.04	0.40*	0.30	0.44*	0.26	0.30	0.26	0.44*	0.70*	
10.	ส่งเสริม ยกย่อง ชมเชยครูที่มีความสามารถดีเด่น	0.10	0.04	0.21	0.14	0.11	0.21	0.11	0.14	0.25	
	รวม	0.12	0.24	0.38*	0.36*	0.26*	0.36*	0.26*	0.36*	0.62*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7.3 ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูตอบทาบทการนิเทศการสอนของผู้บริหารเป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มากเป็นรายคู่ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลางมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 7 และข้อ 8 พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 1, ข้อ 2, ข้อ 3, ข้อ 4 และข้อ 7 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 8 พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะข้อ 1, ข้อ 3 และข้อ 4 ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38
เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานใน
โรงเรียนขนาดเล็กลง ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก
ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็นรายคู่ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด								
		เล็ก	เล็ก	เล็ก	เล็ก	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	ใหญ่
		กับ	กับ	กับ	กับ	กับ	กับ	กับ	กับ	กับ
1.	ส่งเสริมให้มีการสำรวจความต้องการ และจัดอุปกรณ์การสอนตามความต้องการของครูและตรงกับหลักสูตร	0.16	0.66*	0.50*	0.82*	0.34*	0.34*	0.34*	0.34*	1.16*
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดศูนย์วัสดุอุปกรณ์การสอน เพื่อเก็บบำรุง รักษา และบริการแก่ครู	0.13	0.60*	0.40*	0.73*	0.31	0.31	0.31	0.31	1.04*
3.	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำให้ครูใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน ตลอดจนแนะนำวิธีการใช้ การบำรุงรักษาแก่ครู	0.06	0.68*	0.38*	0.74*	0.32*	0.32*	0.32*	0.32*	1.06*
4.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนภายในโรงเรียนได้	0.03	0.49*	0.40*	0.52*	0.37*	0.37*	0.37*	0.37*	0.89*
5.	สนับสนุนการจัดงบประมาณ ในการจัดหาและผลิตอุปกรณ์การสอน	0.04	0.52*	0.31	0.56*	0.27	0.27	0.27	0.27	0.83*
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร	0.02	0.54*	0.20	0.56*	0.18	0.18	0.18	0.18	0.74*
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทันสมัย และจัดสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักเรียน	0.11	0.38	0.40*	0.49*	0.29	0.29	0.29	0.29	0.78*

ตารางที่ 38 (ต่อ)

ชื่อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็นรายคู่ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด							
		เล็ก กับ กลาง	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่	ใหญ่ กับ ใหญ่	ใหญ่ กับ ใหญ่
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนพัฒนาห้องสมุด และจัดหาหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเพียงพอ	0.05	0.32	0.26	0.37	0.21	0.58*		
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องพักครูที่เหมาะสมและเพียงพอ	0.07	0.47*	0.06	0.54*	0.01	0.53*		
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความสะดวกในการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอน	0.00	0.53*	0.14	0.53*	0.14	0.67*		
	รวม	0.07	0.54*	0.30*	0.61*	0.23	0.84*		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7.4 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารเป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มากเป็นรายคู่ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลางมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1, ข้อ 2, ข้อ 3 และข้อ 4 พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2, ข้อ 4 และข้อ 6 พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2 และข้อ 3 พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5, ข้อ 8, ข้อ 9 และข้อ 10 พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 39
เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์การในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานใน
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก
ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน ความสัมพันธ์กับชุมชน		ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานโรงเรียนขนาด					
	เล็ก กับ กลาง	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่	ใหญ่ กับ ใหญ่	
1. ส่งเสริมให้โรงเรียนให้บริการวิชาชีพ อาคารถูกต้อง และปลอดภัยแก่ชุมชน	0.07	0.41*	0.22	0.26	0.29	0.63*		
2. ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถของชุมชน ร่วมเป็น กรรมการที่ปรึกษา หรือกรรมการเฉพาะโปรดการของโรงเรียน	0.03	0.50*	0.28	0.47*	0.31*	0.78*		
3. ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเป็นสมาชิกของสมาคมที่เป็นประโยชน์ และร่วม กิจกรรมกับชุมชน	0.12	0.38*	0.26	0.28	0.38*	0.64*		
4. ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนเผยแพร่ข่าวสาร กิจกรรม ผลงานของ นักเรียนและโรงเรียน ให้ชุมชนทราบ	0.04	0.53*	0.23	0.49*	0.27	0.76*		
5. ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดและพัฒนาการเรียนการสอนของ โรงเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชน	0.01	0.10	0.23	0.11	0.00	0.33		
6. ส่งเสริมให้โรงเรียนเชิญบุคลากร และทรัพยากรภายในชุมชน ให้เป็น ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	0.00	0.36	0.18	0.36*	0.18	0.54*		

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้าน ความสัมพันธ์กับชุมชน	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด					
		เล็ก กับ กลาง	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่	ใหญ่ กับ ใหญ่
7.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนกับชุมชน	0.01	0.32	0.12	0.33	0.11	0.44*
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนและครู สร้างความสัมพันธ์กับนักธุรกิจ อุตสาหกรรมและสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ในชุมชน	0.05	0.22	0.11	0.17	0.16	0.33
9.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียน และเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน	0.09	0.03	0.29	0.08	0.20	0.32
10.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำข้อมูลที่ได้จากชุมชนมาพัฒนาการเรียน	0.04	0.10	0.25	0.14	0.24	0.38
	รวม	0.01	0.29	0.22	0.30*	0.21	0.51*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7.5 **ด้านการประเมินผล** เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารเป็นรายข้อจำนวน 10 ข้อ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มากเป็นรายคู่ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลางมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1, ข้อ 2 และข้อ 4 พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ยกเว้นข้อ 6 และข้อ 9 พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1, ข้อ 2 และข้อ 4 พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ยกเว้นข้อ 6 และข้อ 9 พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5, ข้อ 7 และข้อ 10 พบว่า มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน
 อาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน
 ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ในด้านการประเมินผล

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการประเมินผล	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด							
		เล็ก กับ กลาง	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่มาก	กลาง กับ ใหญ่	กลาง กับ ใหญ่มาก	ใหญ่ กับ ใหญ่มาก		
1.	ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการเรียนการสอน	0.01	0.38*	0.00	0.39*	0.01	0.38*	0.01	0.38*
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์	0.05	0.35*	0.07	0.30*	0.12	0.42*	0.12	0.42*
3.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนการสอน	0.04	0.27	0.13	0.31	0.11	0.42*	0.11	0.42*
4.	สนับสนุนให้มีการวิเคราะห์การประเมินผลการเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการสอนของครู	0.02	0.39*	0.21	0.37*	0.23	0.60*	0.23	0.60*
5.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูติดตาม และประเมินผลความพึงพอใจของผู้จบการศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	0.03	0.02	0.20	0.05	0.17	0.22	0.17	0.22
6.	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประเมินผลงานของครู เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาครู	0.05	0.09	0.39*	0.14	0.34*	0.48*	0.34*	0.48*
7.	ประชุมชี้แจงให้ครูทราบถึงวัตถุประสงค์ของการประเมินผลงาน	0.03	0.03	0.22	0.06	0.21	0.25	0.21	0.25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะวิธีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 40 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการประเมินผล	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเป็นรายคู่ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด									
		เล็ก กับ กลาง	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่	เล็ก กับ ใหญ่
8.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเอง	0.07	0.21	0.32	0.29	0.25	0.25	0.25	0.25	0.25	0.54*
9.	สนับสนุนให้มีการรายงานผลการประเมินผลงานให้ครูทราบ เพื่อให้ครูนำผลไปพัฒนาการเรียนการสอน	0.01	0.24	0.38*	0.25	0.37*	0.37*	0.37*	0.37*	0.37*	0.62*
10.	ส่งเสริมให้มีการประเมินผลโครงการและความก้าวหน้าด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน	0.06	0.07	0.31	0.13	0.25	0.25	0.25	0.25	0.25	0.38
	รวม	0.04	0.19	0.22	0.23	0.18	0.18	0.18	0.18	0.18	0.41*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ปรากฏผลซึ่งสรุปได้ดังนี้

8.1 การทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน โดยใช้ t -test พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน และบทบาทการนิเทศการสอนในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้อง (Retain) กับสมมติฐานข้อ 1 (ตารางที่ 41)

8.2 การทดสอบสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน โดยใช้ t -test พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน และบทบาทการนิเทศการสอนในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้อง (Retain) กับสมมติฐานข้อ 2 (ตารางที่ 41)

8.3 การทดสอบสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีกับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน โดยใช้ t -test พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความแตกต่างกันในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งไม่สอดคล้อง (Reject) กับสมมติฐานข้อ 3 (ตารางที่ 41)

8.4 การทดสอบสมมติฐานข้อ 4 ที่ว่า ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน ในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน โดยใช้ F -test พบว่า ครูที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้อง (Reject) กับสมมติฐานข้อ 4 โดยมีความแตกต่างกันระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก ขนาดกลางกับขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 41) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน แตกต่างกัน ดังนี้

8.4.1 ด้านหลักสูตรและการสอน พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก ขนาดกลางกับขนาดใหญ่ ขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก และขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 41)

8.4.2 ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก ขนาดกลางกับขนาดใหญ่ ขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก และขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 41)

8.4.3 ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ ขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก ขนาดกลางกับขนาดใหญ่ ขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก และขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 41)

8.4.4 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 41)

8.4.5 ด้านการประเมินผล พบว่า มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มาก (ตารางที่ 41)

ตารางที่ 41

สรุปผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์การในกรุงเทพมหานคร

ความแตกต่างของความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร	รวมทั้ง 5 ด้าน	หลักสูตรและการสอน	การจัดและพัฒนาบุคลากร	การจัดอุปกรณ์การสอน	ความสัมพันธ์กับชุมชน	การประเมินผล
ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่ไม่มีความรู้ทางการศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
1. เล็ก	(1 กับ 4)	แตกต่างกัน (1 กับ 4)	แตกต่างกัน (1 กับ 4)	แตกต่างกัน (1 กับ 3)	แตกต่างกัน (2 กับ 3)	แตกต่างกัน (3 กับ 4)
2. กลาง	(2 กับ 3)	แตกต่างกัน (2 กับ 3)	แตกต่างกัน (2 กับ 3)	แตกต่างกัน (1 กับ 4)	แตกต่างกัน (3 กับ 4)	แตกต่างกัน (3 กับ 4)
3. ใหญ่	(3 กับ 4)	แตกต่างกัน (2 กับ 4)	แตกต่างกัน (2 กับ 4)	แตกต่างกัน (2 กับ 3)	แตกต่างกัน (2 กับ 4)	แตกต่างกัน (3 กับ 4)
4. ใหญ่มาก		แตกต่างกัน (3 กับ 4)	แตกต่างกัน (3 กับ 4)	แตกต่างกัน (2 กับ 4)	แตกต่างกัน (3 กับ 4)	แตกต่างกัน (3 กับ 4)

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า ครูที่ตอบแบบสอบถามมีสถานการณ์ ดังนี้

- 1.1 เป็นผู้ที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 84.6 และเป็นผู้ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 15.4
- 1.2 เป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษา ร้อยละ 76.8 และเป็นผู้ที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ร้อยละ 23.2
- 1.3 เป็นผู้ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่เริ่มต้นเป็นครู เกิน 5 ปี ร้อยละ 66.5 และเป็นผู้ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่เริ่มต้นเป็นครู ไม่เกิน 5 ปี ร้อยละ 33.5
- 1.4 เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ร้อยละ 29.5 ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง ร้อยละ 39.2 ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ ร้อยละ 11.8 และปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก ร้อยละ 19.5

2. ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทอาชีวศึกษาระบบทวิภาคในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า

- 2.1 ด้านหลักสูตรและการสอน ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก
- 2.2 ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก
- 2.3 ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ครูมีความคาดหวัง

หวังอยู่ในระดับมาก

- 2.4 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง
- 2.5 ด้านการประเมินผล ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก

3. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกด้าน เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

4. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกด้านเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

5. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีกับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชนและด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3

6. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่่มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ F-test ทดสอบความแตกต่างของความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่่มาก พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังต่อบท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร รวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัด และพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการ วิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังต่อบท การการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกด้านเช่นกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้ บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร รวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่ง อำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จงกล ชมพันธ์ุ^๑ ที่ศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับบทบาททางด้านวิชา การของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในทัศนะของครูสังกัดกรมสามัญศึกษาและองค์การบริหารส่วน จังหวัด ในจังหวัดปทุมธานี โดยในส่วนของกรณีศึกษา พบว่า ครูทุกกลุ่มมีความคาดหวังและ ต้องการให้ศึกษานิเทศก์อำเภอ ปฏิบัติงานด้านการนิเทศอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผลการวิจัย ครั้งนี้จึงแสดงให้เห็นว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเห็นความสำคัญ และมีความคาดหวัง ให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศการสอนมาก เพื่อช่วยเหลือครูในการพัฒนาการเรียน การสอนให้บรรลุผลตามปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นไปตามหลักความจริงที่ ว่า สิ่งใดก็ตามถ้าเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสามารถช่วยเหลือครูได้ ไม่ว่าผู้บริหารนั้นจะเป็น ศึกษานิเทศก์หรือผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาก็ตาม ครูย่อมให้ความสำคัญและ คาดหวังให้ตนได้รับสิ่งนั้นมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แต่เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยของ ชลอ จันทกรกุล^๒ ปรากฏว่าครูใหญ่มีบทบาทการนิเทศอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งไม่สอดคล้อง กับความคาดหวังของครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นผู้ดำเนินการ มี ภาระหน้าที่ในด้านอื่น ๆ ที่จะต้องปฏิบัติด้วย จึงคิดว่าสิ่งที่ตนเองได้ปฏิบัติในด้านการนิเทศนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปยังกระดานสนทนา การค้า ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่ในระดับที่มาก และในส่วนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ซึ่งประกอบด้วยผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่นั้น ต่างก็มีคุณวุฒิหลากหลาย โดยเฉพาะผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งมาตั้งแต่สมัยที่ยังใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พุทธศักราช 2497 นั้น ระเบียบไม่ได้กำหนดคุณวุฒิของผู้รับใบอนุญาตไว้ สำหรับผู้จัดการ ระเบียบกำหนดให้มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษาหรือเทียบเท่า ส่วนครูใหญ่ ระเบียบกำหนดให้มีคุณวุฒิเช่นเดียวกับผู้จัดการ หรือมีความรู้ ความสามารถในวิชาชีพที่เปิดสอนเท่านั้น ซึ่งเป็นคุณวุฒิที่ค่อนข้างต่ำ จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้บริหารขาดความเข้าใจลักษณะของงานนิเทศอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้บริหารได้ทราบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารแล้ว ก็ควรตระหนักและให้ความสำคัญในการแสดงบทบาทดังกล่าวให้มากขึ้น และให้สอดคล้องกับความคาดหวังของครู เพื่อช่วยเหลือครูให้มีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดต่อไป

เมื่อวิเคราะห์ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารเป็นรายด้าน พบว่ามีประเด็นที่ควรพิจารณา ดังนี้

1.1 **ด้านหลักสูตรและการสอน** ผลการวิจัย พบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านหลักสูตรและการสอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงว่าครูเห็นความสำคัญของงานหลักสูตรและการสอนมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานหลักสูตรและการสอนเป็นงานที่มีความสำคัญ ซึ่งเปรียบเสมือนหัวใจของการบริหารงานวิชาการ ที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก นอกจากนี้ ถ้าโรงเรียนใดสามารถจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนได้ดี นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ก็มีโอกาสที่จะผลิตนักเรียนให้เข้าสู่ตลาดแรงงานหรือสถานประกอบการได้มาก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการจัดการศึกษาของโรงเรียน แต่จากการอบรมผู้บริหารโรงเรียน ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา³ เพื่อสร้างความเข้าใจในการจัดการนิเทศภายในสถานศึกษาปรากฏว่า ผู้บริหารยังให้ความสำคัญในงานด้านหลักสูตรและการสอนน้อย และไม่มียุบายที่ชัดเจน ทั้งที่เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนโดยตรง ดังนั้นครูจึงมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านนี้อยู่ในระดับมาก สำหรับประเด็นที่ครูมีความคาดหวังมากและควรพิจารณา มีดังนี้ คือ

การประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร และปรัชญาการอาชีวศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดทำหลักสูตรในประเทศไทย เป็นการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดำเนินการจากส่วนกลาง คือ กระทรวงศึกษาธิการ ครูส่วนใหญ่ซึ่งเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้ไม่
มีส่วนร่วมในการจัดทำ ทำให้ขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับ
ปัญหาที่หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา⁴ ได้สรุปไว้ว่า ครู อาจารย์ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้
ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร ซึ่งรวมทั้งครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้วย นอกจากนี้ ใน
ส่วนของโรงเรียนเอกชน กรมต้นสังกัด คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนไม่
สามารถสร้างหลักสูตรขึ้นมาใช้เอง ต้องนำหลักสูตรของกรมอื่น ๆ มาใช้ จึงทำให้ขาดความ
คล่องตัวในการดำเนินการ การประชาสัมพันธ์และการชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับ
หลักสูตรก็มักจะทำในระดับผู้บริหาร ไม่สามารถกระจายให้ทั่วถึงครูทุกคน ครูจึงคาดหวังให้
ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศการสอนในประเด็นนี้อยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้บริหารควรดำเนินการ
ให้สอดคล้องกับความคาดหวังของครู เพื่อช่วยเลือกครูให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง
ดังกล่าว

การส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือครูในการจัดทำ จัดทำเอกสารประกอบ
หลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอน และเอกสารประกอบอื่น ๆ ให้เพียงพอ ซึ่งสอดคล้อง
คล้อยกับผลการวิจัยของ ดติยา โสวิสุขะโต⁵ ที่พบว่า ครูต้องการให้ผู้บริหารจัดทำเอกสาร
การสอนและคู่มือครูทุกวิชาให้แก่ครู ทั้งนี้เนื่องจากเอกสารต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็น
สำหรับครูในการดำเนินการสอน เป็นคู่มือที่ทำให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้ตรงตามจุดมุ่ง
หมายของหลักสูตร ซึ่งจะทำการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด แต่
ในทางปฏิบัติปรากฏว่า ครูยังประสบปัญหาในเรื่องดังกล่าวมาก ดังผลการวิจัยของ พงศ์พิศ
ทะคง⁶ ที่พบว่า ครูส่วนใหญ่มีปัญหในเรื่องวัสดุหลักสูตรและเอกสารประกอบการเรียนการ
สอนไม่เพียงพอ ซึ่งการขาดเอกสารดังกล่าวจะเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่ง ที่ทำให้การจัด
การเรียนการสอนขาดคุณภาพ ประกอบกับครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีภาระหน้าที่ใน
การสอนและกิจกรรมอื่น ๆ ที่ต้องกระทำมาก และครูวิชาชีพส่วนหนึ่งไม่มีวิชาครู จึงทำให้
ขาดความรู้ ความเข้าใจและไม่มีเวลาในการจัดทำและจัดทำเอกสารดังกล่าว ครูจึงคาดหวัง
ที่จะได้รับความช่วยเหลือจากผู้บริหารในประเด็นนี้อยู่ในระดับมาก

การส่งเสริม แนะนำฝ่ายวิชาการในการปรับปรุงแผนการเรียนการสอน ให้สนอง
ตอบต่อความต้องการของตลาดแรงงานและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ซึ่งเป็นการสอดคล้อง
คล้อยกับการจัดการอาชีวศึกษา และสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ⁷ ที่ส่งเสริมให้โรง
เรียนเอกชนอาชีวศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรและการสอนให้กว้างขวาง สอดคล้องกับความ
ต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้เนื่องจากตลาดแรงงานและเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปเผยแพร่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประการหนึ่งที่มีผลต่อการจัดการอาชีวศึกษา เพราะเป็นแหล่งที่จะรับผลผลิตของโรงเรียน คือ นักเรียนเข้าทำงาน ถ้านักเรียนที่สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถ ตรงตามที่ต้องการ สามารถใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางธุรกิจ ก็จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้มาก ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนประการหนึ่ง ครูจึงคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศการสอนในเรื่องนี้อยู่ในระดับมาก

การส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนให้ครบองค์ประกอบ ทั้ง การฝึกงานผลิตจริง การเรียนทฤษฎี การเรียนปฏิบัติเบื้องต้น และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนอาชีวศึกษาที่ดีนั้น นอกจากจะมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถแล้ว ยังต้องให้นักเรียนมีทักษะ ความชำนาญ ตลอดจนต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการอาชีพด้วย ซึ่งจะพื้นฐานให้สามารถนำไปปรับปรุง พัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับทักษะของ เมธี บิลันธานนท์^๑ ที่ให้ความเห็นว่า ในการจัดการอาชีวศึกษา ต้องจัดการเรียนการสอนให้ครบองค์ประกอบทุกด้าน ทั้งภาคทฤษฎี ปฏิบัติ การฝึกผลิตจริง และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ครูจึงคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศการสอนในเรื่องนี้อยู่ในระดับมาก

การส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความคิดริเริ่มในการสอน แนะนำครูให้ทดลองและนำวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับวิชาชีพมาใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูส่วนใหญ่มักจะไม่เปลี่ยนแปลงวิธีสอน และครูบางคนไม่รู้เทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา ชาด ทักษะและประสบการณ์ และไม่มีการพัฒนาตนเอง ผู้บริหารจึงต้องช่วยครูโดยการส่งเสริม สนับสนุน และให้คำแนะนำ ปรึกษาในด้านนี้แก่ครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัลลภ จันทร์ตระกูล^๑ ที่พบว่า ครูผู้สอนมักใช้วิธีแก้ปัญหาการสอนโดยปรึกษาเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้าหมวด และครูส่วนใหญ่ต้องการให้มีการอบรมในเรื่องวิธีสอนและเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอนก บานแย้ม^{๑๐} ที่พบว่า การที่นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดี จะต้องอาศัยวิธีการสอนหรือการถ่ายทอดที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา สถานการณ์ และสภาพแวดล้อม

จากผลการวิจัยดังกล่าวผู้บริหารจึงควรตระหนัก และให้ความสำคัญในการแสดงบทบาทการนิเทศในด้านหลักสูตรและการสอนให้สอดคล้องกับความคาดหวังของครู เพื่อพัฒนา งานด้านหลักสูตรและการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ควรที่จะส่งเสริม สนับสนุน และเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้บริหารในการดำเนินงานด้าน

^๑ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ในนิตยสารหรือนิตยสารอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตามในด้านหลักสูตรและการสอนนี้ มีบางประเด็นที่พบว่าครูมีความคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศการสอนอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ดังนี้ คือ

การส่งเสริม สนับสนุนให้หัวหน้าวิชาหรือหัวหน้าหมวดสังเกตการสอนของครู ให้มีการสังเกตการสอน การประชุม ปรึกษาชั้นภาคการสอนของครู ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการนิเทศการสอน เก่งว่าการสังเกตการสอนจะเป็นการจับผิด ทำให้ถูกดำเนินคดีเทียบหรือมีผลต่อการพิจารณาความดี ความชอบ ดังผลการวิจัยของ เสาวภา เชาวน์ชลากร¹¹ ที่พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการนิเทศอย่างแท้จริง ในขณะที่เดียวกัน ก็อาจมีผู้บริหารบางคนยังไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการนิเทศการสอน ดังที่ ประดิษฐ์ สังชะไชย¹² ได้ทำการวิจัยและพบว่า โรงเรียนขาดผู้นิเทศที่มีความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญ โดยนำวิธีการดังกล่าวมาเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของครู ทำให้ครูขาดขวัญกำลังใจ เหมือนไม่ได้รับความไว้วางใจในการสอน จึงทำให้ครูมีความคาดหวังในประเด็นนี้อยู่ในระดับปานกลาง

การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในโรงเรียน หรือนำผลการวิจัยอื่น ๆ มาพัฒนาการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในระดับอาชีวศึกษา ครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการทำงานวิจัย คิดว่าการทำงานวิจัยด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยาก ประกอบกับครูมีภาระหน้าที่ในการสอนและภาระหน้าที่อื่น ๆ มาก และงานวิจัยส่วนใหญ่ก็เป็นงานวิจัยในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้ครูขาดความสนใจ ไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัย¹³ ครูจึงมีความคาดหวังในประเด็นนี้อยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยดังกล่าว แม้ว่าครูจะมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่าทั้ง 2 ประเด็นดังกล่าวนี้ ต่างก็มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและมาตรฐานของการอาชีวศึกษา ผู้บริหารจึงควรชี้แจงให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ถูกต้อง พร้อมกับให้การส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการในประเด็นนี้ เพื่อให้ครูมีความคาดหวังมากขึ้น และทำให้ผู้บริหารสามารถพัฒนาบทบาทการนิเทศการสอนในด้านหลักสูตรและการสอนได้ดีขึ้นด้วย

1.2 ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากรอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่างานนิเทศการสอนด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร เป็นงานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาโรงเรียนอีกประการหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดในการบริหารหรือการดำเนินการใด ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรในโรงเรียน คือ ครู ซึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่อผู้ใช้ได้เห็นฉบับจริงของงานการค้นคว้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นผู้ที่มีความสำคัญและมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด เพราะเป็นผู้ที่ให้การอบรม ถ่ายทอดวิชาความรู้ คุณธรรม จริยธรรมต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนโดยตรง ถ้าโรงเรียนมีครูที่ดี มีคุณภาพ ผู้บริหารรู้จักพัฒนาและบำรุง รักษาให้คงอยู่ในระบบโรงเรียน ก็จะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพและมาตรฐาน แต่จากผลการวิจัยของ มาลี วิชญกุล¹⁴ พบว่า ครู-อาจารย์มีทัศนะว่า ผู้บริหารได้ปฏิบัติงานในด้านการพัฒนาบุคลากรอยู่ในระดับน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จำเนียร กุณาศล¹⁵ ที่ได้ศึกษาและค้นพบว่า ผู้บริหารได้แสดง พฤติกรรมการนิเทศด้านนี้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติ ย่อมคาดหวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือมาก แต่ผู้บริหารซึ่งมีภารกิจอื่น ๆ มากมักจะคิดว่าตนเองได้ปฏิบัติหน้าที่ในด้านต่าง ๆ มากอยู่แล้ว ดังนั้นผู้บริหารจึงไม่ควรยึดถือความคิดเห็นของตนเองแต่เพียงฝ่ายเดียว ควรรับฟังความคิดเห็นหรือทัศนะของครูบ้าง เพื่อพัฒนาบทบาทของตนเองให้สอดคล้องกับที่ครูคาดหวัง สำหรับประเด็นที่ครูมีความคาดหวังมากและควรนำมาพิจารณา มีดังนี้ คือ

การส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนสรรหา คัดเลือก และจัดหาผู้สอนให้เหมาะสมตามความรู้ ความถนัดและประสบการณ์ทางวิชาชีพของครู ทั้งนี้เนื่องจากการสรรหาและการคัดเลือกเป็นกระบวนการขั้นแรกของงานบริหารบุคลากร ที่มีผลและมีความสำคัญต่อการได้บุคลากรเข้ามาปฏิบัติงาน การที่โรงเรียนจะได้บุคลากรที่ดี มีคุณภาพตามความต้องการหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับกระบวนการ 2 กระบวนการนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนเอกชนนั้น มีความคล่องตัวที่จะสามารถดำเนินการเองได้ ดังรายงานการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ¹⁶ ที่พบว่า โรงเรียนเอกชนมีจุดเด่นในด้านที่สามารถคัดเลือกครูได้เอง ซึ่งแตกต่างจากโรงเรียนรัฐบาล ที่ต้องให้ส่วนกลางดำเนินการให้ ดังผลการวิจัยของ จำเนียร กุณาศล¹⁷ ที่พบว่า ในโรงเรียนรัฐบาล ผู้บริหารไม่มีส่วนร่วมในการคัดเลือกครู ส่วนการจัดครูเข้าสอนก็เช่นเดียวกัน หากโรงเรียนจัดครูเข้าสอนโดยไม่คำนึงถึงความรู้ ความถนัด และประสบการณ์ทางวิชาชีพของครู ก็จะทำให้การเรียนการสอนด้อยประสิทธิภาพ และอาจทำให้ครูเกิดความไม่พึงพอใจ ทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบการเรียนการสอนและการบริหารของโรงเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ วิชัย วงศ์ใหญ่¹⁸ ที่กล่าวว่า โรงเรียนต้องส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดครูเข้าสอนให้ตรงตามความรู้ ความสามารถ และความถนัดของครู ผู้บริหารจึงควรดำเนินการให้สอดคล้องกับความคาดหวังของครู

การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพ และมีโอกาสในการศึกษาต่อ ทั้งนี้เนื่องจากสิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาความรู้ ความสามารถ และพัฒนาวิชาชีพ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูดไหนไปไซ้ประโยชน์ดานการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของครูให้สูงขึ้น อีกประการหนึ่ง ไม่ว่าครูจะมีความรู้ ความสามารถมากเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าเวลาผ่านไป ความรู้ ความชำนาญย่อมลดลง จึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความก้าวหน้า¹⁹ นอกจากนี้ยังทำให้ครูเกิดความมั่นใจ และมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานด้วย ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องช่วยเหลือครู ดังผลการวิจัยของ วิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงศ์²⁰ ที่พบว่า เป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องส่งเสริม พัฒนาความรู้ทางวิชาการใหม่ ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงให้แก่ครู ในการพัฒนาบุคลากรดังกล่าว ผู้บริหารจะต้องพิจารณาให้รอบคอบ และต้องให้เกิดความเป็นธรรม เนื่องจากการให้ครูไปศึกษาต่ออาจเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครูที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียน บางครั้งผู้บริหารอาจต้องชี้แจง หรือแนะนำให้ครูไปเรียนในสถาบันที่เปิดทำการสอนนอกเวลา ปฏิบัติงานบ้าง นอกจากนี้ในภาวะปัจจุบัน การส่งเสริมให้ครูไปศึกษาต่ออาจเป็นการส่งเสริมให้ครูออกจากระบบโรงเรียนไปสู่ระบบราชการ หรือธุรกิจ อุตสาหกรรม หรือที่เรียกกันว่า สมองไหล อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารก็ต้องแสดงบทบาทการนิเทศในประเด็นนี้ให้สอดคล้องกับความคาดหวังของครู ในขณะเดียวกันก็ต้องรู้จักหาวิธีการที่จะทำนุ บำรุง และรักษาบุคลากรเหล่านี้ไว้ด้วย

การส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ครูมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เป็นสิ่งจำเป็นต่อครูอีกประการหนึ่ง ผู้บริหารต้องตระหนักและให้ความสำคัญ ถึงแม้ว่าปัจจุบันนี้ครูโรงเรียนเอกชนจะได้รับสวัสดิการต่าง ๆ เช่นเดียวกับครูโรงเรียนรัฐบาล โดยได้รับจากเงินกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชนแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีบุคลากรบางคนที่ยังไม่เคยใช้สวัสดิการดังกล่าว เช่น ไม่เคยเบิกค่ารักษาพยาบาล หรือไม่เคยเบิกค่าเล่าเรียนบุตรเนื่องจากยังไม่มีบุตร เป็นต้น นอกจากนี้ในการปฏิบัติงานหรือในการดำรงชีพ ครูอาจมีความต้องการจำเป็นบางประการที่ไม่มีการจัดสวัสดิการจากเงินกองทุนสงเคราะห์ดังกล่าว ดังที่ ยาชิง กิจพูนวงศ์²¹ ได้ทำการวิจัยและพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนต้องการบริการสวัสดิการภายในโรงเรียน เช่น การจัดอาหารกลางวัน ที่พักอาศัยหรือค่าเช่าบ้านสำหรับครูที่มาจากภูมิภาคอื่น การตรวจสอบสุขภาพ เป็นต้น ผู้บริหารจึงควรส่งเสริมให้มีการจัดสวัสดิการดังกล่าวตามความต้องการจำเป็นและความคาดหวังของครู และให้สอดคล้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของโรงเรียนเท่าที่จะเอื้ออำนวยได้

อย่างไรก็ตามในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากรนี้มีบางประเด็นที่พบว่าครูมีความคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ คือ

การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีโอกาสได้ชมสถานประกอบการ หรือศึกษา ดูงานโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อผู้ใดได้ใช้เอกสารฉบับนี้เป็นการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียนอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องจากครูมีภารกิจการสอนหรือมีชั่วโมงสอนอยู่เกือบตลอดวัน และโรงเรียนมีบุคลากรค่อนข้างจำกัด เนื่องจากโรงเรียนต้องลงทุนเอง ถ้าส่งครูไปทำงานในสถานประกอบการหรือศึกษาต่องานในโรงเรียนอื่น ๆ จะเป็นภาระกับครูอื่น ๆ ที่จะต้องสอนแทน ประกอบกับภาวะการจราจรในกรุงเทพมหานครค่อนข้างจะติดขัดมาก การไปทำงานแต่ละครั้งจะทำให้เสียเวลามาก ดังนั้นครูจึงมีความคาดหวังในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูไปชมสถานประกอบการหรือศึกษาต่องานในโรงเรียนอื่น ๆ ก็เป็นสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน ดังที่ วิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงศ์²² ได้ให้ทัศนะว่า การพาครูไปชมกิจการโรงเรียนอื่น เป็นการปรับปรุงงานวิชาการได้อีกประการหนึ่ง ผู้บริหารจึงควรชี้แจงให้ครูเข้าใจ เพื่อให้ครูมีความคาดหวังในประเด็นนี้สูงขึ้น และควรดำเนินการในเรื่องดังกล่าวข้างเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม เนื่องจากเป็นสิ่งที่จะทำให้ครูมีประสบการณ์และเป็นแนวทางที่จะทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

1.3 ด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับที่ ธวัชชัย เทียงธรรม²³ ได้ทำการวิจัยและพบว่า ผู้บริหาร ครูโสดที่คนศึกษาและครูผู้สอนต่างมีความต้องการให้มีการนิเทศทางเทคโนโลยีการศึกษาขึ้นในโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา เพราะเป็นสิ่งที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน ทำให้นักเรียนมีทักษะและความชำนาญในการปฏิบัติ เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ มีความคุ้นเคยและสามารถใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ ดังที่ Dale²⁴ ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การเรียนรู้ของนักเรียนโดยให้ได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นวิธีการที่ดีที่สุด และนักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดโดยการปฏิบัติจริง ที่เรียกว่าประสบการณ์ตรง ในขณะที่เดียวกันอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกจะช่วยให้ครูเกิดความสะดวกสบายในการสอนและการปฏิบัติงานต่าง ๆ ด้วย สำหรับประเด็นที่ครูมีความคาดหวังมากและควรนำมาพิจารณา มีดังนี้ คือ

การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความสะดวกในการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติ สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอน ในสภาพปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมในกรุงเทพมหานคร มีอาคารสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจนอุปกรณ์ที่มีคุณภาพ มาตรฐานอย่างเพียงพอ และมีความทันสมัย เนื่องจากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนมีความคล่องตัวในการจัดหา จัดซื้อ ซึ่งเป็นสิ่งที่โรงเรียนสามารถดำเนินการได้ดีกว่าโรงเรียนของรัฐบาล ดังนั้นโรงเรียนจึงจำเป็นต้องลงทุน เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้นักเรียนเข้ามาเรียน อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารควรที่จะได้พิจารณาต่อไปว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ได้มีการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเกิดความสะดวกในการใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอย่างแท้จริงหรือไม่ เพราะถึงแม้ว่าโรงเรียนจะมีอาคาร สถานที่ดีเพียงใด มีอุปกรณ์การสอนมากมายและทันสมัยเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าเก็บไว้โดยไม่มีการนำมาใช้ หรือครูและนักเรียนมีความยากลำบากในการนำมาใช้ ก็จะไม่เกิดประโยชน์แต่ประการใด การจัดการเรียนการสอนก็จะไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุตัย สร้อยสุข²⁵ ที่พบว่า ผู้บริหารควรอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ให้แก่ครู เพื่อให้ครูดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ จำเนียร กุณาศล²⁶ ที่กล่าวว่า ครูใหญ่ควรส่งเสริมให้ครูเห็นคุณค่า และเกิดความสะดวกในการนำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ ดังนั้นครูจึงมีความคาดหวังในประเด็นนี้อยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้บริหารควรดำเนินการให้สอดคล้องกับที่ครูคาดหวัง

การส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องพักครูที่เหมาะสมและเพียงพอ เนื่องจากห้องพักครูเป็นสถานที่ที่ครูใช้ในการพักผ่อน ตรวจงาน เตรียมการสอน ถ้าโรงเรียนส่งเสริมให้มีการจัดห้องพักครูให้แก่ครูอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ก็จะทำให้ครูเกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ดังทัศนะของ เมธี บิลันถยานนท์²⁷ ที่ให้ความเห็นว่า ผู้บริหารต้องส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดเนื้อที่หรือสถานที่อื่น ๆ เพื่อให้ครูได้ใช้ประโยชน์ขณะอยู่นอกห้องเรียน ซึ่งจะมีผลทำให้การจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานของครูมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ครูมีความคาดหวังในประเด็นนี้อยู่ในระดับมาก ผู้บริหารจึงควรดำเนินการให้สอดคล้องกับที่ครูคาดหวัง

การส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนพัฒนาห้องสมุดและจัดหาหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเพียงพอ ทั้งนี้เนื่องจากห้องสมุดเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในโรงเรียน แม้ว่าการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะมีการกำหนดมาตรฐานของห้องสมุดไว้ก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำเท่านั้น โรงเรียนต้องปรับปรุง พัฒนา และจัดหาหนังสือ เอกสารต่าง ๆ เพื่อให้ครูใช้ในการศึกษา ค้นคว้า เตรียมการสอน และให้นักเรียนได้ศึกษานอกเวลา โดยต้องจัดให้เหมาะสมและมีสัดส่วนที่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน แต่ปรากฏว่าในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมในกรุงเทพมหานคร ยังไม่เห็นความสำคัญเท่าที่ควร ยังไม่ได้จัดดำเนินการสิ่งเหล่านี้ให้เหมาะสมกับห้องสมุด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยังไม่ได้รับการปรับปรุง พัฒนา หนังสือและเอกสารต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิลลภ จันทรตระกูล²⁸ ที่พบว่า ห้องสมุดในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีปัญหาในเรื่องจำนวนหนังสือมีน้อย ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ และเป็นเช่นเดียวกับผลการวิจัยของ วิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงษ์²⁹ ที่พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความเห็นว่าผู้บริหารปฏิบัติงานด้านอุปกรณ์การสอนและห้องสมุดน้อย โดยเฉพาะการจัดหนังสือสำหรับบริการครูและนักเรียนในการศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม ดังนั้นครูจึงคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศการสอนในประเด็นนี้อยู่ระดับมาก ซึ่งผู้บริหารควรจะได้พิจารณาดำเนินการให้สอดคล้องตามที่ครูคาดหวัง เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน

สำหรับความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนด้านการจัดอุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่ในระดับปานกลาง มีดังนี้ คือ

การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนภายในโรงเรียนได้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูมีภาระหน้าที่ในการสอน ตรวจงาน ดูแลนักเรียน และต้องปฏิบัติกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมกับโรงเรียนเกือบตลอดเวลาอยู่แล้ว อีกประการหนึ่งครูส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าการจัดหา และผลิตอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ควรเป็นหน้าที่ของโรงเรียนหรือครูโสตทัศนศึกษาที่จะดำเนินการ การให้ครูผลิตอุปกรณ์การสอนจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธวัชชัย เทียงธรรม³⁰ ที่พบว่า ครูผู้สอนต้องการให้ครูโสตทัศนศึกษาเป็นผู้ทำหน้าที่ผลิตสื่อการสอนในโรงเรียน นอกจากนี้ครูอาชีวศึกษาอีกจำนวนหนึ่งไม่มีวิชาชีพครู ไม่มีความรู้ ความสามารถในการผลิตอุปกรณ์การสอน ดังนั้นจึงมีความคาดหวังในประเด็นนี้อยู่ระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม การผลิตอุปกรณ์การสอนนั้นถือว่าเป็นหน้าที่ประการหนึ่งของครู และครูผู้สอนจะเป็นผู้ที่รู้ดีที่สุดว่าอุปกรณ์ชนิดใด ประเภทใด จึงจะเหมาะสมกับบทเรียน ดังนั้นถ้าหากครูสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนบางอย่างได้เอง ก็จะสามารถนำอุปกรณ์นั้นไปใช้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีต่อการเรียนการสอนวิชานั้น ๆ มากขึ้น ผู้บริหารจึงควรส่งเสริมให้ครูมีความเข้าใจและมีความคาดหวังมากขึ้น เพื่อพัฒนาให้ครูสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนบางอย่างได้เองตามความเหมาะสม ดังที่ จำเนียร กุณาสล³¹ ได้ให้ทัศนะว่า ครูใหญ่ควรส่งเสริมให้ครูมีความคิดริเริ่มในการใช้ สร้าง หรือประดิษฐ์ คิดค้น วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การสนับสนุนการจัดงบประมาณในการจัดหาและผลิตอุปกรณ์การสอน ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่น่าสนใจและควรพิจารณาอย่างยิ่ง เนื่องจากในประเด็นอื่น ๆ พบว่า ครูมีความคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งจำเป็นต้องชี้แจงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตให้มาใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมาณในการดำเนินการ แต่ครูกลับมีความคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศการสอนในเรื่องการจัดงบประมาณอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการดำเนินการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครนั้น โรงเรียนต้องลงทุนโดยใช้งบประมาณดำเนินการเองในทุก ๆ เรื่อง ดังนั้นแม้ว่าครูจะเห็นความสำคัญและคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศการสอนในด้านอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกมากเพียงใดก็ตาม แต่ก็ไม่ต้องหวังให้โรงเรียนใช้งบประมาณในด้านนี้มาก เพื่อให้โรงเรียนนำงบประมาณไปใช้ในการเพิ่มเงินเดือน หรือดำเนินการในด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อการสร้างขวัญกำลังใจและจัดสวัสดิการให้กับครูโดยตรง ซึ่งผู้บริหารควรจะต้องชี้แจงให้ครูเกิดความเข้าใจ เพราะการที่โรงเรียนสามารถจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสม เพียงพอ และทันสมัยนั้น เป็นจุดเด่นประการหนึ่งของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่จะสามารถจูงใจให้นักเรียนมาสมัครเข้าเรียนได้เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้โรงเรียนมีงบประมาณในการจัดสิ่งต่าง ๆ ให้ครูได้มากขึ้น

1.4 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านความสัมพันธ์กับชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น ครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร มีภารกิจที่จะต้องปฏิบัติมากจนไม่มีเวลาที่จะไปสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน สภาพเศรษฐกิจและสังคมทำให้ชุมชนไม่มีเวลาที่จะสนใจการจัดการศึกษาของโรงเรียน เป็นต้น จากสภาพดังกล่าวจึงมีแนวโน้มว่าต่อไปโรงเรียนกับชุมชนจะมีความร่วมมือกันน้อย ซึ่งจะทำให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการจัดการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน อาจทำให้เกิดความขัดแย้งกันทางความคิดระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จนกระทั่งชุมชนอาจไม่ยอมรับการจัดการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญและควรระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากถ้าหากชุมชนปฏิเสธโรงเรียนเมื่อใด โรงเรียนก็จะไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ชุมชนเองก็จะขาดการศึกษาและขาดการพัฒนา ผู้บริหารจึงควรตระหนักและหาวิธีการแก้ปัญหานี้ โดยการลดภารกิจบางประการของครูลงบ้าง ชี้แจงให้ครูเข้าใจความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และผลเสียของการขาดความสัมพันธ์กับชุมชน เพื่อให้ครูเกิดความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านนี้มากขึ้น ดังที่ วิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงศ^๒ ได้ให้ทัศนะว่า ผู้บริหารควรกระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของชุมชน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชนนี้มีบางประเด็นที่ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก และควรนำมาพิจารณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปยังประเด็นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนี้

การส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน และเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน แม้ว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของครูและโรงเรียนโดยตรงก็ตาม แต่เนื่องจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน เมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้ว ต้องออกไปประกอบอาชีพในชุมชนหรือสถานประกอบการ ถ้านักเรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและความประพฤติสอดคล้องกับที่ชุมชนต้องการ โดยเฉพาะในเรื่องความจงรักภักดี ความรับผิดชอบ ความเสียสละ และอุทิศตนให้กับการทำงาน ก็จะทำให้นักเรียนสามารถหางานทำได้ง่าย ซึ่งการที่จะดำเนินการให้บรรลุลักษณะดังกล่าวได้อย่างดียิ่ง ก็คือการทำให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และป้องกัน แก้ไขความประพฤติของนักเรียน ดังนั้นครูจึงคาดหวังให้ชุมชนร่วมจัดกิจกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและดำเนินการให้สอดคล้องกับที่ครูคาดหวัง เพื่อให้เกิดประโยชน์กับนักเรียนมากที่สุด

การส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสร้างความยอมรับนับถือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ^{๖๖} ที่พบว่า โรงเรียนเอกชนมีการสร้างความยอมรับนับถือกับชุมชน ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์โรงเรียนไปในตัวด้วย เพราะถ้าโรงเรียนกับชุมชนขาดความยอมรับนับถือ ไม่มีความศรัทธาซึ่งกันและกัน ก็จะทำให้เกิดปัญหาความร่วมมือในการดำเนินการต่าง ๆ โรงเรียนจะไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ เนื่องจากผู้ปกครองจะไม่ส่งนักเรียนมาเรียน ไม่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ไม่ให้การสนับสนุนโรงเรียน สถานประกอบการ และชุมชนจะไม่รับนักเรียนเข้าฝึกงาน หรือไม่รับเข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ดังนั้นครูจึงคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศในประเด็นนี้อยู่ในระดับมาก

การส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนเผยแพร่ข่าวสาร กิจกรรม ผลงานของนักเรียน และโรงเรียนให้ชุมชนทราบ ทั้งนี้เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันทำให้ผู้ปกครองและชุมชนไม่มีเวลาที่จะติดตามข่าวสาร ความเคลื่อนไหวของโรงเรียนและนักเรียน ซึ่งอาจทำให้ชุมชนเกิดความไม่เข้าใจในการจัดการศึกษาที่เหมาะสมของโรงเรียน และบางครั้งอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดหรือเกิดความขัดแย้งกับโรงเรียน ดังนั้นเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาดังกล่าว โรงเรียนจึงควรเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร และผลงานต่าง ๆ ให้ชุมชนทราบข้อเท็จจริง และให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน ซึ่งจะเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชน

^{๖๖} เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต

เกิดความเข้าใจและเกิดความร่วมมืออันดีกับโรงเรียนด้วย แต่จากผลการวิจัยของ พิษณุ สุจริตธรรม³⁴ ปรากฏว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนมีการรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งยังไม่เป็นการสนองจุดมุ่งหมายของการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ดังนั้นครูจึงคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศการสอนในประเด็นนี้ อยู่ในระดับมาก

การส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดและพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชน ในการเรียนการสอนวิชาชีพนั้น แม้ว่าครูจะสอนดีเพียงใดก็ตาม แต่ก็อาจจะขาดประสบการณ์จริงในเชิงธุรกิจ จึงควรให้ชุมชนซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์อย่างแท้จริง ร่วมจัดและพัฒนาการเรียนการสอน ดังที่ เมธี ปิลันธนานนท์³⁵ ได้ให้ทัศนะว่า ควรให้บุคคลในชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนโปรแกรมการศึกษา ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและตลาดแรงงาน ดังนั้นครูจึงคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศการสอนในประเด็นนี้อยู่ในระดับมาก

สำหรับประเด็นที่ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง และควรนำมาพิจารณา มีดังนี้ คือ

การส่งเสริม สนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถของชุมชนร่วมเป็นกรรมการที่ปรึกษา หรือกรรมการเฉพาะโปรแกรมของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอนก นีรัญ³⁶ ที่พบว่า โรงเรียนยังใช้ทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล และแหล่งวิชาการในท้องถิ่นน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูมีความคิดว่าบุคคลที่อยู่ในชุมชนไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน อีกประการหนึ่ง อาจเป็นเพราะครูเข้าใจว่าบุคคลเหล่านั้นไม่มีเวลาเพียงพอที่จะอุทิศตนให้กับโรงเรียน เมื่อเชิญมาร่วมเป็นกรรมการของโรงเรียนจะทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้นครูจึงมีความคาดหวังในประเด็นนี้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งความคิดดังกล่าวนี้ยังไม่ถูกต้องนัก เนื่องจากบุคคลที่อยู่ในชุมชนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์อย่างแท้จริงในด้านวิชาชีพ เป็นผู้ที่ทราบข่าวคราว ความเคลื่อนไหวในวงการธุรกิจและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ซึ่งสามารถให้ทัศนะ แนวความคิด และคำแนะนำในการปรับปรุง พัฒนา โปรแกรมและอุปกรณ์การเรียนการสอนของโรงเรียนให้ทันสมัยอยู่เสมอ ตลอดจนสามารถช่วยเหลือโรงเรียนในการจัดโปรแกรมการฝึกงานในสถานประกอบการให้แก่ักเรียนได้เป็นอย่างดีด้วย ผู้บริหารจึงควรชี้แจงให้ครูทราบถึงประโยชน์ของการเชิญบุคคลในชุมชนมา

ร่วมเป็นกรรมการของโรงเรียน เพื่อให้ครูเกิดความคาดหวังมากขึ้น ซึ่งคล้ายกับทัศนคติของ เมธี ปิณฑนานนท์³⁷ ที่กล่าวว่าโรงเรียนควรเชิญหรือคัดเลือกบุคคลในงานอาชีพที่โรงเรียน จัดสอน มาเป็นกรรมการที่ปรึกษาของโรงเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียน การสอนต่อไป

การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเป็นสมาชิกของสมาคมที่เป็นประโยชน์และร่วมกิจกรรม กับชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการร่วมเป็นสมาชิกหรือร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง ทำให้ เสียเวลาในการปฏิบัติงาน ในขณะที่ครูมีภาระ หน้าที่มาก และโรงเรียนมีครูค่อนข้างจำกัด อีกประการหนึ่งในการเป็นสมาชิกหรือร่วมกิจกรรมกับชุมชนจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็น ภาระทั้งครูและโรงเรียน จึงทำให้ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง แต่ถ้าพิจารณาถึง ประโยชน์และผลที่โรงเรียนจะได้รับจากการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยน ความรู้ ความคิด เป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างครู โรงเรียน และชุมชน ทำให้ชุมชน เกิดศรัทธาและส่งบุตรหลานมาเรียนที่โรงเรียน ผู้บริหารจึงควรชี้แจงให้ครูเข้าใจ และส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว เพื่อให้ครูมีความคาดหวังมากขึ้น ดังทัศนคติ ของ เมธี ปิณฑนานนท์³⁸ ที่เสนอว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมใน กิจกรรมขององค์การและหน่วยงานต่าง ๆ ในสังคมภายนอกโรงเรียน

การส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนให้บริการวิชาชีพ อาคารสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์แก่ชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการกระทำดังกล่าวเป็นการเพิ่มภาระหน้าที่ซึ่งมีมากอยู่ แล้วให้แก่ครู ทำให้ครูต้องใช้เวลาในการปฏิบัติงาน ต้องดูแลอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ต่าง ๆ มากขึ้น ถึงแม้ว่าในประเด็นนี้ ครูจะมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง แต่จาก ผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ³⁹ พบว่า โรงเรียนเอกชนได้มีการ ให้บริการในด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์บางอย่างแก่ชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรง เรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ก็เป็นระบบย่อยระบบหนึ่ง ที่มีความสำคัญต่อชุมชน ดังนั้นนอกจากจะการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนในชุมชนแล้ว โรง เรียนยังต้องทำหน้าที่ในการพัฒนาและให้บริการทั้งอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนต้อง ให้การบริการทางวิชาชีพแก่ชุมชน เพื่อเป็นการชักจูงให้ชุมชน เข้ามาใกล้ชิดกับโรงเรียน ทำให้ชุมชนได้รับทราบการจัดการศึกษาและเห็นสิ่งที่เป็นจุดเด่นของโรงเรียน ซึ่งจะเป็นพื้นฐาน ในการการสร้างความยอมรับนับถือ และเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในด้านอื่น ๆ ต่อ ไป อย่างไรก็ตามผู้บริหารก็ควรชี้แจงให้ครูเข้าใจ เห็นความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับ จากการดำเนินการดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรมีสิ่งจูงใจในการที่จะให้ครูมีความคาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หวังในประเด็นนี้มากขึ้น

การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำข้อมูลที่ได้จากชุมชนมาพัฒนาการสอน เป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน แต่ผลการวิจัยพบว่าครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุทัย สร้อยสุท⁴⁰ ที่พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่มีการหาข้อมูลจากผู้ปกครอง หรือบุคคลในท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากชุมชนมักจะไม่ค่อยได้ผล ได้ข้อมูลกลับมาน้อย เนื่องจากชุมชนมีภาระอื่น ๆ ที่ต้องทำ ประกอบกับชุมชนยังไม่เห็นความสำคัญและไม่สนใจการจัดการศึกษาของโรงเรียนเท่าที่ควร คิดว่าการจัดการศึกษาเป็นหน้าที่ของโรงเรียน จึงปล่อยให้เป็นการของโรงเรียนที่จะดำเนินการอย่างไรก็ได้แต่เพียงฝ่ายเดียว อีกประการหนึ่ง ครูอาจจะไม่มั่นใจว่าข้อมูลที่ได้จากชุมชนจะเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงอย่างแท้จริง ซึ่งอาจทำให้เสียเวลาในการเก็บรวบรวมไปโดยเปล่าประโยชน์ แต่โดยความเป็นจริงแล้ว ข้อมูลที่ได้จากชุมชนจะทำให้ทราบถึงแนวคิด ทศนคติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่ชุมชนนั้นพึงประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ทักษะ หรือคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งจะช่วยให้โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ข้อมูลจากชุมชนจะเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ผู้บริหารจึงควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความคาดหวังมากขึ้น เพื่อนำข้อมูลจากชุมชนมาใช้ในการพัฒนาการสอน

1.5 ด้านการประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูยังประสบปัญหาในเรื่องการประเมินผลมาก ซึ่งสอดคล้องกับที่ กนกรัตน์ ชำญกว้าง⁴¹ ได้ทำการวิจัยและพบว่า ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ ขาดบุคลากรที่จะให้คำแนะนำเกี่ยวกับการประเมินผล ตลอดจนขาดคู่มือประเมินผล นอกจากนี้การประเมินผลยังเป็นกระบวนการสำคัญที่จะทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนการสอนหรือสิ่งที่ได้ดำเนินการมาทั้งหมด ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้ผลที่ได้จากการประเมินยังสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูล หรือเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนและการทำงานต่าง ๆ ได้อีกด้วย สำหรับความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการประเมินผลที่มากที่สุด และควรนำมาพิจารณา มีดังนี้

การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เนื่องจากการประเมินผลการเรียนการสอนจะทำให้ทราบข้อมูล เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้ในด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขทั้งการเรียนของนักเรียนและการสอนของครู ซึ่งถ้ามีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ ด้วยความสม่ำเสมอ ก็จะทำให้สามารถช่วยเหลือการเรียนของนักเรียนได้ก่อนที่จะมีการประเมินผลสุดท้าย ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร, กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ และสุพิชฌา ธีระกุล⁴² ที่กล่าวว่า การประเมินผลต้องกระทำติดต่อกันไปอย่างสม่ำเสมอ หากมีปัญหาหรือข้อขัดข้องเกิดขึ้น จะได้แก้ไขได้ทันทีทั้งที่และสอดคล้องกับแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน⁴³ ได้กำหนดไว้ว่า ควรส่งเสริมให้ครูประเมินผลนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นครูจึงคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้บริหารควรตระหนักและดำเนินการให้สอดคล้องตามที่ครูคาดหวัง

การประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสำคัญ ที่จะทำให้ทราบข้อบกพร่องต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ครู เพราะถ้าให้ครูแต่ละคนต่างดำเนินการเองตามใจชอบโดยไม่มีหลักเกณฑ์ ไม่คำนึงถึงวัตถุประสงค์ ก็จะทำให้เกิดความไม่ยุติธรรม และทำให้การประเมินผลการเรียนการสอนไม่บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย ดังที่ เอนก บานแย้ม⁴⁴ ได้ให้ทัศนะว่า ถ้าครูไม่เข้าใจ ไม่มีหลักเกณฑ์ การวัดและประเมินผลก็จะไม่เกิดผลตามความมุ่งหมาย การชี้แจงวัตถุประสงค์ของการประเมินผลให้ครูทราบ จึงเป็นวิธีปฏิบัติที่ถูกต้อง ดังนั้นครูจึงคาดหวังให้ผู้บริหารแสดงบทบาทการนิเทศดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้บริหารควรดำเนินการให้สอดคล้องตามที่ครูคาดหวัง

การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากระบบการเรียนการสอนในปัจจุบัน ครูซึ่งเป็นผู้ดำเนินการจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและรู้จักนักเรียนดีที่สุด รู้ว่านักเรียนคนใดเป็นอย่างไร มีข้อบกพร่องและควรแก้ไขอย่างไร และควรอยู่ในระดับใด แต่จากผลการวิจัยของ เอนก บานแย้ม⁴⁵ พบว่า ครูยังไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการประเมินผล ดังนั้นผู้บริหารควรจึงส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนการสอนตามที่ครูคาดหวัง แต่ต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรม ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับปรัชญาของการประเมินผลในปัจจุบันด้วย

แม้ว่าครูจะมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมากทุกข้อก็ตาม แต่ก็มีบางประเด็นที่ครูมีความคาดหวังค่อนข้างน้อย ซึ่งควรนำมาพิจารณา ดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประเมินผลงานของครู เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาครู และส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากครูอาจมีความเข้าใจเรื่องการประเมินผลงานในงานนิเทศการสอนคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เพราะการประเมินผลงานของครูอาจเป็นไปได้ 2 กรณี คือ การประเมินผลงานเพื่อจุดมุ่งหมายทางการบริหาร และประเมินผลงานเพื่อจุดมุ่งหมายทางการนิเทศ ซึ่งทั้ง 2 กรณีนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก การประเมินผลงานเพื่อการบริหารนั้นจะต้องมีกฎเกณฑ์เพื่อเปรียบเทียบกับพฤติกรรมของครู แต่การประเมินผลงานเพื่อการนิเทศนั้นจะเปรียบเทียบกับตัวผู้ถูกประเมินเอง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูได้ปรับปรุง พัฒนาตนเอง จึงทำให้ครูมีความคาดหวังค่อนข้างไปทางระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จาเนียร์ กุณาศล⁴⁶ ที่พบว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานมักจะไม่เป็นที่พอใจของครู ดังนั้นผู้บริหารต้องชี้แจงให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลงานเพื่อการนิเทศให้ถูกต้อง และตัวผู้บริหารเองก็ต้องเข้าใจปรัชญาการประเมินผลงานเพื่อการนิเทศ พร้อมทั้งแสดงบทบาทดังกล่าวให้ถูกต้องอย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้ครูมีความคาดหวังมากขึ้น และทำให้การประเมินผลงานของครูบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย

การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูติดตามและประเมินผลความสำเร็จของผู้จบศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูยังไม่เข้าใจความสำคัญและคิดว่า การดำเนินการดังกล่าวเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น ต้องลงทุนมากแต่มีความยุ่งยาก และเสียเวลาในการดำเนินการ เนื่องจากข้อมูลที่ได้กลับคืนมานั้นค่อนข้างจะมีจำนวนน้อยมาก เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ที่จบการศึกษาไปแล้วจะไม่สามารถติดต่อได้ หรือไม่สนใจที่จะให้ข้อมูลกลับมา อย่างไรก็ตาม การดำเนินการดังกล่าวจะทำให้ผู้บริหารและครูได้ข้อมูลที่อาจสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการจัดการศึกษา และสามารถนำข้อมูลที่ได้มานั้นไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนได้ต่อไป ดังที่ เมธี ปิรันธนานนท์⁴⁷ ได้ให้ทัศนะว่า การพิสูจน์คุณค่าของโปรแกรมการเรียนการสอน ต้องดูจากการประพฤติ ปฏิบัติของผู้จบการศึกษา โดยการติดตามดูความก้าวหน้าหลังจากที่สำเร็จการศึกษา และไปปฏิบัติงานจริงในตลาดแรงงาน ผู้บริหารจึงต้องชี้แจงให้ครูเข้าใจถึงความสำคัญ และความจำเป็นของการติดตามและประเมินผลความสำเร็จของผู้จบการศึกษา นอกจากนี้ผู้บริหารจะต้องลงทุนและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการให้กับครู ส่งเสริมให้ครูสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียน สร้างให้นักเรียนรักและศรัทธาโรงเรียน เพื่อให้เกิดศักยภาพในการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งจะทำให้ครูมีความคาดหวังมากขึ้น และทำให้การนิเทศการสอนของผู้บริหารในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นนี้บรรลุผลตามความมุ่งหมาย

2. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร
ระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

ผลวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่าครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกัน แสดงว่าครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารสอดคล้องกัน ซึ่งคล้ายกับผลการวิจัยของ จารัส เกิดวน⁴⁸ ที่พบว่า ครูที่มีวุฒิต่างกันมีความต้องการให้มีการนิเทศทางด้านวิชาการ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทั้งครูและนักเรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สอบบรรจุเข้ารับราชการ หรือสอบเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนของรัฐบาลไม่ได้ จึงมาปฏิบัติงานหรือมาเรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สาเหตุดังกล่าวจึงอาจเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในด้านคุณภาพ ความรู้ และความสามารถ ทั้งของครูและนักเรียน ซึ่งอาจทำให้เกิดความลำบาก ยุ่งยาก เกิดปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นไม่ว่าครูจะมีวุฒิใดก็ตาม ต่างก็ต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากผู้บริหารเช่นเดียวกัน จึงทำให้ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่มต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้าน และในแต่ละด้าน พบว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนที่พบว่าครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังเท่ากัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัชพงษ์ สุวรรณรักษ์⁴⁹ ที่พบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำต้องการความช่วยเหลือทางด้านวิชาการมากกว่าครูที่มีวุฒิสอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทุกคน ไม่ว่าจะมีความรู้สูงหรือต่ำ ต่างก็ปฏิบัติงานและอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้บริหารโรงเรียนเดียวกัน มีโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาผลงานเท่า ๆ กัน แต่ครูที่มีวุฒิสองย่อมมีโอกาสดำเนินการค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่อผู้ใช้งานไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้รับการยอมรับในความรู้ ความสามารถ และมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าครูที่มีวุฒิ ต่ำกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าตนเองได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถในด้านอื่น ๆ ด้วย ก็จะมีโอกาสมากขึ้น จึงทำให้ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคาดหวังมากกว่า ส่วนในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร พบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคาดหวังมากกว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีย่อมมีความ ต้องการที่จะพัฒนาความรู้ ความสามารถ เพื่อยกระดับความรู้ของตนเองให้สูงขึ้น ส่วนครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปคิดว่าตนเองมีวุฒิ ความรู้อยู่ในระดับที่สูงอยู่แล้ว จึงขาดความ กระตือรือร้นที่จะได้รับความช่วยเหลือในด้านนี้จากผู้บริหาร จึงทำให้ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญา ตรีมีความคาดหวังมากกว่า

3. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษามีความ คาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการ สอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความ สัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏ ว่าครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน ไม่แตก ต่างกันเช่นเดียวกัน แสดงว่าครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนตั้ง กล่าวของผู้บริหารสอดคล้องกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม ปรากฏว่าครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้านและในแต่ละด้าน มากกว่าครู ที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูทั้ง 2 กลุ่มต่างก็ต้องการปฏิบัติหน้าที่ของตน ในหน้าที่ที่สุด เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการ อาชีวศึกษา ดังนั้นต่างจึงต้องการให้ผู้บริหารช่วยเหลือตนเองให้มีศักยภาพในการจัดการ เรียนการสอนมากขึ้น จึงทำให้ความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของครูทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน แต่ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาย่อมมีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของ งานนิเทศการสอนมากกว่า เนื่องจากได้ศึกษาวิชาชีพครูมาโดยตรง ส่วนครูที่ไม่มีวุฒิทางการ ศึกษา แม้ว่าจะสามารถเรียนรู้หลักการนิเทศได้จากบุคลากรอื่น ๆ ที่อยู่ในโรงเรียน แต่ก็ก็จะ

ไม่รู้จะเอียง เลิกซึ่งเหมือนกับครูที่มีวุฒิทางการศึกษา จึงทำให้ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีความคาดหวังมากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา

4. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูตอบบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีกับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปีกับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูทั้ง 2 กลุ่มมีความคาดหวังแตกต่างกันเฉพาะด้านการจัดและพัฒนาบุคลากรและด้านความสัมพันธ์กับชุมชน เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี มีความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้าน และในแต่ละด้านมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพย์ ไวยโกศา⁵⁰ ที่ศึกษาบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของศึกษานิเทศก์ในทัศนะของครูประจำการและผู้บริหารในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และพบว่า ครูประจำการที่มีประสบการณ์น้อย มีความคาดหวังสูงกว่าครูประจำการที่มีประสบการณ์มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี มีประสบการณ์ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญ และความเชื่อมั่นในตนเองน้อยกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี ย่อมมีความต้องการที่จะได้รับการปรับปรุง พัฒนาเพื่อให้มีความรู้ความสามารถสูงขึ้น เพื่อทดแทนประสบการณ์ที่ตนเองมีน้อยกว่า ซึ่งจะทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น⁵¹ ส่วนในด้านความสัมพันธ์กับชุมชนนั้น ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี ย่อมมีความกระตือรือร้นที่จะแสดงความสามารถและผลงานของตนเองมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จำเริญ กุณาศล⁵² ที่พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานมานาน มักขาดความกระตือรือร้น ไม่ชวนช่วยที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนเองให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น อีกประการหนึ่งการดำเนินงานดังกล่าว ส่วนใหญ่จะใช้ความมี

มนุษย์สัมพันธ์ ซึ่งเป็นความสามารถส่วนบุคคล ไม่จำเป็นต้องใช้ประสบการณ์หรือความรู้ทางวิชาการมากนักก็สามารถปฏิบัติได้ ดังนั้นจึงทำให้ความคาดหวังของครูทั้ง 2 กลุ่มนี้ แตกต่างกันในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากรและด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีบางประเด็นที่น่าสนใจ กล่าวคือ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 11 ที่พบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร น้อยกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับความคาดหวังของครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ในตารางที่ 17 ที่พบว่า มีความคาดหวังน้อยกว่าครูที่มีวุฒิทางการศึกษา โดยทั้งครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเท่ากัน ($\bar{X}=3.64$) จากข้อค้นพบนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่สอดคล้องกับหลักความเป็นจริงตามธรรมชาติที่ว่า ครูที่มีวุฒิต่ำหรือไม่มีวุฒิศวจะมีความคาดหวังว่าจะได้รับการนิเทศ ซึ่งเป็นการส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือ เพื่อให้ครูสามารถปรับปรุง พัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1. ครูทั้ง 2 กลุ่มอาจเป็นบุคคลเดียวกัน จึงทำให้มีความคาดหวังสอดคล้องกัน กล่าวคือ ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่อาจเป็นครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาด้วย เนื่องจากครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่จะเป็นครูที่สอนวิชาชีพ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา เพราะผู้ที่วุฒิทางวิชาชีพตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีโอกาสที่จะได้งานในภาครัฐบาล หรือภาคธุรกิจ อุตสาหกรรมอื่น ๆ มากกว่าที่จะมาเป็นครูโรงเรียนเอกชน

2. ครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ส่วนใหญ่จะขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการนิเทศการสอน เนื่องจากไม่ได้เรียนวิชาชีพครูมาก่อน จึงอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิด มีทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง คิดว่าการนิเทศการสอนเป็นการตรวจตรา หรือจับผิดครู จึงอาจทำให้ครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนน้อยกว่าครูที่มีวุฒิทางการศึกษา ดังนั้น ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งอาจเป็นกลุ่มเดียวกันกับครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ดังเหตุผลในข้อ 1 จึงมีความคาดหวังน้อยกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

3. ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี หรือครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นครูเก่าที่ปฏิบัติงานมานาน เนื่องจากในระยะแรกนั้น ครูวิชาชีพที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปค่อนข้างจะมีน้อยและหายาก โรงเรียนจึงต้องรับครูวิชาชีพที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี เข้ามาทำการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอน ซึ่งโอกาสที่ครูเหล่านี้จะไปทำงานที่อื่น ๗ นั้น ค่อนข้างน้อย ดังนั้น ครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ปริญญาตรี หรือครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา จึงมีความคาดหวังน้อยกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรี ขึ้นไป หรือน้อยกว่าครูที่มีวุฒิทางการศึกษา เนื่องจากเป็นครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานนาน มีประสบการณ์มาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 23 ที่พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร น้อยกว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี เพราะครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานนาน ย่อมมีประสบการณ์ มีความเชื่อมั่น และมีความชำนาญมากกว่า จึงทำให้มีความคาดหวังอยู่ในระดับที่น้อยกว่า

จากผลการวิจัยดังกล่าวนี้ ผู้บริหารจึงควรให้ความสนใจ และพยายามหาวิธีการที่จะกระตุ้น หรือจูงใจให้ครูเหล่านี้ ซึ่งอาจทำได้โดยวิธีการจัดประชุม สัมมนา อบรม เชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ เป็นต้น เพื่อให้ครูเหล่านี้มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารมากขึ้น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

5. เปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และ ขนาดใหญ่มาก

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก มีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนาบุคลากร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่าครูทั้ง 4 กลุ่มมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในแต่ละด้าน แตกต่างกันทุกด้านเช่นเดียวกัน ซึ่งคล้ายคลึงกับผลการวิจัยของ อูทัย สร้อยสุข^{๕๖} ที่พบว่า ขนาดของโรงเรียนมีผลทำให้การปฏิบัติหน้าที่ด้านการนิเทศของอาจารย์ใหญ่แตกต่างกัน ดังนั้นแสดงว่า ขนาดของโรงเรียนมีผลทำให้เกิดความแตกต่างทั้งความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร และการปฏิบัติหน้าที่ด้านการนิเทศของอาจารย์ใหญ่ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว อาจอนุมานได้ว่าทั้ง 2 ประการนี้เป็นผลที่ต่อเนื่องกัน กล่าวคือ การที่ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารต่าง

ไม่ว่าการณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กัน ย่อมทำให้การปฏิบัติหน้าที่ในด้านนี้ของผู้บริหารต่างกันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ภิญญู สาธร⁵⁴ ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง มักจะอาศัยความรู้สึกนึกคิดของบุคคลอื่นมาคาดคะเนว่าผู้ที่ดำรงตำแหน่งนั้นควรปฏิบัติเช่นไร นอกจากนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ย่อมมีลักษณะการจัดองค์กร สภาพแวดล้อม ความพร้อม และปัจจัยต่าง ๆ ในการดำเนินงานแตกต่างกัน จึงทำให้ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาดมีความคาดหวังแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของครูทั้ง 4 กลุ่มต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร พบว่า ครูทั้ง 4 กลุ่มมีความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้าน และในแต่ละด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อยตามขนาดของโรงเรียน เป็นไปในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้าน และในแต่ละด้านมากที่สุด กลุ่มที่มีความคาดหวังมากเป็นอันดับสอง ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก อันดับสาม ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานในขนาดกลาง ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดใหญ่มีความต้องการที่จะปรับปรุงพัฒนาครู นักเรียน และคุณภาพการเรียนการสอน เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษาของตนเองให้เป็นโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มาก ประกอบกับโรงเรียนมีความพร้อมพอสมควร เนื่องจากเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จึงทำให้ครูมีความคาดหวังมากที่สุด สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กนั้น เป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้จุดวิกฤตมากที่สุด กล่าวคือ ถ้ามีการจัดการที่ดีก็มีโอกาสที่จะสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ แต่ถ้าหากดำเนินการไม่ดีก็มีโอกาสที่จะต้องเลิกล้มกิจการก่อนโรงเรียนขนาดอื่น ๆ ดังนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งมีข้อจำกัดบางประการในการดำเนินการก็ตาม แต่โรงเรียนก็จำเป็นต้องปรับปรุง พัฒนาตนเอง ครู และนักเรียนเพื่อให้พ้นจากภาวะการดังกล่าว เพื่อให้โรงเรียนมีความมั่นคงยิ่งขึ้นและสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ จึงทำให้ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศของผู้บริหารมากเป็นอันดับสอง สำหรับโรงเรียนขนาดกลางนั้น อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ซึ่งไม่ว่าอย่างไรก็ยังคงสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ การที่จะพัฒนาให้เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ หรือขนาดใหญ่มาก จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการสูง และค่อนข้างจะเป็นไปได้ยาก ในขณะที่มีโอกาสที่จะลดขนาดลงมาเป็นโรงเรียนขนาดเล็กก็มีน้อยมาก จึงทำให้ขาดการปรับปรุง พัฒนาเท่าที่ควร ครูจึงมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศของผู้บริหารเป็นอันดับสาม ส่วนโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มากนั้น คิดว่าโรงเรียนอยู่ในระดับที่ดีกว่าโรงเรียนอื่น ๆ อยู่แล้ว ไม่ว่าจะปรับปรุงพัฒนาอย่างไร ก็คงไม่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เท่าไรนัก ประกอบกับโรงเรียนได้รับความเชื่อถือ ศรัทธาจากผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาติให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนมากอยู่แล้ว จึงทำให้ครูขาดความสนใจที่จะปรับปรุง พัฒนา ครูจึงมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารน้อยที่สุด จากเหตุผลดังกล่าว เมื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารเป็นรายคู่ ระหว่างครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้ง 4 ขนาด จึงพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้าน และมีความคาดหวังในแต่ละด้านแตกต่างกันทุกด้าน เนื่องจากมีความคาดหวังต่างกันมาก ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลางมีความคาดหวังรวมทั้ง 5 ด้าน และมีความคาดหวังในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันทุกด้าน เนื่องจากมีความคาดหวังใกล้เคียงกันมาก ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มาก ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มาก และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มากมีความคาดหวังใกล้เคียงกันบ้าง จึงมีความแตกต่างกันเพียงบางด้านเท่านั้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครต้องศึกษา ทำความเข้าใจ และชี้แจงให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย หลักการและวิธีดำเนินการ โดยการอบรม ประชุม สัมมนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะดำเนินการนิเทศการสอน

2. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครต้องแสดงบทบาทการนิเทศการสอนให้ถูกต้องตามปรัชญาของการนิเทศ โดยต้องดำเนินการในลักษณะที่เป็นการส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุง พัฒนา เพื่อให้ครูมีความรู้ ความสามารถมากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ มาตรฐาน เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดทางการเรียนของนักเรียน และต้องชี้แจงให้ครูเห็นประโยชน์ของการนิเทศการสอน ซึ่งจะทำให้ครูเกิดความยินยอมพร้อมใจ มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติ ในการดำเนินการ ผู้บริหารต้องไม่ใช้วิธีการบังคับ หรือจับผิดครู

3. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครต้องแสดงบทบาทการนิเทศการสอนในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดและพัฒนากุศลกร การจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก และการประเมินผล ให้อยู่ในระดับมาก เพื่อให้สอดคล้องกับความคาดหวังของครู ส่วนในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ที่ครู

มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางนั้น ผู้บริหารต้องพยายามชี้แจง โดยการประชุม สัมมนา หรือเชิญวิทยากรมาให้คำแนะนำ สร้างความเข้าใจ หรืออาจจำเป็นต้องมีสิ่งจูงใจ เช่น มีค่าเบี้ยเลี้ยง ยานพาหนะให้แก่ครู เป็นต้น เพื่อให้ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในด้านความสัมพันธ์กับชุมชนมากขึ้น และจะทำให้ผู้บริหารสามารถแสดงบทบาทการนิเทศการสอนในด้านนี้ได้มากตามไปด้วย ซึ่งจะเป็นแนวทางในการนำไปใช้ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนใช้ในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารเอง เพื่อส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความสามารถในการดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร สามารถจัดการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนของตนเองได้ถูกต้อง เนื่องจากในโรงเรียนมีครูที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน ทั้งวุฒิ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ซึ่งในการจัดการนิเทศการสอน ผู้บริหารต้องคำนึงถึงระยะเวลาในการปฏิบัติงานของครูเป็นประการสำคัญ เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้ความคาดหวังของครูที่มีต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัย พบว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคาดหวังมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีความคาดหวังมากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี มีความคาดหวังมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี ซึ่งผู้บริหารต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับความคาดหวังของครูแต่ละกลุ่ม นอกจากนี้ถ้าผู้บริหารนั้น เป็นผู้บริหารโรงเรียนหลายโรงเรียน ก็จะทำให้สามารถจัดการนิเทศการสอนภายในแต่ละโรงเรียนได้ถูกต้องด้วย เนื่องจากขนาดของโรงเรียน เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ความคาดหวังของครูที่มีต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารแตกต่างกัน ดังนั้นในการจัดการนิเทศการสอน ผู้บริหารจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับขนาดของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนด้วย และถ้าเป็นโรงเรียนขนาดเดียวกันก็สามารถใช้การนิเทศการสอนแบบเดียวกันได้ แต่ถ้าเป็นโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ก็ต้องใช้การนิเทศการสอนต่างกันตามขนาดของโรงเรียน

5. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งทำหน้าที่ควบคุม ดูแล ส่งเสริม และพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร โดยสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปกำหนดแนวทางในการพัฒนารูปแบบ หรือจัดทำเป็นคู่มือการจัดการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนได้ เพื่อเป็นเอกสารในการอบรมหรือส่งให้ผู้บริหารศึกษาค้นคว้า ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารมีความรู้ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสามารถในการแสดงบทบาทการนิเทศการสอนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อ การจัดการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเรื่องความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้ บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในจังหวัด หรือภาคอื่น ๆ เพื่อจะ ได้ทราบความคาดหวังของครูกว้างขวางขึ้น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษา เอกชนในการพัฒนาบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารต่อไป
2. ควรมีการศึกษา เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูกับผู้บริหาร เกี่ยวกับ บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม ซึ่ง จะทำให้การจัดการนิเทศการสอน เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดต่อไป
3. ควรมีการวิจัยเรื่องกลวิธี และปัญหา อุปสรรคในการจัดการนิเทศการสอน ภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม ซึ่งจะ ทำให้ทราบรูปแบบในการจัด การนิเทศการสอน ตลอดจนทำให้ทราบปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการ เพื่อจะได้หาวิธี การแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาต่อไป

เชิงอรรถ

¹ จงกล ชมพันธุ์, "ความคาดหวังเกี่ยวกับบทบาททางด้านวิชาการของศึกษานิเทศกร อาเภอ ในทัศนะของครูสังกัดกรมสามัญศึกษาและองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในจังหวัดปราจีน บุรี," วิทยานิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2518, หน้า 64.

² ชลอ จันทรกุล, "บทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดตรัง," วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525, หน้า 113.

³ ศึกษานิเทศก์, หน่วย, กรมอาชีวศึกษา, สรุปผลการอบรมการจัดการนิเทศการศึกษา ภายในโรงเรียน, 2529, (เอกสารอัดสำเนา), ไม่ปรากฏเลขหน้า.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
⁴ เรื่องเดียวกัน. หากมีการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15 จำเนียร กุณาศล, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการนิเทศการศึกษาของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521, หน้า 141.

16 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, รายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของเอกชน : ผลกระทบของการจัดการศึกษาเอกชนต่อสังคมไทย (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2532), หน้า 58.

17 จำเนียร กุณาศล, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 137.

18 วิชัย วงษ์ใหญ่, พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่ (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2525), หน้า 195-201.

19 วิทยุ สำนักร, หลักบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516), หน้า 16.

20 วิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงษ์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525, หน้า 113.

21 ยายใจ กิจพูนวงศ์, "การสำรวจปัญหาด้านสวัสดิการของครูโรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2518," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518, หน้า 77.

22 วิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงษ์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 60.

23 สุวิชัย เทียงธรรม, "ความต้องการการนิเทศเทคโนโลยีการศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524, บทคัดย่อ.

24 Edgar Dale, Audio-Visual Methods in Teaching (New York : Holt, Rinehart and Winston, 1965), p. 43.

25 อุทัย สร้อยสุข, "หน้าที่ด้านการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520, บทคัดย่อ.

26 จำเนียร กุณาศล, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 150.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁵ตติยา โสรัสสุชะโต, "ความต้องการนิเทศของครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครู." วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524, บทคัดย่อ.

⁶พงศ์พิศ ทะคง, "ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 9." วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526, บทคัดย่อ.

⁷ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ของกระทรวงศึกษาธิการ (กรุงเทพ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2529), หน้า 46.

⁸เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพ : โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 59.

⁹วัลลภ จันทร์ตระกูล, "การศึกษาปัญหาการสอนช่างอุตสาหกรรม สาขาเครื่องกล ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของอาจารย์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล," วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2523, หน้า 71.

¹⁰เอนก บานแย้ม, "การนิเทศการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12," วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530, หน้า 186.

¹¹เสาวภา เชาว์ชลากร, "การจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง สังกัดกองการมัธยมศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525, บทคัดย่อ.

¹²ประสงค์ สังชะไชย, "ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูเกี่ยวกับงานนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 4," วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527, บทคัดย่อ.

¹³เอนก บานแย้ม, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 183.

¹⁴มาลี วิชาญกุล, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525, บทคัดย่อ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 27 เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา (กรุงเทพ : โอเดียนสโตร์, 2528), หน้า 100-101.
- 28 วัลลภ จันทร์ตระกูล, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 74.
- 29 วิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงษ์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 113.
- 30 ชวีชัย เทียงธรรม, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.
- 31 จำเนียร กุณาศล, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.
- 32 วิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงษ์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 50.
- 33 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, รายงานการวิจัยเรื่องการกระจายด้านบริการและทรัพยากรทางการศึกษาของการศึกษาเอกชน (กรุงเทพ : ห้างหุ้นส่วน เจ. เอ็น. ที., 2531), หน้า 137.
- 34 พิษณุ สุจริตธรรม, "งานบริการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคเหนือ," วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519, บทคัดย่อ.
- 35 เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพ : โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 113.
- 36 เอนก หิรัญ, "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลาง," วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521, หน้า 132.
- 37 เมธี บิลันธนานนท์, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.
- 38 เรื่องเดียวกัน.
- 39 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.
- 40 อุทัย สร้อยสุข, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.
- 41 กนกวัฒน์ ชาญกว้าง, "ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 9,"

วิทยานิพนธ์ปริณามาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523, บทคัดย่อ.

42 วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร, กามจนา ศรีกาฬสินธุ์ และสุพิชมา ธีระกุล, การนิเทศการศึกษา (สมุทรปราการ : ชนิษฐ์การพิมพ์และการโฆษณา, 2520), หน้า 34.

43 คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ, การบริหารโรงเรียนเอกชน (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2531), หน้า 21-22.

44 เอนก บานแย้ม, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 199.

45 เอนก บานแย้ม, เรื่องเดียวกัน, หน้า 200.

46 จำเียร กุณาศล, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 139.

47 เมธี บิลันชานนท์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 106.

48 จารัส เกิดตวน, "ความต้องการนิเทศทางด้านวิชาการของครูโรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ปริณามาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526, บทคัดย่อ.

49 ชัชพงษ์ สุวรรณรักษ์, "ความต้องการความช่วยเหลือของผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษาจากผู้นิเทศสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์," วิทยานิพนธ์ปริณามาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2526, บทคัดย่อ.

50 พรทิพย์ ไวยโกศา, "บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของศึกษานิเทศก์ตามที่คณะของครูประจำการและผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ปริณามาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2524, หน้า 46.

51 จำเียร กุณาศล, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 137.

52 เรื่องเดียวกัน.

53 อุทัย สร้อยสุข, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 222.

54 วิมล โสธร, บทบาทของศึกษานิเทศก์จังหวัด (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2512), หน้า 8.

บรรณานุกรม

กมล ดิษฏกมล. "การนิเทศการศึกษา." ใน คู่มือครูใหม่โรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภา, 2514.

กนกรัตน์ ชามกว้าง. "ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 9." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

กฤษณี น้ำเพชร. "วิธีปฏิบัติในการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

กษมา สารสมุทร. "ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงราย." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

กิติมา ปรีดีติลล. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529. (เอกสารอัดสำเนาเย็บเล่ม)

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักงาน, สำนักนายกรัฐมนตรี. แนวคิดการจัดการศึกษาในอนาคต. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, 2532.

_____. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534). 2530.
(เอกสารอัดสำเนาเย็บเล่ม)

_____. รายงานการวิจัยเรื่องการกระจายด้านบริการและทรัพยากรทางการศึกษาของการศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนเจ. เอ็น. ที., 2531.

_____. รายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของเอกชน : ผลกระทบของการจัดการศึกษาเอกชนต่อสังคมไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และท่าปกเจริญผล, 2532.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ. การบริหารงานการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2531.

_____. การบริหารโรงเรียนเอกชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภา, 2531.

_____ . การปรับปรุงแบ่งส่วนราชการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ. 2531. (เอกสารอัดสำเนาเย็บเล่ม)

_____ . คู่มือผู้บริหารโรงเรียนเอกชน การบริหารการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2531.

_____ . "นโยบายการจัดการศึกษา ในปีการศึกษา 2532." กองทุนส่งเสริมการศึกษาเอกชน. ปีที่ 2, ฉบับที่ 13, เมษายน, 2532.

_____ . พระราชบัญญัติ กอนหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : ศรีเมืองการพิมพ์, 2531.

_____ . รายงานการวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนเอกชน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2529.

_____ . เอกสารประกอบการประชุมคณะรัฐมนตรี เรื่องโครงการกองทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาการศึกษาเอกชน. 2531. (เอกสารอัดสำเนาเย็บเล่ม)

คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร และกระทรวงมหาดไทย. "เอกสารประกอบคำบรรยายการอบรมครูใหญ่ ประธานกลุ่ม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ครั้งที่ 6 รุ่นที่ 13." 23 มีนาคม-11 เมษายน 2523. (เอกสารอัดสำเนา)

ควบคุมและติดตามการปฏิบัติงาน, กอง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. คู่มือการบริหารโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การส่งเสริมการค้าผ่านศึก, ไม่ปรากฏปี พ.ศ. ที่พิมพ์.

_____ . "เยี่ยมโรงเรียน." อาชีวสัมพันธ์, ปีที่ 1, ฉบับที่ 2, กุมภาพันธ์, 2528.

_____ . "เยี่ยมโรงเรียน." อาชีวสัมพันธ์, ปีที่ 1, ฉบับที่ 3, มีนาคม, 2528.

คาซึโอะ ฮิโนะ. "วิกฤตการณ์ของโรงเรียนวิชาชีพในปัจจุบัน." อาชีวศึกษา, ปีที่ 2, ฉบับที่ 17, กุมภาพันธ์, 2529.

จงกล ชมพันธุ์. "ความคาดหวังเกี่ยวกับบทบาททางด้านวิชาการของศึกษาธิการอำเภอ ในทัศนะของครูสังกัดกรมสามัญศึกษาและองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในจังหวัดปราจีนบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2518.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำเนียร กุณาศล. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์เทศการศึกษาของครูใหม่โรงเรียน
ประถมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยา
ลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

จำรัส เกิดดวง. "ความต้องการนิเทศทางด้านวิชาการของครูโรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพ
มหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร,
2526.

ชลอ จันทรวง. "บทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัด
ตรัง." วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2524.

ชัชพงษ์ สุวรรณรักษ์. "ความต้องการความช่วยเหลือของผู้บริหารและครูโรงเรียนประถม
ศึกษาจากผู้นิเทศสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์." วิทยานิพนธ์ปริญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2526.

ชัยอนันต์ สมุทรวณิช. ศึกษานากับพัฒนาการของสังคมไทย. พระนคร : นายักษรการพิมพ์,
2519.

ชาญชัย อาจินสมาจาร. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : พิทักษ์อักษร, 2525.

ชารี มณีศรี. การนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2521.

_____. การนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บุรพาสาน, 2527.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคในการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์
หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ดติยา ไสวีสสุชะโต. "ความต้องการนิเทศของครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครู." วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ถวิล ววรรณปะเก. "ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร ครูประถมศึกษา เกี่ยวกับการ
นิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาใน เขต
6." วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2520.

ในเขตการศึกษา 8." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

ศวัชชัย เทียงธรรม. "ความต้องการการนิเทศเทคโนโลยีการศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ธิดา นอวัฒนกุล. "การจัดการนิเทศในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. "การนิเทศการศึกษา." ใน ซีทางนักรบริหารการศึกษา. รวบรวมโดย นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ และธรรมรส โชติคุณชวร. กรุงเทพฯ : เอส.เอ็ม.เอส., 2524.

นโยบายและแผน, กอง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. แนวการพัฒนาโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2532.

_____. สถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2532. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.

นิพนธ์ ไทยพานิช. การนิเทศแบบคลีนิก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2528.

นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการศึกษาและพัฒนาลัทธิสุตร. "การนิเทศภายในโรงเรียนของตนเอง." ใน รายงานการสัมมนาวิชาสัมมนาการนิเทศการศึกษาและพัฒนาลัทธิสุตร ปีการศึกษา 2518. แผนกวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. (เอกสารอัดสำเนาเอ็มเล่ม)

บรรเทา กิตติศักดิ์. "การนิเทศการศึกษา." ใน เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมกรรมการสอนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ฝ่ายการพิมพ์สำนักเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2524.

_____. "การศึกษาความเข้าใจการบริหารโรงเรียนของครูในระดับประถมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.

ประสงค์ สังขะไชย. "ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูเกี่ยวกับงานนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 4." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อเผยแพร่ให้คนอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการฝ่าฝืน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ปรีชา ทัพพะกุล ณ อยู่ธยา และวีรพจน์ เวชชประสิทธิ์. อาชีวศึกษาและการแนะแนวอาชีพ.
กรุงเทพฯ : ดิทักษ์อักษร, ไม่ปรากฏปี พ.ศ.ที่พิมพ์.

ปรีชา นิพนธ์พิทยา และสุทิน นิยมพลับ. เส้นทางสู่ผู้บริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : อีรพงษ์
การพิมพ์, 2528.

แปลก พ็ชรตารังกุล และคนอื่น ๆ. "การนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนกับความต้อง
การของครูที่สอนชั้นประถมศึกษา จังหวัดพัทลุง." หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการ
ประถมศึกษา จังหวัดพัทลุง, 2524.

พงศ์พิศ ทะคง. "ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 9." วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.

พรทิพย์ ไวยโกคา. "บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของศึกษานิเทศก์ตามทัศนะของ
ครูประจำการและผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2524.

พิษณุ สุจริตธรรม. "งานบริการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาค
เหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2519.

วิมล โสธร. การศึกษา : ปัญหาที่รอคนแก้. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2530.

_____. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศ.ส.การพิมพ์, 2523.

_____. บทบาทของศึกษาธิการจังหวัด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2512.

_____. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.

_____. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2519.

_____. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2523.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- _____ . หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำครูสภา, 2526.
- มาลี วิชญกุล. "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- เมธี ปิรันถนายนท์. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ดิทีกษัอักษร, 2525.
- _____ . การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียน สโตร์, 2529.
- _____ . "การบริหารงานโสดที่คณูปกรณ์ในสถานศึกษา." ใน ชี้ทางนักบริหารการศึกษา. รวบรวมโดย นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ และธรรมรส โชติคุณุชร. กรุงเทพฯ : เอส. เอ็ม. เอส., 2524.
- _____ . การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2528.
- _____ . การบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533.
- ยง รัชชวัลคุ. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตไทย, 2524.
- ย้ง ดิทยานิยม. "คุยกับครูคนใหม่." อาชีวศึกษา, ปีที่ 2, ฉบับที่ 22, กรกฎาคม, 2529.
- ยาใจ กิจพูนวงศ์. "การสำรวจปัญหาด้านสวัสดิการของครูโรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2518." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- รัชนิย์ พรรณพานิช. ผู้บริหาร : การนิเทศภายใน. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พรินต์ติ้งกรุ๊ป, 2532.
- โรงเรียนสาธิตศึกษา, กอง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. คู่มือการบริหารโรงเรียนเอกชน การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2531.
- _____ . คู่มือผู้บริหารโรงเรียนเอกชน เรื่อง คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.

2527. กรุงเทพฯ : สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 2527.

วัลลภ จันทระกุล. "การศึกษาปัญหาการสอนช่างอุตสาหกรรม สาขาเครื่องกลในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของอาจารย์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2523.

วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร, กามจนา ศรีกาตสินธุ์ และสุพิชญา ธีระกุล. การนิเทศการศึกษา. สมุทรปราการ : ชนิษฐ์การพิมพ์และการโฆษณา, 2520.

วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2525.

วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร. เอกสารประกอบการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการศึกษาของไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บรรณาร, 2507.

วินิจ เกตุชา และชาลชัย ศรีไสยเพชร. วิชาการศึกษา 131 หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2522.

วิทย์ ทะสภิตย์. "สำรวจการปฏิบัติงานจริงในการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 2." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

วิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงษ์. "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435-2507. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2507.

_____ . แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2529.

ศึกษานิเทศก์, หน่วย, กรมอาชีวศึกษา. สรุปผลการอบรมการจัดนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน. 2529. (เอกสารยึดสำเนา)

ศึกษานิเทศก์, หน่วย, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, กระทรวงศึกษาธิการ. แนวทางดำเนินงานการนิเทศภายในโรงเรียนเอกชน (ฉบับทดลอง). กรุงเทพฯ : เอกสารนี้โรงพิมพ์การศาสนา, 2531. ใ้ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่จนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. ธุรกิจการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2526.

สงัด อุทรานันท์. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม, 2529).

_____. "ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา." ใน เอกสารประกอบการอบรมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับสูง รุ่นที่ 7 ปีการศึกษา 2527. ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. (เอกสารอัดสำเนา)

สมศักดิ์ ศรีมานิช. สัมมนาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2527.

สันต์ ธรรมบำรุง. หลักการนิเทศการสอน. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2526.

_____. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นรสิงห์, 2525.

สาย ภาณุรัตน์. "การนิเทศการศึกษาคืออะไร." ใน คู่มือการนิเทศการศึกษา 2508. พิมพ์ครั้งที่ 2. พระนคร : แผนกการพิมพ์วิทยาลัยครูสวนสุนันทา, 2511.

สาโรช บัวศรี. แนวคิดในการบริหารการศึกษา. พระนคร : มงคลการพิมพ์, 2504.

สีปพนนท์ เกตุทัต. "การปฏิรูปการศึกษา." ใน รายงานของคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2518.

สุนทร ไคลมี. "การจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดกาญจนบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

สุภรณ์ ศรีพหล และคนอื่น ๆ. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา เล่มที่ 2 หน่วยที่ 8-15. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2526.

_____. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการวางแผนพัฒนาโรงเรียน เล่มที่ 2 หน่วยที่ 8-15. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.

สุภากร ราชากรกิจ. หลักสูตรและการสอนระดับประถมศึกษา. แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ไม่ปรากฏปี พ.ศ.ที่พิมพ์. (เอกสารอัดสำเนาเย็บเล่ม)

ทำเนียบโรงเรียนราษฎร์. พระนคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศิวิลพร, 2514.

เสาวภา เชาวนัชลากร. "การจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง สังกัดกองการมัธยมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ไสว พักขาว. "ความต้องการในการนิเทศการสอนวิชาเคมีของครูเคมี ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

อดุลย์ศักดิ์ วงศ์โกมลเชษฐ์. "ความคิดเห็นและความคาดหวังของกรรมการกลุ่มโรงเรียน และครูเกี่ยวกับบทบาทของคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 8." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

อบรม สีนภิบาล และสมศักดิ์ ศรีมานอนันต์. การศึกษา 471 การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2521.

อรพินทร์ กุลประภา. "การพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

อาคม จันทสุนทร. "การนิเทศภายในโรงเรียน." มิตรครู, ปีที่ 2, ฉบับที่ 21, กันยายน, 2522.

อุทัย นุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์. หลักและแนวทางในการจัดนิเทศภายใน สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2528.

อุทัย สร้อยสุช. "หน้าที่ด้านการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

เอนก บานแย้ม. "การนิเทศการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขต การศึกษา 12." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา วิทยาลัย, 2530.

เอนก นิรัญ. "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลาง." วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Adams, Harold P. and Frank G. Dickey. Basic Principle of Supervision. New York : American Book Co., 1953.

Briggs, Thomas H. and Joseph Justman. Improving Instruction Through Supervision. New York : McMillan Co., 1952.

Brown, Royal Thomas. "Changing Roles and Responsibilities of The Elementary School Principals," Dissertation Abstracts, November, 1974.

Burton, William H. and Leo J. Brueckner. Supervision : A Social Process. New York : Appleton-Century Company, 1955.

Dale, Edgar. Audio-Visual Methods in Teaching. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1965.

Davis, Keith. Human Relation at Work. New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1962.

Dessler, Garry. Personnel Management : Modern Concepts and Techniques. อ้างถึงใน เมธี บิสันตยานนท์. การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2529.

Erickson, Carl W. Administrating Instructional Media Programs. New York : The McMillan Company, 1968.

Eye, Glen G., Lanore A. Netzer, and Robert D. Krey. Supervision of Instruction. New York : Harper & Row, 1971.

Franseth, Jane. Supervision as Leadership. New York : Row, Peterson and Co., 1961.

Getzels, Jacob W., James M. Lipham, and Roald F. Campbell, Educational Administration : as a Social Process Theory (New York : Harper & Row, 1968.

Glickman, Carl D. Developmental Supervision : Alternative Practices for Helping Teachers Improve Instruction. Washington D. C. ;

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Associate for Supervision and Curriculum Development, 1981.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1959.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3 ed. New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1973.
- Gorton, Richard A. School Administration. อ้างถึงใน เมธี ปิรันสนานนท์. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : พิศนาคะอักษร, 2525.
- Harris, Ben M. Supervisory Behavior in Education. Englewood Cliffs, N. J. : Prentice-Hall, 1975.
- Hjelle, Larry A. and Daniel J. Ziegler. Personality. อ้างถึงใน เมธี ปิรันสนานนท์. การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 ; กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2529.
- Jeran, Daniel. "Role Expectation of Elementary School Supervisors in Open-Space Schools Which Emphasize Team Teaching and Individualized Instruction." Dissertation Abstracts, 36, August, 1975.
- King, Richard A. and Clifford T. Morgan. Introduction to Psychology. 5 ed. New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1975.
- Kreck, David, Richard S. Crutchfield, and Egerton L. Pallachey. Individual in Society. New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1962.
- Marks, James R., Emery Stoops, and Joice King Stoops. Handbook of Educational Supervision : A Guide for the Practitioner. Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1971.
- Sergiovanni, Thomas J. and Robert J. Starratt. Emerging of Supervision : Human Perspectives. New York : McGraw-Hill Book Company, 1971.

Spears, Harold. Improving the Supervision of Instruction. New York : Prentice-Hall, 1967.

Wayne, Bullis Elmer. "Perception of Elementary School Concerning Their Role in Supervision." *Dissertation Abstracts International*, 41, October, 1980.

Wiles, Kimball. Supervision for Better School. Englewood Cliffs, N. J. : Prentice-Hall Inc., 1967.

4 / 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกไปเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะกรรมาธิการศึกษากรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 11 /2532

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของนายนิธิจ ปรุณกำแหง

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของนายนิธิจ ปรุณกำแหง เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้คณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิณฑนานนท์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.เชื่น แก้วยศ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
ดร.กนิษฐา เหลชาติ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิณฑนานนท์ ประธานกรรมการ
ดร.เชื่น แก้วยศ กรรมการ
ดร.กนิษฐา เหลชาติ กรรมการ
อาจารย์จรูญ ติบสินธุ์กุลไชย กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปริยาพร วงษ์บุศย์โรจน์ กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่เห็นชอบไป

ตั้ง ณ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2532

ดร. ฐิติมา
(คุณหญิงวนิดา ชูประทีป)
รักษาราชการในตำแหน่งคณบดี

ประกาศ มัชฌิมวิทยาลัย
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ที่ // /2532
 เรื่อง บลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ตามคำสั่งคณะครูศาสตราจารย์สุทธสารธรรมที่ 11/2532 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
 ควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนายพินิจ ประมุกาเหล็ก นักศึกษาคณะวิศวกรรม
 ศาสตราจารย์สุทธสารธรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัดนี้หัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนายพินิจ ประมุกาเหล็ก เรื่อง "ความคาดหวัง
 ของครูคอบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม ใน
 กทม." ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการแล้ว เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2532

ให้นักศึกษาหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษา แก้ไขโครงการตามข้อคิดเห็นของคณะครูศาสตราจารย์
 และดำเนินการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ตามแนวทางที่คณะกรรมการได้ปรับปรุงแก้ไขต่อไปให้เสร็จสิ้น
 ภายในเวลาที่กำหนดไว้ตามระเบียบต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. 2532

(นายสิทธิชัย โกโคขุม)

คณบดีมัชฌิมวิทยาลัย

ที่ ทม 1507/809

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 สิงหาคม 2532

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ด้วยนายทินิจ ปฐมกำเหนิก เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา
การบริหารอาชีวศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคาดหวังของครูสอนวิชาเทคโนโลยีและการสอนของ
ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรมใน กทม." โดยมีรายชื่อโรงเรียนที่จะขอเก็บ
ข้อมูล ดังนี้.-

1. พณิชยการสามเสน	2. ณะกษัตริย์เทพาธุรกิจและพณิชยการ	3. พณิชยการบางโพ
4. พณิชยการสุโขทัย	5. สยามธุรกิจพณิชยการ	6. เทคนิกรักษ์นโกสินทร์
7. พณิชยการฉะเชิงเทรา	8. บัณฑิตวิทยาลัย	9. กรุงเทพโพลีเทคนิค
10. สาธุประภิมุขพณิชยการ	11. สายประสิทธิ์พณิชยการ	12. ทั้งตรงจิกพณิชยการ
13. เทคนิคเปรมฤทัยมัถกะสัน	14. พณิชยการสิลม	15. เทคนิคศรีวัฒนา
16. เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	17. นิกทรพพณิชยการ	18. พณิชยการจรัสสินทวงศ์
19. กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย	20. คูสิทพณิชยการ	

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือจากท่านเพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
ดังกล่าวในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ดังรายชื่อสถานศึกษาข้างบนนี้

หวังว่าคงได้.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากพวก ก็ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี พิถันอนานนท์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์ 3267320 - 9 ทอ 393

ที่ ศธ 1007/๒7๖

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม.103๑๐

16 สิงหาคม 2532

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการหรือครูใหญ่โรงเรียน

ด้วยนายพิง ปรุณกำเหนิด นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาสหกรรมศึกษาศาสตร์ สาขา
การบริหารอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคาดหวังของครูคณาจารย์ในเขตการสอน
ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาชีพกรรมใน กทม." มีความประสงค์จะขอเก็บ
ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับครูในโรงเรียนนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หวังว่าท่านจะเห็นว่าเป็นประโยชน์
ต่อการจัดการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความร่วมมือแก่นักศึกษาด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเงิน นวนทอง)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน

กองนโยบายและแผน

โทร. 2828654

โรงเรียนตรุมพิทยาพิชยการ
1424 ถนนประชาสงเคราะห์
ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10400

21 สิงหาคม 2532

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่าน อาจารย์ ที่นับถือ

ด้วยกระผม นายพินิจ ปฐมกำเหนิด นักศึกษาปริญญาโท รุ่นที่ 1 สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง "ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร"

การทำวิทยานิพนธ์นี้ คาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่ออาจารย์ การบริหาร และการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา คือ

1. ทำให้ทราบบทบาทในการนิเทศการสอนของผู้บริหารตามที่ครูคาดหวัง
2. เป็นประโยชน์ในการเป็นแนวทางพัฒนาบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร
3. เป็นประโยชน์ในการเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน

อนึ่ง การตอบแบบสอบถามฉบับนี้จะไม่มีผลกระทบต่ออาจารย์ ผู้บริหาร หรือโรงเรียนแต่อย่างใด การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จะกระทำในลักษณะของภาพรวม มิได้วิเคราะห์เป็นรายโรงเรียนหรือรายบุคคล และท่านไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม

ดังนั้นกระผมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์ ได้กรุณาตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ทุกข้อ และขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายพินิจ ปฐมกำเหนิด)

นักศึกษาปริญญาโท รุ่นที่ 1 สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ

1. บทบาทการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน
2. บทบาทการนิเทศด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร
3. บทบาทการนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก
4. บทบาทการนิเทศด้านความสัมพันธ์กับชุมชน
5. บทบาทการนิเทศด้านการประเมินผล

การวิจัยครั้งนี้ มีได้มุ่งศึกษาบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารในโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่ง หรือผู้บริหารคนใดคนหนึ่งในปัจจุบันโดยเฉพาะ แต่เป็นการศึกษาความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นผลการวิจัยที่ปรากฏจะไม่กระทบกระเทือนต่อตัวครูผู้บริหาร หรือโรงเรียนแต่อย่างใด ผลการวิจัยนี้จะแสดงให้เห็นถึงภาพรวมของความคาดหวังของครู ต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานครว่าเป็นอย่างไร เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ซึ่งจะส่งเสริม สนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การตอบแบบสอบถามนี้ ขอให้ท่านตอบทุกข้อและพิจารณาตามระดับความคาดหวังของท่าน โดยไม่คำนึงถึงบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารที่เป็นจริง ในปัจจุบัน

ตอนที่ 1

ข้อมูล เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่าน แล้วกรณาทาเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] ตามความเป็นจริงทุกข้อ

ส่วนนี้เฉพาะผู้วิจัย

1. วุฒิสูงสุด ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป
2. วุฒิทางการศึกษา มีวุฒิทางการศึกษา เช่น
 ป., พ., ป.ศ., ปวส. ปม.,
 ป.ม.ช., ปม.วส., อุดมศึกษา,
 ค.อ.บ., ฯลฯ
 ไม่มีวุฒิทางการศึกษา เช่น
 ปวส., ว.ทบ., อ.บ., น.บ.,
 ฯลฯ
3. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ไม่เกิน 5 ปี
 (ตั้งแต่เริ่มต้นเป็นครู เกิน 5 ปี
 จนถึงปัจจุบัน)

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง ในแบบสอบถามนี้ได้แบ่งบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. บทบาทการนิเทศด้านหลักสูตรและการสอน	12	ข้อ
2. บทบาทการนิเทศด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร	10	ข้อ
3. บทบาทการนิเทศด้านการจัดอุปกรณ์การสอน และ
สิ่งอำนวยความสะดวก	10	ข้อ
4. บทบาทการนิเทศด้านความสัมพันธ์กับชุมชน	10	ข้อ
5. บทบาทการนิเทศด้านการประเมินผล	10	ข้อ

โปรดอ่านข้อความโดยละเอียด แล้วกรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทาง
ขวามือของแต่ละข้อความ ให้ท่านพิจารณาตามระดับความคาดหวังของท่าน โดยไม่คำนึงถึง
บทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารที่เป็นจริงในปัจจุบัน

ถ้าท่านไม่มีความคาดหวังบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารตามข้อความนั้นเลย
ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องน้อยที่สุด

ถ้าท่านมีความคาดหวังบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารตามข้อความนั้นน้อย
หรือเกือบไม่คาดหวังเลย ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องน้อย

ถ้าท่านมีความคาดหวังบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารตามข้อความนั้นพอ
ประมาณ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องปานกลาง

ถ้าท่านมีความคาดหวังบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารตามข้อความนั้นมาก
ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องมาก

ถ้าท่านมีความคาดหวังบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารตามข้อความนั้นมากที่สุด
ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องมากที่สุด

หมายเหตุ ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ริบใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ ที่มีบทบาทมากที่สุดในการนิเทศการสอน ภายในโรงเรียนของท่าน
บทบาทการนิเทศการสอน หมายถึง พฤติกรรมหรือหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารที่จะช่วยเหลือ แนะนำ ชี้แจง บริการ ร่วมมือ ปรับปรุงหรือพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถ
ความคาดหวัง หมายถึง ความปรารถนาของครู ที่มีต่อการแสดงบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร

ตัวอย่าง

ข้อ	ความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอน ของผู้บริหาร (ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหม่)	ระดับความคาดหวัง ที่ต้องการให้เป็นจริง					เฉพาะ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
0.	ส่งเสริมให้มีการจัดทำระเบียบประวัติครูให้เป็นปัจจุบัน*	✓					

หมายความว่า

*ท่านมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในเรื่องการส่งเสริมให้มีการจัดทำระเบียบประวัติครูให้เป็นปัจจุบัน ในระดับ มากที่สุด

1. ความคาดหวังของท่านต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านหลักสูตรและการสอนเป็นอย่างไร ?

ข้อ	ความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอน ของผู้บริหาร (ผู้วิจัยอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหม่)	ระดับความคาดหวัง ที่ต้องการให้เป็นจริง					เฉพาะ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
1.1	ประชุม ชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร และปรัชญาการอาชีว ศึกษา.....						[]
1.2	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือครูในการจัด ทำ จัดหาเอกสารประกอบหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอนและเอกสารประกอบอื่น ๆ ให้เพียงพอ.....						[]
1.3	ส่งเสริม แนะนำฝ่ายวิชาการในการปรับปรุงแผน การเรียนการสอนให้สนองต่อความต้องการ ของตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี.....						[]
1.4	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดการเรียนการ สอนให้ครบองค์ประกอบ ทั้งการฝึกงานผลิตจริง การเรียนทฤษฎี การเรียนปฏิบัติ เบื้องต้น และ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....						[]
1.5	ช่วยเหลือ แนะนำครูให้คัดเลือกแบบเรียน แบบฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ และหนังสือประกอบเรียน ให้ เหมาะสม.....						[]
1.6	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ มาตรฐานความสำเร็จของนักเรียนทั้งจาก โรงเรียน และจากตลาดแรงงาน.....						[]
1.7	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำครูให้จัดชั้นเรียน ห้อง เรียนเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนให้เหมาะ สมกับกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพ.....						[]
1.8	ช่วยเหลือ แนะนำฝ่ายวิชาการในการจัดทำตาราง สอน.....						[]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอน ของผู้บริหาร (ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่)	ระดับความคาดหวัง ที่ต้องการให้เป็นจริง					เฉพาะ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
1.9	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความคิดริเริ่มในการสอน แนะนำครูให้ทดลอง และนำวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ เหมาะสมกับการสอนวิชาชีพมาใช้.....						[]
1.10	ส่งเสริม สนับสนุนให้หัวหน้าวิชาหรือหัวหน้าหมวด สังเกตการสอนของครู ให้มีการสังเกตการสอน การประชุมปรึกษานักเรียนการสอนของครู.....						[]
1.11	ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำปรึกษากับครูในด้านการ เรียนการสอนและเทคนิควิชาชีพ.....						[]
1.12	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในโรงเรียน และ/หรือนำผลการวิจัยอื่น ๆ มาพัฒนาการสอน..						[]

2. ความคาดหวังของท่านต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการจัดและพัฒนาบุคลากรเป็นอย่างไร ?

ข้อ	ความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอน ของผู้บริหาร (ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหม่)	ระดับความคาดหวัง ที่ต้องการให้เป็นจริง					เฉพาะ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
2.1	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนสรรหา คัดเลือก และจัดครู เข้าสอนให้เหมาะสมตามความรู้ ความถนัดและประสบการณ์ทางวิชาชีพของครู.....						[]
2.2	ปฐมนิเทศครู เพื่อให้เข้าใจนโยบาย และปรัชญาของโรงเรียน ตลอดจนภาระหน้าที่ของครูอาชีพศึกษา.....						[]
2.3	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ลักษณะงานเฉพาะตำแหน่งของครูให้ชัดเจน และมอบหมายงานให้ครูอย่างเหมาะสม.....						[]
2.4	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ครูมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน.....						[]
2.5	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพ และมีโอกาสในการศึกษาต่อ.....						[]
2.6	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีโอกาสได้ชมสถานที่ ประกอบการ หรือศึกษาดูงานของโรงเรียนอื่น ๆ.....						[]
2.7	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้ห้องสมุด เพื่อศึกษาค้นคว้า.....						[]
2.8	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดและส่งครูเข้าอบรม ประชุม สัมมนาทางวิชาการ วิชาชีพเฉพาะด้าน หรือฝึกการอาชีพ.....						[]
2.9	แนะนำแหล่งวิทยากรต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองแก่ครู.....						[]
2.10	ส่งเสริม ยกย่อง ชมเชยครูที่มีความสามารถดีเด่น.....						[]

3. - ความคาดหวังของท่านต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการจัดอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นอย่างไร ?

ข้อ	ความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอน ของผู้บริหาร (ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหม่)	ระดับความคาดหวัง ที่ต้องการให้เป็นจริง					เฉพาะ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก กลาง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
3.1	ส่งเสริมให้มีการสำรวจความต้องการ และจัด อุปกรณ์การสอนตามความต้องการของครู และตรง กับหลักสูตร.....						[]
3.2	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดศูนย์วัสดุอุปกรณ์ การสอน เพื่อเก็บ บำรุงรักษา และบริการแก่ครู.....						[]
3.3	ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำให้ครูใช้วัสดุอุปกรณ์การ สอน ตลอดจนแนะนำวิธีการใช้ การบำรุงรักษาแก่ ครู.....						[]
3.4	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูสามารถผลิตอุปกรณ์การ สอนภายในโรงเรียนได้.....						[]
3.5	สนับสนุนการจัดงบประมาณในการจัดหา และผลิต อุปกรณ์การสอน.....						[]
3.6	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลัก สูตร.....						[]
3.7	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ ทันสมัย และจัดสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของ นักเรียน.....						[]
3.8	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนพัฒนาห้องสมุด และ จัดหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ให้เหมาะสมและ เพียงพอ.....						[]
3.9	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนจัดห้องพักครูที่ เหมาะสมและเพียงพอ.....						[]
3.10	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความสะดวกในการใช้ อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติ สถานที่ฝึกประสบ การณืวิชาชีพ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอน.....						[]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความคาดหวังของท่านต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นอย่างไร ?

ข้อ	ความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอน ของผู้บริหาร (ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่)	ระดับความคาดหวัง ที่ต้องการให้เป็นจริง					เฉพาะ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
4.1	ส่งเสริมให้โรงเรียนให้บริการวิชาชีพ อาคารถิ่นสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์แก่ชุมชน.....						[]
4.2	ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถของชุมชน ร่วมเป็นกรรมการที่ปรึกษาหรือกรรมการเฉพาะโปรแกรมของโรงเรียน.....						[]
4.3	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเป็นสมาชิกของสมาคมที่เป็นประโยชน์ และร่วมกิจกรรมกับชุมชน.....						[]
4.4	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนเผยแพร่ข่าวสารกิจกรรม ผลงานของนักเรียน และโรงเรียนให้ชุมชนทราบ.....						[]
4.5	ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดและพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชน.....						[]
4.6	ส่งเสริมให้โรงเรียนใช้บุคลากร และทรัพยากรภายในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน.....						[]
4.7	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสร้างความยอมรับนับถือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.....						[]
4.8	ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนและครูสร้างความสัมพันธ์กับนักธุรกิจ อุตสาหกรรม และสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ในชุมชน.....						[]
4.9	ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนร่วมจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน และเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน.....						[]
4.10	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำข้อมูลที่ได้จากชุมชนมาพัฒนาการเรียน.....						[]

5. ความคาดหวังของท่านต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร ในด้านการประเมินผล เป็นอย่างไร ?

ข้อ	ความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอน ของผู้บริหาร (ผู้บริหารโดยนุมาต ผู้จัดการ และครูใหม่)	ระดับความคาดหวัง ที่ต้องการให้เป็นจริง					เฉพาะ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
5.1	ประชุม ชี้แจงให้ครูเข้าใจวัตถุประสงค์ของการ ประเมินผลการเรียนการสอน.....						[]
5.2	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนการ สอนอย่างสม่ำเสมอและเป็นไปตามวัตถุประสงค์.....						[]
5.3	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมิน ผลการเรียนการสอน.....						[]
5.4	สนับสนุนให้มีการวิเคราะห์การประเมินผลการ เรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการสอนของครู.....						[]
5.5	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูติดตามและประเมินผล ความสำเร็จของผู้จบการศึกษา เพื่อพัฒนาการ เรียนการสอน.....						[]
5.6	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประเมินผลงานของครู เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาครู.....						[]
5.7	ประชุม ชี้แจงให้ครูทราบถึงวัตถุประสงค์ของการ ประเมินผลงาน.....						[]
5.8	ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมิน ผลงานของตนเอง.....						[]
5.9	สนับสนุนให้มีการรายงานผลการประเมินผลงานให้ ครูทราบ เพื่อให้ครูนำผลไปพัฒนาการเรียนการ สอน.....						[]
5.10	ส่งเสริมให้มีการประเมินผลโครงการ และความ ก้าวหน้าด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน.....						[]

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายพินิจ ปฐมกำเหนิด เกิดวันที่ 10 สิงหาคม 2499 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อพ.ศ.2521 และเริ่มทำงานที่โรงเรียนครูณพิทยาศาสตร์-ครูณพิทยาพัฒนศึกษา ตั้งแต่พ.ศ.2521 จนถึงปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนครูณพิทยาศาสตร์-ครูณพิทยาพัฒนศึกษา ถนนประชาสงเคราะห์ ดินแดง ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

